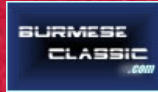

သုဝဏ္ဏဘူမိ

နှစ်

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက်

ခရီးသွားမှုတစ်ခု

အရှင်မဟာ သီရိသုခမ္ဘ မကင်္ဂောတာရေ ဒေါက်တာခပ်ရှေ့
(ခေကပ္ပဗ္ဗဒိယားစု) ၏ ဓမ္မဒါန

မောင်ပန်းဖြူ
ပြုစုတင်ပြသည်

သုဝဏ္ဏဘူမိ

နှင့်

ကျိုက်ထီးဆောင်း

ခရီးသွားမှတ်တမ်း

မောင်ပန်းမွှေး

ပြုစုတင်ပြသည်

အက္ခရာ သီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတာဓရ ဒေါက်တာခင်ဌေး
(လောဟိတိသားစု) ၏ ဓမ္မဒါန

- ၁။ ရွှေမော်ခေါ စေတီတော်ဌာပနာတိုက် တူးဖော်စဉ်က အစီရင်ခံစာ၊
- ၂။ ပဲခူး၊ မဓဝါ စေတီတော်ကျောက်စာ၊
- ၃။ ပဲခူး၊ ဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ ကလျာဏီသိမ်တော်ကျောက်စာ တောင်တွင်းဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်၏ ဘာသာပြန်လက်ရာ၊
- ၄။ ဓမ္မစေတီမင်း၏ ကေလာသတောင်ပေါ် ရှိ ကျောက်စာ ဘာသာပြန်၊
- ၅။ ညောင်ချောင်း ဆရာတော်၏ မှတ်တမ်း၊
- ၆။ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဆံတော်တွင်းသို့ ၁၉၀၁ ခုနှစ်က ဝင်ရောက်ခဲ့ဖူးသော အာမေနီယံလူမျိုးတစ်ဦး၏ ကိုယ်တွေ့ တင်ပြချက်၊
- ၇။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးကြောင့် ပျက်ခဲ့ရသော ဗိုလ်တထောင် စေတီတော် ဌာပနာတိုက်မှ ဖူးတွေ့ရသော ဆံတော်ရှင်အစစ်၊
- ၈။ ဓမ္မစေတီမင်း၏ ရွှေတိဂုံကျောက်စာ၊
- ၉။ ပဲခူး၊ ရွှေမော်ခေါစေတီတော် ဌာပနာတိုက်မှ တွေ့ရှိရသော စူဠသီရိမာသောက၏ ထုံးကျောက်မျက်နှာပုံ ရုပ်တုတော်နှင့် ၎င်းဘုရင် လှူဒါန်းခဲ့သော ဘိလူးရန်နိုင် ရုပ်ပွားတော်အစစ်၊
- ၁၀။ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း၊
- ၁၁။ ဒေါက်တာခင်ရွှေ
- ၁၂။ ညောင်ချောင်းဆရာတော် ရေးသားတော်မူခဲ့သော မှီသာဏ္ဍာယ စေတီတော်ကြီးကျောက်စာ၊
- ၁၃။ ဆကေသခါတုဝင် မြန်မာဘာသာပြန်

ကွန်ပျူတာစာစီ - ကလောင်သစ် (၁၂၄)၊ ၃၄ လမ်း။

ချက်နှာပုံးဒီဇိုင်း - CONQUEROR ကိုအောင်လွင် (၃၃) လမ်း။

FILM - ကိုရဲဌေး (နေသစ်အာဖ်ဆက်ဖလင်)

ပုံနှိပ်သူ - ဦးဝင်းမြိုင် (သိဒ္ဓါမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်- ၀၂၄၈၆)

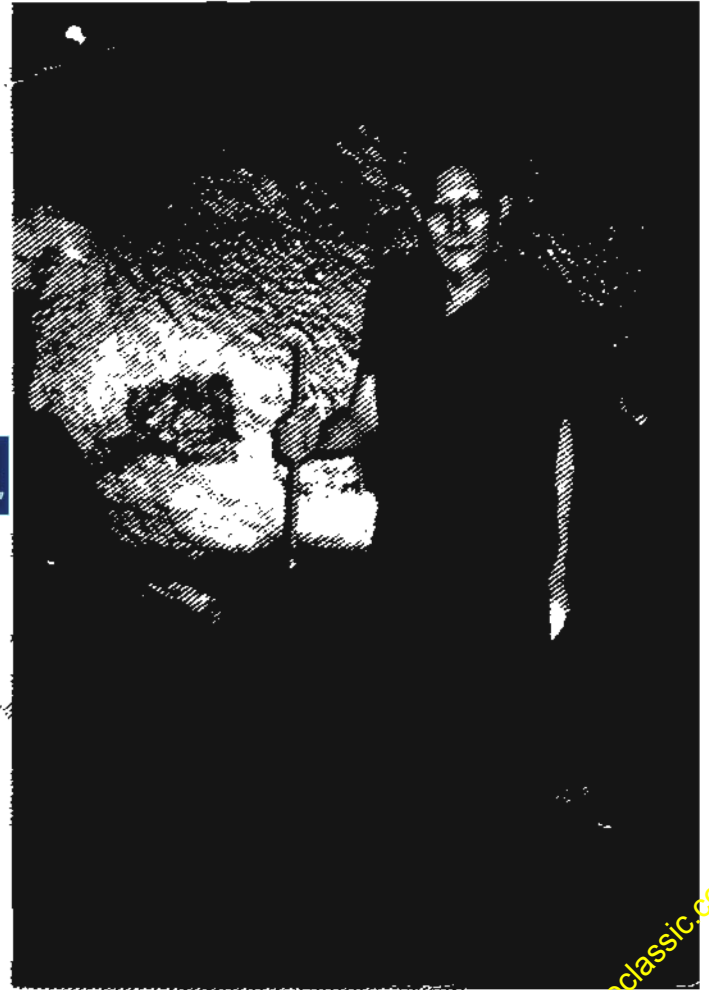
၁၁၃၊ ၃၄ လမ်း။

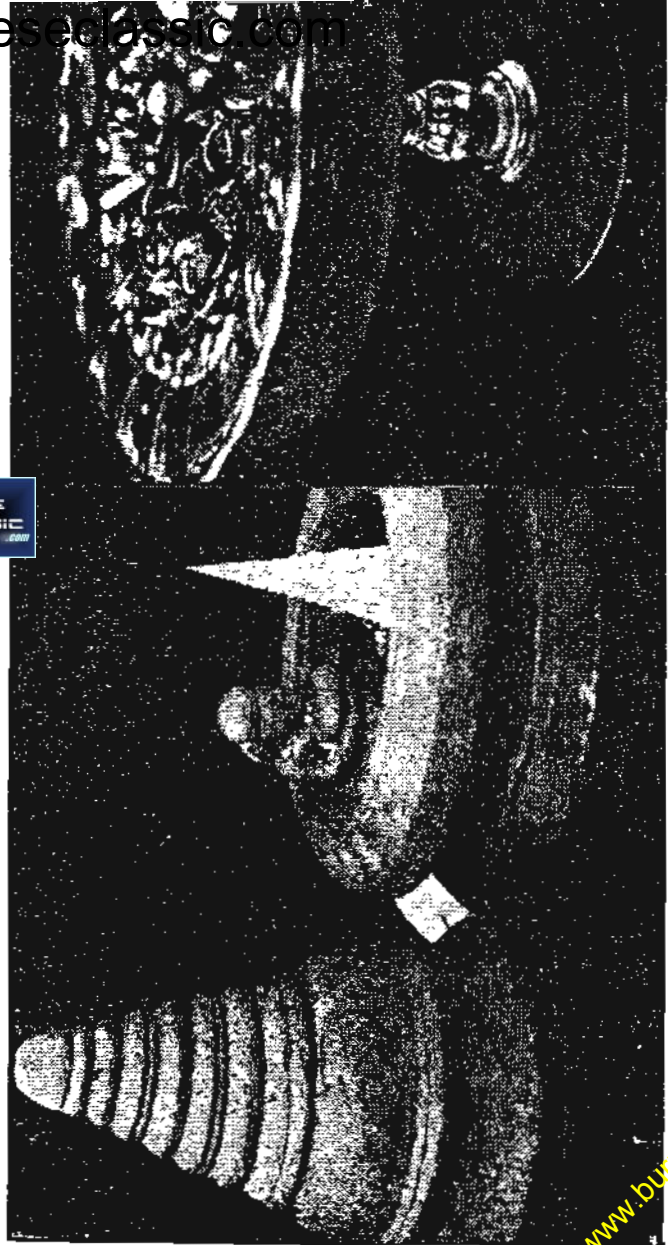
ထုတ်ဝေသူ - ဦးထွန်းထွန်းဦး (နှင်းဦးလွင်စာပေ)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၇၃၈/၂၀၀၁ (၁၁)

အပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၃၄/၂၀၀၁ (၁၁)

BURMESE CLASSIC .com

စိုလ်တထောင် ကျိုက်ဒေးအပ် ဆံထောင့်ဦးစေတိမ္မုဂ္ဂယနာထောင့်မြတ်များ

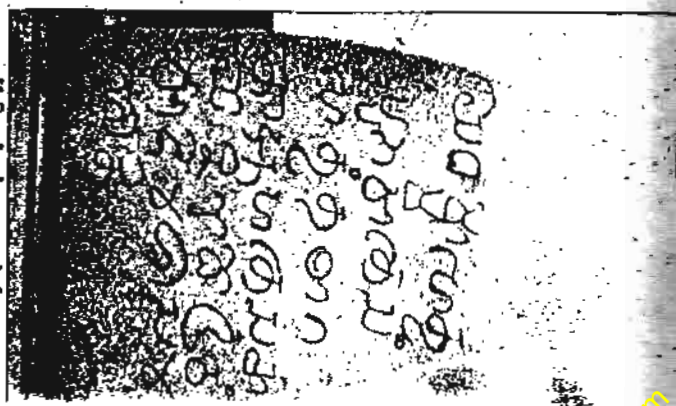

မြန်မာ့အလင်းတော်တို့၏ ခန်း - တွေ၏ နှိုင်းသာ
 ဝတ္ထု နိသတော်၏
 ကိရိဝင်သည့်အဖွဲ့ ဟောင်းဟောင်းပြုတ်ပြုတ်

ဗိုလ်တထောင် ဇေတီတော် လိုက်ဖူးအတွင်း ဝုခေတ်ထားသော

BURMESE
 CLASSIC

www.burmeseclassic.com

TTOP

ဇူလိုင်လ ၁၉၅၅ ခုနှစ်

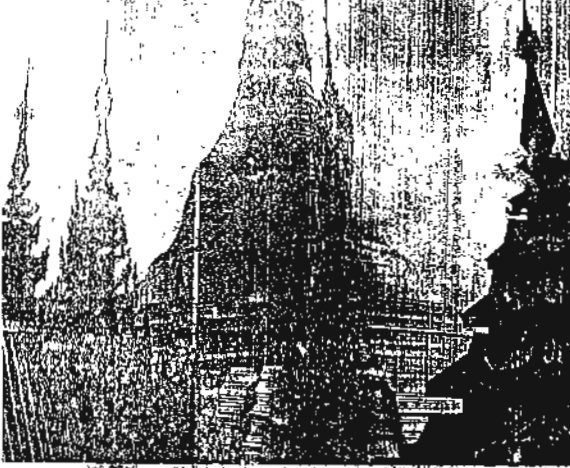
နန်းသားရောင်းရင်

နန်းသားရောင်းရင်
၇ နန်းအိုးရိ

ကျွန်းသားရောင်းရင်
၇ နန်းအိုးရိ
ကျွန်းသားရောင်းရင်
၇ နန်းအိုးရိ

ထွက်ခွာခေါင်းမီး

ထွက်ခွာခေါင်းမီး
ထွက်ခွာခေါင်းမီး
ထွက်ခွာခေါင်းမီး

ဝိသုကာ လက်ရာများ ရင်သပ်ရူမောဘွယ် ဆန်းကျယ်
ရွှေပွဲရုံ စေတီတော်ကြီး အောက်မှ အုတ်ခန်း ဆံတော်ဝ

ရွှေပွဲရုံစေတီတော်ကြီး အောက်မှ အုတ်ခန်း ဆံတော်ဝ
ရွှေပွဲရုံစေတီတော်ကြီး အောက်မှ အုတ်ခန်း ဆံတော်ဝ

ရေခဲရေခဲ

ချာကင်လင်း ဟောပြောချက်

ချာကင်လင်း ဟောပြောချက်
ချာကင်လင်း ဟောပြောချက်

၇၆ နှစ် ကျော်

၇၆ နှစ် ကျော်
၇၆ နှစ် ကျော်

ဂေါပမာ

ဂေါပမာ
ဂေါပမာ

လေးလေးပါးပါး

လေးလေးပါးပါး
လေးလေးပါးပါး

ရေခဲရေခဲ

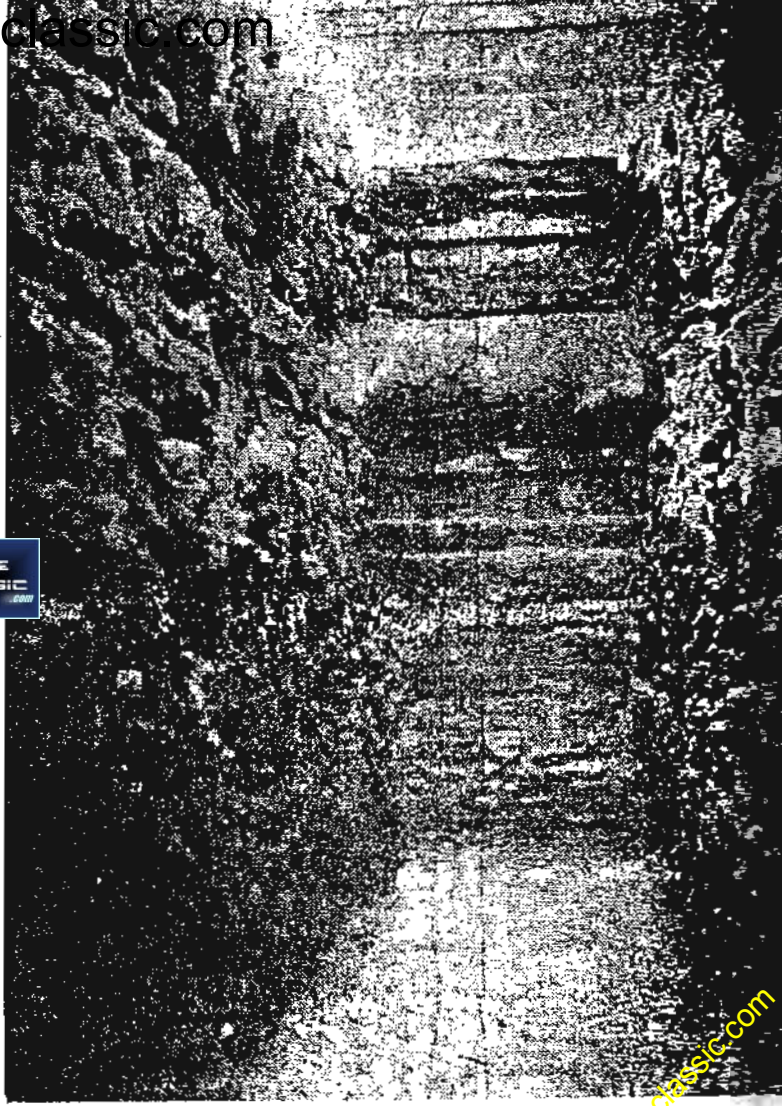
ရေခဲရေခဲ
ရေခဲရေခဲ

အထိရောက်

အထိရောက်
အထိရောက်

ရေခဲရေခဲ

ရေခဲရေခဲ
ရေခဲရေခဲ

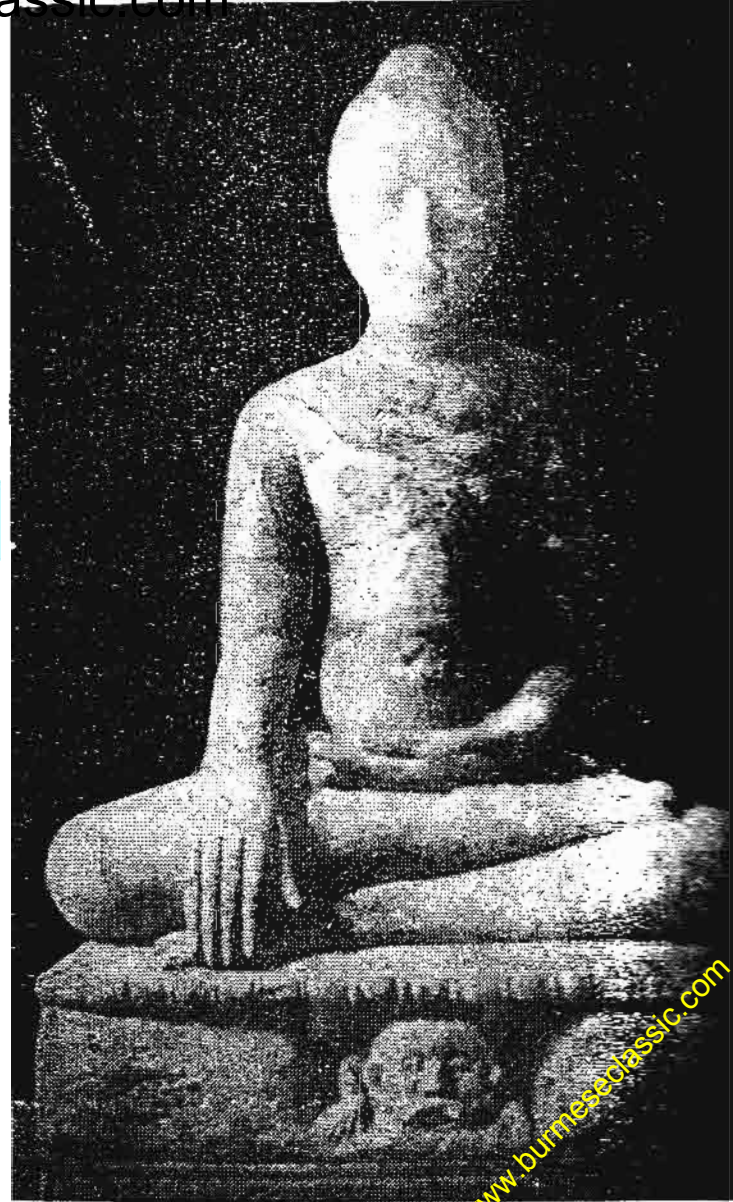
ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး၏ ပထမပန်းတင်ခုံအတွင်း

ဗူးပေါ်တွင်ရှိသော ရှင်စောပု၏ ပထမ ပန်းတင်ခုံ

www.burmeseclassic.com

BURMESE
CLASSIC
2007

www.burmeseclassic.com

ရွှေမော်စော ပထမ ဒါယကာ
ဓူဠသိရိမာသောက၏ဦးခေါင်းပုံ (ထုံးကျောက်)

မွန်ပြည်နယ် ၊ သထုံခရိုင် ၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊
ဇုတ်သုတ်ကျေးရွာအတွင်းရှိ သောဏှတ္ထရ စေတီညီနောင်
အနီးရှိ မဟာကလျာဏီသိမ်တော်ကြီး တည်ဆောက်ရာတွင်
တူးဖော်ရရှိသော ရှေးဟောင်းဆင်းတုတော်များ သတင်းကို
ဆရာတော် ထံမှတစ်ဆင့် ရရှိ၍ ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့်
ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် ဇုတ်သုတ်ကျေးရွာသို့ အလျင်
အမြန် သွားရောက်ကြသည်မှာ အဟောင်းထဲမှ အကောင်း
သတင်းများကို ကြားသိရသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ပေါ်တော်မူသတင်း

ဆင်းတုတော်များနှင့် မွန်စာပါသော ဆင်းတုတစ်ဆူ
ကို တွေ့ရရာ ထိုရှေးဟောင်းဆင်းတုမှာ လူတစ်ထိုင်စာ
လောက်မြင့်သဖြင့် ဉာဏ်တော်အမြင့် ၃၂.၅ လက်မ
ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သက္ကရာဇ် - ၉၄၃

ထိုဆင်းတုတော်၏အောက်တွင် သက္ကရာဇ် ၉၄၃
ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့
ဟူသော စာသားကိုတွေ့ရရာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀၀)
ကျော်ကျော်က ဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။

ဟံသာဝတီခေတ်

အေဒီ (၁၇) ရာစုလောက် ဟံသာဝတီ ခေတ် လောက်က ဆင်းတုတော်ဖြစ်ကြောင်း မှန်းဆ၍ ရရှိပါ သည်။

တွေ့သမျှ

အဆိုပါ တူးဖော်ရရှိသော ရှေးဟောင်း ကြေးဆင်း တုများ၊ စကျင်ကျောက်ဆင်းတုများ၊ ထုံးကျောက်ဆင်းတု များ၊ သံဆင်းတုများ၊ မြေမီးဖုတ် ဆင်းတုများ စုစုပေါင်း (၁၁၅)ဆူကို အကောင်းပကတိတွေ့ရပါသည်။ ကျီးပဲ့နေ သော ဆင်းတုများမှာ (၁၂၃)ဆူ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် သောဏုတ္တရစေတီညီနောင်နှင့် စပ်လျဉ်း ၍လည်းကောင်း၊ မဟာကလျာဏီသိမ်တော်ကြီးနှင့် စပ် လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ သမိုင်းကြောင်းများကို တွေးတောမိ ရာ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်ပါသည်။

ကေလာသမှာ

ကျောက်စာတွေ့ပြီ

ကေလာသတောင်ထိပ်တွင်လည်း ဓမ္မစေတီမင်း ရေးထိုးထားသော မွန်ဘာသာ ကျောက်စာကြီးကို တွေ့ရရာ အလွန်အားရစရာကောင်းပါသည်။

ဇေဝဇဝါတွေ့ပျောက်

ရှေးသရောအခါက ကေလာသတောင်တော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ ကေလာသဆံတော်ရှင်နှင့် စပ် လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ ကေလာသတောင်ခြေရှိ သုဝဏ္ဏဘူမိ နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လည်းကောင်း၊ ထိုဒေသသို့ ကြွရောက် လာသော အရှင်သောဏထေရ်နှင့် အရှင်ဥတ္တရထေရ်တို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော မနုဿီဟနှင့်စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ မသေမချာ ဇေဝ ဇဝါဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ကာလများစွာကြာခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

မတင်မကျမရှိတော့

ဤသို့ဖြင့် ဆံတော်ရှင် သာသနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လည်းကောင်း၊ ဆံတော်ရှင်များ ရောက်ရှိလာသော အချိန် ကာလနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ ခေတ် ကာလက မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ကြွ မကြွ ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ အားလုံးအားလုံး သော ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မတင်မကျ ရှိခဲ့ကြပါ သည်။

ခိုင်ခိုင်မာမာဖြစ်လာ

နောင်သောအခါ ရှေးဟောင်းသုတေသန ဌာနကြီး

၏ ကောင်းမှု၊ ရှေးဟောင်း သုတေသန ပညာရှင်များ၏ ကောင်းမှု၊ နိုင်ငံတော်၏ ကောင်းမှုတို့ကြောင့် ကံကောင်းသော မြန်မာနိုင်ငံသည် ခိုင်မာသော အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုများ၊ ခိုင်မာသော ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ ဇာတိမာန်ဆိုင်ရာ အထောက်အထားများ၊ ကမ္ဘာမှာ ဂုဏ်ယူလောက်သော အထောက် အထားများ၊ အခိုင်အမာ တွေ့လာရပါသည်။

သန်း ၄၀ က မြန်မာ

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးသည် ယခုမှ ပေါ်လာသော ရွှေကြာပင်မဟုတ်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းသန်း (၄၀) ကတည်းက ပေါ်ပေါက်လာကြောင်း အထောက်အထားများကို ပုံတောင်ပုံညာမှ တူးဖော်ရရှိသော သက်သေအထောက်အထားများဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခြားအခြားသော ကမ္ဘာက လက်ခံထားသည့် အထောက်အထားများအရ ကြေးခေတ်၊ သံခေတ် စသော ခေတ်ကြီးအသီးသီးတို့နှင့်တကွ ကမ္ဘာမှာ လူသားအစ မြန်မာက ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာလူသားအစ မြန်မာက ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာရာဇဝင်ကြီး တစ်ခုလုံး အသစ်အသစ်ပြန်လည်၍ ရေးရတော့သည်အထိ

ခေတ်သစ် မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးသည် ကံကောင်းပြီးရင်းကောင်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကံကောင်းလိုက်ပုံက

ဤသို့ဖြင့် အမျိုးဂုဏ်၊ ဘာသာဂုဏ်၊ သာသနာဂုဏ်၊ ဂုဏ်ပေါင်းစုံ ခညောင်းလျက်ရှိရာ ယခုတစ်ဖန် ပုဂံထက် ပို၍ ပို၍ ရှေးကျသော သုဝဏ္ဏဘူမိ အစစ်အမှန် သက်သေအထောက်အထားများ တစ်စပြီးတစ်စ၊ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်၊ ထပ်မံ၍ ထပ်မံ၍ ၊ တွေ့၍ တွေ့၍ လာခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံကြီး ပို၍ပို၍ ကံကောင်းသည်ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ကြွား၍ပြောသည်ထင်လျှင်လည်း ကျွန်တော် အထင်ခံလိုက်ပါတော့မည်။

ကမ္ဘာမှာပထမ

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးပွင့်တော်မူလျှင် ပွင့်တော်မူချင်း၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပထမဆုံး ဖူးရသော လူသားမှာလည်း မြန်မာနိုင်ငံမှ တပုဿ၊ ဘလိက ညီနောင်တို့ ဖြစ်ကြောင်း ကို ကျမ်းဂန်တွင် အခိုင်အမာ တွေ့ရသော်လည်း ရုတ်တရက် သက်သေမပြနိုင်သယောင်ယောင် ၊ တစ်ချို့က ပြောဆိုကြပါသည်။

ရွှေတိဂုံထဲဝင်ခဲ့သူ

သို့သော်လည်း အာမေနိယံ လူမျိုးတစ်ဦးသည် အကြောင်းအားလျော်စွာ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်၏ ဆံတော်တွင်းရှိရာသို့ ရောက်သွားခဲ့ကြောင်းကို ထိုရောက်ခဲ့ဖူးသူက မိမိရောက်ခဲ့ကြောင်း အထောက်အထားများဖြင့် ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်

ထိုသူသည် ၁၉၀၁ခုနှစ်လောက်က မိမိ၏ ဆံတော်တွင်း ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်များကို သေသေချာချာ ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း ကြေးမုံသတင်းစာတွင် အကျယ်တဝင့် ပါရှိသောအခါ အားလုံးက ယုံကြည်ကြပါသည်။

အတူတူပဲ

ထိုသူပြောသမျှတို့သည် ရှေးရှေးက ရှာဖွေတွေ့ရှိထားသော ကျမ်းဂန်အချက်အလက်များနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်ပါသည်။

ဗိုလ်တထောင်ဌာပနာတိုက်ထဲက

ဆံတော်အစစ်

တဖန် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ပျက်စီးသွားခဲ့သော ဗိုလ်တထောင်ဆံတော်ရှင် ဌာပနာတိုက်ကြီးအတွင်း

မှာလည်း ဆံတော်ရှင်အစစ်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တူးဖော်ရရှိခဲ့ပြန်ရာ ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်ကပင် လျှင် ထိုရွှေမြေကြီးဟု ခေါ်ကြသော သုဝဏ္ဏဘူမိ ရွှေမြေကြီးသည် အမှန်တကယ် ရှိကြောင်း၊ ထိုပုံပြင်ဟုထင်သော အရာများသည်လည်း အမှန်တကယ် ရှိခဲ့ကြောင်း၊ အထောက်အထားများ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ အခိုင်အမာ ပြနိုင်သော အခြေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ရှေးကတည်းကရှိခဲ့

ထိုအချက်တို့ကို ထောက်ထားလျှင် ရှေးသရော အခါကတည်းက မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးသည် ခိုင်မာသော အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ ယဉ်ကျေးမှုများ ထွန်းကားခဲ့ကြောင်း အထောက်အထားများ တွေ့ရှိလာရပါတော့သည်။

ရွှေမော်ဓောဌာပနာတိုက်ကြီး

ဖွင့်ခဲ့စဉ်က

လွန်ခဲ့သော နှစ်အတော်ကြာကြာက ပဲခူး၊ ရွှေမော်ဓော စေတီတော်ကြီးကိုကြီးမှူးပြီး ပြန်လည် တည်ဆောက် မွမ်းမံရာတွင် ရွှေမော်ဓောပြန်လည်တည်ရေး လက်ထောက် အစိုးရကိုယ်စားလှယ် ဦးသက်တင်၏ အစီရင်ခံစာကို ဖတ်လိုက်ရသောအခါ ထခုန်မတတ် ဝမ်းသာရပါသည်။

ဘုရားလက်ထက်ကတည်းက

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ခရစ်တော် မပေါ်ခင် ကတည်းက ပွင့်တော်မူခဲ့သော ဂေါတမဘုရားရှင် သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်က ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ယဉ်ကျေးမှု သမိုင်းဝင် ဆံတော်ရှင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ အထောက်အထားများကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြန်လည်တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံပြင်မဟုတ်

သာသနာ သက္ကရာဇ် ၂၃၅ ခုနှစ်တွင် ၊ သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် စိုးစံလျက်ရှိသော ဘုရင်မှာ စူဠသီရိမာသောကဘုရင်ဖြစ်ကြောင်း ပုံပြင်သဖွယ် ပြောဆိုကြသည်မှာ ရှေးဟောင်းကျလွန်းသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ချို့က

တစ်ချို့ကလည်း အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ်တို့ ကြွရောက်လာသည်ကို ဇဝေဇဝါ ရှိချင်သယောင်ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ချို့ကလည်း စူဠသီရိမာသောကဘုရင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဇဝေဇဝါ ရှိပါသည်။ ထိုသို့ ဇဝေဇဝါရှိခြင်းပင်

လျှင် သုဝဏ္ဏဘူမိကို ဇဝေဇဝါ ရှိသော သဘောသက်ရောက်နေပါသည်။

ကျွန်တော်ငေးဝိုင်း

ထိုအချက်ကို ဇာတိမာန်ဂုဏ် မောက်သော ကျွန်တော်က သက်သေပြချင်သော်လည်း ကျွန်တော့်မှာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မရှိသဖြင့် ငေးဝိုင်း၍သာ နေရပါသည်။

ရွှေမော်စောအစီရင်ခံစာ

ကျေးဇူး

သို့သော် ယခု ဆရာဦးသက်တင်၏ ရွှေမော်စောအစီရင်ခံစာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ စူဠသီရိမာဘုရင်ကြီး တကယ်ရှိကြောင်း သက်သေမှာ ထိုဘုရင်ကြီးကိုယ်တိုင် မိမိ၏ ပုံတူကို ထုလုပ်၍ ဌာပနာခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ထိုဌာပနာကို ယခုတဖန် ပြန်လည် တူးဖော်ရရှိသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

တတယ့်ရွှေမြေကြီး

သို့မှသာ ကျွန်တော်တို့၏ သုဝဏ္ဏဘူမိ ရွှေမြေကြီးသည် မည်၍ မည်မျှ အထက်တန်းကျခဲ့ကြောင်း၊ မည်၍မည်မျှ အဆင့်မြင့်ခဲ့ကြောင်း၊ မည်၍မည်မျှ ယဉ်ကျေးမှု ခိုင်မြဲခဲ့ကြောင်း၊ မည်၍ မည်မျှ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာ ပိုမိုထင်ရှားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထုံးကျောက်ရုပ်တုပုံတူ

ဌာပနာခဲ့

ထိုဘုရင်ကြီး၏ ပုံတူ ထုံးကျောက်ရုပ်တု ဦးခေါင်းနှင့်အတူ ထိုစဉ်က ဌာပနာခဲ့သော ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်ပွားတော် အစစ်ကိုလည်း တူးဖော်ရရှိခဲ့ပြန်ရာ ပို၍ပို၍ ခိုင်မာလာပါတော့သည်။ ဘီလူးရန်နိုင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာ ဘီလူးခေါင်း ပလ္လင်ထက် ဘူမိဿမုဒြာစံပယ်တော်မူနေသော ပုံဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်

ရွှေတိဂုံဆံတော်တွင်း

ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ အထောက်အထားများကို ဓမ္မစေတီမင်း ကျောက်စာအရလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင် ဆံတော်တွင်းသို့ ရောက်ခဲ့သူ၏ အထောက်အထားများအရလည်းကောင်း၊ ထင်ရှားလောက်ပါသည်။

ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်

ဗိုလ်တထောင်ဆံတော်အစစ်

တစ်ဖန် ဗိုလ်တထောင် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်

ဟောင်းဌာပနာတိုက်မှ တူးဖော်ရရှိသော အထောက်အထားများကိုလည်း ယခုဓာတ်ပုံနှင့်တကွ တင်ပြထားသည်ဖြစ်ရာ လုံလောက်နေပါတော့သည်။

ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်

ရွှေမော်ဓောဌာပနာတိုက်

တဖန် ပဲခူး ရွှေမော်ဓောစေတီတော် မူလပထမ

ဌာပနာတိုက်အတွင်းမှ ရရှိသော စူဠသီရိမာသောက ရုပ်တုတော်နှင့် ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်တုတော်များကိုလည်း ယခုခါတ်ပုံနှင့်တကွ တင်ပြထားသည်ဖြစ်ရာ လုံလောက်နေပါတော့သည်။

ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်

အစီရင်ခံစာ

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တူးဖော်ခဲ့သော ဦးသက်တင် ၏ အစီရင်ခံစာကို ဒေအက်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ မှုရင်းအတိုင်း ဖတ်ရှုသိစေချင်ပါသည်။

‘ယခုသွားလာနေကြသော ဘိုးတော်မင်းတရား၏ မော်ဓောရင်ပြင်ရစ်မျက်နှာ ပထမ ပန်းတင်ခုံ အရင်းတွင် ရင်ပြင်အောက် ၁၃ပေ ၆ လက်မ

နက်အောင် ကျင်းကြီး ကျင်းငယ် ၃၂ ခုကို တူးကြ
ရာ ရှေးအဆောက်အဦးများနှင့် ပစ္စည်းများ
အတွက် ကျွန်တော်ကြီးကြပ်တူးဖော်ခဲ့သည်။'

ဤသို့ဖြင့် ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ဆရာဦးသက်တင်
၏ အစီရင်ခံစာမှာ အလွန်ခိုင်လုံလှပါသည်။

'သမိုင်းတွင် ဖော်ပြပြီးခဲ့သော အချက်အလက်
များသည် မှန်ကန်သည်ဟု သက်သေခံဘိသကဲ့သို့
ရှေးရင်ပြင်များနှင့် အဆောက်အဦများသည်
ပေါ်လာကြပေသည်။

ဘိုးတော်မင်းတရား၏ ရင်ပြင်အောက် ၂ ပေ
၄ လက်မတွင် ဘုရင့်နောင်၏ သက္ကရာဇ် ၉၂၉
ခု (သာသနာနှစ် ၂၀၁၁) တွင် ခင်းခဲ့သည့် သဲ
ကျောက်ညိုပြား ရင်ပြင်တော်ကို တွေ့ရ၏။

ဘုရင့်နောင်၏ ရင်ပြင်အောက် ၁ ပေ ၂
လက်မ တွင် ဓမ္မစေတီမင်း၏ သက္ကရာဇ် ၈၃၂
(သာသနာနှစ် ၂၀၁၄) တွင် ခင်းခဲ့သော ထုံး
ကျောက်ဖြူပြားရင်ပြင်ကို တွေ့ရသည်။

ဤရင်ပြင်အောက်တွင် ကပ်လျက်၊ ဗညားဦး
၏ သက္ကရာဇ် ၇၁၄ ခု (သာသနာနှစ် ၁၈၉၆)

တွင် ခင်းခဲ့သော အုတ်ရင်ပြင်ကို တွေ့ရ၏။'

'ဗညားဦး ရင်ပြင်အောက် ဆက်လက်တူးရာ
အရှေ့မျက်နှာမြောက်ယွန်းကျင်းထဲတွင် ရှေးဂန္ဓ
ကုဋီတိုက် တစ်ခု၏ ခုံတုံးကို တွေ့ရသည်။

အရှေ့နှင့် အရှေ့တောင် မျက်နှာဆုံရာ
ထောင့်ကျင်းတွင် ဒုတိယ ဂန္ဓကုဋီတိုက် တစ်ခု
၏ ခုံတုံးကို တွေ့ရသည်။

အရှေ့တောင်နှင့် တောင်မျက်နှာ ဆုံရာ
ထောင့်ကျင်းတွင် ထူပါရုံ ဂဝံ ကျောက်စေတီ တစ်
ဆူ၏ အောက်ပိုင်းကို တွေ့ရသည်။

တောင်မျက်နှာ အလယ်ကျင်းတွင် ဒုတိယ
ထူပါရုံ ဂဝံကျောက်စေတီ တစ်ဆူ၏ အောက်ပိုင်း
ကို တွေ့ရ၏။ တောင်မျက်နှာနှင့် အနောက်
တောင်ဆုံရာ ထောင့်ကျင်းတွင် တင်ပလ္လင်ခွေ
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတည်ခဲ့ ဘူးသော အုတ်ပလ္လင်ကို တွေ့ရ
၏။'

'ဗညားဦး၏ ရင်ပြင်အောက် ၁၂ ပေ ၆
လက်မတွင် စူဠသီရိမာသောကမင်း၏ သာသနာ
နှစ် ၂၃၇ တွင် ခင်းခဲ့သော ပထမ ရင်ပြင်ကို

ကျင်းတိုင်း၌ တွေ့ရသည်။’

‘ဗညားဦးမင်း လက်ထက်တွင် အသစ်ပြန်မဖြစ်ဘဲ၊ တိမ်မြုပ်သွားရသော ရှေးအဆောက်အဦများ ပြန်ပေါ်လာခြင်းသည် ပါးစပ်ရာဇဝင်ဆရာများ၏ မခိုင်မာသော ယုံတမ်းစကား အရေးအသားများကြောင့် အမှောင်သို့ ရောက်နေရသော မော်ဇောသမိုင်းကို အလင်းပေးဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည်။’

‘မော်ကွန်းထိုးထားသော ငွေ၊ ကြေး၊ ခဲ၊ ထုံးကျောက်၊ အုတ်ပြားပေါင်း ၄၇၈ ချပ်လည်း ပေါ်လာခဲ့၏။ ထိုးထားသော စာများကား ယူ၊ မြန်မာ၊ ဓွန်၊ သက္ကဋ၊ ပါဠိ၊ ယိုးဒယား၊ ကမ္ဘောဒီးယားများဖြစ်ကြသည်။ ဘုရားနှင့် ရဟန္တာ ဓာတ်တော်ပေါင်း ၂၀၀ခန့် ကိုလည်း ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ ဆင်စွယ် ကြျတ်များနှင့် ထည့်လျက် တူးဖော်ရရှိခဲ့ပေသည်။’

‘နှစ်ပေါင်း ၂၂၀၀ အတွင်း မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပေါ်တော်မူများနှင့် ပစ္စည်းများကို ချန်လှပ်၍ ရွှေမော်ဇောပြတိုက် ထူထောင်

ကာ ပြသထားသည်။ ကျန်ရုပ်ပွားများနှင့် ဝစ္စည်းများကို ပြန်လည် ဌာပနာလိုက်လေသည်။’

‘ဘိုးတော် မင်းတရား၏ ပန်းတင်ခုံများ၏ အုတ်ရိုးကို ဖြတ်၍ သံရိုးခံ ကျောက်ကျစ်အင်္ဂါတေလောင်းရန် မြောင်း ၃၂ ခုကို တူးရာတွင် ဌာပနာတိုက်ခန်းငယ် ၁၆ ခု ပွင့်လာသည်။’

‘ပထမ ပန်းတင်ခုံ မြောက်မျက်နှာအလယ် တည်တည် ဌာပနာ တိုက်ခန်းမှ ရွှေမော်ဇော၏ ပထမ ဒါယကာ သထုံမင်း စူဠသီရိမာသောတလှူဒါန်းခဲ့သော ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်ပွားနှင့် အခြား ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၂၁၆ ဆူ တူးဖော်ရရှိသည်။’

‘ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားများအပြင် စူဠသီရိမာသောတ၏ ရုပ်ပွား၊ ဗညားဦး၊ ဓမ္မစေတီမင်း၊ ဘုရင့်နောင်၊ နန္ဒမင်း၊ ဘိုးတော်မင်းတရား စသော ဘုရားဒါယကာများ၏ ရုပ်ပွားများကိုလည်း တူးဖော်ရရှိခဲ့ပေသည်။’

‘အနောက်မြောက်မျက်နှာဆုံရာ ထောင့်ကျင်းကြီးထဲတွင် အခြား ဂန္ဓကုဋိ တစ်ခု၏ အုတ်ခုံတုံးကို တွေ့ရပြန်သည်။ အနောက်မြောက်နှင့်

မြောက်အရပ်ဆုံရာ ထောင့်ကျင်းထဲတွင် နောက်ထပ် ဂန္ဓကုဋိ တစ်ခု၏ ခုတုံးကို တွေ့ရသေး၏။

‘မြောက်မျက်နှာ အလယ်ကျင်းမှ တပင် ရွှေထီးမင်း၏ မိဖုရားကြီး အရုပ်ထုထားသော ဂဝံကျောက်တိုင်ကို တူးဖော်ရရှိ၏။ မြောက်နှင့် အရှေ့မြောက်မျက်နှာဆိုင်ရာ ထောင့်ကျင်းကြီးထဲ၌ သင်တိုင်းစေတီခေတ်က လက်ရာများဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။’

‘ထို့နောက် ခေါင်းလောင်းပုံအပျက်ကို ကြေးဝိုင်း အထိ ဖြိုညှိရာဝယ် ဌာပနာတိုက်ခန်း ၂၃ ခု ပွင့်လာသည်။ ပေါ်သမျှ ရုပ်ပွားများ၏ အရေအတွက်မှာ ကျောက်ဘုရားရုပ်ပွား ၂၄၅၇ ဆူ၊ ကြေးဘုရားရုပ်ပွား ၁၃၈၄၊ ငွေဘုရားရုပ်ပွား ၁၀၉၆၊ ရွှေခတ်ရုပ်ပွား ၂၇ဆူ၊ ရွှေသွန်းရုပ်ပွား ၃ဆူ၊ ခဲရုပ်ပွား၊ ၁၃၈၁၊ ပယင်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၃၆ဆူ၊ ဖလ်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၅ဆူ၊ ကျောက်စိမ်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၂ဆူ၊ ဆင်စွယ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၃၊ သားရိုး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၁၈ဆူ၊ စုစုပေါင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၁၉၀၂၂ ဆူ တူးဖော်ရရှိခဲ့၏။’

‘ထိုရုပ်ပွားများသည် သာသနာနှစ် ၂၃၇ မှ စ၍ သာသနာနှစ် ၂၄၆၆ အတွင်း အကြမ်းအားဖြင့် ခေတ်ပေါင်း ၂၄ ခု၏ယဉ်ကျေးမှု အမေ့အနစ်များပေတည်း။’

‘သက္ကရာဇ် ၇၁၀ လျှင်ကြောင့် လှိုင်းကဲ့သို့ အချိုင့်အခုံးဖြစ်နေလေပြီ။ ဗညားဦး၏ ရင်ပြင်အောက် ၁၂ ပေ ၆ လက်မတွင် စူဠသီရိမာသောက မင်း၏ သာသနာနှစ် ၂၃၇ တွင် ခင်းခဲ့သော ပထမရင်ပြင်ကို ကျင်းတိုင်း၌ တွေ့ရသည်။’

‘ဗညားဦးမင်းလက်ထက်တွင် အသစ်ပြန်မဖြစ်ဘဲ၊ တိမ်မြုပ်သွားရသော ရှေးအဆောက်အဦများ ပြန်ပေါ်လာရခြင်းသည် ပါးစပ်ရာဇဝင်ဆရာများ၏ မခိုင်မာသော ယုံတမ်းစကားအရေး အသားများကြောင့် အမှောင်သို့ ရောက်နေရသော မော်မောသမိုင်းကို အလင်းပေးဘိသကဲ့သို့ဖြစ်ပေသည်။’

‘ဘိုးတော် မင်းတရား၏ ပန်းတင်ခုံများ၏ အုတ်ရိုးကိုဖြတ်၍ သံရိုးခံ ကျောက်ကျစ်ခက်တေ

လောင်းရန် မြောင်း ၃၂ ခုကို တူးရာတွင် ဌာပနာ တိုက်ခန်းငယ် ၁၆ ခု ပွင့်လာသည်။ ပထမ ပန်း တင်ခုံ မြောက်မျက်နှာ အလယ်တည့်တည့် ဌာပနာ တိုက်ခန်းမှ ရွှေမော်ဓော၏ ပထမ ဒါယ ကာ သထုံမင်း စူဠသီရိမာသောက လှူဒါန်း ခဲ့သော ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်ပွားနှင့် အခြားဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၂၁၆ ဆူ တူးဖော် ရရှိသည်။’

‘ယင်းပန်းတင်ခုံ အရှေ့မျက်နှာအလယ်တည့် တည့် ဌာပနာတိုက်ခန်းမှ ဘုရင့်နောင်၏ သမီး တော် ရာဇမာတုကလျာ လှူခဲ့သော ရွှေချ ကျောက်ပျဉ်ကို တူးဖော် ရရှိခဲ့၏။’

‘ယင်းပန်းတင်ခုံတောင် မျက်နှာအလယ်တည့် တည့် ဌာပနာတိုက်မှ အသောကမင်းကြီးခေတ် စာလုံးများ ထွင်းထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားနှင့် အခြား ဆင်းတု ၃၀၂ ဆူ၊ ဘုရားရှင်ဓာတ်တော် ၅၆ ဆူ တို့ကို တူးဖော်ရရှိခဲ့သည်။ ကျန် ဌာပနာ တိုက်ခန်း ၁၃ ခုမှလည်း ဆင်းတုများစွာပေါ်လာ၏။’

‘ထို့နောက် ခေါင်းလောင်းပုံအပျက်ကို ကြေး ဝိုင်းထိ ဖြိုညှိရာဝယ် ဌာပနာတိုက်ခန်း ၂၃ ခု

ပွင့်လာသည်။ ပေါ်သမျှရုပ်ပွားတော်များမှာ အရေအတွက် ကျောက်ရုပ်ပွား ၂၄၅၇ ဖြစ် ကြောင်း၊ ရွှေခတ် ရုပ်ပွားတော် ၂၇ ဆူဖြစ် ကြောင်း၊ ခဲရုပ်ပွား ၁၃၈၁ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပယင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၃၆ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖန်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၅ ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျောက်စိမ်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၂ ဖြစ် ကြောင်း၊ ဆင်စွယ်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၃ ဖြစ်ကြောင်း၊ စုစုပေါင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ၁၉၀၂၂ ဆူတူးဖော်ရရှိ ကြောင်း တွေ့ရှိကြရာ ထိုရုပ်ပွားတော်များ၏ ဆက်စပ်နေသော သမိုင်းကြောင်းသည် ဗုဒ္ဓ ဘုရားပွင့်တော်မူသည့် ကာလမှစ၍ ယနေ့အထိ ဖြစ်ပေရာ နှစ်ပေါင်း (၃၀၀၀) ပတ်ဝန်းကျင် ကြာ ညောင်းခဲ့ပြီဟု သိရှိနိုင်ပါသည်။’

ဤသို့ဖြင့် ကထိကဆရာဦးသက်တင်၏ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင် အစီရင်ခံစာ၏ ခိုင်မာတိကျပုံ သုတေသနကို သိကြရပြီးဖြစ်ပါသည်။ အကျိုးကား သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် နန်းစံ သော စူဠသီရိမာသောက မင်းကြီး၏ ခိုင်မာမှုနှင့်တကွ ဆံတော်ရှင် သာသနာ၏ ခိုင်မာမှုတို့ကိုပါ တိတိကျကျ သိကြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ခေတ်ပေါင်း ၂၄ ခေတ်

တွေ့ရှိ

အထူးသဖြင့် သာသနာနှစ် ၂၃၇ (အရှင် သောဏထေရ်နှင့် အရှင်ဥက္ကရထေရ်တို့ လက်ထက်မှစ၍) ရေတွက်သည်ရှိသော် သာသနာယဉ်ကျေးမှုအမွေ သက်တမ်းမှာ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်ပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ရာ ခေတ်ပေါင်း ၂၄ ခေတ်၏ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များဖြစ်ကြောင်း ဆရာ ဦးသက်တင်၏ အစီရင်ခံစာအရ သိရှိနိုင်ပါသည်။

အမျိုးဂုဏ်၊ ဘာသာဂုဏ်၊ သာသနာဂုဏ်၊ ဇာတိမာန်ဂုဏ်အတွက် အထောက်အထားများ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရင်နှစ်ဦးအမည်တူနေ

သုဝဏ္ဏဘူမိသထုံရာဇဝင်တွင် သီရိမာသောက ဟူသော အမည်တူ ဘုရင်နှစ်ဦး ရှိနေပေသည်။ သီရိဓမ္မာသောကဟူသော အမည်နှင့်ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်ရာ အိန္ဒိယမှာ သီရိဓမ္မာသောက၊ မြန်မာပြည်မှာ သီရိမာသောက ဟူ၍ ခွဲခြားသိရှိနိုင်ပါသည်။

သီရိမာသောက

ဘုရင်နှစ်ပါးရှိ

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က သုဝဏ္ဏဘူမိမှာ စိုးစံခဲ့သော ဘုရင်ကို မဟာသီရိမာသောကမင်းဟူ၍ 'မဟာ'တပ်ကာ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥက္ကရထေရ်တို့ ကြွလာစဉ်က စိုးစံခဲ့သော သီရိမာသောကမင်းကို စူဠသီရိမာသောကမင်းဟူ၍ 'စူဠ'တပ်ကာ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘီလူးနိုင်ရုပ်ပွားတော်

၃၃ ဆု

ယခုမိမိမျက်နှာ ရုပ်ပွားထုခဲ့သော ဘုရင်မှာ စူဠသီရိမာသောကဘုရင်ဖြစ်သည်။ ထိုဘုရင်သည်ပင် ဘီလူး ရန်နိုင်ရုပ်ပွား ဒကာဖြစ်သည်။ ထိုဘုရင်သည်ပင် ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်ပွားကို ထုလုပ်ခဲ့ရကား အခြားအခြားသော ဘီလူးရန်နိုင်ရုပ်ပွားများသည် အခြားအခြားသော နေရာများတွင် နောက်ထပ် ရှိနိုင်သေးကြောင်း ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။

လူမသိသောရွှေတိဂုံ

ထိုဘုရင်လက်ထက်တွင် ဥက္ကလာပမင်းကြီး တည်ခဲ့သော ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကြီးမှာလည်း ချဲ့နယ်ပိတ်ပေါင်းများ ထူထပ်လျှက် တိမ်ကောပျက်စီးကာနေကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ရေကြောင်းမှတစ်ဆင့်

ထို့ကြောင့် အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ် တို့၏ လမ်းညွှန်ချက်အဖြစ် ထိုစဉ်သီရိမာသောကမင်းသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်အထိ ရေကြောင်းခရီးမှ ချီတက်လာကြောင်း၊ ခြံနွယ်များခုတ်ထွင်ကြောင်း၊ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်ကို အသစ်ထပ်မံတည်ဆောက်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ပြန်ရွှေပွင့်လင်း

တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ထိုဘုရင်သည် ဆံတော်ရှင် ဌာပနာရာနေရာများကို လှည့်လည်လျှက် အရှင်သောဏနှင့် ဥတ္တရမထေရ်တို့၏ ညွှန်ကြားမှုဖြင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ နေပြည်တော်အတွင်း ဆံတော်ရှင်သာသနာကြီးကို ပြုတော်မူသည်။

ကျိုက်တဲ ၊ ကေလာသကျိုက်တဲလန် ၊ ကျိုက္ကသာဆံတော်ရှင်ကျိုက်တဲနှင့် ဆံဟော်ရှင်ကေလာသ ဘုရားပါမကျန် ကျိုက်တဲလန် ဆံတော်ရှင် စသည့်အပါအဝင် ဆံတော်ရှင်သာသနာကို ပြုတော်မူကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုဘုရင်လက်ထက် တည်ဆောက်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သွားတော်မြတ် စေတီ (၃၃)ဆူ စာရင်းကိုလည်း

သိရှိရပါသည်။ ထိုဆံတော်ရှင်များစာရင်းတွင် ကေလာသနှင့်တကွ ဘီးလင်း သောဏတ္ထရအပါအဝင် ကျိုက္ကသာ မြို့ရိုးဟောင်းများအထိ နေရာအနှံ့အပြား တွေ့ရှိရပါသည်။

မခဝါသက်သေ

ပဲခူးမြို့ မခဝါစေတီတော်ကိုလည်း ပြုပြင်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ ထိုမခဝါစေတီတော်၏ ကျောက်စာမှာ သုဝဏ္ဏဘူမိ သမိုင်းအခိုင်အလုံအထောက်အထား ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကျောက်စာမှရင်းကို အောက်တွင် ပူးတွဲတင်ပြပါသည်။ ဖတ်ရှုတော်မူပါ။

မခဝါ ကျောက်စေတီ သမိုင်း

• 'ငါတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်း၌ ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူပြီး၍ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိသော လေးသင်္ချေကာလပတ်လုံး အစဉ်သဖြင့် အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် အဆောက်အဦတို့ကို ဖြည့်တော်မူ၍ ထိုပါရမီ တရားတို့၏ အပြီးသို့ရောက်သဖြင့် ကဆုန်လပြည့်နေ့ ဗောဓိပင်ရင်း၌ အပရာဇိတပလ္လင်သို့ ကပ်တော်မူ၍ အလွန်ဖျက်နိုင်ခဲ့သော

မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်တော်မူ၍ မနှိုင်းရှည့် နိုင်
သော ကျေးဇူးအပေါင်း တန်ဆာဆင်အပ်သော
သဗ္ဗညု တဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိ
ဉာဏ်ကို ရတော်မူသဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်
တော်မူသည်။’

‘ထို့နောက် ရှစ်ဝါမြောက်၌ သတ္တဝါအပေါင်း
တို့အား သနားတော်မူသဖြင့် ဒေသစာရီ ကြွတော်
မူသည်ရှိသော ဝိဒေဟရာဇ်တိုင်း မိမိလာပြည်သို့
ရောက်တော်မူလေ၏။ ထိုအခါ အရှင် ဝဝံပတိ
မထေရ်သည် သထုံမြို့ကျေး၌ ဆွေမျိုးဖြစ်ခဲ့ဘူး
သော လူအပေါင်းကို မြင်တော်မူ၍ သနားတော်
မူသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ပန်ကြား၍ မိမိလာမြို့မှ
ဒေသစာရီ ကြွတော်မူလာပြီးလျှင် ဆွေမျိုးဖြစ်ဘူး
သော လူအပေါင်းတို့အား ဆုံးမပြီးလျှင် ပြန်ခဲ့၍
ရှေးဆွေမျိုးဖြစ်ဘူးသော သထုံပြည်၌ သီရိမာ
သောကမင်းအား အလွန်နှစ်သက်အံ့ဩဖွယ်ရှိ
သော တရားစကားဖြင့် ဆုံးမသည်။’

‘သီရိမာသောကမင်းသည် အထူးထူး အသွယ်
သွယ် ဆန်းကြယ်နက်နဲသော တရားစကားကို

ကြားရလျှင် ဘုရားသခင် သာသနာတော်၌ လွန်
စွာကြည်ညိုခြင်းဖြစ်၍ ဘုရားသခင်အား ဗုဒ္ဓမြင်
ရမည့်အကြောင်းကို အရှင်ဝဝံပတိမထေရ်အား
လျှောက်ကြား တောင်းပန်သည်။’

‘အရှင်ဝဝံပတိလည်း ကောင်းကင်ဖြင့် ကြွ၍
မိမိလာမြို့သို့ရောက်လျှင် မြတ်စွာဘုရားအား
အလုံးစုံသော အကြောင်းအရာကို ကြားလျှောက်
၍ သထုံမြို့သို့ ကြွတော်မူပါမည့်အကြောင်းကို
တောင်းပန်သည်။’

‘မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာကရုဏာဖြင့် တိုက်
တွန်းအပ်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ နှစ်သောင်း
သော ရဟန္တာအပေါင်းခြံရံလျက် ကောင်းတင်
ခရီးဖြင့် သထုံမြို့သို့ ကြွတော်မူလာသည်။’

‘သီရိမာသောကမင်းသည် အရှင်ဝဝံပတိ
မထေရ်သည် ရဟန္တာနှစ်သောင်းနှင့်တကွ မြတ်စွာ
ဘုရားဆောင်ယူ၍ ကြွလာသည်ဟူ၍ ကြားလျှင်
အလွန်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်၍ မြတ်စွာ
ဘုရားအား ခရီးဦးကြိုဆိုပြီးလျှင် သထုံမြို့နှင့်မနီး
မဝေးသောအရပ်၌ မဏ္ဍပ်ကြီးစွာဆောက်၍

အထူးထူးအပြားပြား ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာဆင်
 ၍ ဘုရားသခင်အား ထိုက်သော သီဟာသန
 နေရာ ရဟန္တာတို့အား ထိုက်သော ကောင်းမြတ်
 သော နေရာတို့ကို ခင်းစေပြီးလျှင် ရဟန္တာ
 နှစ်သောင်းနှင့်တကွ ဘုရားသခင်ကို သီတင်းသုံး
 နေစေ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အထူးထူး အပြားပြား
 များစွာသော ပန်း၊ နံ့သာ၊ ဆီမီး၊ အခိုးအထုံး၊
 သက်န်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေးပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲစေ၍
 အလှူကြီးပေးသည်။’

‘မြတ်စွာဘုရားလည်း သီရိမာသောကမင်း
 အမှူးရှိသော လူအပေါင်းတို့အား တရားအမြိုက်
 တိုက်ကျွေးတော်မူသည်။ ၇-ရက်လွန်လျှင် မဇ္ဈိမ
 ဒေသသို့ ပြန်တော့မည်ဟူ၍ အမိန့်တော်ရှိ
 သည်။’

‘ထိုအခါ သထုံမြို့၌ ရသေ့ခြောက်ဦးတို့သည်
 မြတ်စွာဘုရား ပြန်တော်မူမည့်အကြောင်းကို
 ကြား၍ အဆောတလျှင် လာရောက်ပြီးလျှင်
 လွန်စွာနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော ကျက်သရေဖြင့် တင့်
 တယ်ခြင်း၊ အထွတ်စမ္ပိုယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော

မြတ်စွာဘုရားအဆင်းတော်ကို မြင်ရသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါ ၈-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 ကြား၍ မရောင့် ရဲနိုင်အောင် ကရဝိက်ငှက်မင်း
 ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ အသံထက် ဆထက်ထောင်ရာ
 သာယာချမ်းမြေ့လှစွာသော တရားသံကို ကြားနာ
 ရသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါနှစ်သက်ခြင်း ပြင်း
 စွာဖြစ်၍ မပြတ်ပူဇော်ရာ တစ်စုံတစ်ခု ပေးပါမည့်
 အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား တောင်းပန်
 ကုန်သည်။’

‘မြတ်စွာဘုရား လည်း ရသေ့ခြောက်ဦးတို့အား
 သနားတော်မူသဖြင့် လက်ျာလက်တော်ဖြင့်
 ဥက္ခောင်းကို သုံးသပ်တော်မူ၍ ဆံတော်ဓာတ်
 ခြောက်ချောင်းတို့ကို ပေးအပ်တော်မူသည်။’

‘ထိုသို့ ပေးအပ်သည်ကို သထုံပြည်ကို အစိုးရ
 သော သီရိမာသောကမင်းမြင်လျှင် အကျွန်ုပ်
 အားလည်း ဆံတော်ဓာတ် ပေးသနားတော်မူပါ
 ဟူ၍ တောင်းပန်သည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ‘မင်း
 ကြီး ဆံတော်ဓာတ်ကို မပေးအပ်သင့်သော နောင်
 အခါ ၃၇-နှစ်လွန်၍ ငါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလျှင်

ငါမိဋ္ဌာန်တော်မူခဲ့သည့် အတိုင်း ၃၃-ချောင်းသော သွားတော်ဓာတ်တော်တို့ကို ထင်းပုံမှ ထုတ်၍ ဂဝံပတိ မထေရ် ဆောင်ယူခဲ့လိမ့်မည်။ ထိုသွားတော်ဓာတ်တို့ကို ပူဇော်ရလတ္တံ့ သည်ဖြစ်၍ ဆံတော်ဓာတ်ကို ငါမပေးသည်' ဟူ၍ အမိန့်တော်ရှိသည်။'

'ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် နောင်အခါ ရာမညတိုင်း၌ သာသနာတော်တည်ခြင်း၊ သတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာခြင်း၊ အကျိုးငှာ ၁၃-ရပ်တို့၌ ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူပြီးလျှင် ရဟန္တာနှစ်သောင်းခြံရံလျက် မဇ္ဈိမဒေသအရပ်သို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူ၍ ၃၇- နှစ် ပတ်လုံး အကြွင်းမရှိ ဘုရားကိစ္စကို ပြီးစေ၍ ဂဝံပတိမထေရ်အား သထုံမြို့သို့ ၃၃-ချောင်းသော သွားတော်၊ ဓာတ်တော်တို့ကို ဆောင်ယူရမည့် အကြောင်းကို ဝန်ပြုတော်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်။'

'အရှင်ဂဝံပတိမထေရ်လည်း မြတ်စွာဘုရား အမိဋ္ဌာန်တော်မူသည့်အတိုင်း ၃၃-ချောင်းသော သွားတော်၊ ဓာတ် တို့ကို ထင်းပုံမှ ဆောင်ယူပြီး

လျှင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွ၍ သထုံမြို့၌ သီရိမာသောကမင်းအား ပေးအပ်သည်။ သီရိမာသောကမင်းလည်း ၃၃-ဆူသော သွားတော်ဓာတ်တို့ကိုရလျှင် ကောင်းစွာနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်၍ များစွာသော လူအပေါင်းနှင့် သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားကြွတော် မူလာသောအခါ ၇-ရက် ပတ်လုံး သုံးဆောင်တော်မူသော အရပ်သို့သွား၍ သိကြားမင်းစေတီအထွတ်၌ ၃၃-တိုက် လုပ်၍ ဓာတ်တော်တို့ကို ဆေးကြောစရာ တွင်းနှစ်တွင်း တူးစေ၍ ၃၃-ဆူသော ကျောက်စေတီငယ်လုပ်၍ ပူဇော်လေ၏။'

'ထိုဓာတ်တော်တို့ကို ဆေးကြောသော တွင်းသည် ယနေ့ထက်တိုင်အောင် ကောင်းသောအနံ့ရှိသော ရေနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဤသို့လျှင် သီရိမာသောကမင်းသည် ၃၃-ဆူသော သွားတော်ဓာတ်တို့ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်လျက် အလှူပေးခြင်း သီလဆောက်တည်ခြင်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြု၍ အသက်အတိုင်း နေပြီးလျှင် နတ်ရွာသုဂတိဘုံ၌ ဖြစ်လေသည်။'

‘များစွာသော လူတို့သည် ၃၃-ဆူသော ကျောက်စေတီတို့ကို ရှိခိုးပူဇော်သည်။ နောက် ကာလရှည်မြင့်သဖြင့် လူသူ အသွားအလာ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်း အဆက်ပြတ်၍ ထို ၃၃-ဆူသော စေတီတို့ကို မသိကြကုန်ပြီ တောချုံဖုံးအုပ်၍ ရှိလေသည်။’

‘မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည့် နောက် ၂၃၆ ခုနှစ်၌ ရှင်သောဏဥတ္တရ မထေရ် နှစ်ဦးတို့ လာရောက်၍ သီရိမာသောကမင်း အမှူးရှိသော များစွာသော လူအပေါင်းအား ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို ဟောရာတွင် သရဏဂုံ ပဉ္စသီ တည်ကြသည်။ ခြောက်သောင်းသော သူတို့သည် မဂ်ဖိုလ်တရားကို ရကုန်သည်။’

‘ယောက်ျားပျို ၂၅၀၀၀၊ မိမ္မဖျို ၁၅၀၀ တို့ လည်း ရဟန်းပြုကုန်သည်။’

‘ထိုအခါ သီရိမာသောကမင်းသည် သာသနာ ၌ လွန်စွာကြည်ညိုခြင်းဖြစ်၍ ရှင်သောဏဥတ္တရ မထေရ်နှစ်ဦးတို့အား ‘အရှင်ဘုရားတို့ တရား ရတနာ သံဃာရတနာတို့ကို ကိုးကွယ်ရကုန်ပြီ။’

ဘုရားရတနာကို ထင်ရှားမကိုးကွယ်ရသေး။ တိုး ကွယ်ရမည့်အကြောင်းကို လုံ့လပြုတော်မူပါ’ ဟူ၍တောင်းပန်သည်။ မထေရ်နှစ်ဦးတို့လည်း အရှင်ဂဝံပတိ ဆောင်ယူလေသော ၃၃-ဆူသော သွားတော်ဓာတ်တို့၏ ရွေးသီရိမာသောက မင်းသည် ကျောက်စေတီတည်ထားသော အရပ် တို့ကို ပြကုန်သည်။’

‘သီရိမာသောကမင်းလည်း ၃၃-ဆူသော စေတီတို့မှ ထုတ်ယူခဲ့၍ တိုက်ကုလားမြို့ အရှေ့ မြောက်ထောင့် မနီးမဝေးသောအရပ်၌ ရွှေတိုက် ၃၃-ဆူလုပ်၍ ထိုတိုက်တို့၌ ၃၃-လုံးသော ရွှေဖျဉ်း တို့ကို နံ့သာမှု့တို့ဖြင့် ပြည့်စေ၍ ပြည့်စေပြီးလျှင် ၃၃-ဆူသော သွားတော်ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာ ပြီးလျှင် ‘မြတ်စွာဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား အစီးအပွား တို့ဖြင့် ချစ်သနားတော်မူသည်။’

‘ဤဓာတ်တော်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဓာတ်တော်စင်စစ် မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ ရွှေဖျဉ်းနှင့် တကွ ထိုထိုသော အရပ်၌ သတ္တဝါတို့၏ စီးပွား

ချမ်းသာအလို့ငှာ သာသနာတော်ကွယ်သည့် တိုင်အောင် တည်စေသတည်း ဟူ၍ သီရိမာ သောကမင်း ဆုတောင်း ပဌာနာပြုသည်။ ဆု တောင်း ပဌာနာပြုသည်၏ အခြားမဲ့၌ ၃၃- ဆူသောသွား တော်ဓာတ်တို့ကို ရွှေဖျဉ်း ၃၃- လုံးနှင့်တကွ ရွှေတိုက် ၃၃- တိုက်တို့မှ ကွယ်ခဲ့၍ ထိုထိုသောအရပ်၌ တည်လေကုန်သည်။

‘ထိုထိုသောအရပ်၌ ဓာတ်တော်တည်ကြောင်း ထိုအရပ်နေ လူတို့လျှောက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ မထေရ်နှစ်ဦးတို့ (ပြော) ကြားသဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သီရိမာသောကမင်းသိလျှင် ထိုထို သောအရပ်သို့ လူတို့ကို စေလွှတ်၍ စေတီအိမ်ပြာ သာန် လုပ်စေသည်။ လူအပေါင်းတို့လည်း ရှိခိုး ပူဇော်ကန်တော့ပြုကြသည်။’

‘နောက်သဒ္ဒါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော မင်းတို့ သည် စေတီအိမ်ပြာသာန်သည်မခိုင်၊ ထာဝရ မဖြစ်လေဟူ၍ စေတီအိမ်ကို ဖျက်ပြီးလျှင် စေတီကို ထပ်၍ကြီးအောင် တည်သည်။’

‘ဟင်္သာဝတီမြို့ အနောက်မြောက်ယွန်း၌ တည်

သည့် ရွှေမော်မောစေတီကိုလည်း သာသနာ တော် ၁၈၉၂ သကြိမ် ၇၁၀ ၌ ဆင်ဖြူမင်း ၈-ဦး တို့တွင် ၈-ဦးမြောက်သော ဓမ္မစေတီသော ကန ထ အမည်ရှိသော ရာမာဓိပတိမင်းသည် ၃၅နှစ် ပတ်လုံးမင်းပြုရာတွင်စေတီအိမ်ကိုပယ်၍ စေတီ ကိုကြီးအောင်ထပ်၍ တည်ပြန်သည်။’

‘သကြိမ် ၇၄၅-ခုနှစ်၊ ထိုမင်းသား သုတသောမ မင်းသည် ၃၈-နှစ် ပတ်လုံး မင်းပြုရာတွင် ခမည်း တော်ထပ်တည်သော စေတီသည် သေးငယ်သည် ဟူ၍ တဖန်ကြီးအောင် ထပ်တည်ပြန်သည်။’

‘သည့်နောက် ဟင်္သာဝတီပြည်၌ မင်းငါးဆက် လွန်သော သာသနာတော် ၂၀၀၂ သကြိမ် ၈၂၀- ၌ သုတသောမမင်း သမီးတော် တြိဘုဝနာဒိတျ မင်းမိဖုရားသည် သားတော် ရာမာဓိပတိကြိပရမ မင်းနှင့် တိုင်ပင်၍ သီဟပမာဏအမည်ရှိသော အမတ်၊ ဗြာဟ္မဏအမည်ရှိသော လက်သမား ဆရာကို စေလွှတ်၍ စေတီတော်ကို ထပ်၍ တည် စေသည်။ ငါးနှစ်ကြာမှ သကြိမ် ၈၂၄-ခုနှစ်တွင် ပြီးသည်။’

ဤသည်တို့မှာ ကလျာဏီကျောက်စာနှင့် စပ်ဆက်
လျက်ရှိသော မဝေါကျောက်စေတီသမိုင်းပင်ဖြစ်သည်။
ဤစေတီတော်ကြီးသည် ပဲခူးမြို့ မဟာကလျာဏီ သိမ်တော်
ကြီးအနီးတွင် တည်ရှိပါသည်။

ဓမ္မစေတီမင်းကြီးလက်ထက်တော်

ဓမ္မစေတီမင်းတရားကြီးသည် အေဒီ ၁၄၇၂ တွင်
ရာမညတိုင်းအလုံး မွန်တိုင်းသုံးရပ်၌ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်
တော်မူခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုသို့ မင်းဖြစ်ပြီး သုံးနှစ်
မြောက်တွင် (မြန်မာသက္ကရာဇ် ၈၃၆ မှစ၍) သာသနာတော်
စည်ပင်သန့်ရှင်းရေးအတွက် ကလျာဏီ သိမ်တော်ကြီးကို
စီမံဆောင်ရွက်ပုံများကို သိမ်တော်ကျောက်စာ၌ အကျယ်
တဝင့် ရေးသားခဲ့ပါသည်။

နန်းစံ ၂၁ နှစ်

ဓမ္မစေတီမင်းကြီးသည် မင်းဖြစ်သည်မှစ၍ နှစ်
ပေါင်း ၂၁ နှစ်တိုင်တိုင် သာသနာတော်ကြီးကို ပြုစုတော်
မူခဲ့ပါသည်။ သာသနာတော်နှစ် ၂၀၃၆၊ မြန်မာနှစ် ၈၅၄၊
ခရစ်အေဒီ ၁၄၉၂ တွင် နတ်ရွာစံခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။
ထိုမင်းတရားကြီး၏ ကလျာဏီကျောက်စာကြီးမှာ မြန်မာ့

သာသနာဝင်သမိုင်းကြီးဖြစ်ပါသည်။

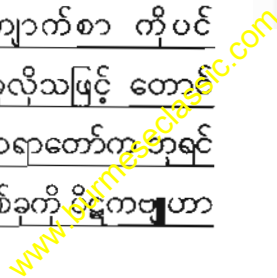
ကလျာဏီဘာသာပြန်

(ထိုကျောက်စာပါဠိတော်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၁၁၁-ခုနှစ်တွင် အရှင်သဒ္ဓမ္မန္တိမထေရ်မြတ်က မြန်မာနိဿ
ယ ပြန်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုအရှင်သည် ပုဂံမြို့အနောက်
ဘက် တန့်ကြည်တောင်အနောက် ယောချောင်း၏ မြောက်
ဘက်ကမ်း တောင်မြင့်ရွာကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးကြောင်း
သိရပါသည်။ ထိုနိဿယကို သပြေကန်ဆရာတော်
ကျိုက္ကဆံဆရာတော်ဘုရားကြီးများတည်းဖြတ်၍ ကျိုက္ကစံ
အရှင်အာစာရမထေရ်ကြီးကြပ်လျက် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်
တန်ခူးလက ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်ပုံနှိပ်တိုက်တွင်၎င်း၊ ရန်ကုန်မြို့
ဘုရားဖြူဆရာတော်တည်းဖြတ်လျက် ခရစ်နှစ် ၁၉၃၈ က
သုဓမ္မဝတီပုံနှိပ်တိုက်တွင်၎င်း ပုံနှိပ်ထားခဲ့ပါသည်။)

အလောင်းဘုရားက

ဖတ်လို၍

သို့သော် ထိုကလျာဏီ ကျောက်စာ ကိုပင်
အလောင်းမင်းတရားကြီး ဖတ်ရှုတော်မူလိုသဖြင့် တောင်
တွင်း ခင်ကြီးဖျော်ဟု နာမည်ကြီးသော ဆရာတော်က ဘုရင်
ဖတ်ရှုရန် ဘာသာပြန်ပေးသော စာမူတစ်ခုကို ဖြေကဗျာဟာ

အဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေခဲ့ရာ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

ပဲခူးရောက်

အလောင်းဘုရား

အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၁၁၉ ခု ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၄)ရက်နေ့တွင် ဟံသာဝတီ ပြည်ကြီးကို အလိုတော်ပြည့်ကြောင်း၊ ဟံသာဝတီထီးနန်းတွင် (၂)လခန့် စံနေတော်မူခဲ့ကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

ကလျာဏီသိမ်တော်

ထို အချိန်တွင် ဟံသာဝတီ၏ ရတနာတစ်ပါးဖြစ်သော ကလျာဏီသိမ်တော်ကြီးနှင့် သိမ်တော်ကြီးကျောက်စာကို အမှတ်ထင်ထင် တွေ့ရှုပေလိမ့်မည်ဟု တွေးထင်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကျောက်စာကို ကူးယူပြီးလျှင် ရွှေမြို့တော်ရှိ ထင်ရှားသော ဆရာတော်များအား မြန်မာစကားပြေသို့ ပါဠိမှ မြန်မာပြန်ဆိုခိုင်းပေလိမ့်မည်။

မတလုံးကြေ

ခင်ကြီးဖျော်

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် တောင်တွင်းဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်၏ လက်ရာ ဘာသာပြန်ထွက်လာခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မင်းဧကရာဇ် မေးလျှောက်သဖြင့် တောင်

တွင်းပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ထုတ်ဆိုပြန်ကြားခဲ့ကြောင်းသိရပါသည်။

ထိုစာတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ ကေလာသတောင်တော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း ထူးထူးခြားခြား တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘာသာပြန်လက်ရာ

အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ အမေးကို သိအောင် မြန်မာပြန်ဆိုတော်မူသော မတစ်လုံးချေ ခင်ကြီးဖျော် ဆရာတော်၏ လက်ရာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

‘သင်္ဂါယနာတင်ပြီးသော အဆုံး၌ နောင်အခါ၌ သာသနာတော်တည်မည့်အရပ်ကို ကြည့်တော်မူသော် ပစ္စန္ဒရစ် အရပ်တို့၌ သာသနာတော်တည်ထွန်းမည်ကို မြင်တော်မူ၍ ထိုထိုသော ပစ္စန္ဒရစ် အရပ်တို့ကို အရှင်မဇ္ဈိန္ဒက အစရှိသော မထေရ်တို့ကို အသီးသီး သာသနာတော်ပြု စေလွှတ်တော်မူသည်။ ထိုစေလွှတ်အပ်သော မထေရ်အပေါင်းတို့တွင် အရှင်မဟိန္ဒထေရ်ကို သိန်းဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သာသနာပြု စေလွှတ်တော်မူသည်။ အရှင်သောဏမထေရ်နှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ်တို့ သုဝဏ္ဏဘူမိဟု ဆိုအပ်သော ရာမညတိုင်းသို့

သာသနာပြု စေလွှတ်တော်မူသည်။’

‘ထိုအခါ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိတိုင်း၌ သီရိမာသောက မင်းပြုသည်။ ထိုမင်း၏ ရာဇဌာနီမင်းနေပြည် တော်သည် ကေလာသတောင်ထိပ် စေတီ၏ အနောက်မြောက်ယွန်း၌ မြို့၏ ထက်ဝက် အရှေ့ အပိုင်းသည် တောင်ထိပ်၌ အနောက်အပိုင်း သည် မြေညီ၌တည်သည်။ ထိုမြို့သည် ကုလား တိုက်ကဲ့သို့ မြေစိုင့်အုတ်တိုက်များသောကြောင့် တိုက်ကုလားမြို့ဟု ယနေ့ထက်တိုင်အောင် တွင်သည်။’

‘ထိုတိုက်ကုလားမြို့သည် သမုဒ္ဒရာနှင့်နီးသည်။ သမုဒ္ဒရာ၌ ရက္ခိုသ်ဘီလူးမင်းသည် မင်း၏ နန်း တော်၌ ဖွားတိုင်းသော သူငယ်ကို မပြတ်လာ၍ စားသည်။ မထေရ် နှစ်ဦးတို့ ကြွလာစဉ်လည်း မိမိ၏ မိဖုရားကြီးသည် သူငယ်ဖွားမြင်သည်။ ရက္ခိုသ်ဘီလူးမလည်း သူငယ်ဖွားမြင်ကြောင်း ကို သိ၍ အခြွေအရံ ငါးရာနှင့်တကွ သူငယ်ကို စား မည်ဟူ၍ လာလသည်ကို လူတို့မြင်၍ ကြောက် လန့်တကြား ဟစ်ကြော်ကုန်သည်။ မဟာထေရ်

နှစ်ဦးတို့လည်း ထိုအကြောင်းကိုသိ၍ အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော ဥက္ကောင်းမှာ ရက္ခိုသ် ကဲ့သို့ ကိုယ်မှာ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ဥက္ကောင်း တစ်ခု ကိုယ်နှစ်ခုရှိသော ထိုရက္ခိုသ်ဘီလူးတို့ထက် နှစ်ဆ ထက်ကြီးသော အဆင်းအရုပ် ဖန်ဆင်း၍ ထို ဘီလူးတို့ကို လိုက်၍ ရံကုန်သည်။ ဘီလူးတို့သည် မထေရ်တို့ ဖန်ဆင်းသော အဆင်းရုပ်ကိုမြင်၍ ‘ငါတို့သည် ယခု ဤသူတို့၏ အစာဖြစ်ချေတော့ မည်’ ဟု ကြောက်လန့်ကုန်၍ သမုဒ္ဒရာသို့ ရှေးရှု မြေး လေကုန်၏။

မထေရ်နှစ်ဦးတို့လည်း ထိုဘီလူးတို့ကို နောင် တဖန် မလာနိုင်အောင် ကြံ၏။ ထက်ဝန်းကျင်၌ အစောင့်အရှောက်ကို စီရင်ကုန်၍ စည်းဝေးသော ပရိသတ်တို့အား သုတ်သီလက္ခန်ကျမ်း၌ သုတ်တို့ ထွင် အစစွာဖြစ်သော ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ဟောတော်မူသော အဆုံး၌ ခြောက်သောင်းသော လူတို့သည် တရားရကုန် သည်။ ယောက်ျားသုံးထောင်ငါးရာ မိမ္မ ဓာတ် ထောင်ငါးရာ ရဟန်းပြုကုန်သည်။ သည်မှ ကြွင်း

သော မင်းမှစ၍ ပြည်သူခပ်သိမ်းတို့သည်လည်း သရဏဂုံသုံးပါး ပဉ္စသီ ၅-ပါးတို့ ၌ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ နှစ်အရေအတွက်ကား မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်မှ နှစ်ရာသုံးဆယ့် ခြောက်နှစ်၌ မထေရ်နှစ်ဦးလာရောက်၍ ရာမည တိုင်း၌ သာသနာတော်တည်သည်။'

'ထိုအခါမှစ၍ ရာမညတိုင်း၌ ဖွားမြင်တိုင်း သော မင်းသားသူငယ်တို့ကို သောဏုတ္တရ အမည်မှည့်ကုန်သည်။ ခပ်သိမ်းသော ဖွားသစ် သော သူငယ်တို့အား ရက္ခိုသ်ဘိလူး ဘေးမှကင်း စေခြင်းငှာ ပေ၌မထေရ်တို့ ဖန်ဆင်းသော အရုပ် ကို ဥက္ခောင်းပေါ်၌ ထားကုန်သည်။'

'မြို့၏ အရှေ့မြောက် တောင်ထိပ်၌လည်း မထေရ် တို့ဖန်ဆင်းသော အရုပ်သဏ္ဍာန်ကျောက် ရုပ်ထု၍ ထားကုန်သည်။ ထိုအရုပ်သည် ယနေ့ ထက်တိုင်အောင် ရှိသည်။'

'ဤသို့လျှင် ရာမညတိုင်း၌ သာသနာတော် တည်သည်မှစ၍ အရှည်လေးမြင့် သာသနာတော် စည်ပင်ထွန်းလင်းသည်။'

'နောက်နောက်အခါ လွန်လသော် ရာမည တိုင်းသည် ကျယ်သောအဝန်းရှိသော်လည်း အသီးအသီး ခိုးမှုပြု၍ ဖြတ်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ယဉ်းနာ နှိပ်စက်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ မြတ်သော စက်ဖြင့် ချုပ်အပ်သော မင်းခုနစ်ဦး စစ်သည် နှိပ်စက်၍ တစ်ကြောင်း ရာမညတိုင်းအားနည်းချေသည်။'

'သို့လျှင် ထိုတိုင်း၌ သီတင်းသုံးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ချမ်းသာစွာ ပရိယတ် ပဋိပတ်ကို မဖြည့်နိုင်သောကြောင့် သာသနာတော်လည်း အားနည်းချေသည်။'

'သူရိယ မင်းသားဟူ၍ ငယ်မည်စိုသောမနုဟာ မင်းလက်ထက်တွင် လွန်၍ပင် အားနည်းပြန် ချေသည်။ ထိုမနုဟာမင်းပြုသောအခါ သာသနာ တော် ၁၆၀၀ ရှိပြီ။'

'သာသနာတော် ၁၆၀၀ နှစ် သကြိမ် ၄၁၉၅ ၌ အရိမဒ္ဒနာ ပုဂံပြည်ကြီးကို အစိုးရသော အနော် ရထာမင်းစော သည် ရာမညတိုင်းကလိင်းသုံးရပ်

ကို အောင်မြင်၍ ပိဋကတ် ၃-ပုံနှင့်တကွ ရဟန်း
သံဃာကို ဆောင်ယူ၍ အရိမဒ္ဒနာ ပုဂံပြည်ကြီး၌
သာသနာတော်မြတ်ကို တည်စေသည်။ '

အထက်ပါအချက်အလက်များ ဓမ္မစေတီမင်းကြီး
ကိုယ်တိုင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော ကလျာဏီမဟာသိမ်တော်
ကြီးကျောက်စာအရဖြစ်ပေသည်။

ကလျာဏီသိမ်တော်ကြီးကျောက်စာတွင် ပါရှိသော
စာအရ ဘီစီ ၃ရာစု သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၇ လောက်
အချိန်က သုဝဏ္ဏဘူမိ မြို့တော်တည်နေရာမှာ ကေလာသ
တောင်ပေါ်ရှိ ကေလာသဆံတော်ရှင် ဘုရား၏ အနှောက်
မြောက်ထောင့်ရှိ တောင်ပေါ်တစ်ဝက်၊ တောင်အောက်
တစ်ဝက်တွင်တည်ရှိကြောင်း ပေါ်လွင်ပါသည်။ ဆိုလို
သည်မှာ တောင်လေး၊ ပိုင်ဒန်၊ ယက္ကန်းသည်မ၊ ဝင်းက
စသော နေရာတစ်ဝိုက်ဖြစ်ကြောင်း သိသာပါသည်။

မနုဿိဟအရုပ်ကြီး

ထိုစဉ်သီရိမာသောကမင်း လက်ထက်တွင် တူလှစ်
ခဲ့သည်ဆိုသော 'မနုဿိဟ' ကျောက်ရုပ်တုကြီးမှာလည်း
သုဝဏ္ဏဘူမိနေပြည်တော်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်
ထောင်ထိပ်တွင်ရှိကြောင်း ပင်လယ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ
လျက်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်

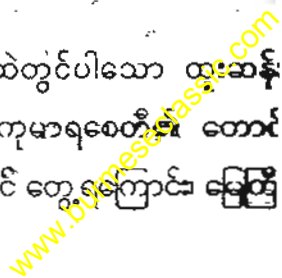
ထို'မနုဿိဟ' မူရင်းကျောက်ရုပ်တုကြီးကို ဓမ္မစေတီ
မင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် မှတ်တမ်းတင်
ခဲ့သောအခါကာလသည် ၁၅ ရာစုကာလဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာဖိုးချမ်းမားသက်သေ

၁၈ ရာစု ကာလသို့ရောက်သောအခါမှာလည်း
ထိုမနုဿိဟ ကျောက်ရုပ်တုကြီး ရှိသေးကြောင်းကို
ကျောက်စာဝန် ဒေါက်တာ ဖိုးချမ်းမားက မှတ်တမ်းတင်ခဲ့
ကြောင်း သိရပါသည်။

ကျိုက်တုမယ်

ဤသို့ဖြင့် ကျောက်စာထဲတွင်ပါသော ထူးဆန်း
သော ထိုကျောက်ရုပ်ပုံကြီးကို ကုမာရစေတီ၏ တောင်
ဘက် ရေကန်ငယ်ကလေးအနီးတွင် တွေ့ရကြောင်း မြေကြီး

ထဲတွင် တစ်ဝက်နစ်မြုပ်နေကြောင်း၊ ထိုကုမာရစေတီမှာ ကျိုက်တုမယ်ဟု ခေါ်ကြောင်း၊ ကေလာသတောင်၏ အနောက်မြောက်ထောင့် တောင်စွန်းပေါ်တွင်ရှိကြောင်း၊ ဒေါက်တာဖိုးချမ်းမားက အတိအကျ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါ သည်။

မြင်ခဲ့ဘူးပါ၏

ယခု သိမှီသူများကလည်း ဘိုးဘွားလက်ထက် ကတည်းက ထိုကျောက်ရုပ်တုကြီးကို မြင်ဘူးသေးကြောင်း၊ ပြောဆိုကြပါသည်။

ရေကန်ထဲလောက်ထိုး

မနုဿိဟ ကျောက်ရုပ်ကြီးကို မှန်ကူ တောင်ပေါ် တွင် တွေ့ခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုကျောက်ရုပ်ထုကြီးသည် တောင် အောက်ချောက်ထဲသို့ ကျသွားကြောင်း၊ ကုမာရစေတီ၏ တောင်ဘက်တွင်ရှိသော ရေကန်ကလေးထဲသို့ ဇောက်ထိုး ကျပြီး နစ်မြုပ်နေကြောင်း ပြောကြပါသည်။

ပျောက်ကွယ်သွား

ယခုရာသောအခါ ထိုရေကန်လည်း ကုမာရ စေတီ အနီးတွင် မရှိတော့ချေ။ ရေကန်အစား မြေသားကိုသာ တွေ့ရပါတော့သည်။

လယ်ကွင်းထဲမှာတွေ့

ကုမာရ စေတီ၏ အနောက်ဖက် လယ်ကွင်းစပ်တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိ မြို့ဟောင်း အုတ်တိုက် အမှတ် (၄)ကို တူးဖော် ခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဖားလိုလို ကျားလိုလို

ဤသို့ဖြင့် ထူးဆန်းသော ရုပ်တုကြီးကို ရှာတော်ပုံ ဖွင့်ခဲ့ရာ ကျားလိုလို ဖားလိုလို ပုံသဏ္ဍာန် မပီသတော့သော ဝပ်ရုပ်တုကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရှိရကြောင်း ယခင်က ပြောဆို ခဲ့ကြပါသည်။

မူလပထမကို တွေ့ပြီ

ယခု လက်ရှိ သောဏုတ္တရ ညီနောင်စေတီ၏ အနီး ရှိသော မူလပထမ မဟာကလျာဏီသိမ်တော်ကြီး အနီးတွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် ရှာတွေ့ထားသော ခြင်္သေ့ကြီး မှာ မူလခြင်္သေ့ဝပ်ရုပ်ထုဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

သွားကြည့်ပါ

ယခု ထိုခြင်္သေ့ကြီး မူလအောက်ပိုင်းကို ကျိုက်ထီး ဆောင်း ဆရာတော်က အပေါ်ခေါင်းပိုင်း ထပ်ဆင့်ထား လျှက် သောဏုတ္တရစေတီ ညီနောင်အနီးတွင် မဟာ ကလျာဏီ သိမ်တော်ကြီးဖက်သို့ မျက်နှာမူကာ တည်ထား ခဲ့ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော် ကြာညောင်းခဲ့ပြီဖြစ်ရာ သုဝဏ္ဏဘူမိ နေပြည်တော်၏ ကောင်းစားစဉ်ကာလက ယဉ်ကျေးမှုအထိမ်းအမှတ် အဆောက်အအုံတို့ကို ယခုအခါ မြင်ရခဲနေလေပြီ။

တစ်ခုလုံး

သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်ဆိုသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်း မုတ္တမ ပင်လယ်ကွေ့အပါအဝင် တနင်္သာရီ ကမ်းမြောင်ဒေသတစ်ခုလုံးဖြစ်ကြောင်း ဆိုကြပါသည်။

မလေးရှားအထိ

အချို့ကလည်း ပဲခူးမှ စ၍ မလေးရှားကျွန်းဆွယ် အထိ ဒေသတစ်ခုလုံးကို သုဝဏ္ဏဘူမိ မွန်နိုင်ငံတော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဆိုကြပါသည်။

ဘီစီ (၇၀၀)လောက်က

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ပထမဆုံး သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့ တော်ကို ဘီစီ (၇၀၀) လောက်ကတည်းက ကေလာသ တောင်ခြေတွင် တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ရှာတွေ့ပါပြီ

မြန်မာနိုင်ငံရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနမှလည်း မွန်ပြည်နယ် ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကေလာသတောင် တစ်ဝိုက်

နှင့်တကွ ယက္ကန်းသည်မရွာ၊ ဝင်းကကျေးရွာနှင့် ဘီးလင်း၊ ဇုတ်သုတ်ရွာတစ်ဝိုက်တို့တွင် သုတေသနလုပ်ငန်းကို ပြုလုပ် လျှက်ရှိပါသည်။

အိန္ဒိယမှတစ်ဆင့်

အိန္ဒိယမှ ရေလမ်းအပြောင့်အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ရောက်၍ ရောက်၍ လာသည်ဟု မှတ်တမ်း များတွင် ပါရှိရာထိုနေရာသည် မြန်မာနိုင်ငံ ရာမညဒေသ သုဝဏ္ဏဘူမိ မြို့ဟောင်းတည်ရှိရာ ကေလာသတောင်ခြေ တစ်ဝိုက်သာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ခရီးရှေးဆိုတာ

မှတ်တမ်းတစ်ခုတွင် ရေးထားသည်မှာ- မိမိသည် ဂင်္ဂါမြစ်ဝမှထွက်၍ အရှေ့တောင်အရပ်သို့ ခရီးလွင့်၍ သွား ခဲ့ရာ ပဆင်ဂဟုခေါ်သော မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဒေသသို့ ရောက် ရှိခဲ့ပါကြောင်း။

ရေကြောင်းခရီး

တဖန် ဆက်လက်၍ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ရွက်လွှင့် သွားခဲ့ရာ သုဝဏ္ဏဘူမိ ရွှေမြေတက်ကိုလ ရောက်ခဲ့ ကြောင်း။ ထိုမြေကို ခရီးရှေ့ဟုခေါ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ထားခဲ့ပါသည်။

ရွှေမြေတက်ကိုလ

ထိုခရီးရှေ့ခေါ် သုဝဏ္ဏဘူမိ ရွှေမြေ တက်ကိုလ ဆိပ်ကမ်းသည် တိုက်ကုလားဆိပ်ကမ်းဖြစ်ကြောင်း တွေးဆ နိုင်ပါသည်။

တော်လမီက မြေပုံဆွဲခဲ့

တော်လမီဆိုသူသည် မြေပုံတစ်ခုရေးဆွဲခဲ့ရာ ထို မြေပုံတွင် ဖော်ပြထားသော 'ခရီးရှေ့' ခေါ် ဒေသသည် သုဝဏ္ဏဘူမိမြေဖြစ်ကြောင်း သိဟိုဒီပဝင်နှင့် (၆)ရာစုတွင် ရေးသော မဟာရာဇဝင်တို့၌လည်း သုဝဏ္ဏဘူမိအရပ်ကို ဗုဒ္ဓသာသနာ၏ အခြေခံအရပ်ဟု ဆိုခဲ့ကြောင်းသည်။

အတိအကျ ဒေါက်တာသန်းထွန်း

ထိုသုဝဏ္ဏဘူမိ ရွှေမြေဒေသသည် သထုံမှ အနောက်မြောက်မိုင် (၃၀)အကွာတွင်ရှိကြောင်း၊ ထိုဒေသ မှာ ကေလာသ ကျောက်တောင်စွန်းပေါ်မှာတစ်ဝက်၊ တောင်မအောက်မှာ တစ်ဝက်တည်ရှိသော သုဝဏ္ဏဘူမိ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ထိုသုဝဏ္ဏဘူမိသည် အရက်သမ္ဗော၊ တိုက် ကုလား၊ ဝင်းကစသော သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့ဖော့စင်း နေရာများ ဖြစ်ကြောင်းလတ္တီတွဒ် မြောက်(၁၇)၊ (၁၃) လီတ္တာနှင့် လောင်ဂျီတွဒ် အရှေ့ (၉၇) အံသာ၊ (၆) လီတ္တာတို့တွင်

တည်ရှိကြောင်းကို သမိုင်းပါမောက္ခ ဒေါက်တာသန်းထွန်းက အလေးအနက် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

တရုတ်မှတ်တမ်းအရ

သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် ကျင်လင် ဟူ၍ တရုတ်မှတ်တမ်း များတွင် တွေ့ရှိရပါသည်။ မုတ္တမကွေ့တစ်ဝိုက်တွင် ရှိနိုင် ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ခေါမထဝီကျမ်းအရ

သုဝဏ္ဏဘူမိမြောက်ဘက်တွင် မြို့ကြီးတစ်မြို့ရှိ ကြောင်း ထိုမြို့တွင် ဗုဒ္ဓဝါဒထွန်းကားကြောင်း တရုတ် မှတ်တမ်းများနှင့် ခေါမ (ခေါ်) ဂရိပထဝီကျမ်းများတွင် ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဒေါက်တာသီဝလီ၏အဆို

ဒုဋ္ဌာဂါမဏိမင်းလက်ထက် ဘီစီ (၁၀၁-၁၅၇) တို့တွင်လည်း သုဝဏ္ဏဘူမိ ကေလာသကျောင်းတိုက်မှ ရဟန္တာမထေရ်များသည် ဒုဋ္ဌာဂါမဏိမင်းလက်ထက် မဟာ စေတီ ပန္နက်တင်မင်္ဂလာပွဲသို့ ကြွရောက်ချီးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါက်တာ သီဝလီ၏ ဗုဒ္ဓသမိုင်းနှင့် သီဟိုဠ် မဟာဝင်ကျမ်း တို့တွင် ဖော်ပြထားကြောင်း သိရပါသည်။

ကေလာသတောင်ထိပ်က ကျောက်စာ

ကေလာသတောင်ထိပ်ရှိ ကေလာသဆံတော်ရှင်၏ အနောက်ဖက်မုခ်တွင် ညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိပါသည်။ ထိုညောင်ပင်ကြီး၏ရှေ့ ထိုအနောက်မုခ်၏ တောင်ဖက်တွင်ကပ်လျှက်ရှိသော အဆောက်အဦထဲတွင် မွန်ဘာသာ ကျောက်စာ နှစ်မျက်နှာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုကျောက်စာ နှစ်ချပ်ကို ရေးထိုးခဲ့သူမှာ ဓမ္မစေတီမင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဘုရားကြွခဲ့ကြောင်း သက်သေ

ထိုကျောက်စာ၏ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းမှာ ဆံတော်ရှင်သမိုင်းလမ်းကြောင်းနှင့်တကွ ကေလာသတောင်တော်သမိုင်းပါ ပါရှိပေသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် စူဠသီရိမာသောက လက်ထက်တို့ကိုပါ မှတ်တမ်းပြုစုလျှက် မိမိလှူဒါန်းသော သိမ်တော်အထိ သမိုင်းကြောင်းပါရှိလေသည်။

ရေစက်ချခဲ့

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၀၂၉၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၈၄၈ ခုနှစ်တို့တွင် ရေစက်ချလှူဒါန်းကြောင်း ရေးထိုးထားပါသည်။

ခိုင်လုံပါ၏

ထိုကျောက်စာရေးထိုးချက်သည် ရန်ကုန် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတွင် ရေးထိုးထားသော ဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ ရွှေတိဂုံမူရင်းကျောက်စာတို့နှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်လျှင် သော်လည်းကောင်း၊ ကလျာဏီသိမ်တော်ကြီး ကျောက်စာနှင့် ဆက်စပ်လိုက်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ မခဝါ ကျောက်စေတီကျောက်စာနှင့် ဆက်စပ်လိုက်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အလွန်အလွန်ခိုင်လုံသော သမိုင်းလမ်းကြောင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရှိရပါသည်။

နှစ် (၃၀၀၀) က သမိုင်း

ဓမ္မစေတီမင်းတရားကြီးသည် အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာ ယဉ်ကျေးမှုကို ခိုင်လုံအောင် ထပ်ဆင့်၍ ထပ်ဆင့်၍ မိမိတတ်စွမ်းသမျှ နေရာအနှံ့အပြားတွင် ကျောက်စာတော်ကြီးများကို ရေးထိုးခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ထိုကျောက်စာကြီးများသည်ပင်လျှင် အလွန်ခိုင်လုံသော လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀၀၀) လောက်က ထေရဝါဒ သမိုင်းကြီးနှင့် တကွ အစဉ်အလာကောင်းသော၊ ခိုင်လုံသောမြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု မှတ်တမ်းကြီးတစ်ခုအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ကေလာသကျောက်စာ

ကေလာသဆံတော်ရှင်ကျောက်စာမှာ ၁၅ရာစုတွင် ဓမ္မစေတီမင်း ရေးထိုးခဲ့သော ကျောက်စာဖြစ်လေသည်။

ထိုကျောက်စာမှာ ဂုဏ်ယူ လောက်သော ထေရဝါဒ သမိုင်းကြီးဖြစ်လေသည်။ ထိုသမိုင်းကြီးသည် ပို၍ ပို၍ ခိုင်မာ သည်နှင့်အမျှ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာတော် သည်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိရွှေမြေ၏ ခိုင်မာသော အစစ်အမှန်လမ်းကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆိုသည်မှာ ဤနေရာပါဘဲ ဟု ထင်းထင်းကြီး လက်ညှိုး ညွှန်ပြနေကြောင်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

ပို၍ပို၍ ထင်ရှားလာ

ထိုကျောက်စာကြီးသည် ရှေးဟောင်းသုတေသန ဌာနမှ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုယ်တိုင် သွားရောက် စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်ယခင် ကတည်းက သုဝဏ္ဏဘူမိသည် ယခုအခါ ပို၍ပို၍ ထင်ရှားလာကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဇုတ်သုတ်က သက်သေပြ

ဇုတ်သုတ်မြို့ဟောင်း၏ အရှေ့ဘက်မြို့ရိုးကို လည်းကောင်း၊ တောင်ဘက်မြို့ရိုးကိုလည်းကောင်း၊ သိကြား ဘုရားဟုခေါ်ကြသော သက္ကထူပ ဘုရား နေရာဝန်းကျင်

တို့သည်လည်းကောင်း၊ မုသင်ကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်း လက်ကျန်များသည်လည်းကောင်း၊ ယခုအခါ ရှေးဟောင်း သုတေသန၏ ကောင်းမှုဖြင့် ပေါ်ထွက်လာသည်ဖြစ်ရာ ဤနေရာသည်သာ သုဝဏ္ဏဘူမိနေရာဟောင်းဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် လက်ထက်ကတည်းက ဤသုဝဏ္ဏဘူမိအရပ်ဒေသသို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာတော်မူကြောင်းကို လည်း ကောင်း၊ သိလာနိုင်ပါသည်။

ကျမ်းပြုဆရာဓမ္မစေတီ

ထိုအကြောင်းတို့ကို ထင်ရှားအောင် ကေလာသ ဆံတော်ရှင်စေတီ၏ အနောက်ဖက် စောင်းတန်း မုခ်ဝအနီး တောင်ဘက်တွင်ရှိသော ဓမ္မစေတီမင်း၏ ကျောက်စာ တော်ကြီးကို ကိုးကားတင်ပြပါမည်။ အောက်တွင် ဖတ်ရှု တော်မူပါ။

မွန်ပြည်နယ်၊ သထုံခရိုင်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊
တောင်ကြီးကျေးရွာ၊ ကေလာသဆံတော်ရှင်
ခေတီတော် ၏ အနောက်ဘက်မုခ်
တောင်ဘက် ဝတ်ကျောင်းအတွင်းရှိ ဓမ္မခေတီမင်း
ရေးထိုးထားသော ကျောက်စာ၏ ဘာသာပြန်

(က) မျက်နှာ

မြတ်စွာဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံသည့်နှစ်မှ ရဟန္တာပေါင်း နှစ်သောင်းဟုဆိုအပ်သော များစွာသော ရဟန်းသင်္ဃာတို့ နှင့်တကွ ဆင်ခြင်လတ်သော် သုဝဏ္ဏဘူမိ ရောင်အရပ်၌ အတိတ်ဘဝကဖြစ်သော ဆွေမျိုးတို့တွင် သွားရောက်သည် ဖြစ်သည်ကိုမြင်၍ လုမမ္မပြည် သထုံပြည်ရှင် ဘုရင်သီရိမာသောကမင်းသည် အတိတ်ဘဝ၌ ငါတို့အရှင်၏ ဆွေမျိုးဖြစ်သောကြောင့် တရားဓမ္မဒေသနာဖြင့် အတို့သခင်သည် မင်းအားဆုံးမတော်မူသည်။

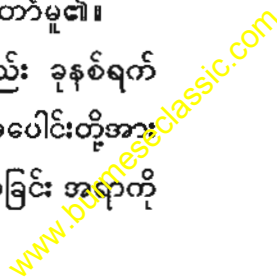
မင်းသည် သဒ္ဓါကြည်ညို ဝမ်းမြောက်၍ မြတ်စွာဘုရားအား သိလိုမြင်လိုလှူဒါန်းလိုသောကြောင့် ဂဝမ္ပတိ မဟာထေရ်အား တောင်းပန်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ဂဝမ္ပတိ မဟာထေရ်သည် သီရိမာသောကမင်းအား ဝန်ခံပြီးလျှင် မဇ္ဈိဒေသသို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်ကြွသွားပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ထိုဖြစ်စဉ်အကြောင်းကို လျှောက်ထားတော်မူ၏။ အတို့သခင်ဖုရားရှင်သည် လည်း ဂဝမ္ပမိမဟာထေရ်စကားကိုကြားလျှင် သီရိမာသောကမင်းနှင့်တကွ သုဝဏ္ဏ တိုင်းသူတိုင်းသား အပေါင်းတို့အား သနားသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန္တာအပေါင်း နှစ်သောင်းနှင့်တကွ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် သထုံသို့ကြွ ရောက်လာ၏။

ထိုအခါ သီရိမာသောကမင်းသည် သထုံပြည်သို့ ရဟန္တာနှစ်သောင်းနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကြွလာသည်ကို ကြားသိလျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ ခရီးဦးကြိုပြုတော်မူ၏။

ကြီးစွာသော မဏ္ဍပ်ကနားဆောက်လုပ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလှူကြီးပေးတော်မူ၏။

အတို့သခင်ဘုရားရှင်သည်လည်း ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဓမ္မဒေသနာဖြင့် လူနတ် အပေါင်းတို့အား ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် ပြန်ကြွသည့်အခြင်း အရာကို ပြတော်မူ၏။

ထိုအခါ ကာလ၌ ကေလာသတောင် ထိပ်ဝယ် သီတင်းသုံးနေသော အရှင်ရသေ့တပါး ရက္ခာနဂိုရ် အစွန်းအရပ်အတွင်း မုဂနိန်၌ သီတင်းသုံးနေသော ရသေ့တစ်ပါး ရက္ခာနဂိုရ်၌လည်း တပါး၊ အတွင်းမုဂနိန်အနောက် တောင်စွန်း၌ သီတင်းသုံးနေသောရသေ့ တစ်ပါး၊ အသိကည နဂိုရ်မြို့ အရှေ့ဘက် တစ်ပါး၊ ဤအရှင်ရသေ့ခြောက်ပါး တို့သည် သတင်းကြား၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပူဇော်၍ နေကြ၏။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်လည်း လူနတ်တို့ အား ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် ပြန်ကြွခြင်းငှာ အား ထုတ်တော်မူ၏။

မြတ်စွာ ဘုရားသခင်ပြန်ကြွမည့်အခြင်းအရာ ကို ရသေ့ခြောက်ပါးတို့သိလျှင် မြတ်စွာဘုရား အား လျှောက်ထားကြ၏။

ဘုန်းတော်သခင် အိုဘုရားရှင်၊ အရှင်ဘုရား သည် အရှင်ဘုရားသားတော်မူပြီး လျှင်တပည့် တော်တို့ ရှိခိုးကော်ရော်ပူဇော်ပါရစေ၊ ထိုအခါ

မြတ်စွာဘုရားသည် ဦးခေါင်းတော်ကို သုံးသပ်၍ ဆံတော်ခါတ်မြောက်ဆူရတော်မူလျှင် ရသေ့ ခြောက်ပါးတို့အား ပေးသနားတော်မူ၏။

ထိုအခါ ရသေ့ခြောက်ပါးတို့သည် ဆံတော် ခါတ်ခြောက်ဆူရလျှင် မိမိနေရပ်သို့ ပင့်ဆောင် သွားကြလေ၏။ ရှိခိုးသော်ရော် ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြ ၏။

ထိုရသေ့ခြောက်ပါးတို့တွင် အတွင်း မုဂနိန် အနောက်ဖြစ်သော တောစွန်းအရပ်၌ သီတင်းသုံး နေသော ဘုရားသခင် ဆံတော်ခါတ်ကို ရလာ သည့် ရသေ့တစ်ပါးသည် မိမိနေရပ်သို့ ရောက် လာသောအခါ တောစွန်းအရပ်၌ အတူတကွနေ သောအခြားရသေ့နှစ်ပါးတို့သည် လာရောက်၍ ရသေ့ကြီးအား လျှောက်ထားကြ၏။

အိုအရှင်ရသေ့ကြီး၊ အရှင်ဘုရားတပါးသည် ပူဇနိယဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်သော မြတ်စွာဘုရားဆံ တော်ခါတ်ကိုရှိခိုးကော်ရော် ပူဇော်ရလေပြီ။ တပည့်တော်တို့နှစ်ဦးမှာကား ရှိခိုးကော် ရော်ပူ ဇော်အပ်သော ပူဇနိယ ဝတ္ထုကို မရပါတကား။

ထိုအခါ ရသေ့ကြီးသည် ရသေ့နှစ်ဦးတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

အိုရသေ့နှစ်ဦးတို့ သင်တို့နှစ်ဦး ဤသို့ဆိုမှု ငါတို့ သုံးဦးသည် ဆုတောင်းပတ္တာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြကုန်အံ့၊ မဟာဂရုဏာ ရှိတော်မူသော အိုဘုရားသခင်၊ သတ္တဝါတို့ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူပါသလော။ ဘုရားသခင်သည် သတ္တဝါတို့ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်သည် စင်စစ်အမှန်ဖြစ်မှုကား ဤဆံတော်ဓါတ်တစ်ဆူသည် သုံးဆူပွား၍ တပည့် တော်တို့သုံးဦးတိုးကွယ်ပူဇော်ရပါစေသတည်း။

ဤသို့ဆို၍ ရသေ့ဦးတို့အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော ခဏ၌ ဆံတော်ဓါတ်တစ်ဆူသည် သုံးဆူပွားတော်မူ၏။ ထိုအခါ ရသေ့ကြီးသည် ဆံတော်ဓါတ်တစ်ဆူကို ယူ၍ မိမိနေရပ်၌ စေတီတစ်ဆူတည်၌ ကိုးကွယ်ပူဇော်တော်မူ၏။

အလတ်ဖြစ်သော အရှင်ရသေ့တစ်ပါးသည်လည်း ဆံတော်ဓါတ်ကို ယူ၍ မိမိနေရပ်၌ စေတီတစ်ဆူတည်၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်တော်မူ၏။ အငယ်

ဆုံးဖြစ်သောရသေ့သည်ကား ဆံတော်ဓါတ်တစ်ဆူယူ၍ မိမိနေရပ်၌ စေတီတစ်ဆူတည်၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်တော်မူ၏။

ထိုအခါ အရှင်ရသေ့တို့သည် အသက်အတိုင်း နေ၍ စုတေကြကုန်၏။

ကာလရှည်ကြာ လတ်သော် ထိုထိုသော အရပ်တို့၌ ဓါတ်တော်တည်ရှိကြောင်းကို လူတို့ မသိကြကုန်။ တောအတိလျှင်ဖြစ်ကုန်၏။

ဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည့် နှစ်မှ နှစ်ရာ သုံးဆယ့်ခြောက်နှစ်လွန်လတ်သော် ငါတို့ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တသိဿ မဟာထေရ်သည် စေလွှတ်။

မုနိပြည်နယ်၊ သထုံခရိုင်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊
တောင်ကြီးကျေးရွာ၊ ကေလာသဆံတော်ရှင်

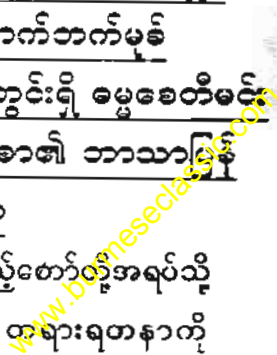
စေတီတော် ၏ အနောက်ဘက်မုနိ

တောင်ဘက် ဝတ်ကျောင်းအတွင်းရှိ မေ့စေတီမင်း

ရေးထိုးထားသော ကျောက်ခါး၏ ဘာသာခြုံနှိ

(ခ)မျက်နှာ

အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်စော်တို့အရပ်သို့ ကြွရောက်လာခြင်းကြောင့် ဘုရားရတနာကို

ရှိခိုးကော်ရော်ပူဇော်ရလေသည်။ သံဃရတနာ
 ကိုလည်း ရှိခိုးကော်ရော်ပူဇော်ရလေပြီ။ ပူဇော်ယ
 ဝတ္ထု တစ်ခုကို ရလိုသောစိတ်ထားကြောင့် ဗုဒ္ဓ
 ရတနာကို ရှိခိုးပူဇော်ရန်အလို့ငှာ အရှင်ဘုရားတို့
 သည် တပည့်တော်တို့အား ရှာဖွေ၍ ပေးတော်
 မူ၏ပါလော့။

ထိုအခါ မဟာထေရ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း
 မဟာထေရ် ၈၀ မွတ်ယူဆောင်ခဲ့သော သွားတော်
 ဓါတ်သုံး ဆယ့်သုံးဆူကို သီရိမာသောကကြီးဖြစ်
 သော မင်းအား ကျောက်စေတီသုံးဆယ့်သုံးဆူ
 တည်ထားစေခဲ့ပြီးနောက် ပျောက်ကွယ်နေသည်
 ကို သီရိမာသောကမင်းငယ်အား ညွှန်ကြားပြသ
 ပေးတော်မူ၏။

အရှင်ရသေ့တို့တည်ထား၍ ပျောက်ကွယ်
 နေသော ဆံတော်ဓါတ်စေတီကိုလည်း အရှင်နှစ်
 ပါးတို့သည် သီရိမာသောကမင်းငယ်အား ညွှန်
 ကြားပြသ ပေးတော်မူ၏။

ထိုအခါ အလုံးစုံသော ဆံတော်ဓါတ်တို့ကို
 သီရိမာ သောကမင်းငယ်သည် စေတီအိမ်ဖြစ်
 သော စေတီပြဿာဒ်ကို ပြုပြင်မွမ်းမံစေ၏။

ထိုအခါမှစ၍ မွန်တိုင်းသခင်ဘုရင်တို့သည်
 လည်းကောင်း ထိုမွန်တိုင်း၌ နေထိုင်ကြကုန်သော
 လူအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း လာရောက်
 ရှိခိုး ပူဇော်ကြကုန်၏။

ငါတို့အရှင်ရသေ့ ဆံတော်ဓါတ်တစ်ဆူကို
ကေလာသဘုရားကျိတ်ကေလာသပင်ဟု မှည့်
ခေါ်ကြ ကုန်၏။

ကေလာသဓါတ်တော် မိမိသမက်ဖြစ်သော
 ဇရသုရမင်းနှင့် တလမေကြီးမည်သော စေတီဖြစ်
 သော ပြဿာဒ်ကို ရှစ်မြောင့်၊ ရှစ်ထောင့်ရှိ၏။
 တစ်ထောင့် တစ်ထောင့်လျှင် တစ်ဆယ့်ခြောက်
 တောင်ရှိ၏။

နောက်ကာလ၌ သူရှင်ရာမရာဇ အထပ်တိုင်
 အောင် လဝှန်းပြု (သိင်္ဂလဂန်ပြု) မင်း တည်လုပ်
 ၏။ ထို့နောက် သူရှင်ရာမရာဇမိရာဇ်သည် မိဖုရား
 ကြီးနှင့် တကွတည်လုပ်စေ၏။ ခေါင်းလောင်းကြီး
 အထိမျှ သာပြီးလေသည်။

ထို့နောက် သူရှင်ဗညားလက်ထက် ပြဘေ
 အမည်ရှိသော လူကိုပြီးစီးအောင် တည်လုပ်စေ
 သတည်း။

ထို့နောက် လက်ထက်၌ ဓမ္မရာဇာဓိရာဇဒေဝီ
မည်သော ဘုရင်မရှင်စောပုနှင့် မိမိသားတော်
ရာမာဓိပတိဂြိပရမ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇ် သည်
သိမ်ကို ကြီးအောင် ချဲ့ထွင်လုပ်စေ၏။ ထိုသိမ်
သည်လည်း ရှစ်မြှောင့်ရှစ်ထောင့်ရှိ၏။ တစ်ထောင့်
တစ်ထောင့်လျှင် အတောင်လေးဆယ်ရှိ၏။
လုပ်စေ၏။

မြတ်စွာဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ ပြီးနောက်
သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၀၂၉ နှစ် မြန်မာ့ သက္ကရာဇ်
၈၄၈ ခုတွင် ရာဇဓိပတိဘွဲ့ခံ ဓမ္မစေတီမင်းသည်
ကေလာသဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကို ထီးတော်
တင်လှူဒါန်းပါ၏။

ရှေ့၊ နောက်၊ တောင်၊ မြောက်လေးမျက်နှာ
တွင် ဆံတော်ကေလာသစေတီတော်အတွက် မြေ
လှူထား၏။

ယခင်ယခင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရား သက်တော်
ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလက ညောင်ချောင်းဆရာတော် ဟူသော
ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ထင်ရှားရှိခဲ့ဖူးလေသည်။

လယ်တီနှင့် ညောင်ချောင်း

ထိုဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို လယ်တီသမိုင်း
ကြီးတွင် တစ်ခမ်းတစ်နား ပါခဲ့ဖူးလေသည်။ နှုတ်ခမ်းမွှေး
ဆရာ တော်ဟူ၍ လည်း အကျော်တစော ရှိခဲ့လေသည်။

နှုတ်ခမ်းမွှေးဆရာတော်

အဘယ့်ကြောင့် နှုတ်ခမ်းမွှေး ဆရာတော်ဟု ခေါ်
တွင်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ လယ်တီဆရာတော်နှင့်
နှုတ်ခမ်းမွှေး ဆရာတော်တို့၏ တရားရေးကိစ္စအထွေထွေ
ကိုလည်းကောင်း ဤနေရာတွင် ပေရှည်နေမည်စိုး၍ ချွန်
လုပ်ထားလိုက်ပါသည်။

သက်ဆိုင်သမျှကိုသာ

ကေလာသတောင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊
သုဝဏ္ဏဘူမိနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ ကေလာသဆံ
တော်ရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ ဆကေသမာတု
ဝင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊ သက်ဆိုင်သမျှကိုသာ
ထုတ်နှုတ်၍ တင်ပြပါမည်။

တစ်ခါက

တရံရောအခါ ခန့်ဖြူမြို့နယ် ညောင်ချောင်းရွာ
ဖွားရာဇာတိရှိသော သီရိဘဒ္ဒန္တ ဉာဏဝံသဘွဲ့ရသော
ညောင်ချောင်းဆရာတော်ကြီးသည် ဟင်္သာတမြို့သို့ တရား
ဟောရန် ကြွတော်မူလေသည်။

စိဒန်တရာ

ထိုအခါ “ စိဒန်တရာ ” အမည်ရှိသော ရာဇဝတ်ဝန်
ကလေးကို အမျိုးထား၍ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ကေလာ
သ တောင်တော်နှင့် ကေလာသဆံတော်ရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍
သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင် စေတီတော်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍
အထူးသဖြင့် ဆကေသဓာတုဝင် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်
များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားထူး တရားမြတ်များကို ဟောကြား
ခဲ့လေသည်။

မကြားစဖူး

ထိုအခါ တရားနာပရိသတ်တို့က သုဝဏ္ဏဘူမိ
ဆံတော်ရှင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မကြားစဖူး အဦးအဖျား
အထူးအခြား ကြားနာရသဖြင့် ‘ယခုဟောအပ်သော ဗျာဒိတ်
တော်စကားကို နောင်လာနောင်သား မျိုးလေးပါး တို့
သိရှိစေရန် ကေလာသတောင်ထိပ်ဖျား၌ ကျောက်စာ

တိုင် တစ်တိုင်ကို ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့် စိုက်ထူတော် မူစေလိုကြောင်း
လျှောက်ထားရာ ညောင်ချောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး
ကလည်း ‘ကေလာသတောင်ထိပ်ဖျား၌ အတ္တရိယာဝတ
ကျောက်စာတိုင်ကို ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့် ကြံ့ကြံ့မားမား စိုက်ထူ
တော်မူမည်’ ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ပုသိမ်က မမိ

ထိုအခါ တရားနာပရိသတ်အတွင်းတွင် ပါဝင်သော
ပုသိမ်မြို့ မင်းကြီးကတော် ‘မမိ’ က ‘အရှင်ဘုရား မိန့်
ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်တော်မူပါ။ အရပ်ရပ်
ကုန်ကျစရိတ်တို့ကို တပည့်တော်မက သာလျှင်အလှူပါဝင်
ပါမည်’ ဟု လျှောက်ထားခဲ့လေသည်။

စိုက်ထူခဲ့

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ညောင်ချောင်းဆရာတော်
ဘုရားကြီးသည် ထိုဆံတော်ရှင်များသမိုင်း ဆကေသဓာတု
ဝင်ကို မြန်မာနှစ် ၁၂၈၈ - ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့် စနေနေ့
(၁၉၂၇-ခု ဧပြီလ ၁၆ ရက်) နေ့တွင် ကေလာသတောင်ထိပ်
ထိပ်ဖျား၌ ကျောက်စာတိုင်ကြီးကို စိုက်ထားတော် မူခဲ့
လေသည်။

မှတ်တမ်းပြု

ထိုကျောက်စာတော်ထဲတွင် ဆံတော်ရှင်သမိုင်းနှင့် တကွ သုဝဏ္ဏဘူမိသမိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထေရဝါဒ သမိုင်းအစ ကိုလည်းကောင်း၊ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့လေသည်။

သက်တော် (၆၀)

ဤသို့ဖြင့် ထိုကျောက်စာတိုင်ကြီးကို ကေလာသ တောင်ထိပ်ဖျားတွင် စိုက်ထူပြီးသည့်နောက် မိမိသက်တမ်း အတိုင်း နေလာခဲ့ရာ ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး သည် သက်တော် (၆၀) သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

စိုးရိမ်ပူပန်မိ

ထိုအခါ ဆရာတော်က စိုးရိမ်ပူပန်မိသည်မှာ “ ယခု လည်း သာသနာ(၂၅၀၀)မကျော်သေး။ ထို့ကြောင့် ဆံတော် ရှင်များ သာသနာလည်း မဖွံ့ဖြိုးသေး။ ဘုရားရှင် ဗျာဒိတ် တော် မိန့်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း သာသနာ ၂၅၀၀ ကျော်မှသာ လျှင် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်သာသနာတော်ကြီး ဖြစ်ထွန်း လိမ့်မည် ” ဟူ၍ တွေးတောမိလေသည်။

နှစ် (၃၀) လိုသေး

ယခုလည်း အသက် (၆၀) ရှိပြီဖြစ်သဖြင့် သာသနာ ၂၅၀၀ ကျော်ရန် နှစ်ပေါင်း (၃၀) လောက် လိုပေသေး သည်။

ခဲယဉ်း၏

ထို့ကြောင့် ငါ၏အသက် (၉၀) လောက် ရောက်မှ သာလျှင် သာသနာတော် (၂၅၀၀) ကျော်လိမ့်မည်။ ငါလည်း ယခု (၆၀) ကျော်ပြီ။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ် နှစ် (၃၀) တိတိ လူ့ပြည်မှ နေဖို့ဆိုသည်မှာ အတော်လေး ခဲယဉ်း လေသည်။

မမိနိုင်တော့

ထို့ကြောင့် ဆံတော်ရှင်သာသနာကြီး ပျံ့နှံ့လေ သောအခါ သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ် အလားကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့သော ကာလကို ငါသည် မှီလိမ့်မည် မဟုတ်။ အလွန်ဝမ်းနည်းတော်မူခဲ့လေသည်။

အကယ်၍

ထို့ကြောင့် အကယ်၍များ ဤကေလာသတောင် ထိပ်ဝယ် သာသနာ (၂၅၀၀) ကျော်သောကာလ၌ ဘုရား ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း (သောဏ္ဍာယ)စေတီတော်ကြီးသည် ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည် ဖူးရတော့မည် မဟုတ်ချေ။

မှာကြားခဲ့

ထို့ကြောင့် အကယ်၍များ ငါသည် လူ့ပြည်မှာ မနေ။ သေလွန်၍ သွားသည်ရှိသော် ယခု ငါစိုက်ထူခဲ့သော

www.burmeseclassic.com

ဤကျောက်စာတော်ကြီးကို သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယခု ငါစိုက်ထူခဲ့သည့် နေရာတွင် မဟုတ်သည့်တိုင်အောင် သင့်တော်သော တစ်နေရာရာသို့ ရွှေ့ပြောင်း၍ စိုက်ထူကြ ပါ ဟု မှာကြားခဲ့လေသည်။

အကယ်၍

အကယ်၍များ ယခု အသက် (၆၀)ရှိသော ငါသည် မသေမပျောက်ဘဲ အသက် (၉၀)အထိ ရှည်ခဲ့သည် ဖြစ်ငြား အံ့။ မုချဧကန် ငါသည် အသက်အရွယ် အိုမင်းသဖြင့် သူငယ်ပြန် ဟု ခေါ်ကြသော အချိန်ကာလသို့ ရောက်၍ နေ ပေလိမ့်မည်။

လွမ်းစဖွယ်စာစီခဲ

သို့သော်လည်း ဤသောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီးကို ငါသည် ဖူးလိုပါသဖြင့် အကယ်၍များ ငါမသေခဲ့လျှင် ငါ့အား ခွန်အားရှိသော လူငယ်လူရွယ်များက တည်မ၍ ယခု ငါစိုက်ထူထားသော ဤကျောက်စာ၏ အနီးအနား သို့ ငါ့အား သယ်ယူ၍ သွားကြပါလေဟု လွမ်းစဖွယ် စာစီ ခဲသော ကျောက်စာတစ်ချပ်ကို အမှတ်မထင်ဘဲ ကေလာသ စေတီတော်ခြေရင်းတွင် တွေ့မြင်ရသဖြင့် ကူးယူဖတ်ရှု ခဲ့ပါသည်။

မှာတမ်းတော်

ထိုညောင်ချောင်းဆရာတော်ကြီး၏ မှာတမ်း စာကိုလည်း အထင်အရှား တွေ့ရှိရပါသဖြင့် အောက်တွင် ကိုးကားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဤသို့ ဖော်ပြလိုက်သဖြင့် ထေရဝါဒ သာသနာ တော်ကြီး၏ ခိုင်မြဲမှုကို ခေတ်အဆက်ဆက်က မက်မက် မောမော တမ်းတမ်းတတ ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေး စားစား ကြည်ကြည်ညိုညို ခိုင်ခိုင်မာမာ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ ကြောင်း တွေးဆနိုင်ပါသည်။ မှုရင်းမှာတမ်းစာသားမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ယခု (၁၂၈၈ ခုနှစ်) ၌ ငါ၏ အသက်သည် ၆၀ တိတိပြည့်ရှိနေသည်ဖြစ်ပါ၍ သာသနာတော် ထက်ဝက်လဲမည်မှာ အနှစ် (၃၀) လိုလေသေး ရကား၊ ငါ၏ အသက်ကို ဆင်ခြင်လျှင် သောဏ္ဍာ ယ စေတီတော်၏ အံ့ဘွယ် အထူးကို ဖူးနိုင်ခွင့်မ မြင် ကွယ်လွန်မည် ထင်ပါသည်။ သာသနာတော် ထက်ဝက်ကျော်လျှင် မြေမှ စွင့်စွင့် ဘွားကနဲပေါ် မြင့်၍ ထွန်းတင့်တော် မူလတ္တံ့သော (သော ဏ္ဍာယ)စေတီတော်သည် စေတီယင်္ဂံဏံသောမာ

ပေတွာ တဿ သမန္တတောပါကာရံ ပရိယက္ခိ ပိတွာ၊ ဟု စေတီတော်ရင်ပြင်ကို သန့်ရှင်းစွာ သုတ်သင်၌ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်၊ တံတိုင်းတော် ခတ်ကြောင်းကို ပြဆိုတော်မူသောကြောင့် ငါ သည် အကယ်၍ စုတိမနေကွယ်လွန်လေလျှင် ကေလာသ တောင်မြင့်ဖျား၌ စိုက်ထားခဲ့သော ဤကျောက်စာကို သဒ္ဓါတိုးပွား အမျိုးသားတို့က သောဏ္ဍာယ စေတီတော်၏ တံတိုင်းတော် အတွင်း၊ သင့်လျော်သော မြေအခင်းသို့ ဆောင် ကြဉ်း စိုက်ထူကြစေကုန်သတည်း။

အကယ်၍ အသက်နှင့် ကမ်၊ ဤနှစ်တန်သည် စီမံ ထောက်မ၍ ရာပြည့်အောင် နေရငြားသော် လည်း၊ (ဇရာဇေရိတာ ဟောန္တိ) ယင်းပါဠိအရ ဇရာ၏ လက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းနေရသည့်အပြင် မောမူဟဒသယ အရွယ်သို့ ကျသဖြင့် သူငယ်ပြန် ခေါ်ဝေါ်ကြသော ဒုက္ခနှင့်မရှင်း သတိဉာဏ် လွတ်ကင်းသဖြင့် အရဟံအစဂုဏ်ကိုးဝကို စိတ် ကကြည်နူး သောဏ္ဍာယ စေတီတော်၏ အံ့ဖွယ် အထူးကို ဖူးနိုင်ခွင့် ဧကန်ရလိမ့်မည်မှန်ပါလျှင်

တဖန် ဘုရားပွင့် သောလားသို့ အားရဝမ်းသာဖူးရ ပါအောင် သဒ္ဓါတိုးပွား အမျိုးသားတို့က သောဏ္ဍာယစေတီတော်၏ ဘိနပ်တော် အပါး စိုက်ထူသော ကျောက်စာနားသို့ ငါ့အား ပို့နိုင်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

ဇာတ်လမ်းအသစ်တွေ

၃၀-၈-၂၀၀၁ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ၃၁-၈-၂၀၀၁ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ၁-၉-၂၀၀၁ နေ့တွင် လည်းကောင်း၊ ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနမှ ဦးမင်းဝေနှင့် အဖွဲ့တို့သည် ကွင်းဆင်းလေ့လာခဲ့ကြပါသည်။

တကယ်ရှိခဲ့

ထိုသို့လေ့လာရာတွင် ဇုတ်သုတ်ရွာရှိ သောဏ္ဍာယ ကလျာဏီ သိမ်တော်ဟောင်းမှ တူးဖော်ရရှိသော ရှေးဟောင်းဆင်းတုတော်များ အထောက်အထားအရလည်းကောင်း၊ ဘီးလင်းမြို့နယ် ဝင်းကကျေးရွာအနီးရှိ အထောက်အထားများအရလည်းကောင်း၊ ရှေးသရောအခါက ဤနေရာတစ်ဝိုက်သည် သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့ဟောင်းကြီးရှိခဲ့ကြောင်းကို ခိုင်မာသော အထောက်အထားများဖြင့် ရရှိခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

တကယ်တွေ့ပြီ

ဇုတ်သုတ်ကျေးရွာနှင့် မုသင်ရွာအတွင်း လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြရာ၌ ဇုတ်သုတ်ရွာရှိ ကျိုက်ထီးဆောင်းဘုရား၏ အရှေ့ဘက်မြို့ရိုးများနှင့် တောင်ဘက်မြို့ရိုးများကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

မြို့ရိုးသုံးထပ်

မြို့ရိုးများမှာ မြို့ရိုး (၃) ထပ်၊ ကျုံး(၂)ထပ် စသည်ဖြင့် ကြွင်းကျန်နေခဲ့ကြောင်းထင်ထင်ရှားရှားတွေ့ရပါသည်။ အမြင့်မှာ လူတစ်ရပ်ပတ်ဝန်းကျင် ၄ပေမှ ၈ ပေ လောက်အထိ မြင့်မားပါသည်။ ကျုံး၏ အကျယ်အဝန်းမှာလည်း ပျမ်းမျှအားဖြင့် ပေ ၅၀ လောက်ရှိပါသည်။

ရွာဟောင်းဖြစ်နေ

ခြံနွယ် ပိတ်ပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးများပေါ်တွင် ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိကြောင်းတွေ့ရပါသည်။ ရွာဟောင်းမြေဟောင်းဖြစ်သဖြင့် ရွာသူရွာသားတို့၏ သီးနှံစိုက်ခင်းများအဖြစ် တွေ့မြင်နေရပါသည်။

သိကြားဘုရား သက်သေ

၎င်းအပြင် ဇုတ်သုတ်ရွာ နယ်နိမိတ်အတွင်းမှာပင် လျှင် သက္ကထူပ ဟုခေါ်သော သိကြားဘုရားကိုလည်း

သွားရောက်သုတေသနပြုခဲ့ရာ ရှေးဟောင်းဂဝံလက်ရာ မြောက်မြားစွာတွေ့ရပါသည်။ ပစ္စယံ (၃)ဆင့်တွင် ဂဝံကျောက်ထွင်းရုပ်များ တွေ့ရရာ ဆင်ရုပ်၊ မြင်းရုပ်၊ ခြင်္သေ့ရုပ်၊ ကျားရုပ် စသည်ဖြင့် အမျိုးစုံတွေ့ရပါသည်။

ဥတုဒဏ်

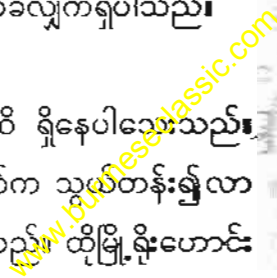
ရုပ်တုများမှာ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် အတော်ကလေး ပါးနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ပတ်ပတ်လည်တွင် ကြည့်ရှုသောအခါ အဆောက်အဦများ မတွေ့ရသဖြင့် ခံတပ်ဟောင်းများဖြစ်ဟန်ရှိကြောင်း ဆရာဦးမင်းဝေက ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

အကြွင်းအကျန်

ရှေးရှေးအခါက ဤနေရာသည် သုဝဏ္ဏဘူမိနေရာဟောင်း မြို့ဟောင်း ဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထားအကြွင်းအကျန်များစွာရှိပါသည်။ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်များနှင့်တကွ ဂဝံ တံတိုင်းကြီးများသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက သုဝဏ္ဏဘူမိကို သက်သေခံလျက်ရှိပါသည်။

ယခုထိရှိ

မြို့ရိုးဟောင်းများ ယခုအထိ ရှိနေပါသေးသည်။ နောင်တော်ကြီး စေတီဘက်လောက်က သွယ်တန်း၍လာသော မြို့ရိုးဟောင်းကြီးတစ်ခုရှိပါသည်။ ထိုမြို့ရိုးဟောင်း

ကြီးသည် အရှေ့မြောက်ထောင့် အရောက်တွင် တောင်
ဘက်သို့ကွေ့သွားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ထိုအကွေ့ကလေးကို မှန်းဆကြည့်သောအခါ (၈၀)
ဒီဂရီလောက် တံတောင်ဆစ်ချိုးကလေးဖြစ်နေကြောင်း
တွေ့ရပါသည်။

မြို့ရိုးဟောင်း

တဖန် အရှေ့တောင်ထောင့်တွင်ရောက်သောအခါ
ကျောက်ထီးဆောင်း စေတီတော်ကြီးသည် တောင်ဘက်ခြမ်း
လောက်က ကွေ့သွားသော မြို့ရိုးဟောင်းကို တွေ့ရပြန်ပါ
သည်။

ဒီဂရီ ၁၀၀ လောက်

ထိုအကွေ့ ကလေးမှာလည်း တံတောင်ဆစ်ချိုး
ထောင့်ချိုးကလေးဖြစ်ရာ သာမန်အားဖြင့် ၁၀၀ ဒီဂရီ
လောက် ရှိမည်ထင်ပါသည်။

အံ့ဖွယ်

ဤသို့ တံတောင်ဆစ်ချိုးကလေး ကွေ့သောနေရာ
သို့ လိုက်သွားသောအခါ အံ့ဖွယ်ကောင်းသော ဆင်တပ်၊
မြင်းတပ်များကို တွေ့ရပြန်ပါသည်။

ဂဝံလိပ်ကျောက်ကုန်း

အမှန်မှာ ဤနေရာသည် ဂဝံ လိပ်ကျောက်ကုန်း
ကြီးကို အလယ်ခေါင်မှာ ဗဟိုထားပြီးလျှင် မြို့ရိုးကြီးတွေက
ဝိုင်းဝန်းနေကြသည့် သဘောမျိုးပင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်မြင်မိပါ
သည်။

တစ်မိုင်လောက်ရှည်

မြို့ရိုးဟောင်းမှာ တစ်မိုင်လောက်ရှည်မည်ထင်ပါ
သည်။ မြို့ရိုးဟောင်းကြီးသည် ကျောက်ထီးဆောင်း ဆံတော်
ရှင်စေတီတော်ကိုလည်းကောင်း၊ နောင်တော်ကြီးစေတီတော်
ကိုလည်းကောင်း ဝိုင်း၍ ဝိုင်း၍ ပတ်၍ ပတ်၍ တည်နေ
သလောဟု တွေးတောမိပါသည်။

တစ်မိုင်လောက်ရှိ

အရှေ့မြောက်နှင့် အနောက်တောင်သို့ တန်း၍
နေသော သဘောဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေရာသည် တစ်မိုင်
လောက်ရှည်မည် မသိရပါ။

မိုင်ဝက်လောက်ရှိ

၎င်းအပြင် အရှေ့တောင် အနောက်မြောက်တန်း၍
နေသော နေရာကား မှန်းခြေအားဖြင့် မိုင်ဝက်လောက်ရှိ
မည် မသိရပါ။

မောက်လှုပ်ပင်ကြီး

ယခု ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကြီး

တွင်ရှိသော မောက်လှုပ်ပင်ကြီး ရှိသည့်နေရာသည် မူလ မြို့ရိုးဟောင်း ဖြစ်မည်လားမသိ။ မူလ အုတ်ရိုးများကို ယခု တိုင် တွေ့နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

လူတစ်ရပ်ကျော်မြင့်

မြို့ရိုးမှာ လူတစ်ရပ်ကျော်ကျော် မြင့်မည်ထင်ရ သည်။ အတွင်းဘက်မှာ မြေဖို့ထားသည့် သဘောဖြစ်သည်။ အပြင်ဘက်မှာ ဂဝံအုတ်စီထားသည့် သဘောဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဂဝံအုတ်ရိုးကိုလည်းကောင်း၊ မီးဖုတ်ထားသည့် မြေ အုတ်ရိုးကိုလည်းကောင်း၊ သုံးထားသည်မှာ ရှေးကျလှ သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

အစင်းအစင်း

အုတ်မှာလည်း အစင်းအစင်းကလေးတွေ ပါနေ ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ မြို့ရိုးနှင့် ကျုံးများမှာ (၆)ထပ် ခန့် ရှိနေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ရွာညီနောင်

ဇုတ်သုတ်ရွာမှာ ရွာကလေးနှစ်ရွာ ရှိပါသည်။ ဇုတ်သုတ်ကလေး ဟူ၍လည်း ရှိသည်။ ဇုတ်သုတ်ကြီး ဟူ

၍လည်း ရှိ၏။ ဇုတ်သုတ်သည် ရွာညီနောင်ဖြစ်လေသည် ဟု သိရပါသည်။

စေတီညီနောင်

နောင်တော်ကြီးစေတီနှင့် ပေ ၁၅၀၀ လောက် အကွာတွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်စေတီတော်ကြီး ကလည်း ရှိနေပြန်သဖြင့် စေတီကလည်း ညီနောင်ဖြစ် နေသည်ဟု တွေးမိပြန်ပါသည်။

ကျောင်းညီနောင်

၎င်းအပြင် ထူးထူးဆန်းဆန်းပင်၊ ကျောင်းကြီး၊ ကျောင်းကလေး ဟူ၍ ရှိကြပြန်သတဲ့။ ဤသို့ဆိုလျှင် ကျောင်းကလည်း ကျောင်းညီနောင်ဖြစ်နေပြန်၏။

ဘီလူးညီနောင်

ထူးထူးဆန်းဆန်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေးမိသည် မှာ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် ဘုရားဒါယကာများက လည်း ဘီလူးညီနောင်ဖြစ်နေပြန်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာသည်ကား ဘီလူးညီနောင်၊ ရွာညီနောင်၊ ကျောင်း လည်း ညီနောင်၊ တွင်းညီနောင် ဟူ၍ ဆိုရပါတော့သည်။ (ဤနေရာတွင် တွင်းညီနောင်အကြောင်းကို မပြောသေးပါ။

ကျိက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြောသောအခါ တွင်းညီနောင်အကြောင်းကို တင်ပြပါမည်။)

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ (၁၅) တနင်္လာနေ့ (၁၃၁၃-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့)တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော “သာသနာ့မုခ” ဟူသော ကျမ်းတစ်ကျမ်းကို တွေ့ရပါသည်။

ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်မြေး

ထိုကျမ်းကို ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မြေးပိဋကတ္တယပါရဂူ ဝိပဿနာ ဓမ္မပါမောက္ခ ကျေးဇူးရှင် ဆရာကြီး ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ဆကေသဓာတုဝင်

ဆရာကြီးက ထိုကျမ်းတွင် ဆကေသဓာတုဝင်ကျမ်းမှ မြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် (၄)ချက်နှင့် ရဟန္တာကြီး (၆)ပါးနှင့် ဗျာဒိတ်တော်တို့ကို ထုတ်ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ညောင်ချောင်းဆရာတော်

ထို့ပြင် ဆကေသ ဓာတုဝင်ကို ကိုးကား၍ ညောင်ချောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဉာဏဝံသ စိုက်ထူ ခဲ့သော သောဏ္ဍာယစေတီကျောက်စာကို ကိုးကားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

သီလိကြ

ထိုအခါ အပြည့်အစုံ သီလိသူများက အခါခါ တောင်းပန်ကြသောကြောင့် ဆကေသဓာတုဝင် မူဟောင်းနှင့်တကွ သောဏ္ဍာယ စေတီတော်ကြီးကျောက်စာမူကိုပါ စုပေါင်းပြီး စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

ထုတ်ဝေခဲ့

ထုတ်ဝေသူမှာ (ဆန်းလိုက်) ဦးမောင်ကြီး (သာသနမုခ စာအုပ်တိုက်၊ ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်)။ ၁၃၁၄-ခု၊ တပို့တွဲလပြည့် (၁၉၅၃ ၊ ဇန်နဝါရီလ - ၂၉ ၊ ကြာသပတေးနေ့)နေ့စွဲဖြင့် ထုတ်ဝေသည်ကို ဆရာဦးမောင်ကြီး က အမှာစာရေးထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ကြားခဲ့ရသမျှ

ထိုစာအရ ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးမှာ ငယ်စဉ်အခါမှ ဤကေလာသဆံတော်ရှင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း ဆကေသဓာတုဝင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း သိရှိရရာ “ ငါသည် ရဟန်းငယ်ကာလ ငါးဝါလောက်ရစဉ်က ကေလာသ ဆံတော်ရှင် စသော ဆံတော်ရှင် (၆)ဆူနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဇလွန်မြို့၊ နာဂဝံတိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံးသော ပရိယတ္တိ

ဝိသာရဒ တိပိဋကဓရဖြစ်တော်မူသော သီရိဓမ္မာ လင်္ကာရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားဖူးရာ-

“ ဟဲ့ရဟန်း ကလေး ငါကိုယ်တိုင်သွားရောက်ဖူးပြီး တောထဲချုံထဲမှာ ဂူပျက် ကန်ပျက်မှစ၍ အဆောက်အဦ အများအစား ငါတွေ့ခဲ့သည်။ ဤနေရာကား ဟုတ်ထိုက် သော ဌာနပေတည်း ” ဟု အမိန့်ရှိတော်မူဖူးသည်ဟု သိရ ပါသည်။

ယုံကြည်မှု

၎င်းပြင် ဟင်္သာတမြို့၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော ရေတံခွန်ဆရာတော် ၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး စသော ဆရာတော်တို့ကလည်း ထိုနယ်ဌာနသို့ ကြွတော်မူစဉ်အခါ က ကျိုက္ကသာ မှစ၍ ကေလာသတောင်ခြေ တစ်လျှောက်၌ သမုဒ္ဒရာကမ်းပါးပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့တော်မူကြ၍-

“ ကေလာသတောင်သည် ရွက်လက်ဖျားခတ်လတ္တံ့၊ မြို့ကြီးပြကြီးဖြစ်လတ္တံ့ ” စသော ရှေးသူဟောင်းတို့၏ အစဉ်အလာတစ်ပါးကို တွေးခေါ်မိသည့်အတိုင်း ဝိသေသ အံ့ဖွယ်များကိုလည်း ယုံကြည်တော်မူကြောင်း အမိန့်ရှိ တော်မူပါသည်။

သထုံက တရားပွဲ

၎င်းအပြင် မြန်မာနှစ် ၁၂၈၇ ခုနှစ်တွင် သထုံမြို့ ၌ တရားဟောသောအခါမှာလည်း သထုံမြို့ မြသပိတ် တောင်ခြေ စန္ဒာရုံမိကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ သောအခါ အရှင်သဒ္ဓမ္မာစိဏ္ဍိ ဆရာတော်ဟောကြားတော် မူသော တရားအဆုံး၌ -

‘ညောင်ချောင်းဆရာတော်၊ ယခုဆရာတော် ညွှန်ပြ အပ်သော ဤနေရာဌာနသည် ရှေးရှေးသောကာလကပင် မကြာခဏ အံ့ဖွယ် တနန်း အလွန်ထူးဆန်းသော စေတီ တော်ကြီးများကို တောထဲ ချုံထဲမှာ တွေ့ဖူးသူများ ရှိခဲ့ပါ သည်။’

‘လွန်ခဲ့သော ၂နှစ်လောက်က ကိုပေါက်ကျိုင်း ခေါ် ဒါယကာတစ်ယောက်သည် ထိုတောသို့ ရောက်ရှိရာ အလွန် ထူးဆန်းသော စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူကို တွေ့ရှိပြန်၍ သစ် ပင်ကို မါးဖြင့် ထစ်ပြီး အမှတ်အသားပြုလုပ်ထားပြီးလျှင် မြို့အုပ်မင်း ဦးသာညိုအား ပြောကြားသောကာလ မြို့အုပ် မှင်းဦးသာညိုလည်း လူကြီးလူကောင်းတို့ကို နှိုးဆော်၍ အဖူးအမြော် သွားရောက်ရာ အမှတ်အသား မါးထစ်၍ ထားခဲ့သော်လည်း ကွယ်ပျောက်၍ သွားပြန်သည်။’

“ဤသို့ မကြာခဏ အံ့ဖွယ်တစ်နန်း အလွန်ထူးဆန်းသော စေတီတော်ကြီးများကို ဖူးတွေ့ကြရသဖြင့် သာသနာတော်ထက်ဝက်နီးသောကြောင့် နတ်တို့ သတိပေးသည်နှင့် အလားတူပါသည်။ ရည်သန်တော်မူသည့် အတိုင်း နောင်လာနောင်သားတို့အကျိုးငှာ သိလက္ခရာ ကျောက်စာကမ္ပည်း သိပ်သည်းစွာ ရေးသား၍ ကေလာသ တောင်မြင့်ဖျား၌ ဆက်ဆက်စိုက်ထားပါ” ဟု တိုက်တွန်းတော်မူလေသည်။’

ထိုအချက်တို့ပေါ်မူတည်၍ ဘီးလင်းခေါ် မြို့နယ် ဌာန၌ဖြစ်စေ၊ အကယ်၍ နေရာဌာန ကွဲလွဲခဲ့ပါသော် ဘီးလင်းခေါ် မြို့ဌာနမှ ဂါဝုတ်ယူဇနာအနည်းငယ် ဝေးကွာသော မြို့နယ်ဌာန၌ဖြစ်စေ၊ သောဏ္ဍာယ စေတီတော်ကြီးသည် ဆံတော်ဓာတ်မှန်ပါသည်ဟု သက်သေခံသည့် အလား ပေါ်လာပါလိမ့်မည် ဟု ညောင်ချောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီးက မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ အစကို ရှာဖွေခြင်းသည် မြန်မာတို့၏ ဂုဏ်ကို ရှာဖွေခြင်းဖြစ်သည်။ သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ ဂုဏ်သည် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဇာတိမာန်ဂုဏ်ကို ဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့်

သုဝဏ္ဏဘူမိကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းသည် သာသနာ၏ အစကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

သာသနာအစ

သာသနာ၏ အစကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းသည်ပင် လျှင် ထေရဝါဒ၏ အစကို ရှာဖွေ စုံစမ်းခြင်းသည်ဖြစ်တော့သည်။

စာတမ်းဂုဏ်ရည်

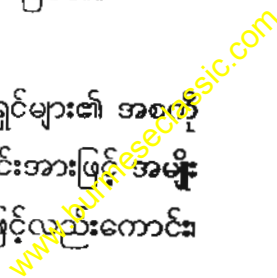
ဤသို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် အမျိုးဂုဏ်၊ ဘာသာဂုဏ်၊ သာသနာဂုဏ်တို့ကို ရှာဖွေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာတမ်း၏ ဂုဏ်သည် နိုင်ငံ၏ ယဉ်ကျေးမှုဂုဏ်လည်း ဖြစ်၏။ နိုင်ငံ၏ ဇာတိမာန်ဂုဏ်လည်းဖြစ်၏။

ဂုဏ်မြောက်လို၍

တစ်ပြိုင် တည်းမှာပင် တစ်မျိုးသားလုံး၏ ယဉ်ကျေးမှု ဂုဏ်လည်းဖြစ်၏။ ဤဂုဏ်တို့ကို ဂုဏ်မြောက်ချင်သောကြောင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ၏အစကို ရှာဖွေခြင်းဖြစ်၏။

ပုဇော်ခြင်း

တစ်ပြိုင်တည်း မှာပင် ဆံတော်ရှင်များ၏ အစကိုလည်း ရှာဖွေခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ရှာဖွေခြင်းအားဖြင့် အမျိုးဘာသာ သာသနာဂုဏ်တို့ကို စာအားဖြင့်လည်းကောင်း

စိတ်အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူဇော်ပြီးသား ဖြစ်ပေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာတမ်းကြီးသည် သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ အစလည်းဖြစ်၏။ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာ၏ အစလည်းဖြစ်၏။ ထေရဝါဒ သာသနာအစလည်းဖြစ်၏။

ဆံတော်ရှင်သာသနာအစ

ယခုစာတမ်းတွင် ဆံတော်ရှင်များ၏ အစကို ရှာဖွေခြင်းနှင့်အတူ သုဝဏ္ဏဘူမိကိုလည်း ရှာဖွေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ အစကိုလည်း တွေ့ရှိမည်။ ၎င်းပြင် ဆံတော်ရှင် သာသနာများ၏ အစကိုလည်း တွေ့ရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

လူသားအစ ပုံတောင်ပုံညာက

ထို့ကြောင့် ဆံတော်ရှင်များ၏ အစကိုရှာဖွေရာ ကမ္ဘာအစ ပုံတောင်ပုံညာကဟု ဆိုနိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာလူသားအစ ပုံတောင်ပုံညာကဟူ၍ ဆိုနိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာလူသားအစ မြန်မာက ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆိုနိုင်ကြောင်းကို နှစ်ပေါင်း သန်း ၄၀က အထောက်အထားများကို ပုံတောင်ပုံညာက ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းဖြင့် သက်သေပြလျက် ရှိပါသည်။

သန်း (၄၀) က

ဤအချက်သည် ခိုင်မာသည်နှင့်အမျှ မဟုတ်ကြောင်းကို မည်သူကမျှ မငြင်း ဆိုနိုင်ရုံမျှမက၊ ကမ္ဘာကပင် မြန်မာကို စောင့်ကြည့်နေရပေတော့သည်။ ဤသည်မှာ ပုံတောင်ပုံညာ၏ တန်ခိုး၊ အာနိသင်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သာသနာအစ ရှာတော်ပုံ

ယခုတဖန် သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ အစနှင့်တကွ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာ၏ အစကို ထပ်မံ တင်ပြမည်ဖြစ်ပါသဖြင့် မြန်မာတို့၏ ဂုဏ်သည် ပလ္လင်ဆောက်၍ ဂုဏ်မြှောက်ပြီး သားဖြစ်နေပေတော့မည်။

စေတနာ

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ကြိုးကြိုး စားစား တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတွင် စာစေတနာကို ကျွန်တော်ကပင် စိုက်ထုတ်၍ ငွေအသပြာ စေတနာကို သာသနာအတွက် အဂ္ဂမဟာ သီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတဓရ ဒေါက်တာခင်ရွှေကပင် စိုက်ထုတ်ပါသည်။

ကျေးဇူးဆပ်

ဤသည်တို့မှာလည်း နိုင်ငံကို မိမိတတ်စွမ်းသည့် နေရာမှ ကျေးဇူးဆပ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ခြေရာကောက်

အောက်ပါစာတမ်းတွင် ကေလာသတောင်တော် နှင့်တကွ ကေလာသ ဆံတော်ရှင်ကို တင်ပြလိုရင်းဖြစ် သော်လည်း ကေလာသကို ပေါ်လွင်အောင် ဆံတော်ရှင် များကို ခြေရာကောက်ရပါသည်။ ဆံတော်ရှင်များကို ပေါ်လွင်အောင် သုဝဏ္ဏဘူမိကို ခြေရာကောက်ရပါသည်။

မုန့်လုံးစက္ကူကပ်

ဤသို့ဖြင့် သာသနာအစ သုဝဏ္ဏဘူမိက ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပုဂံအစ သုဝဏ္ဏဘူမိက ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထေရဝါဒ သာသနာအစ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မုန့်လုံးစက္ကူကပ်လျှက်ရှိပါတော့သည်။

အထောက်အထားများ

အောက်တွင် ဆံတော်ရှင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သုဝဏ္ဏဘူမိအစနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ထေရဝါဒ သာသနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် အတွက် အထောက်အထား(၃)ခု တင်ပြပါမည်။

ပထမအထောက်အထား

(က) ပထမအချက်မှာ ရွှေတိဂုံ ဆံတော်ရှင်၏ ခိုင်မာပုံ သက်သေအထောက်အထားဖြစ်ပါသည်။ ဤခိုင်မာခြင်းနှင့်

အတူ သာသနာအစသည်လည်း မြန်မာက ဟူ၍ ခိုင်မာလာ သည်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သည်လည်း ခိုင်မာလာမည်။

ဒုတိယအထောက်အထား

(ခ) ဒုတိယတစ်ချက်မှာ ဗိုလ်တထောင် ဆံတော်ရှင်များ ၏ ခိုင်မာပုံ သက်သေအထောက်အထားဖြစ်သည်။ ဤခိုင် မာခြင်းနှင့် အတူ သာသနာအစသည်လည်း မြန်မာက ဟူ၍ ခိုင်မာလာသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော် ရှင်များသည်လည်း ခိုင်မာလာမည်။

တတိယအထောက်အထား

(ဂ) တတိယတစ်ချက်မှာ စူဠသီရိမာသောကမင်းကြီး တကယ်ရှိခဲ့ကြောင်း အထောက်အထားသက်သေကိုလည်း ကောင်း၊ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ထိုမင်းကြီးလက်ထက်မှာ ကြွရောက်လာသော အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ် တို့၏ ခိုင်မာခြင်းသက်သေကိုလည်းကောင်း၊ ခိုင်မာလာစေ မည်ဖြစ်ပါသည်။

ခိုင်မာပါ၏

ထိုခိုင်မာခြင်းနှင့်အတူ သာသနာအစသည် လည်း မြန်မာက ဟူ၍ ခိုင်မာလာသည်။ တစ်ပြိုင်တည်း မှာပင်

သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော် ရှင်များသည်လည်း ခိုင်မာလာမည်။

(က) ရွှေတိဂုံစေတီတော်အောက်မှ ဆံတော်တွင်း
အကြောင်းကို ယခင်က စာတွေ့ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။ ထိုစာ
တွေ့တို့သည် မုန်ကန်ကြောင်းကို မျက်မြင်ပုဂ္ဂိုလ်များက
ထောက်ခံလျက်ရှိကြောင်း တင်ပြပါမည်။

၁၉၆၈ခု မတ်လ ၁၃၊ (၁၃၂၉-ခု၊ တပေါင်းလဆန်း

(၁၅) ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့) ကြေးမုံသတင်းစာ စာမျက်နှာ-၁၊ ၇၊
၁၅ တို့ကို ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။ မူရင်းသတင်းမှာ အောက်
ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးအောက်မှ အံ့မခန်း

ဆံတော်တွင်း မိသုကာ လက်ရာများ

ရင်သပ်ရှုမောပွယ် ဆန်းကြယ်လှ၊ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်

၆၀ ကျော်က ဝင်ရောက်ခဲ့ ဘူးသူက

ဂေါပကအဖွဲ့သို့ တင်ပြခြင်း

‘လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏
အောက် ပေ ၆၀ ခန့်တွင် ဆံတော်တွင်း ဌာပနာတိုက်ကြီး
ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဆံတော်မြတ်များသည် ကရဝိက်

ရွှေလှေပေါ်တွင် ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသည်။ ဆံတော်တို့ ကိန်း
ဝပ်ရာ ဌာပနာတိုက်သည် မိသုကာ လက်ရာအားဖြင့် အံ့မခန်း
ဆန်းကြယ်လှသည်ဟု ဆံတော်ဌာပနာတိုက်သို့ ဝင်ရောက်
ခဲ့ဘူးသည်ဆိုသူ အာမေးနီးယားလူမျိုး မစ္စတာ ဒီအက်စ်
အပရမေ (၇၃-နှစ်) က ယနေ့ကြေးမုံနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင်
ပြောပြလိုက်သည်။’

နှစ် (၆၀)ကျော်

မစ္စတာ အပရမေသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၆၀
ကျော် (၁၉၀၄ ခုနှစ်) က ဆံတော်ကိန်းဝပ်ရာ ဌာပနာတိုက်
အတွင်းသို့ ဆင်းသက် ကြည့်ရှုခဲ့ဖူးခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဂေါပက

မစ္စတာအပရမေက ရွှေတိဂုံစေတီဌာပနာတိုက်
တည်ဆောက်ထားပုံကို ပုံစံဆွဲကာ ရွှေတိဂုံ ဂေါပကအဖွဲ့သို့
တင်ပြထားရာဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များကလည်း မစ္စတာအပရမေ
ကို တွေ့ဆုံမေးမြန်းပြီး ထိုနေရာကို လိုက်လံပြသစေသည်။

ဌာပနာတိုက် လိုဏ်ဂူမှာ ရွှေတိဂုံ ရင်ပြင်တော်
တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ ဆုတောင်းပြည့်တုရားနှင့် ဆုတောင်းပြည့်
တန်ဆောင်းနေရာတွင် ရှိသည်ဆိုသော်လည်း တန်ဆောင်း

နှင့် ဘုရားအား ထပ်မံမွမ်းမံ ပြင်ဆင်ထားသောကြောင့် အတိ အကျပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ၏ လိုဏ်ဂူ အောက်တွင်ရှိမည်ဟုသာ ခန့်မှန်း ညွှန်ပြသွားနိုင်သည်ဆို၏။

သော့ခတ်

အထူးအဆန်း မြင်တွေ့လိုသူများ မသမာသူများ နောက်ယှက်ခြင်းမရှိစေရန် ထိုဆုတောင်းပြည့်စေတီ လိုဏ်ဂူ ကို ဂေါပကအဖွဲ့က သံတံခါးပိတ် သော့ခတ်ထားလိုက်ပြီး မစွတာ အပရမေ၏ တင်ပြချက်များအား လေ့လာစူးစမ်း လျက်ရှိသည်ဟု သိရသည်။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်

မစွတာအပရမေကို ယနေ့ ကြေးမုံက တွေ့ဆုံမေး မြန်းရာတွင် ၁၉၀၄ ခုနှစ်၊ မိမိအသက် (၉) နှစ်သားအရွယ် တွင် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဘမွေး၊ ဘနှစ်၊ ဘအေး၊ မောင်ချစ် ဆိုသူတို့နှင့်အတူ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

ရသေ့ကြီး

ရွှေတိဂုံ ရင်ပြင်တော်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် (တနင်္ဂနွေထောင့်)ရှိ ဌာပနာတိုက်အဝသို့ ရောက်သောအခါ

ရသေ့ကြီး တစ်ပါးကိုတွေ့၍ ချဉ်းကပ်တောင်းပန်ပြီး ဌာပနာ တိုက်ထဲသို့ ဆင်းခဲ့ကြပါသည်။

ယောဂီတွေ

ရသေ့ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဌာပနာတိုက်ထဲသို့ ဆင်းသွားရာတွင် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ယောဂီဝတ်နှင့် နီဝါ ရောင်ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ် ၇-ဦးကို ၈-ပေ၊ ၉-ပေခြား တစ်ယောက် ကျစီ တွေ့ရပါသည်။

၃၆-ခန်း

ဌာပနာတိုက်အောက်ပိုင်းတွင် လှေကားထစ်များ ထပ်မံတွေ့ရပါသည်။ ပတ်ပတ်လည်၌ အခန်း ၃၆-ခန်း ဖွဲ့ လျှက် အုတ်များဖြင့် တည်ဆောက်ထားပါသည်။ အလယ် တိုင်မရှိဘဲ ခန့်ညားစွာ အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထား သည်။

ရေတွင်း

အခန်း ၃၆ခန်း၏ အလယ်ဗဟိုတွင် ၁၀ပေ ပတ် လည်ခန့်ရှိ ရေတွင်းတစ်တွင်းရှိပါသည်။ ထိုရေတွင်းသည် ပင်လယ်ရေအတက်အကျအလိုက် ရေအနိမ့်အမြင့်ဖြစ်ပေါ် ပါသည်။

ကရဝိက်လှေ

ထိုရေတွင်းထဲ၌ အလျား ဖပေခွဲခန့်ရှိ ကျောက်မျက် ရတနာများဖြင့် ခြယ်စီထားသော ကရဝိက်လှေတစ်စင်းကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုလှေသည် ဒီရေအတက်အကျအလိုက် ရေတွင်းထဲ၌ အနိမ့်အမြင့် လှုပ်ရှားနေပါသည်။ ထိုလှေ သည် ထိုခေတ်ကာလ၌ တန်ဘိုးအရပင် လေးသိန်းထက် မနည်းတန်မည်ဟု ခန့်မှန်းရကြောင်း လူကြီးသူမများ ပြော ကြားခဲ့သည်ကို ကြားခဲ့ရပါသည်။ ထိုကရဝိက်ရွှေလှေပေါ် တွင် ဆံတော်များဟု ယူဆရသော ဌာပနာများ ကိန်းဝပ် လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သို့သော် ပုဂံလွမ်းထား၍ ဆံတော်ဟု အတိအကျ မပြောနိုင်ပါ။

လင်းထိန်

ထိုဌာပနာတိုက်၏ ထူးခြားချက်မှာ တစ်ခန်းလုံး လင်းနေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခုသော အလင်းရောင် သည် ချိန်ခါမရွေး ရွှေလှေပေါ်သို့ ထိုးစိုက်ကျရောက်နေ ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ဤမျှ ထူထယ်ကြီးမားသော စေတီ အဆောက်အဦး ကြီးကို ပင်မ အလယ်တိုင် မပါ၊ သံသက်မ မရှိဘဲ ကျောက် တုံး ကျောက်ခဲများဖြင့်သာတည်ဆောက်ပြီး ပင်လယ်ရေ

ဝင်ပေါက်၊ ထွက်ပေါက်နှင့် အလင်းရောင် ယူထားပုံမှာ ရှေးပိသုကာများ၏ ပြောင်မြောက်သော အံ့မခန်းလက်ရာ ဖြစ်ပါသည်။

သုတေသန

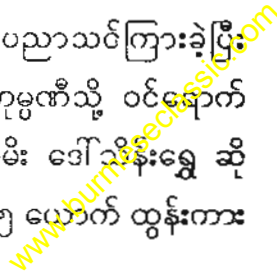
ထိုမျှ ခမ်းနားဆန်းကြယ်သော ဌာပနာတိုက်ကို မိမိ ကိုယ်တွေ့ မြင်ခဲ့ရခြင်းကြောင့် နှောင်းလူများ သုတေသနပြု နိုင်စေရန် မသေမီ ဖော်ထုတ်ပြောကြားလိုက်သော ဆန္ဒပေါ် ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဂေါပကအဖွဲ့သို့ တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ သည်ဟု ပြောပြလိုက်သည်။

ဇာတိ

မစ္စတာ ဒီအက်စ်အပရမေသည် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း အမှတ် ၂၅ တွင် ၁၈၉၅ ခုနှစ်က ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မိဘများမှာ မစ္စတာ အက်စ်တီ အပရာမေနှင့် မစ္စက်ရိစ်လူကပ်စ်တို့ ဖြစ်သည်။

မိသားစု

မက်သဒစ် ကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီး ၁၉၁၃ ခုနှစ်တွင် ဘာလ်သာဇာ ကုမ္ပဏီသို့ ဝင်ရောက် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ မြန်မာအမျိုးသမီး ဒေါ်သိန်းရွှေ ဆို သူနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီး ၅ ပောက် ထွန်းကား သည်။

ပန်းချီဆွဲ

ယခုအခါ သားသမီး မြေးများနှင့်အတူ နတ်စင်
ဘောက်ထော် ၆-ရပ်ကွက်အမှတ်-၁၆၈ (ဃ)တွင် နေထိုင်
လျက်ရှိသည်။ အားလပ်ချိန်တွင် ရွှေတိဂုံဌာပနာ တိုက်အနေ
အထားပုံကို ပန်းချီရေးဆွဲလျက်ရှိသည်ဟု သိရ၏။

အထက်ပါ အချက်အလက်များမှာ ယခင်က ဝိုးတို့
ဝါးတားဖြစ်နေခဲ့သော ဆံတော်ရှင်များ သာသနာအစကို
အခိုင်အမာပြုလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယခင်ယခင်က မှတ်တမ်း

အမှန်မှာက ထို့ထက် ထို့ထက် စောစောသော
ကာလများကပင်လျှင် မြန်မာမင်းများ၊ မွန်မင်းများတို့သည်
ဆံတော်ရှင်များ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ
အကြောင်းကို လည်းကောင်း အသေအခြာ သိပြီးဖြစ်သဖြင့်
မှတ်တမ်းများ ပြုစုခဲ့ကြပြီးဖြစ်လေသည်။

စစ်ကဲမင်းဦးရွှေနေော်

စစ်ကဲမင်း ဦးရွှေနေော်သည် ၁၈၉၉ ခုနှစ်တွင်
ဆံတော်ရှင်များ သာသနာကို စေ့စေ့စပ်စပ် မှတ်တမ်းတင်
ခဲ့ဖူးလေသည်။ ထို့ထက် စော၍လည်း ဓမ္မစေတီမင်းက
မှတ်တမ်းတင်ခဲ့လေသည်။

ဇမ္ဗူဒီပ ဥဆောင်းကျမ်း

သက္ကရာဇ် ၉၉၉ သို့မဟုတ် ထို့အထက် အလျင်
ကျသော စာတမ်းများကို စုဆောင်းထားသည့် ဇမ္ဗူဒီပ
ဥဆောင်းကျမ်းတွင်လည်း ဒဂုံဆံတော်ရှင်သမိုင်း ဟူ၍

www.burmeseclassic.com

တွေ့ရရာ သဘောခြင်း အတူတူပင်ဖြစ်လေသည်။

စစ်ကဲမင်း ဦးရွှေနေော်၏ မှတ်တမ်းမှာလည်း လွန်စွာ စေ့စပ်သေချာလှပါသည်။

ဓမ္မစေတီမင်း၏ ပညာ

ထိုမှတ်တမ်းပါ သဘောထားသည် ဓမ္မစေတီမင်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော ရွှေတိဂုံကျောက်စာတို့နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုကျောက်စာထဲတွင် ဓမ္မစေတီမင်း ရေးထိုးခဲ့သည် မှာ အလွန် စေ့စပ် သေချာလှပါသည်။ အောက်တွင် ဖတ်ရှုစေချင်ပါသည်။

(၇)၂၅။ ရာမညအရပ်၌ ပေါက္ခရာဝတီဟူသော အသီတဉ္စနမည်သော ပြည်၌နေထသော တပုဿဘလ္လိကမည်။

(၈)၂၆။ သောဉ္စီအစ်ကိုဖြစ်ထသော ကုန်သည်နှစ်ယောက်သည်။ ငါးရာသော ကုန်သည်တို့နှင့် တကွ သင်ဖေါစီး၍ သမုဒ္ဒရာကိုကူး၍ . . . မည်သော . . . မည်သော ချောင်း၏ အနားနှစ်ဖက်ကို မှီသော

(၉)၂၇။ ဥက္ကလရစ်သို့ရောက်လေကုန်၏။ ထိုဥက္ကလရစ်သည် တဖန် မဇ္ဈိမဒေသယှစ်သော မဂဓရစ်သို့သွားလို၍။ ငါးရာသော လှည်းကိုကတၱိ မဇ္ဈိမဒေသသို့ ရှေ့ရှု၍ သွားလေကုန်၏။ ထိုသို့ သွားလေ

(၁၀)၂၈။ သာခါ။ နေရဉ္စရာချောင်းသို့ရောက်လေ၍ နေရဉ္စချောင်းကို ကူးလေ၍ မဇ္ဈိမတိုင်းမြောက်စူးစူးရှေ့မူ၍ သွား၍။ မုစလိန္နာသစ်ပင်ကသည် အရှေ့မြောက်ထောင့်ဖြစ်ထသော ရာဇာယတနသ

(၁၁)၂၉။ စ်ပင်ကမူကား အရှေ့တူရှုဖြစ်ထသော။ အရပ်သို့ ထိုဖုရာသီခင်တံပူစားတော်ခေါ်၍ မျက်နှာသစ်တော်မူ၍ ထိုရာဇာယတနာသစ်ပင်၌ နေတော်မူသော (ခဏ) ၌လျှင်။ ရောက်လေကုန်သတည်း။

ရွှေတိဂုံကျောက်စာ (ခ) မျက်နှာ

(၁)၁၂။ ဤတပုဿ ဘလ္လိကမည်သော ကုန်သည်နှစ်ယောက် လှူသော အာဟာရဆွမ်းကို

- (၂) ၁၃။ တခုခု၌ ငါခဲရအံ့မည်နည်းဟူ၍ ဖုရာသီခင် အား နှလုံးတော်အကြံဖြစ်လတ်တည်း။ ထိုရွှေခါစတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းလေးယောက်သည်၊ ဖုရာသီခင်နှလုံး-
- (၃) ၁၄။ ဤကျောက်သပိတ်လေးလုံးကို ယူခဲ့၍ လှူပေ၏။ ဖုရားသီခင်တုံလည်း ထိုစတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းလေးယောက်တို့အား ကြီးစွာသော အကျိုးဖြစ်စိမ့်သော (၄)
- (၄) ၁၅။ ယ်စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းလေးယောက်လှူသော သပိတ်လေးလုံးစုံကိုလျှင် ခံတော်မူလျှင် အောက်အထက်ထပ်၍ သပိတ်တလွင်တောဖြစ်စေသော ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်မူ
- (၅) ၁၆။ . . . ၏။ ထိုင်နေနှိုက်တပုဿဘလ္လိက ကုန်သည်နှစ်ယောက်သည်၊ ဖုရာသီခင်၏ သပိတ်တော်နှိုက်၊ မန္တမဓုပိဏ္ဍိကကိုဝါ ထည်ပေ၏။ ရေလည်ဆောင်ခဲ့၍ ဖုရာသီခင်အား
- (၆) ၁၇။ ရာသီခင်သည်၊ ပရိဘုတ်တော်မူ၏။ ဖုရာသီခင်ဘုတ်တော်မူ ဆုမ်း သင်တိုက်နှစ်ယောက်သည်၊ ဖုရာသီခင်ကိုဝါရှိခိုင်ရယ်၊ တင်အပ်သောအရပ်

- ၌ နေကုန်၏။ ဖုရာသီခင်
- (၇) ၁၈။ ကြာဟောတော်မူပေ၏။ ဖုရာသီခင်ကြာဟောတော်မူ ဆုမ်းချင်တိုင် နှစ်ယောက်စုမ်း၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဟူသော နှစ်ခွန်ဖွင့်သရဏဂိုဏ်းကိုဝါ(ယူ)
- (၈) ၁၉။ ကာဗြဟ်ကုန်ရန်ဖုရာသီခင်ကိုဝါ ရှိခိုင်ရယ်၊ သျှင်ပင်ဖုရာ၊ အကျွန်ုပ်တိုင်ကာ၊ ရာမညဒေသန္တိက အသိတညနဂိုဏ်မည်သော ပြည်နှိုက်နေသောသူတည်း၊ အကျွန် . . .
- (၉) ၂၀။ လေ၏။ ထိုင်အကျွန် နှပ်တိုင်းပြည်သိုဝ်ပွန်လေသော၊ ထိုင်အကျွန် နှပ်တိုင်အရပ်နှိုက်နေသော အကျွန်တိုဝင်သည်၊ သျှင်ပင်ဖုရာ၏ ကိုဝါတော်စာပူဇော်အပ်သော
- (၁၀) ၂၁။ ကိုဝင်လျှင်ပတော်(မူပါ) စေသော ဟူရယ် တောင်ပန်ကုန်၏။ ဖုရားသီခင်လည်း လက်ယာ လက်တော်ဖွင့် ခောင်တော်ကိုဝါသပ်ရယ်ဆံ တော်သျှစ်ခေောင်ကိုဝါရရယ်၊ (ထိုင်)ကုန်သည် . . .
- (၁၁) ၂၂။ သောက်အာပေတော်မူ၏။

အထက်ပါ ရွှေတိဂုံကျောက်စာ (က) မျက်နှာတို့သည် မွန်ဘုရင် ဓမ္မစေတီရေးထိုးခဲ့သော ကျောက်စာမူကောက်နုတ်ချက်များဖြစ်ပါသည်။

ထိုကောက်နုတ်ချက်များ ထဲတွင် ဘုရားသခင်သည် တပုဿ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့အား ဆံတော်များ ချီးမြှင့်လိုက်ကြောင်း အထင်အရှား မြင်ရလေသည်။

ရွှေတိဂုံမွန်ကျောက်စာတွင်ကား ထို့ထက်ပို၍ သေချာသောအချက်များရှိပါသေးသည်။

ရာမာဓိပတိဘွဲ့ ခံ ဓမ္မစေတီမင်းတရားကြီး၏ ရွှေတိဂုံမွန်ကျောက်စာနှင့် ရတနာစင်္ကြန် မွန်ကျောက်စာကို ရှေးဟောင်းသုတေသန ညွှန်ကြားရေးဝန် သီရိပုံချိုဦးလူဖေဝင်းက ပြန်ဆိုတည်းဖြတ်ပြီးလျှင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ မွန်ယဉ်ကျေးမှု ဌာနစိတ်မှ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော ရွှေတိဂုံ မွန်ကျောက်စာတွင်ကား လူမသိသေးသော တပုဿ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့၏ နောက်ဆက်တွဲ ဇာတ်လမ်းများကို အံ့စ့ဖွယ်တွေ့မြင်နိုင်ပါသေးသည်။ အောက်တွင် ဖတ်ရှုစေချင်ပါသည်။

“ထို့နောက်မြတ်စွာ ဘုရားသခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ တနေ့သ၌ ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် သွား၍ မြတ်စွာဘုရားထံချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရှိခိုး၍ . . . အရပ်၌. . . (L.11) ထိုင်နေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် သူတို့အား တရားဟောတော်မူသော်၊ တပုဿသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၍ ဥပါသကာ အရေအတွက်သို့ ရောက်လေ၏။ ဘလ္လိကမူကား ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာကို ပွားများအားထုတ်လေသော် ရတော်မူ. . (L.12)လျှင်၊ ဘလ္လိက မထေရ် ဟူသော အမည်ကိုရ၏။ တပုဿသည် အသိတဉ္စန နဂိုရ်မြို့သို့ ပြန်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓါတ်စေတီ၌ ဌာပနာ. . . တမ္ပဂုတ္တတောင်ထိပ်၌ . . . (L.13) ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် အသက်အတိုင်းနေ၍ ထိုမှစုတေလေသော် နတ်ပြည်၌ဖြစ်လေ၏။”

အထက်ပါစာသားတို့တွင် တပုဿ ဘလ္လိက ညီ
နောင်တို့သည် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်ရန် အလို့ငှာ အနည်းဆုံး နောက်
တစ်ကြိမ် သွားသေးကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။

သောတာပန်အဖြစ်

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် တပုဿသည် သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌ တည်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဝိပဿနာကျင့်

၎င်းပြင် ဘလ္လိကမှာ ရဟန်းပြုကြောင်း ဝိပဿနာ
တရားကို ပွားများအားထုတ်ကြောင်း ဘလ္လိက မထေရ်ဟူ၍
အထင်အရှားဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

တပုဿ ပြန်သွား

တပုဿမှာမူကား မိမိနေရာအသိတဉ္စန မြို့သို့
ပြန်လည်သွားကြောင်း ဆံတော်ဓာတ် ဌာပနာထားသော
နေရာတွင် တရားအား ထုတ်ကြောင်း၊ အကျင့်သိက္ခာနှင့်
ပြည့်စုံ၍ စုတေသောအခါ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို
ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖော်ပြထားကြောင်း၊ ရွှေတိဂုံ မွန်ကျောက်စာ တွင်
ဖော်ရှုရပါသည်။

ရွှေတိဂုံကို လူမသိတော့

နောက်ဆက်တွဲ သိရှိရသည်မှာ ကာလရှည်ကြာ
လာသောအခါ ဘုရားသခင်၏ ဆံတော်ဓာတ်ကို မသိသူ
များ များပြားလာသောကြောင့် ထိုရွှေတိဂုံစေတီတော်
တည်ရှိရာ ကုန်းတော်မှာ ခြုံနွယ်များ ထူထပ်စွာ ဖုံးအုပ်
လျက်ရှိကြောင်း၊ လူသိနည်းကြောင်း စသည်တို့ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

သိသူရှား

ဤသို့ဖြင့် သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်လက်ထက်
က ရွှေတိဂုံစေတီတော်မှာ လူသိနည်းသော ဘဝသို့ ရောက်
၍ နေရာကိုပင် သိသူ အလွန်ရှားပါးသွားလေသည်။

တစ်ကြော့ပြန်

သို့သော်လည်း နောက်ထပ်နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာ
သောအခါ ဆံတော်အရှင်ကို တစ်ကြော့ပြန် ဖော်သူ
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပေါ်လာပြန်လေသည်။

ဦးဆောင်သူ

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးမှာစူဠ သီရိမာသောက ဘုရင်ကြီးဖြစ်
လေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြု၍ ညွှန်ကြား
ပေးသူမှာ အရှင်သောဏနှင့် ဥတ္တရမထေရ် တို့ဖြစ်လေသည်။

ပြန်လည်အသက်သွင်း

အရှင်သောဏနှင့် ဥက္ကဋ္ဌရမထေရ်တို့၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် စူဠသီရိမာသောကမင်းကြီးက ဘောဂရာဇာ သာသနာဒါယကာပြုရာ ဆံတော်ရှင် သာသနာကြီးကို တစ်ကြော့ပြန်၍ သုဝဏ္ဏဘူမိ၌ ပြန်လည်အသက်သွင်းပြုစုပြန်လေသည်။

(ခ) ဒုတိယသက်သေပြုလိုသော ဆံတော်ရှင်မှာ

ဗိုလ်တထောင်ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မှ တူးဖော်ရရှိသော ဆံတော်မြတ် သက်သေဖြစ်ပါသည်။ ထိုသက်သေသည်လည်း အလွန်ခိုင်လုံလှပါသည်။

ဖြစ်ရပ်မှန်

သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၅ ရက် ပုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဆံတော်ကို ယာလက်ဖြင့် သုံးသပ်ပြီးလျှင် တပုဿ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့အား ချီးမြှင့်လိုက်ကြောင်း ထင်ရှားပြီးဖြစ်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်တန်ခိုး

ဥက္ကလာပမင်းကြီး၏ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် ဆံတော်ရှစ်ဆူ ပကတိအတိုင်း ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ် ပြီးသည့်နောက် သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ လတွင် ဗိုလ်တထောင်စေတီတော်ကို စတင်တည်ထားကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဒဂုံရောက် သထုံက သီရိမာသောက

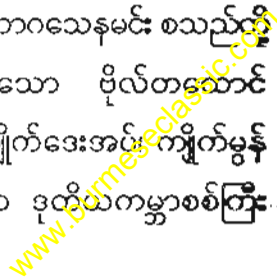
ဒုတိယအကြိမ် ရသေ့ (၆) ဦးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် (၆) ဦး အပါအဝင် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမြသပိတ်တောင်မှာ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ပေးသနားတော်မူသော ဆံတော်များအနက် စူဠသီရိမာသောက မင်းကြီးသည် မိမိရရှိသော ဆံတော်မြတ်ကိုလည်း ဗိုလ်တထောင် စေတီတော်မှာ ဌာပနာကြောင်း သိရပြန်ပါသည်။

အခြားဆံတော်များ

တစ်ဖန် ဒေဝါနံ ဝီယတိဿမင်း ဆက်သသော ဆံတော်တို့ကို သံလျင် ဘောဂသေနမင်းကြီးသည် ရဟန္တာရှစ်ပါးနှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် စေတီတော်မြတ် တည်ထားရာ မဟာပစ္စသေနာပတိ သူရဲကောင်းအမတ်ကြီးကိုယ်တိုင် ဗိုလ်တထောင်စေတီတော်မှာ ဌာပနာကြောင်း သိရပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြောင့်

ဤသို့ဖြင့် ဒဂုံ ဥက္ကလာပမင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ စူဠသီရိမာသောကမင်း၊ သန်လျင်ဘောဂသေနမင်း စသည်တို့ အစဉ်အဆက် ကိုးကွယ်လာကြသော ဗိုလ်တထောင်ဆံတော်ရှင်ဟု လူသိများသော ကျိုက်ဒေးအင်း၊ ကျိုက်မွန်သာထော် စေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး

အတွင်းက စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရကြောင်း သိသင့်သလောက် သိပြီးဖြစ်ကြပါသည်။ အတိအကျမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

တွေ့ပြီ

၁၉၄၇-ခု၊ မေလ ၁ ရက် (၁၃၀၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန် လဆန်း (၁၂) ရက်နေ့ နံနက်(၆)နာရီအချိန်တွင် ဆံတော် ဓာတ် ဌာပနာထားသော ကျောက်စေတီတော်ကို ဖူးတွေ့ရ ကြောင်း သိရပါသည်။

အုတ်ပုံကြားမှ ဆံတော်ရှင်

၁၉၄၁ ခု၊ မေလ ၁ ရက်နေ့တွင် ပျက်စီးနေသော အုတ်ပုံကြီးကို ရှင်းလင်းကြသောအခါ ဆံတော်နှင့်တကွ ဓာတ်တော်နှစ်ဆူ ဌာပနာထားသော ကျောက်စေတီကို ဖူးတွေ့ရကြောင်း၊ ရှေးက ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော ရွှေဆင်းတု၊ ငွေဆင်းတု၊ ကြေးဆင်းတုများကိုလည်း ပြန်လည်ရရှိ ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ပေါ်တော်မှ

ထိုသို့ ဌာပနာတိုက်ကြီးကို ကံကောင်းထောက်မစွာ တွေ့ရှိလိုက်ရခြင်းသည် ဖုံးကွယ်နေသော သမိုင်းကြီးကို ဖွင့်လှစ်ပြလိုက်သကဲ့သို့ ရှိပါတော့သည်။

ဌာပနာတိုက်

ဌာပနာတိုက်ကြီးထဲတွင် ကျောက်စေတီကလေးရှိ ပါသည်။ ထိုကျောက်စေတီ ကလေးမှာ အချင်း ၂၃လက်မ ရှိ၏။ အမြင့် ၃၉ လက်မ ရှိ၏။ ထိုကျောက်စေတီကလေးကို ဝိုင်းရံထားသော နတ်ရုပ်များကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

မကိုင်ရဲ

သို့သော်လည်း တွေ့ရှိသူများသည် မဖွင့်ရဲ၊ မကိုင်ရဲ ကြသဖြင့် သြဝါဒ စရိယဆရာတော်ကြီးများကို ပင့်ဖိတ် လျှောက်ထား၍ ခွင့်ပြုချက်ရမှသာ အများပရိသတ်ရွေ့ မှောက်၌ ဖွင့်ကြရပါသည်။

ဆံတော်စစ်

ထိုအခါ ဆံတော်ဓာတ်အစစ် နှင့်တကွ ဓာတ်တော် နှစ်ဆူကိုလည်း ဖူးတွေ့ကြရပါသည်။

ပါးစပ်ရာဇဝင်မဟုတ်

ပါးစပ်ပြောလိုလို ဖြစ်ခဲ့သောကိစ္စ၊ အစဉ်အဆက် ကတည်းက ရိုသေစွာ၊ ပြောခဲ့ကြသော ကိစ္စတို့သည် နှစ်ပေါင်း ရာထောင်ကြာလာသောအခါ လက်တွေ့ကျကျ မှ ယုံလိုသူတို့အတွက် သံသယစိတ်တွေ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လာတတ်သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကံကောင်းသော မြန်မာ

သို့သော်လည်း အဆိုးထဲက အကောင်းဆိုသလို ဓာတ်တော်ကြုတ်ကြီးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ ဆံတော်ရှင် အစစ်ကို တွေ့မြင်ရခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ကံကောင်းလှပါသည်။

သက်သေ

ထိုသို့ တူးဖော်စဉ်က တွေ့ရှိရသော အနေအထား အတိုင်း ရိုက်ကူးထားသော ဓာတ်ပုံများကို ယခုတင်ပြ လိုက်ပါသည်။ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်သမိုင်းကို သံသယ ကင်းစွာ လက်ခံ နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

(၈) တတိယ အထောက်အထားမှာ ရွှေမော်ဓော ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မှ တူးဖော်ရရှိသော အထောက် အထားများဖြစ်ပါသည်။

အခိုင်မာဆုံး

ထိုအထောက်အထားများထဲတွင် အခိုင်အမာဆုံး သော အထောက်အထားမှာ မူလပထမ ဘုရားဒါယကာကြီး ဖြစ်သော သုဝဏ္ဏဘူမိက စူဠသီရိမာသောကမင်းတရားကြီး ၏ ကိုယ်တိုင်လှူဒါန်းခဲ့သော မျက်နှာတော်ပုံ ရုပ်တုဖြစ်ပါ သည်။

ဘီလူးရန်နိုင်ရုပ်တု

၎င်းအပြင် ထိုမူလပထမ စူဠသီရိမာသောကမင်း တရားကြီးကိုယ်တိုင် လှူဒါန်းခဲ့သော ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်တူး တော်ဖြစ်ပါသည်။

ပို၍အရင်းကျ

ထို့ထက်ပို၍ အရင်းကျကျ ထင်ရှားသော သက်သေ သက်ကာယများ မရှိနိုင်တော့ပါ။

ငလျင် (၃၂) ကြိမ်

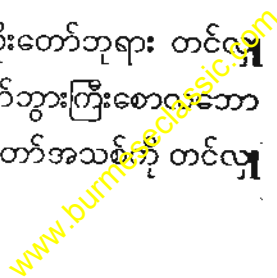
ရွှေမော်ဓော စေတီတော်ကြီးမှာ ယခုလက်ရှိ အနေ အထား မရောက်မီအထိ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် (၃၂) ကြိမ်တိုင် တိုင် ပြိုပျက်ခဲ့ကြောင်း အထောက်အထားများအရ သိရပါ သည်။

ထီးသစ်

၁၂၃၇ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးမြို့၊ စစ်ကဲ ဦးမောင်ကလေး ဦးဆောင်သည့် ငှက်မြတ်နားအသစ် တင်လှူခဲ့ပါသည်။

စောလဘောသခင်

တဖန် ၁၂၄၄ခုနှစ်တွင် ဘိုးတော်ဘုရား တင်လှူ ခဲ့သော ထီးကိုချ၍၊ ကန္တာရဝတီ စော်ဘွားကြီးစောလဘော သခင်နှင့် သခင်မနှစ်ပါးတို့၏ ထီးတော်အသစ်ကို တင်လှူ ခဲ့ပြန်ပါသည်။

ငလျင်ကြောင့်

တဖန် ၁၂၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလဆုတ် ၁၄ရက် ကြာသပတေးနေ့ ၁ နာရီ ၁၂ မိနစ်တွင် မြေငလျင်လှုပ်သော ကြောင့် ထီးတော်သံတိုင်ကျိုး၍ ငှက်မြတ်နားနှင့် စိန်ဖူးသည် ပထမကြေးပိုင်းသို့ ဈာန်သက်ခဲ့ပါသည်။

အသစ်တစ်ဖန်

တစ်ဖန် ၁၂၇၆ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၈) ရက်တွင် ငှက်မြတ်နား အသစ်ထပ်မံတင်လှူခဲ့ပြန်ပါသည်။ တစ်ဖန် ၁၂၇၄ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၂) ရက် ကြာသပတေးနေ့၊ နံနက် (၄) နာရီ (၄၅) မိနစ်အချိန်တွင် ငလျင်ကြီးစွာလှုပ်သောကြောင့် တတိယဖောင်းရစ်မှစ၍ အထက်ပိုင်းတစ်ခုလုံးသည် အရှေ့အရပ် ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ပြိုကျခဲ့ပါသည်။

(၃၁) ကြိမ်မြောက်

ဤသို့ ပြိုကျခဲ့သည်မှာ (၃၁) ကြိမ်မြောက်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖန် ၁၂၈၅ - ခုနှစ်တွင် အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။

တစ်ဖန်

တစ်ဖန် ၁၂၉၂ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း (၉) ရက် တနင်္လာနေ့ည (၈) နာရီ (၁၅) မိနစ်တွင် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် အရှေ့တောင်ထောင့် ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ခေါင်းလောင်းပုံ တစ်ခြမ်းထိအောင် ပြိုခဲ့ပြန်ပါသည်။

အကြိမ်ကြိမ်

ဤသည်ကား ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ရွှေမော်ဇော စေတီတော်ကြီး ပြိုကျခဲ့ခြင်းမှာ ၃၂ ကြိမ်မြောက်ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဦးတန်ခူး လဆန်း ၁၄ ရက် သောကြာနေ့တွင် ရွှေမော်ဇောစေတီအသစ်ကို အုတ်မြစ်တင်တော်မူပါသည်။

ဌာပနာတိုက် စတူး

၁၃၁၃ ခု တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၉) ရက်၊ (၂၂-၁၁-၁၉၅၁၊ ကြာသပတေးနေ့) မှစ၍ ရင်ပြင်တော်အောက် ၁၃ပေခွဲထိနက်အောင် ကျင်းကြီးကျင်းငယ်ပေါင်း ၃၂ခုကို ရင်ပြင်တော် ရှစ်မျက်နှာပတ်လည် တူးဖော်ခဲ့ပါသည်။

ပထမတွေ့ရှိချက်

ဤသို့ တူးရာတွင် ဘုရင့်နောင်၏ ရင်ပြင်တော်ကိုလည်း တူးဖော်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဒုတိယတွေ့ရှိချက်

ထို့ထက်ပို၍ ဓမ္မစေတီမင်း၏ ရင်ပြင်တော်ကိုလည်း တူးဖော်ရရှိခဲ့ပါသည်။

တတိယတွေ့ရှိချက်

ထို့ထက် ပို၍ စူဠသီရိမာသောကမင်း၏ ရင်ပြင်
တော်ကိုလည်း တူးဖော်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ကထိက ဦးသက်တင်

ဤသို့ဖြင့် ကျင်း ၃၂ ကျင်း၊ ကျားကန်မြောင်း ၃၂
ခုနှင့် ဌာပနာတိုက်များကို ကထိကဆရာ ဦးသက်တင်က
ကြီးကြပ်၍ တူးဖော်ခဲ့ပါသည်။

မျက်မြင်သက်သေပြတိုက်

ထိုသို့ တူးဖော်ရာတွင် ရရှိသော ဗုဒ္ဓရှေးပစ္စည်းများ
ကိုလည်းကောင်း၊ ရုပ်ပွားတော်များကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရင်
ရုပ်တုတော်များကိုလည်းကောင်း၊ ရွှေမော်ခောယာယီ
ပြတိုက်ကို ၁၃၁၃ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၂ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
(၁၂-၃-၁၉၅၂) တွင် ထူထောင်ခဲ့ပါသည်။

စ၍တူး

ဤသို့ဖြင့် ယခုသွားလာနေကြသော ရွှေမော်ခော
ရင်ပြင် ရှစ်မျက်နှာ ပထမ ပန်းတင်ခုံအရင်းတွင် ရင်ပြင်
တော်အောက် ၁၃ ပေ ၆ လက်မ အထိ ကျင်းပေါင်း ၃၂
ကျင်း တူးဖော်ကြရာ ကထိက ဆရာဦးသက်တင်က ကြီး
ကြပ်ခဲ့ပါသည်။

ဘုရင့်နောင်ရင်ပြင်တော်

ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး၏ ရင်ပြင်အောက် ၂ ပေ
၄လက်မအကွာတွင် ဘုရင့်နောင်၏ ရင်ပြင်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။ ထိုရင်ပြင်သည် သဲကျောက်ညိုပြား ရင်ပြင်ဖြစ်၏။
ခုနှစ်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၂၉ ခု၊ သာသနာနှစ် ၂၁၁၁
ခု လက်ထက်က လက်ရာဖြစ်ကြောင်းသိရပါသည်။

ဓမ္မစေတီရင်ပြင်တော်

ထိုဘုရင့်နောင် ရင်ပြင်တော်အောက် ဆက်လက်
၍ တူးဖော်ပြန်သော်အခါ ၁ပေ ၂လက်မ အရောက်တွင်
ဓမ္မစေတီမင်း၏ ရင်ပြင်တော်ကို ထပ်မံတွေ့ရှိရပါသည်။ ထို
ရင်ပြင်သည် ထုံးကျောက်ဖြူပြား ဖြစ်၏။ သက္ကရာဇ် ၈၃၂
ခု၊ သာသနာနှစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ်က ခင်းခဲ့ကြောင်း သိရပါ
သည်။

ဗညားဦးရင်ပြင်တော်

ထိုရင်ပြင်တော်အောက် ဆက်၍တူးပြန်သောအခါ
ကပ်လျှက် နေရာတွင် အုတ်ရင်ပြင်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို
အုတ်ရင်ပြင်မှာ ဗညားဦးလက်ထက်ကဖြစ်ပါသည်။
သက္ကရာဇ် ၇၁၄ ခု၊ သာသနာနှစ်၊ ၁၈၉၆ ခုက လက်ရာ
ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဆက်၍ တူးခဲ့

ဤသို့ဖြင့် ထိုရင်ပြင်တော်အောက်သို့ ဆက်၍ ဆက်၍ တူးခဲ့ပါသည်။ အရှေ့မြောက်ယွန်း ကျင်းထဲတွင် ခုံတုံးတစ်ခု တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ အရှေ့နှင့် အရှေ့တောင် ဆုံရာတွင်လည်း နောက်ခုံတုံးတစ်ခု ထပ်မံတွေ့ရပြန်ပါ သည်။ အရှေ့တောင်နှင့် တောင်မျက်နှာဆုံရာတွင်လည်း ထူပါရုံ ဂဝံကျောက်မြေသည် အောက်ပိုင်းကို တွေ့ရပါ သည်။ တောင်မျက်နှာနှင့် အနောက်မျက်နှာဆုံရာ အရပ် ဖြစ်သော ဒေါင့်ကျင်းတွင် အုတ်ပလ္လင်ကို တွေ့ရပါသည်။

အုတ်တိုင်ကြီး

ထိုကျင်းတွင်ပင် အုတ်တိုင်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရရာ တိုင်းတာသောအခါ အမြင့် ၁၃ ပေ ၁၁ လက်မ ရှိကြောင်း အဝန်း ၁၆ပေပတ်လည် ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

နောင်လာနောင်သားများအတွက်

ထိုဖြတ်ပိုင်းအစကို နောင်လာနောင်သားများ တွေ့မြင်နိုင်အောင် ရည်သန်၍ ပျော်ဘွယ်ကြီးတန်ဆောင်း အနီး၌ စိုက်ထူထားခဲ့ကြောင်း အသေအချာ သိရပါသည်။

ထူးခြားချက်

ထူးခြားသည်မှာ အနောက်တောင်နှင့် အနောက် မျက်နှာဆုံရာအရပ်တွင်ရှိသော ကျင်းကြီးဖြစ်လေသည်။

ထိုကျင်းကြီးထဲတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိက စူဠသီရိမာသောက ဘုရင် မင်းမြတ် ရှေးဦးစွာ တည်တော်မူခဲ့သော ရွှေမော်ဇော တိုက် စေတီ၏ အုတ်ခုံတုံးကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အုတ်လှေကားများ

ထိုနည်းတူ အနောက်မျက်နှာ အလယ်ကျင်းတွင် လည်း အုတ်လှေကားထစ်များ တွေ့ရသည်။

ထိုနည်းတူ အနောက်မြောက်မျက်နှာ ဆုံရာတွင် လည်း အုတ်ခုံတုံးတစ်ခု တွေ့ရပြန်သည်။

ထိုနည်းတူစွာ အနောက်မြောက်နှင့် မြောက်အရပ် ဆုံရာ အရပ်တွင်လည်း ခုံတုံးတစ်ခု တွေ့ရပြန်ပါသည်။

တပင်ရွှေထီး မိဖုရားရုပ်တု

မြောက်မျက်နှာ အလယ်ကျင်းမှာ တပင်ရွှေထီး မင်း၏ မိဖုရားအရုပ်ထုထားသော ဂဝံကျောက်တိုင်ကို တွေ့ရှိရခြင်းမှာ အလွန်ထူးခြားပါသည်။

ဌာပနာတိုက် ပွင့်ပြီ

ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး၏ ပန်းတင်ခုံများ အုတ်ရိုး ကိုဖြတ်၍တူးရာ ဌာပနာတိုက်ခန်းငယ် (၁၆)ခု ပွင့်လာကြောင်းတွေ့ရပါသည်။

ပထမဒါယကာ စူဠသီရိမာသောကကို တွေ့ပြု

ပထမပန်းတင်ခုံ၏ မြောက်မျက်နှာအလယ်တည့် တည့်တွင်ရှိသော ဌာပနာတိုက်ခန်းမ အလွန်ထူးခြားသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ အထင်အရှား တူးဖော်ရရှိပါသည်။ ထိုပစ္စည်းများမှာ အခြားမဟုတ်၊ ရွှေမော်ဓော၏ ပထမ ဒါယကာဖြစ်သော သုဝဏ္ဏဘူမိမှ စူဠသီရိမာသောကမင်းကြီး လှူဒါန်းခဲ့သော ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်ပွားတော်ကြီးနှင့် အခြား သော ရုပ်ပွားတော်များဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပေါင်း (၂၁၆)ဆူ တူးဖော်ရရှိပါသည်။

ရာဇဓာတုကလျာ၏ ကျောက်ပျဉ်

ယင်းပန်းတင်ခုံ အရှေ့မျက်နှာ အလယ်တည့် တည့် ဌာပနာတိုက်ခန်းမှလည်း ရွှေချကျောက်ပျဉ်တစ်ခုကို တူးဖော် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဘုရင့်နောင်၏ သမီးတော် ရာဇဓာတုကလျာ လှူခဲ့သော ကျောက်ပျဉ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

မျက်ဝါးထင်ထင်

ဤသို့ဖြင့် စူဠသီရိမာသောကမင်းလက်ထက်မှ စ၍ ယနေ့ ယခု ကာလအထိ နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) ပတ်ဝန်းကျင်က ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို မျက်ဝါးထင်ထင် တူးဖော်ရရှိခဲ့

သည်ဖြစ်ရာ သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၅-ခုနှစ်က သုဝဏ္ဏ ဘူမိတွင် စံစားခဲ့သော စူဠသီရိမာသောကမင်းကြီး၏ အထောက်အထားများပင်ဖြစ်ပါသည်။

သက်သေအတိအကျ

ထိုအထောက်အထားများနှင့်အတူ စူဠသီရိမာ သောကမင်းကြီး လက်ထက်က အရှင်သောဏနှင့် အရှင် ဥတ္တရမထေရ်တို့၏ ညွှန်ကြားမှုကြောင့် ဘောဂရာဇာ ဘုရား ဒါယကာ စူဠသီရိမာသောကမင်းကြီးသည် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာကို တစ်ကြော့ပြန် ပြုစုခဲ့ကြောင်း သက်သေ အထောက်အထားများ ဖြစ်ပါတော့သည်။ ထို့ ထက် ခိုင်လုံသော သက်သေ အထောက်အထားများကို မည်သို့ ရှာနိုင်ပါတော့မည်နည်း။

ဤသို့ဖြင့် (က) ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင် ကိစ္စကြီးသည် လည်းကောင်း၊ (ခ) ဗိုလ်တထောင်ဆံတော်ရှင် ကိစ္စကြီး သည်လည်းကောင်း၊ (ဂ) စူဠသီရိမာသောကမင်း ကိစ္စကြီး သည်လည်းကောင်း၊ သက်သေအထောက်အထားများဖြင့် အထင်အရှား ဖြစ်လာပြီဖြစ်ပါသည်။

ကိစ္စတွေ့ရှင်း

ဤသို့ဖြင့် စူဠသီရိမာသောကမင်းကြီး၏ ဆရာ အရှင်များဖြစ်သော အရှင်သောဏနှင့် ဥတ္တရမထေရ်တို့၏

ကိစ္စကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ထိုမင်းတရားကြီး စံတော် မူသော ကေလာသတောင်ခြေက သုဝဏ္ဏဘူမိ မြို့တော်ကြီး ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ ရေတစ်ဝက် ကုန်းတစ်ဝက် တည် ရှိနေသော ဆံတော်ရှင်များမှအစ သုဝဏ္ဏဘူမိတစ်ခွင် ဆံတော်ရှင်များကိစ္စကြီးသည်လည်းကောင်း ခိုင်ခိုင်မာမာ ဖြစ်လာပါတော့သည်။

သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရား ဝါတော်(၈)ဝါ ရရှိ တော်မူသော ကာလတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ကြွလာခြင်းမှာ အရှင်ဂဝံပတိမထေရ်၏ ကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ရေပြင်ကြီးအောက်မှာရှိ

ဤတွင် သိရမည့်အချက်တစ်ချက်မှာ ထိုကာလ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူစဉ်တွင် ဟံသာဝတီမြို့ပြ တည်ရာ အရပ်သည် ပင်လယ်ရေပြင်ကြီး ဖြစ်နေကြောင်းပင်ဖြစ်ပါ သည်။

ယခုနှင့် လုံးဝမတူ

အမှန်စစ်စစ်အားဖြင့်ကား ဟံသာဝတီ ပဲခူးသာ လျှင် မဟုတ်သေး။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကမ်းရိုးတန်းတစ်

လျှောက် ပတ်လျက်ရှိသော ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းသည် လည်း ယခုခေတ် မြေပုံထဲတွင်ပါသော ပင်လယ်ကမ်းရိုး တန်းနှင့် လုံးဝ တူလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိနိုင်ပါ သည်။

ပင်လယ်အောက်က

အမှန်မှာ ဧရာဝတီ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသသည် လည်း ပင်လယ်ရေအောက် ကြမ်းပြင်ဘဝ ရှိသေးသည်။

စစ်တောင်း

စစ်တောင်းမြစ်ဝ ကျွန်းပေါ်ဒေသသည်လည်း ပင် လယ်ရေအောက်ကြမ်းပြင်ဘဝ ရှိသေးသည်။

ရခိုင်

ရခိုင်ကမ်းမြောင်ဒေသနှင့်တကွ တနင်္သာရီ ကမ်း မြောင်ဒေသတို့သည်လည်း ပင်လယ်ရေအောက်ကြမ်းပြင် ဘဝ ရှိကြသေးသည်။

ထိုကာလက ပင်လယ်ပြင်ကြီးသည် ယခုလက်ရှိ ပြည်မြို့ အောက်နားအထိ ရောက်ခဲ့ကြောင်းကို ပညာမှက် စိ၊ ဉာဏ်မှက်စိဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်စေချင်ပါသည်။

ဆိပ်ကမ်းမြို့တွေဖြစ်

ထိုခေတ် ထိုကာလ အချိန်များကဆိုလျှင် ပင်လယ် ဆိပ်ကမ်းမြို့များမှာ ယခုလက်ရှိ ပြည်၊ သီရိခေတ္တရာ၊ သထုံ

www.burmeseclassic.com

သုဝဏ္ဏဘူမိ စသော ဒေသများဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ပညာ
မျက်စိ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်စေချင်ပါသည်။

ဆန္ဒနိဂူက ပင်လယ်ဝ

ဤသို့ဖြင့် ဆန္ဒနိဂူပတ်ဝန်းကျင်ဒေသ တစ်ဝိုက်
သည်လည်း(ရှေးရှေးအခါက ဆန္ဒနိဆင်မင်းဘဝ အလောင်း
တော် ခိုအောင်းခဲ့သည်ဆိုသော ဒေသများသည်လည်း)
ပင်လယ်ကြမ်းပြင်ဘဝသာရှိပေလိမ့်မည်ဟု စိတ်မျက်စိဖြင့်
ပညာမျက်စိ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။

ဇွဲကပင်သင်္ဘောဆိပ်

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဇွဲကပင်တောင်ပတ်ဝန်းကျင်
သည် သင်္ဘောများ စိုက်ကပ်ရာ ဌာနဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပညာ
မျက်စိ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။

ပဲခူးသည် ပင်လယ်စပ်မှာ

ဤသို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်
ကာလ (၈)ဝါ မြောက်သော ကာလတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့
ကြွလာခဲ့သောအခါကာလ သမယ၏ ရေပြင် အနေအထား၊
မြေပြင်အနေအထားတို့ကို မှန်းဆကြည့်နိုင်ပါသည်။

၁၅-ရာစု မှတ်စု

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ၁၅ ရာစုကာလတွင် မှတ်တမ်း
တင်ခဲ့သော အနောက်နိုင်ငံသား ခရီးသွား ကုန်သည်များတို့

၏ မှတ်တမ်းများထဲတွင် ပဲခူးမြို့သည် မုတ္တမပင်လယ်ကွေ့
ပေါ်တွင် တည်ရှိနေသော ဆိပ်ကမ်းမြို့ တစ်မြို့ဖြစ်ကြောင်း
မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စိတ်မျက်စိဖြင့် ရှုမြင်ခံစား
နိုင်ပါသည်။

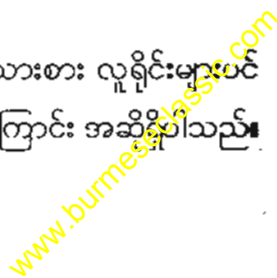
သာသနာနှစ် ၂၃၅-ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယပြည်၌
အသောက မင်းတရားကြီးသည် တတိယ သင်္ဂါယနာတင်
ပြီးသည့်နောက် အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ် တို့ကို
သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ စေလွှတ်လိုက်သော အချိန်တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိ
တစ်ခွင်တစ်ပြင် ပဲခူးအပါအဝင်အထိ သာသနာတော်ကြီး
ကွယ်ပလျက် ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

တစ်ကြော့ပြန်

ထို့ကြောင့် အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ်
တို့က သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်သာသနာကို တစ်ကြော့ပြန်
ပြုစုရခြင်းဖြစ်သည်။

လူရိုင်းတွေ ရှိ

ထိုခေတ် ထိုအခါက လူသားစား လူရိုင်းများပင်
ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်တွင်ရှိနေကြောင်း အဆိုရှိပါသည်။

ဝေဟင်မုက္ကွဲ

ထိုအရှင်နှစ်ပါး သာသနာပြုရန် ရေပြင်၊ ဝေဟင် ပေါ်မှ ကြွလာသောအချိန်တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်တွင် စူဠသီရိမာသောကမင်း အုပ်စိုးနေသော အချိန်ကာလဖြစ် ပါသည်။

ဟောမပြီးသေး

ထိုသို့ သာသနာပြုရန် ကြွရောက်လာသည့် အချိန် အခါအထိ ပိဋကတ်စာပေများကိုလည်း ဘုရားသခင်သည် အပြည့်အစုံ များစွာ ဟောကြား၍ မပြီးသေးကြောင်း တွေး ဆ၍ သိနိုင်ပါသည်။ ထိုကာလက သက်တော်ထင်ရှား ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားသည် ဝါတော် (၈) ဝါမျှသာ ရှိပါသည်။

ဝေသာလီမှာ

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသောကာလတွင် ဝေသာလီမှာ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ တင်သောကာလသည် သာသနာသက္ကရာဇ် (၁၀၀) ဖြစ်ပါသည်။

နန်းသက်ရှည်ကြာ

ထိုကာလတွင် ဒွတ္တပေါင် မင်းကြီးသည် သရေ ခေတ္တရာ၌ ဘုရင်အဖြစ် စံစားလျက်ရှိသည်။ သူ့ခေတ်သည် သာသနာနှစ် (၁၀၁ မှ ၁၇၀) အထိဖြစ်ပါသည်။

စောစောစီးစီး သာသနာ

အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ်တို့ ကြွလာ သောကာလမှာ သာသနာသက္ကရာဇ် (၂၃၅) ဖြစ်ရကား ထိုကာလတွင် သရေခေတ္တရာ၌ ထေရဝါဒ သာသနာ ထွန်းကား လျှက်ပင်ရှိပါသေးသည်ဟု သိရပါသည်။

လူမသိ သူမသိ

သို့သော် သာသနာ (၂၃၅) တွင်ကား သုဝဏ္ဏဘူမိ တစ်ခွင်သည် သာသနာကွယ်ပျောက်သော ဒေသဖြစ်နေ သဖြင့် ဆံတော်ရှင်များနေရာကိုပင် လူမသိ သူမသိ ဖြစ် နေပါသည်။

ရှာပုံတော် ဖွင့်

ထို့ကြောင့် အရှင်သောဏနှင့် ဥတ္တရ မထေရ် တို့၏ ညွှန်ကြားမှုဖြင့် စူဠသီရိမာသောက မင်းတရားကြီးသည် ဆံတော်ရှင်များတည်ရာကို လှုံ့လဖြင့် ရှာဖွေလျက် သာသနာ ပြုရပါသည်။

ဆရာကောင်းရှိ၏

ဘုရားဒါယကာ စူဠသီရိမာသောကမင်းသည် ဆံတော်ရှင်စေတီများကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်သည်မှာ ဆရာကောင်းများ၏ ညွှန်ကြားမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ချွန်နွယ်ကြားမှာ စံစား

သုဝဏ္ဏဘူမိ မြို့တော်အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ကျိုက်တဲဆံ
တော်ရှင်စေတီတော်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကေလာသ
တောင်ထိပ်ရှိ ကေလာသ ဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကြီးကို
လည်းကောင်း၊ ချွန်နွယ်ပိတ်ပေါင်းများကြားမှာ ပြန်လည်
ဖော်ထုတ်ခဲ့ရကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကျိုက်တလန်း

ထို့နောက် ကျိုက်တလန်း စေတီတော်ကိုလည်း
ထပ်မံ ဓွမ်းမံတည်ဆောက်ကြောင်း သိရပါသည်။

တောချုံ လွှမ်းခြုံ ရွှေတိဂုံ

ထိုမျှသာမကသေး။ တောချုံများ ဖုံးလွှမ်းနေသဖြင့်
လူမသိတော့သော ဆံတော်ရှင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်
ကြီးကိုလည်း သွားရောက်ရှာဖွေကာ ချွန်နွယ်ပိတ်ပေါင်းများ
ကို ရှင်းလင်းလျှက် ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ခဲ့ရကြောင်း သိရပါ
သည်။

ကျိုက်ခေါက်၊ ဓနုတ်

၎င်းအပြင် ကျိုက်ခေါက်စေတီ၊ ဓနုတ်စေတီတော်
တို့ကိုလည်း တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရပြန်ပါသည်။ စူဠ
သီရိမာသောက၏ သာသနာပြုခြေလှမ်းသည် သံလျင်၊
ကျိုက်ခေါက်အထိ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ရွှေမော်မော်သို့

ဒဂုံဆံတော်ရှင်မှ အပြန်တွင် တဖန် ဟံသာဝတီ
သို့ ဝင်ရောက်၍ ရွှေမော်မော် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်ကြီး
ကိုလည်း ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ပါသည်။

မိမိပုံတူဌာပနာ

ထို ဆံတော် ဌာပနာတိုက်တွင်လည်း မိမိ၏ ပုံတူ
ဦးခေါင်းတော်ကိုလည်း ဌာပနာခဲ့ပါသည်။

ဘီလူးရန်နိုင် ဌာပနာ

၎င်းအပြင် ဘီလူးရန်နိုင် ရုပ်ပွားတော်ကိုလည်း
ဌာပနာတော်မူခဲ့ပါသည်။ (ထိုဌာပနာတိုက်ထဲတွင် ထိုရှေး
ဟောင်းပစ္စည်းများကို အခိုင်အမာ ပြန်လည်တွေ့ရှိရ
ကြောင်း တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။)

ကျိုက္ကသာ

သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ အပြန် ကျိုက္ကသာ၊ ကျိုက်ထို စေတီ
တော်တို့ကိုလည်း ပြန်လည်မွမ်းမံခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုး

၎င်းအပြင် ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ဘုရားကိုလည်း
သွားရောက်ရှိခိုးပြီး ဇရပ်၊ တန်ဆောင်းများ၊ လင်းချား ဖန်တီး
ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

အောင်မြင်

အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥက္ကဋ္ဌရမထေရ်တို့သည် သုဝဏ္ဏဘူမိ ပတ်ဝန်းကျင်သာသနာများကို ပြုစုရာတွင် အလွန် အောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း သိလာပါသည်။

ဒဂုံသို့ လွှတ်ခဲ့

ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့သည် အရှင်သောမာယ မည်သော ရဟန်းတော်တစ်ပါးကိုလည်း တပည့်လက်ထောက် သာသနာပြုအဖြစ် ဒဂုံသို့ စေလွှတ်လိုက်ကြောင်း သိရပါသည်။

သီဟကျွန်း

ထိုအရှင်သောမာယသည် ပေါက္ခရာဝတီ၌ အစဉ်အမြဲ သီတင်းသုံးကြောင်း လက္ခိယကျွန်း၊ သီဟကျွန်းများ၌ သာသနာတော်ပြုစုကြောင်း သိရပါသည်။

ခေါလကရသေ့

ထိုအရှင်လက်ထက်တွင် ခေါလက ရသေ့သည် သာသနာတော်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ရဟန်းဝတ်ကြောင်း သိရပါသည်။

အာသောကမင်းထံသွား

ထိုအရှင်ခေါလကသည် ဆရာဖြစ်သူ အရှင်သောမာယနှင့်အတူ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပါဠုလိပုတ် နေပြည်တော်

အာသောကမင်းတရားထံ သွားရောက်ခဲ့ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ မွေတော် ဓာတ်တော်များကို ပူဇော်ရန်အလို့ငှာ တောင်းခံခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအခါ ဆံတော် ၂၄ ဆူ ရခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအခါ သီဟကျွန်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအခါ ထိုသီဟကျွန်းရှိ ပါဒ အမည်ရှိသော သင်္ဘောဆိပ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြောင်း၊ ထိုအခါ ထိုပါဒမြို့၌ ဆံတော်နှစ်ဆူ ကိုးကွယ်ရန် ပေးခဲ့ကြောင်း၊ နောင်အခါ ထိုဆံတော်များကို ကျိုက်ဒေးရစေတီတွင် ဌာပနာကြောင်း စသည်တို့ကို သိရှိရပါသည်။

ဆံတော် ၂၄ ဆူ ရခဲ့

ဤသို့ဖြင့် ဆံတော်ရှင်ဘုရားကို တမောရွာမှာ ၁ဆူ၊ ကလွန်ပွန်ရွာမှာ ၁ ဆူ၊ ကနိမ်ရွာမှာ ၁ ဆူ၊ ကနှောရွာမှာ ၁ ဆူ၊ မွန်နော်ရွာမှာ ၁ ဆူ၊ သလိုင်ရွာမှာ ၁ ဆူ၊ မှော်ဝန်းရွာမှာ ၁ ဆူ၊ ကန်တီရွာမှာ ၁ ဆူ၊ ခပ်ရွာမှာ ၁ ဆူ၊ သနော်တိုက်ရွာမှာ ၁ ဆူ၊ အလွဲအိပ်ရွာမှာ ၁ ဆူ၊ ပဝံဂေးရွာမှာ ၁ ဆူ၊ ယခင်းရွာမှာ ၁ ဆူ၊ ဝိသုံရွာမှာ ၁ ဆူ၊ ပရိရွာမှာ ၁ ဆူ၊ သံလျင်ရွာ(စကားရွာ) မှာ ၁ ဆူ စသည် စသည်ဖြင့် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်များ တည်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

လှိုင်းပုတ်ကုန်း

သုဝဏ္ဏဘူမိသထုံမင်း စူဠသီရိမာသောကသည် လှိုင်းပုတ်ကုန်း၌ ဆံတော် ၆ ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူရန် တိုက်စေတီ ၁ လုံးကို သာသနာနှစ် ၂၄၁ တွင် တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ရှင်စောပုသက်သေ

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ကျိုက်ခေါက်စေတီကို သထုံမင်း များနှင့် သရေခေတ္တရာမင်းတို့သည် အစဉ်အဆက်မပြတ် ပြုစုခဲ့ကြောင်း ရှင်စောပု၏ ကျောက်စာသမိုင်းထဲတွင် အဆိုရှိပေသည်။

တိမ်မြုပ်နေခဲ့

စူဠသီရိမာသောကမင်းလက်ထက်က ကျိုက်ခေါက်စေတီသည် တိမ်မြုပ်၍ နေခဲ့ရာ သာသနာနှစ် ၉၃၆ ခု သို့ ရောက်သောအခါမှ ပြန်လည်ပေါ်ထွန်းလာပြန်လေသည်။

ဓမ္မပါလ

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သထုံမင်း ဓမ္မပါလသည် ကျိုက်ခေါက်တွင် ဂဝံကျောက်အုတ် တန်ဆောင်းအသစ်ကို လှူဒါန်းသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိတစ်ခွင်တွင် ဆံတော်ရှင် စေတီတော်များမှာ နေရာအနှံ့အပြား ကိန်းဝပ်လျှက်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ရှေးအကျဆုံး ကျိုက်ထီးဆောင်း

ထိုဆံတော်ရှင်များအနက် ရှေးအကျဆုံး တည်ထားခဲ့သော ဆံတော်ရှင်မှာ သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် ဆံတော်ရှင် ၆ ဆူအနက် ပထမဆုံးသော ဆံတော်ရှင်မှာ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

တွေ့ရသမျှ

တွေ့ရှိရသမျှသော ဆံတော်ရှင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ များစွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းပါသည်။

- (၁) ပေပေါင်း ၃၆၁၈ ပေ မြင့်သော ပေါင်းလောင်းတောင်တန်းပေါ်ရှိ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ပေါ်က ကျိုက်ထီးရိုး ဆံတော်ရှင်
- (၂) ပေပေါင်း တစ်ထောင်ကျော် မြင့်သော ကေလာသ တောင်တည်းဟူသောဆံတော်ရှင်များ ဝေငှရာ တောင်တော်ပေါ်တွင် ရှိသော ကေလာသ ဆံတော်ရှင်
- (၃) ဒိုးယွန်းတောင်ပေါ်တွင်ရှိသော ကျိုက်ဒေးယံ ဆံတော်ရှင်

- (၄) ပေပေါင်း ၃၀၂၂ ပေမြင့်သော ဂစ္ဆာရီရီတောင် ပေါ်ရှိ ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်
- (၅) ပေပေါင်း ၂၃၇၂ ပေ မြင့်သော ဗန္ဓဝရီရီတောင် ပေါ်တွင်ရှိသော ဇွဲကပင်ဆံတော်ရှင်
- (၆) ကုသိနာရုံတောင်ပေါ်တွင်ရှိသော ကုသိနာရုံ ဆံတော်ရှင်
- (၇) ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် စသည်တို့အပြင် လူသိနည်းသဖြင့် တိမ်မြုပ်နေသေးသော
- (၈) မွတ်လအိတောင်ပေါ်မှ ဆံတော်ရှင်
- (၉) မွတ်လအပ်တောင်ပေါ်မှ ဆံတော်ရှင်
- (၁၀) ကျိုက္ကမိတောင်ပေါ်မှ ဆံတော်ရှင်
- (၁၁) မဲလံတောင်မှ ဆံတော်ရှင်
- (၁၂) ဒိုကမော့ ခတုန်ဂလိုင်တောင်မှ ဆံတော်ရှင်
- (၁၃) ဆောင်ခဲတောင်ပေါ်မှ ဆံတော်ရှင် စသော

ဆံတော်ရှင်များလည်း ရှိပါသေးသည်။ သို့သော်လည်း ထိုဆံတော်ရှင်များက လူသိနည်းသော်လည်း သိသူ များ များစွာရှိပါသေးသည်။ ထို့ထက် ထို့ထက် ပို၍ ပို၍ အရောက်အပေါက်နည်းသဖြင့် ပို၍ ပို၍ လူသိနည်းသော ဆံတော်ရှင်များလည်းရှိပါသေးသည်။ ထိုဆံတော်ရှင်များမှာ

- (၁၄) တြိကြီးဆံတော်ရှင်
- (၁၅) (၄၀၀၄)ပေရှိသော တောင်ပေါ်ရှိ ဇွဲဖားဝီး ဆံတော်ရှင်
- (၁၆) မယ်တော်ကြီး ဆံတော်ရှင်
- (၁၇) ပေပေါင်း (၄၆၀၀) ကျော်မြင့်သော တာဟိုး လော်ကြီးဆံတော်ရှင်
- (၁၈) မီးဆိုင်းဆံတော်ရှင်
- (၁၉) ဖာပွန်ဆံတော်ရှင်
- (၂၀) သုဓနမင်း မွေးဖွားဇာတိတွင်ရှိသော ဆံတော် ရှင်
- (၂၁) ဇင်းမယ်နယ်စပ်တွင်ရှိသော ဆံတော်ရှင်
- (၂၂) ကယားပြည်နယ်အတွင်းရှိ ဆံတော်ရှင်များ

ဖြစ်ပါသည်။ ထိုထို ဤဤ အလီလီသော ဆံတော်ရှင်များ ထဲတွင် ရှေးအကျဆုံး တည်ခဲ့သော ဆံတော်ရှင်မှာ ကျိုက် ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်ဖြစ်ပါသည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့ဟောင်းတည်ရှိရာ နေရာမှာ တေ လာသတောင် ဝန်းကျင်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ကုန်းတစ်ဝက် ရေတစ်ဝက်

ထိုနေရာတွင် မြို့ဟောင်းသည် တောင်ပေါ် တစ်ဝက် မြေပြန့်တစ်ဝက် ရှိကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

ယနေ့ကျိုက်ထီးဆောင်း

ထိုတောင်ပေါ်ရှိ ယခုလက်ရှိ ကေလာသဆံတော် ရှင်၏ ထီးတော်၊ ငှက်မြက်နားတော်နှင့် စိန်ဖူးတော်တို့ကို ၁၉၈၄ ခု၊ ဧပြီလ ၁၆ ၊ (၁၃၄၆ - ခု၊ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်) နေ့တွင် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ ၏ ဦးစီးဦးဆောင်မှုဖြင့် တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

တောင်ပေါ်အထိ လမ်းဖောက်

တောင်ပေါ်ကားလမ်းသည် တောင်ခြေမှ မရမ်း တစ်ပင်စခန်းအထိ တစ်မိုင်ဝေး၏။ မရမ်းတစ်ပင်လမ်းမှ မြသပိတ်ဘုရားအထိ တစ်မိုင်ဝေး၏။ ၎င်းလမ်းဆုံမှ ကေလာသ ဆံတော်ရှင်အထိ တစ်မိုင်ဝေး၏။ လမ်းအကျယ် မှာ (၃၅)ပေကျော် ရှိ၏။ ကျောက်ခင်းမြေသားလမ်းဖြစ်၏။

သေချာတဲ့ ဇေကမ္ဘာ

ထိုလမ်းကို ပထမတန်းစားလမ်းအဖြစ် ဇေကမ္ဘာ ကုမ္ပဏီမှ အဂ္ဂမဟာသီရိသူဓမ္မ မဏိဇောတဓရ ဒေါက်တာ

ခင်ရွှေ မိသားစုမှ ဒကာပြု၍ ပြုပြင်ထားကြောင်းတွေ့ရ သည်။

လျှိုမြောင်တွေ

ယခင်က ထိုကေလာသဆံတော်ရှင် တောင် တစ် ကြောသည် လျှိုမြောင် ထူထပ်သော ဒေသဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

အံ့ဖွယ် ကျောက်ကိုးလုံး

ထိုတောင်တော်၏ အရှေ့ဘက်တွင် အံ့ဖွယ် ကောင်းသော ကျောက်ကြီး ၉ လုံးရှိကြောင်း သိရသည်။

အံ့ဖွယ်ရွှေစေတီ

ထိုနေရာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကေလာသ ရွှေစေတီအစ တောလိုက်မုဆိုးက ဟူသော စကားအရ ဇာတ်လမ်း အဟောင်းများရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

စတော့သူ မုဆိုး

ကေလာသတောင်ခြေရင်းတွင် ဝင်းကရွာဟူ၍ ရှိပါ သည်။ ထိုရွာနေ မုဆိုးတစ်ဦးရှိပါသည်။ ထိုမုဆိုးကြီးသည် လျှိုမြောင်ထဲတွင် အမောဖြေနေစဉ် ကျောက်ဖြာထက်မှ နှောင်ခြည်တော်များ ကွန့်မြူးသော ရွှေစေတီကို ဖူးမြော်ရ ကြောင်း အဆိုရှိပါသည်။

ဖြူတစ်ကောင်က လမ်းပြ

တောလိုက်မုဆိုးနှင့် အတူပါလာသော တောလိုက် ခွေးသည် တွင်းထဲသို့ဝင်သွားသော ဖြူတစ်ကောင်ကို လိုက် သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုဖြူဝင်သွားသော တွင်းပေါက်ကို ခွေးက ယက်သောအခါ ရွှေစေတီနှင့် ရွှေဆင်းတုတော်များ ကို တွေ့ရသည်ဟုဆိုပါသည်။

ဒေါင်းဒဂါးများတွေ့

မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိသော ကျောက်ဖြာအလယ်မှ လည်း ဒေါင်းဒဂါးများစွာ တွေ့ရကြောင်း သိရပါသည်။

တောင်ပိုင်ဆရာတော်နှင့် မုဆိုး

ထိုအခါ မုဆိုးနှင့်တကွ ရွာသူရွာသားတို့က ပေါ် တော်မူဘုရားများကို အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ပင့်ဆောင်ကိုး ကွယ်သည်ဟု သိရပါသည်။ ထိုအခါ တောင်ပိုင်ဆရာ တော်ဘုရားနှင့် ထိုမုဆိုးတို့ စကားအခြေတင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုအမှုသည် အဆင့်ဆင့် မြင့်သထက် မြင့်လာ ရာ နောက်ဆုံးဘုရင်ခံအဆင့်ထိ ရောက်သွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဝိတိုရိယဘုရင်မ

ဤသို့ဖြင့် ထိုကိစ္စကို ဝိတိုရိယဘုရင်မက စိတ်ဝင် စားသဖြင့် တရားခွင်တွင် အမိန့်ချသည်မှာ ကေလာသ

ဆံတော်ရှင် စေတီတော်ခြေရင်းမှ တိုင်းတာလျှင် အလံ တစ်ရာအတွင်း ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ကေလာသဆရာတော် ပိုင်ရ မည်။ အကယ်၍ အလံတစ်ရာထက် ပိုလျှက် အပြင်ဘက် သို့ ရောက်နေသော် မုဆိုးအပိုင်ဖြစ်ရမည် ဟု အမိန့်ချသည် ဟု ဆိုပါသည်။

အလံတစ်ရာ တိုင်းစေ

သို့သော်လည်း မည်သို့ပင် တိုင်းစေကာမူ အလံ ၁၀၀ တိတိသာ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူပိုင် ငါပိုင် မခွဲခြားနိုင်ဟု ဆိုပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဝိတိုရိယဘုရင်မသည် ကေလာသ တောင်တော်ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်ဝင်စားမှုရှိကြောင်း၊ ကေလာသ ဆံတော်ရှင် ကေလာသ တောင်တော်ကိုလည်း သီးခြား အဆင့်မြင့် ဘေးမဲ့တောကြီးအဖြစ် ဘုရင်မကြီးကိုယ် တိုင် အသိအမှတ်ပြုကြောင်း ခရစ်နှစ် ၁၉၄၁ ခု၊ အောက် တိုဘာ ၁၇ ရက် နေ့စွဲဖြင့် ဘုရင်ခံ ဆာအာဒီဘောလ် ကော့ကရိမ်းက ကြေညာကြောင်း ဘုရင်ခံမင်းကြီး ဆာ- ရယ်ဂျီနယ် ဒေါမယ်စနစ်က အတည်ပြုကြောင်း သိရှိရပါ သည်။

ရွှေစေတီ ၂ ဆူ

ယခုလက်ရှိ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် မိန့်ကြား
ချက်အရ ရွှေဘုရား၊ ငွေဘုရားနှင့် ဒေါင်းဒဂီးများ တွေ့ရှိ
ရာအရပ်သည် ကျောက်ထပ် ကျောက်ကြားများဖြစ်ကြောင်း
ထိုနေရာတွင် ဆရာတော်ဘုရားက ရွှေစေတီ ၂ ဆူ တည်
ထားကြောင်း ထိုစေတီတို့ကို ကိုးနဝင်း ကျောက်ထပ် ရွှေ
စေတီဟု ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း သိရပါသည်။

နာဂဝိဇ္ဇာ ဘိုးသစ္စာ

ထိုကေလာသနေရာသည် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာ
တော်သည် နာဂဝိဇ္ဇာ ဘိုးသစ္စာခေါ် ရသေ့ကြီးဘဝက တော
ကျင့် တောင်ကျင့် ကျင့်နေတုန်းမှာ ရောက်ရှိလာကြောင်း
သိရပါသည်။

မွန်ပြည်နယ် ဘီးလင်းမြို့နယ်

ဇုတ်သုတ်စံပြကျေးရွာ

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီး

ကျောင်းတိုက်

အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ၊

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် ၏

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဘွဲ့တော်

ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ

ကျောင်းတိုက်

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီးကျောင်း
တိုက်၊ ဇုတ်သုတ်စံပြကျေးရွာ၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်။

အသတ်၊ သိက္ခာ၊ ဝိဇ္ဇာ

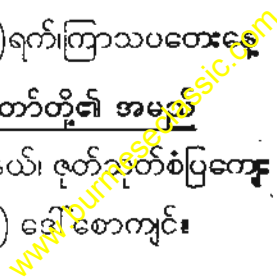
၇၄-နှစ်၊ ၃၁-ဝါ၊ သုဓမ္မာဝိဇ္ဇာ

မွေးသက္ကရာဇ်

၁၂၉၀၊ ကဆုန်လဆန်း (၁)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

ဖာတိရိပ်ရွာနှင့်ခမည်းတော် မယ်တော်တို့၏ အမည်

မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ဇုတ်သုတ်စံပြကျေး
ရွာ၊ (အဘ) ဦးစံဖေ၊ (အမိ) ဒေါ်စောကျင့်။

ရှင်သာမဏေပြုခြင်း

၁၃၀၂ ခုနှစ်တွင်၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကော့ကဝွတ်ကျေးရွာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍဝကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ (အဘ) ဦးစံဖေ၊ (အမိ) ဒေါ်စောကျင်၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟဖြင့် ရှင်သာမဏေအဖြစ် သို့ ရောက်ရှိပါသည်။

ရဟန်းဖြစ်ရက်ချုပ် အပြည့်အစုံ

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ နွေဥတု ကဆုန် လဆန်း (၁) ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက် (၇)နာရီ (၄၅) မိနစ်အချိန်တွင် မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ဇုတ်သုတ် စံပြကျေးရွာ၊ နောင်တော်ကြီးကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ကန္တသဖေကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ (အဘ) ဦးစံဖေ၊ (အမိ) ဒေါ်စော ကျင်တို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူကာကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံ တော်ရှင် ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၏ ခဏ္ဍသိမ်တော်ကြီး၌ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပါသည်။

စာပေသင်ယူခြင်း

သာသနာ့ဝန်ထမ်း မြတ်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက် တော်မူပြီးနောက်၊ တောင်စွန်းတိုက်နယ်၊ တောင်ကုန်း ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တသုဝဏ္ဏနှင့် ဒီယ

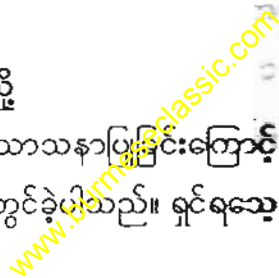
ဘာဏကဘဒ္ဒန္တသောဘဏထံတွင် ပိဋကတ် အခြေခံကျမ်း စာများကို သင်ကြားတတ်မြောက်တော်မူပြီး ပဋိပတ် အကျင့်ဖြင့် အဓိကထားကျင့်ကြံနေထိုင်နိုင်ရန် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်နှင့်အညီ၊ ထုတ်နုတ်ရေးသားထားသော ကျမ်း အစောင်စောင်တို့ကို လေ့လာသင်ယူခဲ့ပါသည်။

သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်ရွက်ချက်များ
တောထွက်ခဲ့

ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီးကျောင်း တိုက် ဆရာတော်လောင်းလျာသည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ရသေ့ အသွင်ဖြင့် တောထွက်ခဲ့၍ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ သာသနာ နှင့် ဆက်နွယ်ရာ အဓိကရ ဘုရားစေတီပုထိုးများသို့ (၆) နှစ်တိုင်တိုင် နယ်လှည့်ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီးနောက် မိမိ မွေးရပ်ဇာတိဖြစ်သော ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ထီးရိပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လှ၍ သာသနာ ပြုလုပ်ငန်းများကို ပင်ပန်းဆင်းရဲခံပြီး စတင်ဆောင်ရွက် တော်မူပါ သည်။

ထီးစောင်းမှ ထီးဆောင်းသို့

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကိုင်စွဲ၍ သာသနာပြုခြင်းကြောင့် ရသေ့ကြီးဘိုးသစ္စာဟု ဘွဲ့အမည်တွင်ခဲ့ပါသည်။ ရှင်ရသေ့

အသွင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ကူးပြောင်းသည့်နေ့တွင် မည်သည့် အရပ်က ကြည့်ကြည့် စောင်းနေသော ထီးတော်ကြီး၏ ထီးခရိုင်မဏ္ဍိုင်ဖွင့်၍ မိဋ္ဌာန်ပန္နက်ဖြင့် ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် အသံမစဲ မဟာပဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးကို ရက်ပေါင်း (၃၆) ရက်တိုင်တိုင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး ထီးတော်ကို တည့်မတ်နိုင်ခြင်းကြောင့် ထီးစောင်းဘုရားမှ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်ဘုရားဘွဲ့အမည်သို့ ပြောင်းလဲ သတ်မှတ်ပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

ချုံနွယ်အတိ

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ်တို့သည် သာသနာ (၂၅၀၀) မတိုင်မီ ဟိုမှာဘက်၌ ခေတ်ပျက်ခေတ်ဆိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့နှင့်တွေ့ဆုံကာ ကိုးကွယ်ပူဇော်မှုမရှိဘဲ ချုံနွယ်အတိဖြစ်နေပါသည်။

လမ်းဖောက်

ထို့ကြောင့်တောင်ထိပ်ပေါ်ရှိ လူသွားလမ်းများ၊ ကားလမ်းများကို ခဲရာခဲဆစ်လမ်းပေါက်အောင် ဖောက်လုပ်သည့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ယခင်ညှိုးနွမ်း ခမ်းခြောက်ကာ ချုံနွယ်အတိ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသော ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင်စေတီမှ အစပြု၍ ဗျာဒိတ်

ခံ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုး၊ မြသပိတ်၊ ကေလာသ၊ ကျိုက်ဒေးယျံတို့အပြင် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်များသို့ လွယ်ကူချော မောစွာ သွားရောက်ဖူးမြောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

သာသနာ ၅၀၀၀ ရောင်တော်ဖွင့်

ယခုအခါ ကေလာသဆံတော်ရှင်တောင်တော်တွင် ကျေးဇူးရှင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သြဝဒါလမ်းညွှန်မှုဖြင့် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး (၁) ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့် အမှူးထားပြီး၊ အများပြည်သူများ၏ကောင်းမှုဖြင့် ဆံတော်ရှင် စေတီများကို တစ်ကြော့ပြန် သာသနာတော်ကြီး ပွင့်လင်းလာအောင် ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက်

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်များသို့ ဘုရားဖူးရဟန်းရှင်လူများ လွယ်ကူချောမွေ့စွာ သွားလာနိုင်ရန်အတွက် ကတ္တရာလမ်းခင်းခြင်း၊ သံကူကွန်ကရစ်တံတားများအဖြစ် အခိုင်အမာ ဆောက်လုပ်ပေးခြင်း၊ ကျေးရွာအတွင်းမှ ကျောင်းသားလူငယ်များ ပညာသင်ကြားနိုင်ရန်အတွက် မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း စာသင်ကျောင်းများတို့

ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပေးခြင်း၊ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်ဖြစ်သော မြို့ရိုးကျုံးဟောင်းဖြစ်သည့် ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်များကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ကျေးရွာသားများပိုင်ဆိုင်သည့် လယ်မြေများကိုလည်း သီးထပ်၊ သီးညှပ်ဘက်စုံ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းလာစေရန်အတွက် လိုအပ်သော ရေဝေရေလဲ ရေနက်ချောင်းမြောင်း တာတမံရေလွှဲတံခါးစသည်တို့ကို ယနေ့တိုင်ဆောင်ရွက်ပေးလျှက်ရှိပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်အတွင်း

ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့နာယကအဖွဲ့၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ကရင်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ မဟာ ဆဒ္ဒန် လိုဏ်ဂူတော်ကြီးကိုလည်း ပြန်လည်ဖွင့်ဖော်ကာ လျှပ်စစ်မီးအလင်းရောင်သွယ်တန်းပူဇော်ခြင်း၊ ကားလမ်းဖောက်လုပ်ပေးခြင်း၊ ဒေသခံကျေးရွာလူများ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့လာအောင် ပြောဆိုဆုံးမပြုပေးခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာပြုရာ ပင်မ ဗဟိုဌာနဖြစ်သော ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဓါတ်သက်ဟိတ်ကို ယူ၍ ရှေးအခေါ် သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်းအတွင်းရှိ ဆံတော်ရှင် စေတီ

တော်များကို သာသနာပြုရန်အားထုတ်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ နှစ်ပေါင်း (၃၀) အတွင်းပါ ဆံတော်ရှင်စေတီများ၏ သာသနာ့စခန်းများကို ယနေ့တိုင် စဉ်ဆက်မပြတ် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

စခန်းပေါင်း (၄၁) ခုရှိ

သာသနာ့စခန်းစဉ် (၄၁) ခုရှိ ရဟန်းသံဃာ၊ သာမဏေ၊ သီလရှင်၊ ယောဂီ၊ ရသေ့၊ လူပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကိုလည်း ဘုရားရှင်၏ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်နိုင်ရန်အတွက် ပဋိပတ်အကျင့်ကို နေ့စဉ်မပြတ် သွန်သင်ဆုံးမပေးခဲ့သည့်အပြင် ဘာသာရေး စာပေယဉ်ကျေးမှုများကို သိရှိနားလည်နိုင်စေရန် စဉ်ဆက်မပြတ် သင်ကြား ပေးခဲ့ပါသည်။

ငါးသုံးလီစည်းကမ်း

ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ အဓိကကျသော ငါးသုံးလီသာသနာပြု စည်းကမ်းများကိုလည်း ဘုရားဖူးလာရောက်ကြသည့် ဧည့်ပရိသတ်များအား ပြောဆိုဆုံးမသည့်အပြင် စခန်းတိုင်းတွင် အသံမစဲ မဟာပဌာန်း ကျမ်းတော်မြတ်ကြီးအား နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ပုရပိုဒ်အလှူ

ရန်ကုန်မြို့၊ နိုင်ငံတော် ပရိယတ္တိ သာသနာ့ တက္ကသိုလ်ရှိ မွန်ပြည်နယ် ဝိဇ္ဇာလယ ကျောင်းဆောင်တွင် ရှေးဟောင်း ကြေးဆင်းတုတစ်ဆူ၊ ရဟန္တာမြတ်ကြီးနှစ်ပါးနှင့် ရှေးဟောင်းပေ၊ ပုရပိုဒ်များကိုလည်း လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဥယျာဉ်မြို့တော်

မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော်တွင်လည်း စေတီဆင်း တုရုပ်ပွား (၆) ဆူနှင့် အောင်မင်္ဂလာ သိမ်တော်ကြီးကို သမုတ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ရွှေတိဂုံသို့ ပူဇော်ခြင်း

ရွှေတိဂုံစေတီရင်ပြင်တော် အရှေ့မြောက်ထောင့် ရှိ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးအနီး တန်ဆောင်းအတွင်းတွင် လည်း အများပြည်သူများ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွား ဖူးမြော်နိုင် ရန်အတွက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါဘူးမျှ မရှိသေးသည့် ရှေးဂဝံ ယဉ်ကျေးမှု လက်ရာဖြစ်သော ဂဝံရုပ်ပွားဆင်းတုတော် တစ်ဆူ၊ ရဟန္တာမြတ် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး (၉) ပါးတို့ကို လည်း လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ပင်ပန်းဆင်းရဲခံကာ

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီးမှ တောစဉ် တောင်စဉ် ဆံတော်ရှင်အသီးသီးသို့ လည်း တပည့်ဒါယကာ၊

ဒါယိကာမများနှင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲခံကာ လျှပ်စစ်မီးကို သွယ်တန်းပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော် မွေးနေ့

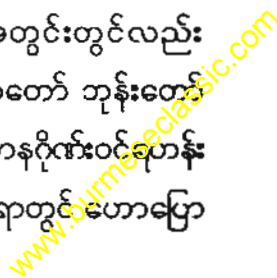
ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် နိုင်ငံတော်သံဃာ့ မဟာနာယက ဥက္ကဋ္ဌ မြင်းခြံမြို့၊ ကိုးဆောင်တိုက်ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တသောဘိတ၏ သက်တော် (၉၀)ပြည့် မွေးနေ့အလှူပွဲ၌လည်း သက်သတ်လွတ် ဆွမ်းကို လှူဒါန်းခဲ့ ပါသည်။

ဓမ္မပလ္လင် ညစဉ်

ဘာသာခြား၊ ဘာသာမဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် နိုင်ငံခြား သားများကို မွန်မြတ်သော စေတနာတို့ဖြင့် ညစဉ် ဓမ္မ ပလ္လင် အဆုံးအဖြတ်၌ သိလိုသည့် အမေးပုစ္ဆာများကို ကျေနပ် သဘောပေါက်သည်အထိ ဟောပြော၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

စင်္ကာပူဆရာတော် လာကန်တော့

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀၊ မေလ အတွင်းတွင်လည်း စင်္ကာပူနိုင်ငံ ရွှေဘုရားကျောင်း၊ ဆရာတော် ဘုန်းတော်ကြီး ရှိဘာဆော ဦးဆောင်သော မဟာယာနဂိုဏ်းဝင်ရဟန်း အပါးတစ်ရာကျော် လာရောက် ဖူးမြော်ရာတွင် ဟောပြော

သွန်သင်ဆုံးမပြီး၊ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင် စေတီ
တော်မြတ်ကြီး၏ ခဏ္ဍသိမ်တော်အတွင်း၌ ထေရဝါဒ
ဗုဒ္ဓသာသနာရဟန်းတော်များ အဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းခိုးမြှင့်
နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ပြည်တွင်းပြည်ပ

ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပဓါန
ဩဝါဒါစရိယ နာယက အဖြစ် ယခုတိုင်ဆောင်ရွက်လျက်
ရှိပြီး ပြည်တွင်းပြည်ပ နှစ်ဌာနကို ခွဲခြားမှုမရှိဘဲ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ
သာသနာတစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ထွန်းလင်းပြန့်နှံ့လာစေရန်
အားသွန်ခွန်စိုက် သာသနာပြုလျှက်ရှိပါသည်။

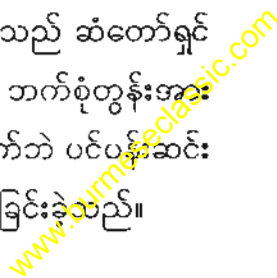
အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် လုပ်ငန်းစဉ်များအတိုင်း
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာတော် ထွန်းကားပြန့်ပွား
ရေးအတွက် စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ချက်များကြောင့်
ပြည်တွင်းပြည်ပမှ ရဟန်း သံဃာများ၊ နိုင်ငံတော်အကြီး
အကဲများ၊ သုတေသနပညာရှင်များ၊ ဘုရားဖူးပရိသတ်များ
စဉ်ဆက်မပြတ် လာရောက်လေ့လာ ကြည်ညိုဖူးမြော်လျက်
ရှိပါသည်။

ရဟန်းရှင်လူတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားမှု

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း ယုံကြည်နားလည် သိရှိရန်
ဦးတည်ပြုရသော သာသနာ ၂၅၀၀ မှ ၅၀၀၀ အထိ၊
တည်မည်ဟု ဆိုသော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တရားတော်
အတိုင်း မဟာဓာတုဝင်ဆံတော်မှစ၍ ဝင်ကိုးဝင်အကြောင်း
ဆက်ရာများကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် ဘုရားမှ အစ
ပြုပြီး ဖွင့်ဖော်လင်းလျှက်ရှိသည်ကို နိုင်ငံတော် သံဃာ့
မဟာနာယကဆရာတော်ကြီးများ၊ ပြည်ပရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်များ၊
ရေမြေ အစိုးရပင်းရာဇာများပင်လျှင် မျက်မြင် ဒိဋ္ဌတွေ့ကြုံကြ
ရပြီး ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်နှင့် ဆုံးမ တရားတော်
သမုတိပရမတ်နှစ်ရပ်သော သံဃာ့ဂုဏ်ကို သိခွင့်ရသည့်
အပေါ်၌ အနန္တအတိုင်းမရှိ ဝမ်းမြောက်ကျေနပ်စိတ်ချမ်းသာ
ကြပေသည်။

ဘက်စုံ

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီး
၏ ဦးစီးပဓါန နာယက ဆရာတော်ကြီးသည် ဆံတော်ရှင်
သာသနာတော်များပွင့်လင်းမှုရှိစေရန် ဘက်စုံတွန်းအား
ပေး၍ မိမိကိုယ်တိုင် ခန္ဓာဝန်ကို မဇဲကွက်ဘဲ ပင်ပန်းဆင်း
ရဲခံကာ ဦးစီးဦးဆောင် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းခဲ့သည်။

လမ်းဖောက် တံတားဆောက်

လမ်းပန်း ဆက်သွယ်မှု ခက်ခဲသော ဒေသများတွင် ကားလမ်းများ၊ တံတားများ၊ စာသင်ကျောင်းများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ လျှပ်စစ်မီးများသွယ်တန်းပေးခြင်း၊ ဘာသာခြားများကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်ခြင်း၊ သာသနာ့စခန်းစဉ် (၄၁) ခုကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ခြင်း၊ အလှူအတန်းရက်ရောခြင်း၊ ပြည်တွင်း ပြည်ပနှစ်ဌာနတို့မှ ရဟန်းရှင် လူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကြည်ညိုလေးစားမှုကို ခံယူရရှိတော်မူခြင်း၊ သာသနာပြုစိတ်ဓာတ်အမြဲမပြတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ခြင်း၊ ဝိနည်းကျမ်းဂန်များကို လေးစားလိုက်နာခြင်း၊ တပည့်သားသံဃာများအပေါ်၌ သည်းခံခွင့်လွှတ်မေတ္တာထားခြင်း၊ ဗုဒ္ဓသာသနာဟိတရေဂုဏ်၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ့နရကိုတဂုဏ်၊ သီလသမာဓိပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်းတို့ကြောင့် ရဟန်းရှင်လူပရိသတ်များစွာတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားမှုကို စဉ်ဆက်မပြတ် ခံယူရရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

သာသနာတော်ဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ဆက်တပ်ခံရခြင်း

နှင့် ခုနှစ်

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၉ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့မှ ဆက်တပ်

လှူဒါန်းသော အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘွဲ့တံဆိပ်ခဲတော်ကို အလှူခံရရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဇုတ်သုတ်ရွာဟူသော ရွာကိုရောက်သောအခါ (ဇုတ်သုတ်)ဟူသောစကား စကားလုံးကလေးကို စဉ်းစား၍ နေမိပါသည်။ မြန်မာစကား စစ်စစ်မဟုတ်ကြောင်းကား တွေးမိပြီးဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တစ်ခြားအဓိပ္ပါယ်ကိုကား သေသေချာချာ မသိပါ။ မွန်တို့ဌာနေ ရာမညဟူသော ဆရာမာမက (သုတေသီ)၏ စာကို ဖတ်မှ ရိပ်မိပါသည်။

ဆံပင်ကြိုးခွေရွာ

မွန်ဘာသာအရေးအသား (ဇုတ်သော်)၊ မွန်ဘာသာအသံထွက် (ဇုတ်ဆွတ်)ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ (ဆံပင်ကြိုးခွေ) ဖြစ်သည်။ ယင်းအရပ်ရှိ ဆံတော်နှစ်ဆူတွင် နတ်ဘီလူး (၂)ဦး၏ သမီးတော်များက စေတီဌာပနာတိုက်သို့ မိမိတို့ဆံပင်များကို ဖြတ်၍ ကြိုးကဲ့သို့ ကျစ်ခွေပြီး လှူခဲ့သည်ကို အစွဲပြု၍ ကျာ်ဇုတ်သော် (ကျိုက်ဇုတ်ဆွတ်) = (ဆံပင်ကြိုးခွေဘုရား) ဟု ခေါ်သကဲ့သို့ ရွာကိုလည်း ဇုတ်သော် (ဇုတ်ဆွတ်) = (ဆံပင်ကြိုးခွေရွာ) ဟု ခေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားမှာ ယခု ကျိုက်ထီးဆောင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဇုတ်သုတ်

မြန်မာဘာသာ (ဇုတ်သုတ်) အမည်သည် မွန်ဘာသာ အသံထွက် (ဇုတ်ဆွတ်) ကိုပင် တိုက်ရိုက်ယူငင် ခေါ်ဝေါ်ထားသောအမည်ဖြစ်ပါသည်။

တိုက်ကုလား

“တိုက်ကုလား” ဟူသော အမည်မှာလည်း နားလည်သလိုလို၊ နားမလည်သလိုလို ရှိနေ၏။ မြန်မာဘာသာဖြင့် ကား ကျေနပ်လောက်သော အဓိပ္ပါယ်မရှိပေ။ သို့သော်လည်း မွန်ဘာသာဖြင့်ကား အဓိပ္ပါယ်အလွန်ရှိပေသည်။

မွန်ဘာသာအရေးအသား (ချင်တိုက်ခချန်)၊ မွန်ဘာသာအသံထွက် (ဒုံတိုက် ခလွန်း) ဖြစ်သည်။

အဓိပ္ပါယ်မှာ ချင်(ဒုံ)= (မြို့)၊ တိုက်(တိုက်)=(တိုက်နယ်)၊ ခချန်(ခလွန်း)= (ကျဉ်းသည်) ဖြစ်သည်။

ချောင်း (၃) ချောင်းနှင့် တောင်

ထို့ကြောင့် ချင်တိုက်ခချန် (ဒုံတိုက်ခလွန်း) သည် (တိုက်နယ်ကျဉ်းမြို့) ဟု အဓိပ္ပါယ်ရရှိကြောင်း၊ ကေလာသတောင်သည် ရှေးက တောင်ဘက် ဓနုန်းချောင်း၊ မြောက်ဘက်ကျည်းပင်ချောင်း၊ အနောက်ဘက် ဝင်းကချောင်း (၃) ခု ရှိပြီး အလယ်၌ ကျဉ်းမြောင်းသော တည်ရှိသော တောင်

ဖြစ်သောကြောင့် ဒုခချန်(ဒေးခလွန်း)=(ကျဉ်းမြောင်းသောချောင်းတောင်) ဟု ခေါ်ကြောင်း၊ ယင်း (တိုက်ခလွန်း)မှ (တိုက္ကား)ဖြစ်လာကြောင်းဖြင့် စစ်ကဲတော်မင်း မောင်နော်၏ မွန်ရာဇဝင်နှင့် ဘုရားသမိုင်းပေါင်းချုပ်တွင် ဖော်ပြထား၏။

ကျောက်ကမ်းပါးမြို့ရိုး

ကေလာသတောင်ခြေတွင် တည်ခဲ့သောမြို့မှာ သုဝဏ္ဏဘူမိပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုမြို့သည် တောင်ဘက်၌ တောင်ကမ်းပါးယံရှိ၏။ ထိုတောင်ကမ်းပါးယံကျောက်ကမ်းပါးကို မြို့ရိုးပြုထားခြင်းဖြစ်၏ ဟု သိရပါသည်။

ကျောက်ခဲတစ်ဝက်

အရှေ့ဘက်တွင်လည်းကောင်း၊ အနောက်ဘက်တွင်လည်းကောင်း၊ ထိုကျောက်ကမ်းပါးယံများ အပေါ်က မြို့ရိုးလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

တံခါးသုံးပေါက်ရှိ

တံခါးမှာ အရှေ့ဘက်မှာလည်းရှိ၏။ အနောက်ဘက်မှာလည်းရှိ၏။ မြောက်ဘက်မှာလည်းရှိ၏။ ဤသို့ သုံးဘက်ရှိ၏ဟု သိရပါသည်။

တောင်ခြေကမြို့

ထိုသို့သောအကြောင်းများကြောင့် မြို့ထက်ဝက်ကား တောင်ခြေ၌ ရှိ၏ဟု ဓမ္မစေတီမင်းကြီးက ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သုံးမျက်နှာ

ထိုမြို့ကို တိုက်နံရံတစ်ခုနှင့် အလားတူစွာ သုံးဘက်သုံးမျက်နှာတွင် ကျောက်ကမ်းပါးယံကာလျက်ရှိသည်။ ဒေးခလွန်းတောင်ခြေ၌ တည်ရှိသည်။ ဤသို့ဖြစ်သောကြောင့် (ချင်တိုက်ခချန်) (ခုံတိုက်ခလွန်း) ဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း သိရပါသည်။

ရှေးရှေးအခါက ကမ်းရိုးတန်းဒေသ သင်္ဘောဆိပ်

မြို့များမှာ ပုသိမ်လည်းဟုတ်၏။ သထုံလည်းဟုတ်၏။ မုတ္တမမှာ စုမတ္တရာ၊ ဂျာဗားအထိ ကမ်းရိုးတန်းဒေသတို့သည် သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းမြို့များဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ဤအချက်ကို မွန်တို့ဌာနေ ရာမညတွင် ထင်ရှားစွာ ရေးသား ဖော်ပြထားပါသည်။

အယက်သည်မ

‘အယက်သည်မ’ ဟူသော စကားမှာလည်း အလွန်ဆန်းကြယ်လှပါသည်။

မွန်ဘာသာအရေးအသား (အာယသွာ)၊ မွန်ဘာသာ အသံထွက် (အာယဆမာ)ဖြစ်သည် ဟု သိရပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ ‘အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်’ဟု အဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။

အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်

အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ် ဆိုသည်မှာလည်း အရှင်သောဏထေရ်နှင့် အရှင်ဥတ္တရထေရ်တို့အပါအဝင် သာသနာပြု အရှင်မြတ်တို့ကိုပင် သုဝဏ္ဏဘူမိနေ လူများက ဂုဏ်ပြုခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မြန်မာဘာသာဖြင့် တစ်ချို့က (အယက်သည်မ) ဟူ၍ ခေါ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် အယက်သည်မ

ထိုအချက်မှာလည်း ရှင်းပါသည်။ မွန်ဘာသာအရေးအသား၊ အခေါ်အဝေါ် (အာယသွာ)ကိုပင် တိုက်ရိုက်ခေါ်ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ (အာယသမ) ဟူ၍ ခေါ်ရာမှာ (အယက်သည်မ) ဟူ၍ အမည်တွင်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဤသည်တို့မှာ မွန်ပညာရှင်များ၏ ကြံဆချက်များဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမာမက၏ ရာမည မွန်ဌာနေကို ကြည့်ပါ။

မွတ်လအိ

ထိုနည်းတူစွာပင်လျှင် ကရင်ပြည်နယ်ရှိ မွတ်လအိ ဘုရားမှာလည်း သူ့အဓိပ္ပါယ်နှင့်တူ ရှိပါသည်။ (ကျော်ကြား ထင်ရှားသော ဘုရား) ဟု အဓိပ္ပါယ်ရကြောင်း သိရပါသည်။

မွတ်လအပ်

ထိုနည်းတူစွာပင် ကရင်ပြည်နယ်ရှိ မွတ်လအပ် ဘုရားမှာလည်း သူ့အဓိပ္ပါယ်နှင့်တူ ရှိပါသည်။ (အလွန်ထင် ရှားသော ဘုရား) ဟု ပင် အဓိပ္ပါယ်ရကြောင်း သိရပါသည်။

ဇင်းကျိုက်

ထိုနည်းတူစွာပင် မွန်ပြည်နယ်ရှိ ဇင်းကျိုက်ဘုရား မှာလည်း သူ့အဓိပ္ပါယ်နှင့်တူရှိပါသည်။ (ဘုရားခြေရင်းရွာ) သို့မဟုတ် (ဘုရားအနီးအနားရွာ) ဟု ဆိုလိုကြောင်း သိရပါ သည်။

ဖွဲကပင်

ထိုနည်းတူစွာပင် ကရင်ပြည်နယ်ရှိ ဖွဲကပင် ဘုရား မှာလည်း သူ့အဓိပ္ပါယ်နှင့်တူရှိပါသည်။ (သင်္ဘောချိပ်) ဟု ဆိုလိုကြောင်း သိရပါသည်။ (ရှေးရှေးသောအခါက ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော် ကမ်းရိုးတမ်းတစ်လျှောက်မှာ သွား လာနေကြသော သင်္ဘောများတို့ကို ကမ်းသို့ ကပ်သောအခါ

သင်္ဘောချိပ်ဆွဲသော သင်္ဘောဟု ဆိုလိုကြောင်း သိရပါ သည်။)

သူ့အဓိပ္ပါယ်နှင့်သူ

ဤသို့ဖြင့် ဆံတော်ရှင်များတည်ရှိရာ ဒေသများ သည်လည်းကောင်း၊ ဆံတော်ရှင်များသည်လည်းကောင်း အားလုံးသော စကားလုံးများသည် သူ့အဓိပ္ပါယ်နှင့်သူ သိပ်သည်းစွာ ရှိပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

မွန်စကား

ထိုစကားတို့သည် မြန်မာစကားလုံးများမဟုတ် ကြောင်းကား သိသာလှပါသည်။

ထိုစဉ်အခါက ပင်လယ်ကမ်းစပ်ကရေသည် ယခု အရက်သည်မ (တိုက်ကုလားရွာ)ဖြစ်သော ကေလာသ တောင်ခြေအထိ ရောက်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

သင်္ဘောပျက်တွေတွေ့ရ

ထို့ကြောင့် ယခုလက်ရှိ အရက်သည်မ ရွာနှင့် ဝင်းကျင်တို့မှာ နိုင်ငံခြားသင်္ဘော အပိုင်းအစများ ကျောက် ကြီးများ၊ လေး မြားများ စသည်တို့ကို တူးဖော်ရရှိခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ယုံစရာ သက်သေ

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ ကတည်းက ထိုနေရာသည် ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်း တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သိသာပါသည်။ (အခြေပြ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသမိုင်း။စာ-၁၈၆၊ Thaton District Gazetteer, Vol: A, Rangon: Govt., Printing; 1931, Page 8,)

ဘီစီ ၁၇ ရာစုက

သုဝဏ္ဏဘူမိတည်ထောင်ခဲ့သော ခုနှစ် သက္ကရာဇ် ကို တိတိကျကျ မပြောနိုင်သေးသော်လည်း ခရစ်တော် မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်း ၁၇၀၀၊ ဘီစီ ၁၇ ရာစု လောက်ကတည်း က သုဝဏ္ဏဘူမိ ရှိနေသည်ဟု သိရပါသည်။ (Some remarks on Kalayani Inscriptions; Burmese Sketches: Page -2, Brithish Burma Gazetteer; Vol: II, Page 714 ကိုကြည့်ပါ)

သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ အရေးပါပုံ အထောက်အထားများ သည် မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး၏ ခိုင်မာသော ယဉ်ကျေးမှု အထောက်အထားများပင်ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံခေတ်က ပေမူ

ပုဂံမှ အစပြုခဲ့သော ပိဋကတ်တော် (ပေမူ) တို့ကို ဦးထိပ်ထား၍ ခေတ်အဆက်ဆက် ပခုံးပြောင်းကာ

ထေရဝါဒ သာသနာ ဆင့်ပွားတိုးတက်လာခဲ့ကြောင်း သိရပါ သည်။

ပေမူဘဝ

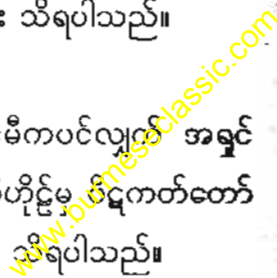
ပုဂံခေတ်မှ အစပြု၍ စစ်ကိုင်းခေတ်၊ ပင်းယခေတ်၊ အင်းဝခေတ်၊ တောင်ငူခေတ်၊ ဟံသာဝတီခေတ်၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်၊ ရတနာပုံခေတ် စသော ခေတ်အဆက်ဆက် တိုင်အောင် ပိဋကတ်စာပေ (ပေမူ) တို့ကို လက်ဆင့်ကမ်း ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

စနစ်တကျ

ထိုခေတ်များမတိုင်မီက သီဟိုဠ် သထုံ ပိဋကတ် (ပေမူ) တို့ကို ပုဂံ-ပိဋကတ်ကြီးများတွင် စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ စနစ်တကျ ညှိနှိုင်း၍ စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။ စနစ်တကျ သင်ယူစေခဲ့သည်။ စနစ်တကျ ပို့ချစေခဲ့သည်။ စနစ်တကျ ကူးယူစေခဲ့သည်။ စနစ်တကျ ပြန့်ပွားစေခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ပုဂံ ဂန္ထဝင်ကျမ်းများ ဖြစ်ထွန်းခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ရဟန္တာ ရှင်အရဟံ

ထိုခေတ် ထိုခေတ် မတိုင်မီကပင်လျှင် အရှင် အရဟံ (ရဟန္တာ) မထေရ်သည် သီဟိုဠ်မှ ပိဋကတ်တော် (ပေမူ)တို့ကို ပင့်ဆောင်စေကြောင်း သိရပါသည်။

ရဟန္တာ တစ်ထောင်နှင့် ညှိနှိုင်း

အရှင်အရဟံသည် ရဟန္တာ တစ်ထောင်တို့နှင့် သီဟိုဠ် ပိဋကတ် ပေမူနှင့် သထုံပိဋကတ်ပေမူတို့ကို ညှိနှိုင်း အတည်ပြုကြောင်းလည်း အထောက်အထားများအရ သိရ ပါသည်။

ခရစ် ၁၀၅၇ မှာ

ထိုခေတ် ထိုခေတ် ကာလကပင်လျှင် အနော်ရထာ မင်းသည် သထုံမှ ပိဋကတ်တော် အစုံ (၃၀) (ပေမူ)တို့ကို ပုဂံသို့ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုခေတ်သည် သာသနာနှစ် (၁၆၀၁) ခရစ်နှစ် (၁၀၅၇) မြန်မာနှစ် (၄၁၉) ဖြစ်ပါသည်။

သထုံသားရဟန်းများ

ထိုခေတ် ထိုခေတ်ကပင်လျှင် သုဝဏ္ဏဘူမိ (သထုံ) သို့ ရောက်လာသော ပိဋကတ်တော် (ပေမူ)တို့ကို သထုံသား (မွန်) ရဟန်းသံဃာတော်များသည် ဆင့်ပွား၍ ဆင့်ပွား၍ သင်ကြားပို့ချခဲ့ကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

ဘာသာပြန်လက်ရာ

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံသို့ ပိဋကတ်တော် (ပေမူ)များ ရောက်ရှိလာရသည်မှာလည်း အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ် ဘာသာပြန်ဆိုပြီးသော

မဂဓဘာသာ ပိဋကတ်တော် (ပေမူ)များဖြစ်ကြောင်း သိရ ပါသည်။

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ

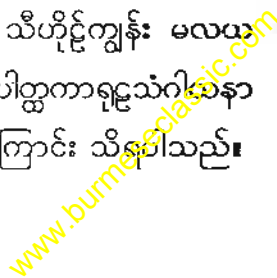
အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် သာသနာနှစ် ၉၅၆ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းလောက်က ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိရပါသည်။

မဂဓဘာသာမှ ဘာသာပြန်

သာသနာတော်နှစ် ၉၅၆ ခု ရောက်သောအခါ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်မြတ်သည် သီဟိုဠ်ဘာသာ ပိဋကတ်တော် တို့ကို မဂဓဘာသာသို့ ပြန်ဆိုကြောင်း သိရ ပါသည်။ စနစ်တကျ သန့်စင်တည်းဖြတ်၍ ပေထက် အက္ခရာ တင်ခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

ပေထက်သံဂါယနာ

ထို့ထက်စော၍ကား သာသနာသက္ကရာဇ် ၄၅၀ ခုနှစ်တွင် အရှင်မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ် ဦးဆောင်သော ရဟန္တာအရှင်မြတ် ၅၀၀ တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း မလယု ဇနပုဒ်အနီးရှိ အာလောကလိုဏ်၌ ပေါတ္တကာရဋ္ဌသံဂါယနာ (ပေထက်သံဂါယနာ) တင်တော်မူကြောင်း သိရပါသည်။

ရဟန္တာ အရှင်မဟိန္ဒ

ထို့ထက်စော၍က သာသနာနှစ် ၂၃၆ခုတွင်
ရဟန္တာအရှင် မဟိန္ဒမထေရ်သည် အဋ္ဌကထာနှင့် တက
သော ပိဋကတ်သုံးပုံကို သီဟိုဠ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆို၍
ပေထက်အက္ခရာတင်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

မြန်မာကပိုစော

ထိုသီဟိုဠ်က ရဟန္တာအရှင် မဟိန္ဒမထေရ်ထက်
စော၍ အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ်တို့သည်
သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ရောက်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

သီဟိုဠ်သို့ နောက်ကျ

တတိယသင်္ဂါယနာတင်ပြီးသောအခါ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ရဟန္တာ
အရှင်သောဏနှင့် ရဟန္တာအရှင်ဥတ္တရမထေရ်တို့သည်
သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ စောစွာ ကြွခဲ့ကြသော်လည်း သီဟိုဠ်သို့
ကြွရမည့် ရဟန္တာ အရှင်မဟိန္ဒမထေရ် တို့သည် ထို့ထက်
နောက်ကျပြီးမှသာ သီဟိုဠ်သို့ ကြွတော်မူကြောင်း သိရပါ
သည်။

အဋ္ဌကထာဆရာ

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသကိုကား (အဋ္ဌကထာ
အကျဉ်းပြုဆရာတော်)ဟု မော်ကွန်းထိုးတော်မူကြကြောင်း
သိရပါသည်။

လုံ့လ

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ တစ်ပါးတည်း လုံ့လပြု၍
ပေထက်အက္ခရာတင်၍ ပြန်လည်စီစဉ်ပေးခဲ့သော အဋ္ဌ
ကထာကျမ်းများသည် အလွန်များလှပါသည်။

စာမျက်နှာ ၁၃၀၀၀

ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူဖြင့် စာအုပ်ရေ ၃၅ အုပ်ရှိပြီး
စာမျက်နှာပေါင်း ၁၃၀၀၀ ကျော်ကျော် ရှိပါသည်ဟု သိရပါ
သည်။

မဂဓဘာသာပြန်

သာသနာနှစ် ၉၅၆ တွင် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ
မထေရ်မြတ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သီဟိုဠ်ဘာသာ ပိဋကတ်
တော်များကို မဂဓဘာသာသို့ ပြန်ဆို၍ သင်္ဂဟ အဋ္ဌအထာ
(အဋ္ဌကထာအကျဉ်း)များကို မဂဓဘာသာဖြင့် ပြုစုတော်
မူကြောင်းသိရပါသည်။

သထုံသို့ သယ်လာခဲ့

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ ပြန်ဆိုပြုစုတော်မူသည် မဂဘောသာ ပိဋကတ်တော်အစုံ (ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ စုံတို့သည် သီဟိုဠ်မှ သုဝဏ္ဏဘူမိ(သထုံ)သို့ ရောက်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ကိုးကွယ်ခဲ့

ထိုပိဋကတ်တော်အစုံတို့ကို သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမင်း အဆက်ဆက်တို့ နန်းတော်ဦးတွင် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

စစ်ခင်း၍

ပုဂံအနော်ရထာမင်းက သထုံမနုဟာမင်းထံမှ ပိဋကတ်အစုံ ၃၀(ပေမူ)တို့ကို စစ်ခင်း၍ ပုဂံသို့ ပင်ဆောင်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း သိရပါသည်။

ပုဂံသို့ရောက်

ထို့ကြောင့် ပိဋကတ်အစုံ (ပေမူ)တို့သည် သီဟိုဠ်မှ သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံသို့ ရောက်ရှိလာကြောင်း သိရပါသည်။ တဖန် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမှ ပေါက္ကာရာမ (ပုဂံ) သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ဂုဏ်ကျေးဇူး

ဆိုလိုသည်မှာ ပိဋကတ်တော်အစုံ (ပေမူ)တို့ သီဟိုဠ်မှ သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ရောက်ခြင်းသည် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမှ ပေါက္ကာရာမ (ပုဂံ)သို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းမှာ ရဟန္တာအရှင် အရဟံ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကျေးဇူးဖော်ထုတ်

ထို့ကြောင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ သမိုင်းတွင် လည်းကောင်း၊ ထေရဝါဒ သမိုင်းတွင်လည်းကောင်း၊ ထိုရဟန္တာအရှင် (၂)ပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အမြဲအမွမ်းတင် ဂုဏ်ပြုနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (ထိုအချက်ကို ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် ထီးတော်တင် စဉ်ကာလက ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်သည် ထီးတော်၊ စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော်များ တင်နေစဉ် ကာလမှာပင် ငြိမ်းပေါ်မှနေ၍ ဂုဏ်ပြုရွတ်ဆိုခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။)

သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဆံတော်ရှင်များသည် ခေတ်အလျောက် ထွန်းတောက်သည်လည်းရှိ၏။ မှေးမှိန်သည်လည်းရှိ၏။

လူမသိ

တစ်ခါတစ်ရံ လူမသိ သူမသိသည်လည်း ရှိ၏။
တစ်ခါတစ်ရံ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ထူထပ်၍ မသိသူများ
ကျော်သွားသည်လည်းရှိ၏။

သိခဲ့ပါပြီ

ထိုအခါ သိသူများက ဖော်ထုတ်ကြပါသည်။ ထို
အကြောင်းတို့ကို ဓမ္မစေတီမင်း၏ ရွှေတိဂုံ မွန် ကျောက်စာ
၌လည်းကောင်း၊ ပဲခူးမဟာကလျာဏီ သိမ်တော်ကြီး
ကျောက်စာ၌လည်းကောင်း ထင်ရှားပြီးဖြစ်ပါသည်။

ညောင်ချောင်းဆရာတော် ပေါ်လာ

ထိုထိုသော အကြောင်းများတို့ကြောင့် တိမ်မြုပ်
နေသော ဆံတော်ရှင်များကို ဖော်ထုတ်သောအခါ ကေလာ
သ တောင်ထိပ်သို့ရောက်၍ သာသနာပြုသွားသော ညောင်
ချောင်းဆရာတော် ဦးဉာဏဝံသသည် ထိုအချက်တို့ကို
ပေါ်လွင်အောင် ကေလာသ ကျောက်စာတော်ကြီးကို
စိုက်ထူခဲ့ပါသည်။

ဖွံ့ဖြိုးရန်

ကျောက်စာကြီး၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာလည်း မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း သာသနာ (၅၀၀၀) ကာလ

ပတ်လုံး ဆံတော်ရှင်များ သာသနာ ဖွံ့ဖြိုးရန် ရည်စူးကြောင်း
သိရပါသည်။

တစ်ကြော့ပြန်လာမည်

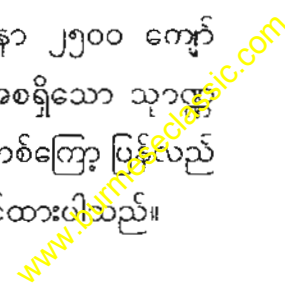
သာသနာ (၂၅၀၀) ကျော်မှသာလျှင် ဆံတော်
သာသနာများ တစ်ကြော့ပြန် ပေါ်ထွက်မည်ဟု ယုံကြည်
သဖြင့် ဘုရားဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ကေလာသ ကျောက်
စာဟု ခေါ်ဆိုရမည့် သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီး ကျောက်
စာကို စိုက်ထူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်းအစ ညောင်ချောင်းက

ဆရာတော်ကြီးမှာ ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရား
ကြီး သီရိဗန္ဓု ဉာဏဝံသဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ကျောက်
စာတော်ကြီးကိုကား “ အဟောအစ္ဆရိယာဝတ သောဏ္ဍာယ
စေတီတော်ကြီးကျောက်စာ ” ဟူ၍ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်
ကမ္မည်းဖံင်ခဲ့ပါသည်။

ပေါ်လာလိမ့်မည် မလွဲ

ထိုကမ္မည်းစာထဲတွင် သာသနာ ၂၅၀၀ ကျော်
သောအခါ ကေလာသ ဆံတော်ရှင် အစရှိသော သုာဏ္ဍာ
ဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာသည် တစ်ကြော့ ပြန်လည်
ပေါ်ထွန်းလာလိမ့်မည်ဟု ဖွံ့တမ်းတင်ထားပါသည်။

သာသနာရောင်တော်ဖွင့်

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ
ဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ ဆရာတော်က ဦးဆောင်၍
နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ
အတွင်းရေးမှူး (၁) ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်နှင့် ဇနီး
ဒေါက်တာဒေါ်ခင်ဝင်းရွှေတို့ အများထားပြီးလျှင် ကေလာသ
ဆံတော်ရှင်နှင့် ကေလာသတောင်တော် သာသနာရောင်
တော်ဖွင့် စီမံချက်ကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။

သာသနာပေါင်းကူး

ထိုအခါ သုဝဏ္ဏဘူမိတည်းဟူသော ဒဂုံ၊ သထုံတိုင်း
နှစ်စုံမှ သာသနာပေါင်းကူး သာသနာမာမက ဓမ္မရက္ခိတ
အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ (ရန်ကုန်)၏ နာယကအဖွဲ့ဝင် အဂ္ဂမဟာ
သီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတိဓရ ဒေါက်တာခင်ရွှေ နှင့် ဇနီး
ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်၊ သား ကိုဇေသီဟ၊ သမီး မဇေဇင်လတ်
တို့မှ ကမကထပြု၍ အများပြည်သူ ကောင်း မှုတော် အဖြစ်
သိန်းပေါင်းများစွာ အကုန်ခံ၍ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ကံကောင်း၍တွေ့ရ

ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကေလာသ
ကျောက်စာကြီးကို ငွေကုန်ကြေးကျခံ၍ တစ်ခမ်းတစ်နားဖြင့်

ပူဇော် ကြပါသည်။ ထိုကျောက်စာတော်ကြီးကို
ကံအားလျော်စွာ ကျွန်တော်တို့တွေ့ရှိကြရာ ညောင်ချောင်း
ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ရာအတိုင်း အောက်တွင် တင်ပြ
လိုက်ပါသည်။ အတိအကျ ဖတ်ရှုတော်မူကြပါ။

သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီး

ကျောက်စာ

(ဗုဒ္ဓဝန္တနာ)

လောကန္တကိတ္တိကိရိဝံတဝဇ္ဇဝန္တံ။

ဓမ္မဟန္တဟန္တဟဗေယံပရပတ္တိပတ္တံ။

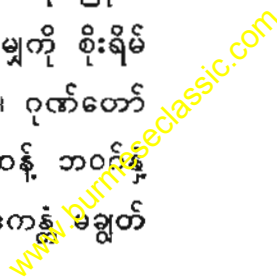
လောကန္တကမ္ဘကမ္ဘကရဏံ ပုရပုလ္လပုညံ။

ခိရန္တိရန္တရနမာမိဟမိဒ္ဓိမိန္ဒံ။

(ဤကား ကျောက်စာထိပ်၌ ပါရှိသော

(ဗုတ္တဟာရနယ) ပဋိမဏ္ဍိဘဝသန္တတိလ
ကပဇ္ဇဇာန်ဂါထာ)။

လောကိန္ဒ၊ သစ္စာလေးပိုဒ်၊ တရားမြိုက်
ကြောင့် သုံးတိုက်လောက ဟူသမျှကို စိုးရိမ်
တော်မူပေထသော၊ ကိတ္တိကိရိတ်၊ ဂုဏ်တော်
ကိုးတန် ကိတ္တိသံတို့ဖြင့် လူ့ထံမဆန့် ဘဝင်္ဂနှင့်
အောင် ပျံ့တော်မူထသော၊ ဝတဇကန္တံ မိစ္ဆတ်

အမှန် ကေန်စင်စစ်။ ဝဋ္ဋဝန္တ၊ တဝမလပ် ချားရ
 ဟတ်သို့ လှည့်ပတ်ဖန်ဖန် ဝဋ်သုံးတန်ကို ပျို့အံ
 တော်မူပေထသော။ မောဟန္တ၊ သိအပ်လှစွာ လေး
 သစ္စာကို ကွယ်ကာတတ်လှ မှောင်မောဟကို။
 ဟန္တဟဒယံ၊ ရောင်လှံငြီးငြီး မဂ်ဆီမီးဖြင့် ဖျောက်
 ပြီးသော ရွှေနှလုံးတော်ရှိတော်မူထသော။
 ပရပတ္တိ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ် ဖိုလ်အရဟတ်သို့၊ ပတ္တိ၊
 သဗ္ဗညုဉာဏ် ပဒဋ္ဌာန်ဖြင့် အမြန်မဖောက်ရောက်
 တော်မူပေထသော။ လောကံ၊ သတ္တ လောက ဝေ
 နေယျကို။ အနုကမ္မကရုဏံ၊ သနားသမှု သားရာ
 ဟုသို့ ပြုတော်မူပေထသော။ ပုရပုလ္လပုညံ၊ ဆည်း
 ပူးခဲ့လှသကမ္ဘာရကြောင့် နှိုင်းဆမဆုံး ယုံပြော
 သော ဘုန်းရှိတော် မူပေထသော။ ဣဒ္ဓိမန္တံ၊
 ပတ္တိမာဒိ ဣဿရိဟု ဣဒ္ဓိတန်ခိုး အမျိုးမျိုးကို
 စိုးပိုင်တော်မူပေထသော။ ဝိရိတံဆိပ် ဂုဏ်သံ
 ဟိတ်ဖြင့် ခပ်နှိပ်ကျော်ကြား မြတ်ဘုရားကို။
 နိရန္တရံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် ခါမလတ်ဘဲ၊ အဟံ၊ ရုပ်
 နာမ်နှစ်ရုပ် ပရမတ်ကို ပညတ်ဖော်ထုတ်
 အကျွန်ုပ်သည် နမာမိ၊ ရိသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး ရှိ

၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီးကျောက်စာ

ဓနုဖြူမြို့နယ် ညောင်ချောင်းရွာ
 ဖွားရာဇာတိရွာသော သီရိဘဒ္ဒန္တ (ဉာဏဝံသ) တူ
 သော အမည်တော်ဖြင့် ကျော်စော ထင်ရှားသော
 ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရားသည် ယခု ဝေါ
 ဟာရ သက္ကရာဇ် (၁၂၈၈ ခုနှစ်၌) ငါတို့ ရှင်တော်
 ဘုရား ထားတော်မူခဲ့သော သာသနာတော်
 (၅၀၀၀) အနက် လွန်ခဲ့သော အတိတ်သာသနာ
 တော်သည် (၂၄၇၀) တိတိ ပြည့်နေပြီဖြစ်ပါ၍
 သာသနာတော်ထက်ဝက်လဲမည်မှာ နှစ်ပေါင်း
 (၃၀)မျှသာ ကြွင်းကျန်တော့သည်ဖြစ်ခဲ့လေရတား
 သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်ခဲ့သော နောင်
 အနာဂတ်ကာလ၌ အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့ဆဲ
 ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော 'အစ္စရိယာဝဘ' အနာဂတ
 ဗျာဒိတ်ခဏ်း ဘုရားရဟန္တာတို့၏ အဟောစာ
 တမ်းတို့ကို အတိတ်ကာလက မဆွကြိုတင်၍
 ထင်ထင်ရှားရှား မှတ်သားဂရု နောက်သား
 နောက်လာတို့ အထူးသတိပြုကြစေခြင်းအတိုင်း

'သေလက္ခရာ' ကျောက်စာ ကမ္မည်းဖြင့် သိပ် သည်းစွာ ရေးသား၍ (ကေလာသ) တောင်မြင့် ဖျား၌ စိုက်ထားတော်မူခဲ့သော. . .

အစ္စရိယာဝတ-ကျောက်စာတော်

ဇေယျတု။ ။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသခင် သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ကိန်း အောင်းမေ့လျော်စံနေတော်မူစဉ်အခါ 'အရှင်အနု ရုဒ္ဓ ၊ အရှင်သောဘိတ၊ အရှင်ပဒုမုတ္တရာ၊ အရှင် ဂုဏသာဝရ၊ အရှင်ဉာဏပဏ္ဍိတ၊ အရှင်ရေဝတ' ဟူ၍ ၆-ပါးကုန်သော ရဟန္တာကြီးတို့သည် ဘုရား ထံချဉ်းကပ်၍ တုပ်ဝပ်လျှောက်ထားကြကုန်သည် မှာ-

(မဟာသမုဒ္ဓဿ ပန ဘန္တေ အဝိဒ္ဓုရေဧကသိံ ပစ္စန္တဒေသေ ဗဟုဇနာ ဝသန္တိ တေသံ အနုကမ္မာ ယ ပူဇနီယံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတီတိ။ ။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ မဟာသမုဒ္ဓဿ- ဟော သမုဒ္ဓရာ၏။ အဝိဒ္ဓုရေ-အလွန်မဝေးလှသော။ ဧကသိံ ပစ္စန္တဒေသေ- တစ်ခုသော ပစ္စန္တရာဇ် အရပ်၌။ ဗဟုဇနာ-များစွာကုန်သော လူတို့သည်။

ဝသန္တိ-နေထိုင်ကြကုန်၏။ တေသံ-ထိုလူတို့အား။ အနုကမ္မာယ- အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်။ ပူဇနီ ယံ- ပူဇော်ဘွယ်ရာကို။ ဒါတုံ- ပေးသနားတော် ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတီ-သင့်လှပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဤသို့ ရဟန္တာ ၆ ပါးတို့သည် ပူဇေတဗ္ဗ လျှောက်တောင်းကြလေလျှင် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ထိုရဟန္တာကြီး ၆-ပါးတို့၏ လျှောက် တောင်းသော စကားကို ရွှေ့နားတော်ကြားတော်မူ ၍ ဇနပုဒ်သားတို့၏ အစီးအပွားကို ပြုတော်မူ ခြင်းအကျိုးငှာ လက်ျာလက်တော်ဖြင့် ဦးခေါင်း တော်မြတ်ကို သုံးသပ်တော်မူလေလျှင် ရွှေ အဆင်းရှိကုန်သော ၆-ဆူကုန်သော ဆံတော် ဓာတ်တို့သည် လက်တော်၌ ငြိကပ်တော်မူကြကုန် ၏။

ထိုဆံတော်ဓာတ် ခြောက်ဆူတို့ကို ရဟန္တာကြီး ၆-ပါးတို့အား တစ်ဆူစီပေးသနားတော်မူလေလျှင် ဝမ်းသာအားရ ဦးထိပ်ဖြင့်သာ ရှိသေစွာ ခံယူကြ ကုန်၏။

ဤသို့ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်တို့အား ဆက်တော်
ခြောက်ဆူတို့ကို ပေးအပ်တော်မူသော ကာလ၌
အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဘုရားသခင်၏
အပါးတော်၌ ခစားခိုလှုံလျှက်ရှိလေရကား မြတ်
စွာဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားလေသည်မှာ-

‘ကိတန္တေ တသ္မိဇနပဒေ သတ္တန် အန္တရာယော
ဘဝဂတော ဓါတုယောနိဿာယ ဘဝိဿတိတိ’

ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ တသ္မိဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်
၌ သတ္တာန်၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဘဝဂတော၊ မြတ်
စွာဘုရားသခင်၏ ဓါတုယော၊ ဆံတော်ဓာတ် တို့
ကို နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ အန္တရာယော၊ အန္တ
ရာယ်သည်။ ဘဝိဿတိကိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ပါလော။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။

ဤသို့ လျှောက်ထားသောကာလ၌ မြတ်စွာ
ဘုရားသခင်သည် အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား ဗျာ
ဒိတ်တော်ကြားလေသည်မှာ-

- (၁) နပဿာမိ အာနန္ဒတသ္မိဇနပဒေ သတ္တန်
ပရိဟာနိ ဝုဗ္ဗမေဝပဿမိ။
- (၂) မမ ပရိနိဗ္ဗာနတောဟိ အာနန္ဒ ပဉ္စ

ဝဿ သဟဿာနိ မမ သာသနံ ပတိဋ္ဌိ
တံ ဘဝိဿတိ။

(၃) ဣမာဆကေသဓါတုယော ပဉ္စသတာမိ
က ဒ္ဓိသဟဿဝဿာနိဒ္ဓန္တိတာဘဝိ
ဿန္တိ။ တတောပရံ မဟာပူဇာ သတ္တ
ရော ဘဝိဿတိ။

(၄) ဧကေကံ စေတိယံ မဟာသတ္တပဒ္ဓိယံ
ဘဝိဿ တိတိ ဗျာကာသိ။ ။

ဟူ၍ [၄] ခွန်းကုန်သော ရွှေဗျာဒိတ်တို့ကို မိန့်ဟ
ကျရင့်တော်မူလေ၏။

(၁) အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ တသ္မိ ဇန
ပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌၊ သတ္တာန်၊ သတ္တဝါတို့၏ ပရိ
တာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို၊ နပဿမိ၊ မြင်
တော်မမူ၊ ဝုဗ္ဗမေဝ၊ စည်ကားကြီးပွားခြင်းတို့သာ
လျှင်၊ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။ (ဤကား ဇနပုဒ်
သားတို့၏ စည်ကား ကြီးပွားခြင်းတို့သာလျှင်
မြင်တော်မူကြောင်း ပထမ ဗျာဒိတ်။)

(၂) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ မမ ဤဘုရား
၏။ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူပြီးသည်
မှ၊ ပဉ္စာယ၊ စရိ၊ ပဉ္စဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်

(၅၀၀၀) တို့ပတ်လုံး။ မမ၊ ငါဘုရား၏ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်နေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဤကားသာသနာတော် အနှစ် (၅၀၀၀)တည်လတ္တံ့ကို မြင်တော်မူကြောင်း ဒုတိယ ဗျာဒိတ်။)

(၃) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဆ၊ ၆-ဆူ ကုန်သော။ ဣမာကေသမိတုသော၊ ဤဆံတော် ဓာတ်တို့သည်။ ပဉ္စသတာဓိကဒ္ဓိ သဟဿဝဿာ နိ၊ အနှစ်(၂၅၀၀) တို့ပတ်လုံး၊ ဒုက္ခိတာ၊ ပူဇော် သက္ကာရကို မခံရဘဲ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တတော၊ ထို (၂၅၀၀) တိတိ ထက်ဝက်ပြည့်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌ မဟာ ပူဇာသက္ကာရော၊ ကြီးစွာသော ပူဇော် သက္ကာရ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဤကား။ သာသနာတော် ထက်ဝက် ကျော်လျှင် ဘုရားတစ်ဖန် ပွင့်လာပြန်သကဲ့သို့ ဆံတော်ဓာတ် (၆) ဆူတို့သည် ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို ခံရလတ္တံ့ကို မြင်တော်မူ ကြောင်း တတိယ ဗျာဒိတ်။

(၄) အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ စကေတံ၊ တစ်ဆူ တစ်ဆူသော။ စေတီယံ၊ စေတီတော် သည် မဟာသတ္တ ဗဒ္ဓိယံ။ များစွာသော လူတို့၏ ဖွဲ့စည်းအပ်သောအဖွဲ့အစည်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်ကြား တော်မူ၏။

(ဤကား။ စေတီယ ဂေါပက လူကြီးတို့၏ အဖွဲ့ အစည်း အသင်းကြီးကို ဆိုလိုသည်။ ထိုအသင်း ကြီးကို မြင်တော်မူကြောင်း (စတုတ္ထ) ဗျာဒိတ်။

ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား (၄) ခွန်း ကုန် သော ဗျာဒိတ်တော်စကားတို့ကို မိန့်ကြားတော် မူပြီး အဆုံး၌ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ် အမှူးရှိကုန် သော ရဟန္တာကြီး-၆ပါးတို့သည် ခြောက်ဆူကုန် သော ဆံတော်ဓာတ်တို့ကို ပင့်ဆောင်တော်မူပြီး လျှင် ဘုရားသခင်၏ အထံတော်မှ ဖယ်ခွာတော် မူလာကြ၍ (မဟာသမုဒ္ဓဿပနဘန္တေ အဝိဒူဇေ စကသ္မိ မစ္စန္တဒေသေ) ဟု လျှောက်တင်ရာ အဆို ပါ စကားအတိုင်း မဟာသမုဒ္ဓရာ၏ အနီးတစ်ခု သော ပစ္စန္တရာဇ်ဒေသသို့ ထက်ကောင်းတင် ခဏ်

လမ်းဖြင့် ယုံသန်းကြွရောက်တော်မူကြကုန်၏။

ပစ္စန္ဒရာဇ် အရပ်သို့ ရောက်တော်မူကြလေ
လျှင် ပင့်ဆောင်တော်မူလာကြကုန်သော ဆံ
တော်ခြောက်ဆူတို့ကို နတ်ရော လူပါ ၆ ဦးသော
ဒါယကာတို့သည် တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ မဝေးမနီး
အသီးသီးအားဖြင့် တိုယ်စီကိုယ်ငှ ရွက်ဆောင်ကြ

၍

- ၁။ သိကြားမင်းတည်ထားအပ်သော သတ္တထူပ။
- ၂။ ပဇ္ဇန်နတ်သား တည်သော ပဇ္ဇနူထူပ။
- ၃။ မဏိမေခလာနတ်သမီးတည်သော မဏိ
မေခလာထူပ။
- ၄။ ခရီးသည် သင်္ဘောသူကြီး တည်သော အဒ္ဓိက
နာဝိကထူပ။
- ၅။ ဝရုဏနဂါးမင်းတည်သော ဝရုဏနာဂ ရာဇ
ထူပ။
- ၆။ ဒမိဋ္ဌ ကျေးကုန်သည်များ တည်သော သတ္တ
နာဝိကထူပ
ဟူသော ခြောက်ဆူကုန်သော စေတီတော်များကို
တည်ထားခဲ့ကြလေကုန်၏။

ထိုစေတီတော်များလည်း ယခုထက်တိုင်
ဗျာဒိတ်တော် (၄)ခွန်းတို့တွင် တတိယ ဗျာဒိတ်
တော်မြတ်အတိုင်း မထင်မရှား တောကြားချုံ
ကြားထဲမှာသာ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ ကိန်းဝပ်စံပယ်
တော်မူရှာကြလေကုန်၏။ (နတ်များကွယ်ဝှက်
ထားဟန်တူသည်။)

ထိုစေတီတော်၏ တည်ထားရာဒေသသည်
(မဟာသမုဒ္ဒသပန ဘန္တေ အဝိဒ္ဓရေ) ဟူရာ၌
အဘယ် မဟာသမုဒ္ဒရာဖြစ်ပါသနည်း ဟု စဉ်းစား
ဆင်ခြင်ရန်တရပ်။

(ဧကသ္မိပစ္စန္ဒဒေသ) ဟူရာ၌လည်း အဘယ်
ပစ္စန္ဒဒေသ ဖြစ်ပါသနည်း ဟု စဉ်းစား ဆင်ခြင်
ရန် တစ်ရပ်။

ဤသို့ နှစ်ရပ်ရှိပေသည်။
ထို (၂) ရပ်တို့တွင် အဘယ်မဟာသမုဒ္ဒရာ
ဖြစ်ပါသနည်း ဟု စဉ်းစားလတ်သော် . . .

ရှေးရှေးသော ကာလက ကူးသန်း သွားလာ
ကြကုန်သော သင်္ဘောတို့သည်။ ရုက္ခံဆိန္ဒိတ္တာ
မဟန္တံ နာဝံဗန္ဓိတ္တာ။ စသော သမုဒ္ဒ ဝါဏိဒ္ဓဇာတ်

အဋ္ဌကထာကို ထောက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊
 မန္တဝါတေနအာနိတာ။ လ။ ဧကာနာဝါ။ ။ စသော
 အဋ္ဌိက နာပိက ထူပဝင်ပါဌ်ကို ထောက်
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သစ်ပျဉ် ချပ်တို့ဖြင့်
 တည်အပ်ကုန်သော ရွက်လှေသင်္ဘောတို့သာ ဖြစ်
 ကြကုန်၍ အလွန်ဝေးလှစွာသော (အတ္တလန္တိတ်)
 စသော မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ကူးသန်းသွားလာနိုင်
 ကြရန် ခဲယဉ်းကြလေရကား အာရေဗျ သမုဒ္ဒရာ၊
 သို့မဟုတ် ဘင်္ဂလားအော်သို့သာ ကူးသန်းသွား
 လာနိုင်ကြကြောင်း ထင်ရှားလေ၏။

တစ်နည်းလည်း၊ ဒမိဋ္ဌ ဝါဏိဇ္ဇာ သဒ္ဓါ ပသန္နာ
 ။လ။ တသ္မိယေဝ ဌာနေ အနုပုတ္တာ အဟေသံ၊
 ဟူသော ဒမိဋ္ဌထူပဝင်ပါဌ်၌ မဂဓဘာသာအားဖြင့်
 (ဒမိဋ္ဌ) လူမျိုးဟူသည်ကို သတ္တတဘာသာအား
 ဖြင့် (ဒြဝိပ) လူမျိုး၊ ထိုလူမျိုးတို့၏ ဘာသာအား
 ဖြင့် (ဋုမေလ်) လူမျိုး၊ ပေါရာဏ ဘာသာအားဖြင့်
 (ကျေး) လူမျိုး၊ ယခုဝေါဟာရအားဖြင့် (ကလယ်)
 လူမျိုးဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။

ထိုလူမျိုးတို့၏ နေထိုင်ရာ ပြည်နယ်ဌာနကား
 မဒရပ်စီရင်စုမှစ၍ အိန္ဒိယကျွန်းစွယ်၏ အဆုံး
 ကိုမီရင်အငူ မဒ္ဒရာနယ် တစ်ဝှန်းလုံးသည် ၎င်း
 (ကလယ်) လူမျိုးတို့၏ ပြည်နယ်ဌာနဖြစ်၏။

ထို(ကလယ်ခေါ် ကျေးကုန်သည်)တို့ ကူးသန်း
 သွားလာရာ ဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာသည်
 (နေဝါပတန်) စသော မြို့ကြီးပြကြီးများမှ ကူးသန်း
 သွားလာကြကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် (ဘင်္ဂလား
 အော်)သာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေ၏။

ဘင်္ဂလားအော်၌လည်း အရှေ့ဘက် ကမ်းရိုး၊
 အနောက်ဘက် ကမ်းရိုးအားဖြင့် ပင်လယ်
 ကမ်းရိုး ၂-ခုတို့တွင် အဘယ်ကမ်းရိုးသို့ ကူးသန်း
 သွားလာကြပါသနည်းဟု စဉ်းစားပြန်သော် . . .

တသ္မိယေဝဌာနေ အနုပုတ္တာအဟေသံ၊ ။
 ဟူသော ၎င်း(ဒမိဋ္ဌ ထူပဝင်) အဆိုအတိုင်း ဆံ
 တော်ခြောက်ဆူတို့ကို ယူဆောင်ကြွသွားတော်မူ
 ကြကုန်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ ရောက်ရှိရာ
 ပစ္စန္ဒ ဒေသ၌လည်း သာသနာတော် ထက်ဝက်
 ကျော်လျှင် ဘုရားတစ်ဖန် ပွင့်လာပြန်သကဲ့သို့

ဆံတော်ခြောက်ဆူတို့သည် ကြီးစွာသော ပူဇော်
သက္ကာရကို ခံကြရလတ္တံ့ ဟု ဆိုသဖြင့် ယခု သိရှိ
ကြသည့်အတိုင်း အနောက်ဘက် ပင်လယ်ကမ်း
ရိုးတစ်လျှောက်သည် သီတာရာမ တို့ကိုသာ
ယုံကြည် ကိုးကွယ်ကြကုန်သော ဘာသာအယူ
လူအမျိုးမျိုးတို့၏ နေထိုင်ရာ ပစ္စန္ဒဒေသဖြစ်နေပါ
၍ အနောက်ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းတစ်
လျှောက် ကို မမှတ်ယူထိုက်ပေ။

သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်လျှင် ပူဇော်
သက္ကာရကို မုချမလွဲပြုကြလတ္တံ့ ဖြစ်သော အရှင်
သောဏ အရှင်ဥတ္တရ ရဟန္တာ ၂ ပါးတို့၏ အဆုံး
အမတော်ဖြင့် ယဉ်ကျေးပြီး ရှိနှင့်ကြကုန်သော
ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့ နေထိုင်ရာ ဒေသ
(ဒမိဋ) ကျေးကုန်သည်တို့ ကူးသန်းသွားလာရာ
မဟာသမုဒ္ဒရာသည်လည်း ဘင်္ဂလားအော်ပေ
တည်း ဟု သိနိုင်ရုံမျှမက အရှေ့ဘက်ပင်လယ်
ကမ်းရိုးတစ်လျှောက်ဖြစ်ကြောင်းကို အာကာမြင့်
တိမ်ယံမှာ ဗျင်းပျံ၍ သွားသကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာ
သိထိုက်လှပေပြီ။

ထို့ကြောင့် သစ်ပျဉ် သစ်ချပ်တို့ဖြင့် တည်လုပ်
အပ်သော ရွက်လွင့်သင်္ဘောပင် ဖြစ်လင့်ကစား
သုပ္ပါရကဇာတ် အဋ္ဌကထာကို ထောက်လျှင်
သုပ္ပါရက သင်္ဘောသူကြီးသည် ခုရမာလိ အပွိ
မာလိ၊ ဒမိမာလိစသော သမုဒ္ဒရာတို့ကို ကျော်
ဖောက်၍ အမေရိကသို့ အကယ်သွားရောက်
နိုင်စေကာမူ ဤအရာ၌ သာသနာတော် တစ်
ဝက်ကျော်လျှင် ပူဇော်သက္ကာရကို မုချမလွဲ ပြုကြ
လတ္တံ့ဖြစ်သော ပစ္စန္ဒဒေသနှင့် စပ်လျဉ်းသော
ပင်လယ်ကမ်းရိုးသာလျှင် ပဓာနဖြစ်သင့်ပေ
သည်။

အရှေ့ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်း တစ်
လျှောက်တွင် အဘယ်ဌာနဖြစ်ထိုက်ပါသနည်း ဟု
စဉ်းစားပြန်သော် ရဟန္တာအရှင်တို့သည် စေတီ
တော်များတည်ထားကြရန် မြေဌာနကို ရွေးချယ်
တော်မူကြလေရာ (သာခါကိုရ ဝန သဗ္ဗန္တံ အရုဏ
သဒိသံဝဏ္ဏံ ရမဏိယ ဘူမိဘာဂံဒိသွာ) ဟူသော
သက္ကထပုပ်ပါ၌ အရုဏ်အဆင်းနှင့်တူသော
(ဂဝံ) ခေါ်မြေနီရိုသော ဌာနကို ပြဆိုအပ်သည်

ကို ထောက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ပရမရမ္မဏိ
 ယံကေလာသ ပဗ္ဗတ သန္နိဘံ၊ လ၊ ရမ္မဏိယံ ဧကံ
 ဌာနံ ဒိသ္မာ) ဟူသော ပဇ္ဇနထူပဝင်ပါဌ်၌လည်း
 ကေလာသ တောင်နှင့် တူသော တောင်ရှိရာ
 ဌာနကို ပြဆိုအပ်သည်ကို ထောက်သဖြင့်လည်း
 ကောင်း ယခုရှိသော ကေလာသတောင်ကို
 အာဠာဝက ဝတ္ထုလာ ဟိမဝန္တာအနီးရှိ ကေလာ
သတောင်အစစ်နှင့် သဒိသပြု၍ ရှေးရှေးစဉ်
 ကာလကပင် ပညတ်တွင် လာရခြင်းသည် (ကေ-
 လာသတိ ဒိဗ္ဗတိတိ ကေလာသော) ဟူသော
 ပြုပွတ်ကို စွဲမှီ၍ (ကေလာသော ဝိယာတိ ကေ
 လာသော) ဟု ပညတ်ထားဟန် လက္ခဏာကို
 ထောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ငါတို့သည်လည်း
ကေလာသ တောင်နှင့်တကွ ထိုနယ်ပယ်ဌာန၏
အနေအထားကို ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ရသဖြင့်
လည်းကောင်း သထုံမြို့ ဒိစတြိတ်(ဘီးလင်း) ခေါ်
မြို့နယ် ဌာနသည် ဆံတော်စေတီတော်ကြီး
ခြောက်ဆူတို့သည် သာသနာတော်ထက်ဝက်
ကျော်လျှင် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူကြလတ္တံ့

သော ဌာန၊ ကြီးစွာသော ပူဇော် သက္ကာရကို ခံကြ
 ရလတ္တံ့သော ဌာနပေတည်းဟု ငါတို့ယုံကြည်
 သည်။

၎င်းပြင် ငါသည် ရဟန်းငယ်ကာလ ငါးဝါရ
 လောက် ၎င်းဆံတော်စေတီတော်ကြီး ခြောက်ဆူ
 တို့၏ အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လွန်မြို့ နာဂဝံ
 တိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ပရိယတ္တိ
 ပိသာရဒ တိပိဋကရေဖြစ်တော်မူသော (သီရိ
 ဓမ္မာလင်္ကာရ) ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
 လျှောက်ထားဘူးရာ-

‘ဟဲ့ ရဟန်းကလေးငါကိုယ်တိုင် သွားရောက်
 ထူးပြီး တောထဲချုံထဲမှာ တန်ပျက်ပူပျက်မှစ၍
 အဆောက်အဦး အများအစား ငါတွေ့ရှိခဲ့သည်။
 ဤနေရာ ဌာနကား ဟုတ်ထိုက်သော ဌာနပေ
 တည်း’

ဟု အမိန့်ရှိတော်မူဘူးလေပြီ။

၎င်းပြင် ဟင်္သာတမြို့၌ သီတင်းသုံးတော်မူကြ
 ကုန်သော ပရိယတ္တိ ပိသာရဒ ပိဋကတ္ထယဝိဒ္ဓ ဖြစ်
 တော်မူကုန်သော ရေတံခွန်ဆရာတော်၊ လယ်တံ

ဆရာတော်၊ ဘုရားကြီးဆရာတော်တို့သည် ထိုနယ် ဌာနသို့ ကြွရောက်တော်မူကြစဉ်အခါက ကျိုက္ကသာ မှ စ၍ ကေလာသတောင်ခြေ တစ်လျှောက် ၌ သမုဒ္ဒရာ ကမ်းပါးပြိုစား ပျက်စီး နေသည်ကို မြင်တော်မူကြ၍ 'ကေလာသတောင် သည် ရွက်လက်ဖျား ခတ်လတ္တံ့၊ မြို့ကြီး ပြကြီး ဖြစ်လတ္တံ့' စသော ရှေးသူဟောင်းတို့၏ စဉ်လာ စကားကို စဉ်းစားတွေးခေါ်မိကြသည့်ပြင် ယခု ရေးသားအပ်သော ဗျာဒိတ်တော်များအတိုင်း ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဝိသေသ အံ့ဖွယ်များကို လည်း အထူးသတိပြုတော်မူကြ၍ ယုံကြည်တော် မူကြကြောင်းကို အမိန့်တော်ရှိဘူးကြလေသည်။

၎င်းပြင် (၁၂၈၇) ခုနှစ် သထုံမြို့၌ များလှစွာ သော ရဟန်းပရိသတ်၊ လူပရိသတ်တို့အား ၎င်း ဆံတော်တရားကို ဝိတ္တာရဟောကြားလေရာ သထုံမြို့ မြသပိတ်တောင်ခြေ စန္ဒရမိတိုက် ၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ပရိယတ္တိဝိသာရဒလဇ္ဇီ ပေသလဖြစ်တော်မူသော အရှင်သဒ္ဓမ္မာစိန္တ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တရားဟောပြီးသော

အဆုံး၌ မိန့်တော်မူသည်မှာ-

'ညောင်ချောင်းဆရာတော်၊ ယခု ဆရာတော် ညွှန်ပြအပ်သော ဤနေရာဌာနသည် ဈေးဈေး သော ကာလကပင် မကြာခဏ အံ့ဖွယ်ဘနန်း ဖြစ်ပါသည်။

'လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၂၀) လောက်က တို့ ပေါက်ကျိုင်းခေါ် ဒါယကာ တစ်ယောက်သည် ထိုတောသို့ ရောက်ရှိရာ အံ့ဖွယ် ဘနန်း အလွန် ထူးဆန်းသော စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူကို တွေ့ရှိ ပြန်၍ သစ်ပင်ကို ဓားဖြင့် ထစ်၍ အမှတ်အသား ပြုလုပ်ထားပြီးလျှင် မြို့အုပ်မင်း ဦးသာညိုအား ပြောကြားသော ကာလ မြို့အုပ်မင်းလည်း လူကြီး လူကောင်းတို့ကို-နိုးဆော်၍ အဖူးအမြော်သွား ရောက်ရာ၊ အမှတ်အသား ဓားထစ်၍ ထားခဲ့လေ ငြားသော်လည်း ကွယ်ပျောက်၍ သွားပြန် ၎င်း။'

"ဤသို့ မကြာခဏ အံ့ဖွယ်ဘနန်း အလွန် ထူးဆန်းသော စေတီတော်ကြီးများကို ဖူးတွေ့ကြ ရသဖြင့် သာသနာတော်ထက်ဝက်နီးသောကြောင့်

နတ်တို့သတိပေးသည်နှင့် အလားတူပါသည်။”

“ ရည်သန်တော်မူသည့် အတိုင်း နောက်သား နောင်လာတို့ အကျိုးငှာ သိလက္ခရာ တျောက်စာ တမည်းဖြင့် သိပ်သည်းစွာ ရေးသား၍ ကေလာ သ တောင်မြင့်ဖျား၌ သိပ်သည်းစွာ ရေးသား၍ ကေလာသ တောင်မြင့်ဖျား၌ ဆက်ဆက် စိုက် ထားခဲ့ပါ ” ဟု တိုက်တွန်းတော်မူလေသည်။

ထိုဆရာတော်ဘုရား၏ တိုက်တွန်းချက် စကား၌ နတ်တို့သတိပေးသည်နှင့် အလားတူပါ သည်ဟူရာ (ရုက္ခဒေဝတာ စေတီယံတုသိတွာ ယာဝဇ္ဇ ကာလာပိ ဒီယာယုကာဟုတွာ တံစေတီ ယံရုက္ခတိ) ဟူသော အဒ္ဓိကနာပိကထူပဝင်ပါဠိ ၌ လာရှိသော ‘ရုက္ခစိုးနတ်သည်ပင် သတိပေး ဟန် တူသည်’ ဟု စဉ်းစားမိသည့်ပြင် သထုံ ဒီစကြိတ် (ဘီးလင်း) မြို့နယ်ဌာနသည် မုချကေန် အမုန် ဟုတ်ထိုက်သော ဌာနပေတည်းဟု ငါတို့ ယုံကြည် သည်။

အကယ်၍ ယုံကြည်ခဲ့ပါက ကေသဝတီ မြို့တော် ကြီးတည်ထောင်ရန် အချိန်ကာလ နီးကပ်ရုံမျှမတ ကျိတ္တသာ ကေလာသတို့၌လည်း နောင်လှေကြီး တက်ကြီးများ ဆိုက်တပ်စရာ မဟာသမုဒ္ဒရာ ကြီး ပြုစားပျက်စီး၍ ယခုနီးကပ်လာသော အကြောင်း ဟိတ်ဖျားကို ဆင်ခြင်ထောက်ထား၍ ကေသဝတီ မြို့တော်ကြီး တည်ထောင်ရန် စီမံသင့်လှပေပြီဟု ငါတို့အထူး မျှော်လင့်သည်။

ဆရာတော်၏ မှာတမ်း

ယခု (၁၂၈၈ ခုနှစ်) ၌ ငါ၏ အသက်သည် ၆၀ တိတိ ပြည့်ရှိနေသည်ဖြစ်ပါ၍ သာသနာ တော် ထက်ဝက်လဲမည်မှာ အနှစ် (၃၀) လိုသေး ရကား ငါ၏အသက်ကိုဆင်ခြင်လျှင် သောဏ္ဍာယ စေတီတော်၏ အံ့ဖွယ်အထူးကို ဖူးနိုင်ခွင့်မမြင် ကွယ်လွန်မည် ထင်ပါသည်။

သာသနာတော်ထက်ဝက်ကျော်လျှင် မြေမှ စွင့်စွင့် ဘွားကနဲ ပေါ်မြင့်၍ ထွန်းတင့်သော် မူလတ္တံ့သော (သောဏ္ဍာယ) စေတီတော်သည်။ စေတီ ယင်္ဂဏံ သောဓာပေတွာ တသပသမန္တ တောပါကာရံ ပရိက္ခံပိတွာ။ ။ ယခု စေတီတော်

ရင်ပြင်ကို သန့်ရှင်းစွာ သုတ်သင်၍ ထက်ဝန်းကျင် အရပ်၊ တံတိုင်းတော်ခတ်ကြောင်းကို ပြဆိုတော် မူသောကြောင့် ငါသည် အကယ်၍ စုတိမနေ ကွယ်လွန်လေလျှင် ကေလာသတောင်မြင့်ဖျား၌ စိုက်ထားခဲ့သော ဤကျောက်စာကို သဒ္ဓါတိုးပွား အမျိုးသားတို့က သောဏ္ဍာယစေတီတော်၏ တံတိုင်းတော်အတွင်း၊ သင့်လျော်သော မြေအခင်း သို့ ဆောင်ကြဉ်းစိုက်ထူကြစေကုန်သတည်း။

အကယ်၍ အသက်နှင့် ကံ၊ ဤနှစ်တန်သည် စီမံထောက်မ၍ ရာပြည့်အောင် နေရငြားသော် လည်း၊ (ဇရာဇေရိတာ ဟောန္တိ) ယင်းပါဠိအရာ ဇရာ၏ လက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းနေရသည့် အပြင် မောမဟဒသကအရွယ်သို့ ကျသဖြင့် သူ ငယ်ပြန် ခေါ်ဝေါ်ကြသော ဒုက္ခနှင့်မရှင်း သတိ ဉာဏ်လွတ်ကင်းသဖြင့် အရဟံ-အစ ဂုဏ်ကိုးဝ ကို စိတ်ကကြည်နူး သောဏ္ဍာယ စေတီတော်၏ အံ့ဖွယ်အထူးကို ဖူးနိုင်ခွင့် ဧကန် ရလိမ့်မည်မှန် ပါလျှင် တဖန် ဘုရားပွင့်သောလားသို့ အားရဝမ်း သာ ဖူးရပါအောင် သဒ္ဓါတိုးပွား အမျိုးသားတို့က သောဏ္ဍာယာ စေတီ၏ ဘိနပ်တော်အပါး စိုက်

ထူသော ကျောက်စာနားသို့ ငါ့အား ပို့နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီးကျောက်စာ

နိဂုံး

မင်္ဂလာခြည်ရှိန်၊ ကပ်လုံးထိန်စိမ့်၊ အစိန္တေယျ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသည့်၊ လောကထွဋ်ဖျား၊ မြတ်ဘုရား ၏ မှတ်သားဗျာဒိတ်၊ နက်ဝိသိဋ္ဌဝယ်၊ အတိတ် နာဂတ်၊ ပိုင်းဖြတ်ဝတ္တမာန်၊ သုံးတန်ကာလ၊ တွက် ရေပြသော်၊ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ ရဟန္တာမြတ်၊ ခြောက် ပါးနတ်အား၊ ဆံခါတ်ခြောက်ဆူ၊ နှင်းတော်မူသား၊ ဇမ္ဗုမဏ္ဍလ၊ ပြောကျယ်စွဝယ်၊ ကာလနောင်ခါ၊ ဖြစ်သင့်ရာကို၊ အနာဂတ်၊ နှိုင်းစံမယဉ်၊ အသိ ညာဉ်ဖြင့်၊ အစဉ်ရှုထွေ၊ မြွက်ဘော်ပေသား၊ ဆကေသခါတ်၊ ဝံသမှတ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်သီဝီ၊ နာရဏိကာ၊ သဘိယုန်ရုပ်၊ တိမ်မြူအုပ်သို့၊ ကွယ် မြှုပ်ရုံရာ၊ ရှေးဆရာတို့၊ တာသန္တရေ၊ ဒေသန္တရ မကျွမ်းကြ၍၊ မှန်းဆမမျှော်၊ ရှိလေသော်တည်း၊ အနော်ပမ၊ သမ္ပုဒ္ဓ၏။ ထုတ်ပြမိန့်မှာ၊ သာသနာ စက်၊ ငါးထောင်ဝက်၌၊ စည်မျက်နှာဟန်၊ မြေ ကြန်မင်္ဂလာ၊ ကေလာသထိပ်၊ မက်ရိပ်နယ်တုန်၊

အရုဏ်ရောင်ဆင်း၊ မြေတလင်းဝယ်၊ ထွဋ်မင်းဓမ္မ
ရာဇ်၊ ဘုန်းကျိုးလှစ်၍ ခုနစ်အင်္ဂါ၊ သမ္မာပုဏ္ဏ၊
ကေသဝတီ၊ ပူရိသမိုက်၊ ထီးနန်းစိုက်လိမ့်၊ သုံး
ထိုက်ကေသီ၊ မေ့သရီနှင့်၊ စေတီသုဏ္ဏ၊ သော
ဏ္ဍာယ လည်း၊ ဗျာမသတာ၊ မြေမှာစွင့်စွင့်၊ ငှါး
ငှါးတင့်၍၊ ထွန်းပွင့်လိမ့်မည်၊ နာဂတ်ရှည်ကို၊ ထိုဤ
နှောက်မေ့၊ ပျောက်မရွေ့အောင်၊ နောက် ရှေ့
မြောက်တောင်၊ နှိုင်းဆောင်ဝေငှ၊ နယ်ပုံပြု၍
ဌာနဤမှာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏၊ ဘာသာသက္ကဋ၊ သီဟ
ဠနှင့်၊ ပြာသက္ကဋဟိန္ဒီ၊ ဗင်္ဂလီအာဒိ၊ အစရှိသား၊
တိပိဋက၊ မာဂဓ၌၊ သာဌကထာ၊ ဋီကာလက်
သန်း၊ ဆန်းအလင်္ကာ၊ လိမ္မာနံသိ၊ သိရိဘဒ္ဒန္တ
ဉာဏဝံသော်၊ မထေရ်ကျော်လျှင်၊ အဟော်အစ္စမိ
အံ့ဘွယ်ရှိသည်၊ သီလက္ခရာ၊ ကမ္မည်းစာကို၊ ကမ္ဘာ
အဝုန်း၊ သိစေညွှန်းသည်။ ။ မော်ကွန်းရွှေစာ
သမိုင်းတည်း။

အစ္စမိယာဝတကျောက်စာပြီးပြီ။

ရည်ရွယ်ချက်

နှစ်ပေါင်း ရာထောင်ချီ၍ ထည်ဝါ ခန့်ညား
ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်ခဲ့သည့် အမျိုးဂုဏ်၊ ဘာသာဂုဏ်၊ သာသနာ
ဂုဏ်၊ ယဉ်ကျေးမှုဂုဏ်၊ ဇာတိမာန်ဂုဏ်တို့ကို မြတ်နိုး
ထိန်း သိမ်းသောစိတ်ဖြင့် ဤစာတမ်းကြီးကို ပြုစုပါသည်။

အချိန်တိုတိုဖြင့် သိရအောင်

မျိုးဆက်သစ်တို့သည် (ဝါ) ကျွန်တော်၏ သား သမီး
များအပါအဝင် လူငယ်ကလေးများတို့သည် ကျွန်တော်များ
နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှာဖွေစုဆောင်း ဖတ်မှတ်ထားသော
စာများကို လည်းကောင်း၊ အတွေးများကိုလည်းကောင်း
နာရီပိုင်းအတွင်း အချိန်တိုတိုဖြင့် လွယ်လွယ်ရှင်းရှင်း
သိနိုင်အောင်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်လည်း ဤစာတမ်း
ကြီးကို ပြုစုပါသည်။

ကမ္ဘာတည်အောင်

သမိုင်းကြောင်း ခိုင်မာ နက်ရှိုင်းသည့် မျိုးရိုးဂုဏ်
ရှိန် မြင့်မြတ်ထည်ဝါမှု စသည်တို့ကိုလည်း ကမ္ဘာတည်
သရွေ့ တည်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်အောင် တိုက်
တွန်းလိုသော ရည်ရွယ်ချက်လည်းရှိပါသည်။

ကိုယ်ပိုင်အင်အား ခိုင်မာအောင်

၎င်းပြင် လူငယ်ကလေးများတို့သည် (ဝါ) မျိုးဆက် သစ်များတို့သည် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် ကိုယ်ပိုင်အင် အား တောင့်တင်း ခိုင်မာ၍ ကမ္ဘာမှာ မြန်မာဟူ၍ ကမ္ဘာ အသင်္ချေ စောင့်ရှောက်နိုင် ပါစေသတည်း။ ဟူ၍ ရည် ရွယ် သောကြောင့်လည်း ဤစာတမ်းကို ပြုစုပါသည်။

စာတွေ့လက်တွေ့

ဤသို့ ပြုစုရာတွင်လည်း စာတွေ့လည်းပါ၏။ ကိုယ်တွေ့လည်းပါ၏။ တစ်ဆင့်သိလည်း ပါ၏။ နှစ်ဆင့် သိလည်းပါ၏။ ကိုယ်တိုင်သိလည်းပါ၏။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ကလေးသူငယ် (ဝါ) မျိုးဆက်သစ်များတို့အတွက် ဗဟုသုတ အတွေးအခေါ် ဇာတိဂုဏ် ဟင်းလေးအိုးကြီး ဖြစ်စေချင် ပါသည်။

မရောင့်ရဲနိုင်

သူတေသနဆိုသည်မှာလည်း ဘယ်သောက် လုပ် လုပ် ကုန်နိုင်သည်ဟူ၍ မရှိပေ။ ဖတ်ပြီးရင်း ဖတ်ချင်၏။ သိပြီးရင်း သိချင်၏။ နှစ်တွေ့သာကုန်လွယ်၏။ ကျေနပ် ရောင့်ရဲသည်ဟူ၍ မရှိ။

နိဒါန်းအစ

သုဝဏ္ဏဘူမိကို ပြောလျှင် ဆံတော်ရှင်များ နိဒါန်း အစလည်း ပါလာမည်။ ဆံတော်ရှင်များ နိဒါန်းကိုပြောလျှင် လည်း သုဝဏ္ဏဘူမိက အလိုလို ပါလာပြန်၏။

သုတေသန သံသရာ

ပုဂံကိုပြောလျှင်လည်း သုဝဏ္ဏဘူမိက ပြန်၍ ပါလာ ပြန်သည်။ သုဝဏ္ဏဘူမိကို စလိုက်ပြန်လျှင်လည်း ပုဂံအထိ ဆက်သွားသည်။ ဤသို့ဖြင့် သံသရာ လည်လျက်ရှိသည်။

အစ၏ အစ

ထေရဝါဒအစ ပုဂံက ဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံအစက လည်း သုဝဏ္ဏဘူမိက ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်ပေါင်း သန်း ၄၀ က မြန်မာ

ကမ္ဘာအစ မြန်မာကဟု ဆိုနိုင်သော မြန်မာပြည် အဖို့ သမိုင်းကြောင်းသည် နှစ်သန်း (၄၀) က စရမည်ဖြစ် ပါသည်။ ထိုအထဲတွင် ကျောက်ခေတ်လည်းပါမည်။ ကြေးခေတ်လည်း ပါမည်။ သံခေတ်လည်းပါမည်။ ခေတ် အဆက်ဆက် ပါမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သရေခေတ္တရာလည်း ပါမည်။ ဗိသုသိန် လည်းပါမည်။ ဟန်လင်းလည်းပါမည်။ မိုင်းမောလည်း

ပါမည်။ ကျိက္ကသာလည်းပါမည်။ သုဝဏ္ဏဘူမိလည်း ပါမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤတွင် ဥက္ကလာပလည်းပါမည်။ တပုဿ ဘလ္လိက လည်း ပါမည်။ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်လည်းပါမည် ဖြစ်ပါ သည်။

တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သရေခေတ္တရာက ဒွတ္တပေါင် မင်းကြီးလည်း ပါလာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းနောက် သုဝဏ္ဏ ဘူမိလည်း ပါလာမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကမ္ဘာမှာ ပထမ

ဤသို့ဖြင့် “ ကမ္ဘာ့ဆံတော်ရှင်များအစ တပုဿ ဘလ္လိက ညီနောင်က ” ဟုဆိုရပါမည်။ “ကမ္ဘာ့ ဆံတော် ရှင်များ အစ ပထမကလည်း ရွှေတိဂုံအစ ” ဟု ဆိုရပါမည်။ ဤကား သာသနာတော်ကြီး ရောက်ရှိလာပုံဖြစ်သည်။

၆-ဝါမှာ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ (၆) ဝါသို့ ရောက်သောအခါ ဆကေသ ဓာတုဝင် ဆံတော်ရှင်များသည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ စသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးများ၏ ကောင်းမှုကြောင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ သို့ ရောက်ရှိလာပြန်သည်။

ဒွတ္တပေါင်

၎င်းနောက် သရေခေတ္တရာ ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး လက် ထက်တွင် သရေခေတ္တရာသို့ သာသနာတော်ကြီး ရောက် လာပြန်သည်။

၈-ဝါမှာ

မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး (၈) ဝါရသော အခါ သုဝဏ္ဏဘူမိတစ်ခွင်သို့ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူ၍ ဆံတော်ရှင်များကို ကိုယ်တော်တိုင် ချီးမြှင့်တော် မူလာ လေသတည်း။

ဆကေသဓါတုဝင်

၎င်းနောက် ဆံတော်ရှင်များဖြစ်သော ရွှေတိဂုံ စသော ဆံတော်ရှင်များသည်လည်းကောင်း၊ ဆကေသ ဓာတုဝင် ဆံတော်ရှင်များသည်လည်းကောင်း၊ တိမ်မြုပ် သွားပြန်သည်။

နှစ် ၂၀၀ လူမသိ

သို့ဖြင့် နှစ်ပေါင်း (၂၀၀) ကျော် ကြာအောင် ဆံတော်ရှင်များသည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကြားဝယ် ညှိန် ငယ်စွာ စံတော်မူရသည်။

နှစ်ပေါင်း ၂၃၅ ကြာသောအခါ

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၅ ခုနှစ်သို့ ရောက်ပြန်သော အခါ ရဟန္တာအရှင် အရှင်သောဏာ နှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ် တို့၏ ကောင်းမှုဖြင့် ဆံတော်ရှင် သာသနာ တစ်ကြော့ပြန် ပေါ်လာလေသည်။

သိသူပေါ်ပြီ

လူမသိ သူမသိ တိမ်မြုပ်နေသော ဆံတော် ရှင်များ သာသနာကို ရဟန္တာအရှင်မြတ် (၂)ပါး ဦးဆောင်၍ တစ်ကြော့ပြန် ပြန်လည် ဖော်ထုတ်လိုက်ပါသည်။

ပြန်၍ ပေါ်လာသူ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်က သုဝဏ္ဏဘူမိက သာသနာဒါယကာရာဇာမှာ မဟာသီရိ မာသောက ဖြစ်၏။ နှစ်ပေါင်း (၂၀၀) ကျော်ကြာ ပြန်သောအခါ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် သာသနာ ဒါယကာ ရာဇာ တစ်ပါး ပေါ်ထွန်းလာပြန်လေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း စူဠသီရိမာသောက ဖြစ်သည်။

သီရိဓမ္မာနှင့် သီရိမာ

အိန္ဒိယတွင် သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ် ဒါယကာ ရာဇာ မှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးဖြစ်၏။ မြန်မာပြည်တွင် တစ် ခါးကင်းမာ ဘာသာပြုပုဂ္ဂိုလ် ဒါယကာသည် အမည်

ခပ်ဆင်ဆင် ဖြစ်၏။ စူဠသီရိမာသောက ဖြစ်လေသည်။ ထူးခြားသော တိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်လေသည်။

ကမ္ဘာကျော်သော သထုံသား

တဖန် သီဟိုဠ်က သာသနာတော်ကို သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ တစ်ကြိမ် ယူဆောင်လာပြန်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်မှာ ကမ္ဘာ ကျော် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ ကိုယ်တော်ကြီးဖြစ်လေ သည်။

ဒီပဝံသ ကျမ်းကြီးသက်သေ

ထိုအရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သည် နှယ်နှယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ကြောင်း အများသိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးသည် အဋ္ဌကထာများကို ဖွင့်ဆိုရာတွင် သီဟိုဠ်ကျွန်း၊ အနုရာဇမြို့ တောင်ဘက်တွင် ရှိသော ကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးသည့် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် ၏ ဒီပဝံသ ကျမ်းကြီးကို အကိုးအကားပြုကာ သုဝဏ္ဏဘူမိ ၏ ခိုင်မာမှုကို သက်သေပြခဲ့လေသည်။

ပိုင်၏ ခိုင်၏

အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓယောသမထေရ်ကိုယ်တော်တိုင်က အကိုးအကားပြုတော်မူသော ကျမ်းဂန်ကို မခိုင်လုံမဟု ဆိုလျှင် ဆိုသူသာ စာမခိုင်သူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ စာမပိုင်သူ

ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသကိုက စာမပိုင်ပါ။ စာမခိုင်ပါဟု အဘယ်မှာဆိုဝံ့ပါမည်နည်း။

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ

တစ်ဖန် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ကိုယ်တော်ကြီးကလည်း သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ကြွတော်မမူဘဲနှင့် ကြွတော်မူပြီ ဟု အဘယ်မှာ ဆိုပါလိမ့်မည်နည်း။

သစ္စာရှင်ကြီး

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသဆိုသည်မှာလည်း သစ္စာဆို၍ ပိဋကတ်သုံးပုံ ရတနာရွှေချိုင့်ကို ဖွင့်နိုင်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်၏။ သစ္စာရှင်ကြီးဖြစ်၏။

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသက သက်သေခံပါသည်

ဤသို့ဖြင့် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသကို အားကိုး၍ လည်းကောင်း၊ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ကိုးကားတော်မူသော ဒီပဝံသကျမ်းကို ကိုးကား၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစေတီမင်း ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ ခိုင်မာမှု သက်သေ ပြခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မစေတီမင်းခေါင်တ သက်သေခံပါသည်

ဤအချက်တို့ကို ကေလာသတောင်ထိပ်ရှိ ဓမ္မ စေတီ မွန်ကျောက်စာအရလည်း သိနိုင်၏။ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်ရှိ

ဓမ္မစေတီမင်းကောင်းမှု ရွှေတိဂုံမွန်ကျောက်စာ အရလည်း သိနိုင်၏။ ပဲခူးမြို့ ဓမ္မစေတီမင်းကောင်းမှု၊ မဟာကလျာဏီ သိမ်တော်ကြီးကျောက်စာအရလည်း သိနိုင် ၏။ မဝေါစေတီကျောက်စာအရလည်း သိနိုင်၏။

သထုံသည် သုဝဏ္ဏဘူမိဖြစ်သည်ဟု စတင်ပြောဆိုသော ဓမ္မစေတီမင်း

အခြား အခြားသော သုဝဏ္ဏဘူမိဆိုင်ရာ အချက် အလက်တို့သည် ဓမ္မစေတီမင်း၏ ကျောက်စာများကို အတည်ပြုကိုးကား၍သာ ပြုစုကြရပါသည်။

စွယ်စုံကျမ်းအရ

မြန်မာတို့က ရေးသထုံပြည်ကို သုဝဏ္ဏဘူမိဟု ခေါ်ဆိုခြင်း၏ အထောက်အထားမှာ ဓမ္မစေတီမင်းကြီး ရွှေ ထုတ်ခဲ့သော ကလျာဏီကျောက်စာအရသာဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ (မြန်မာ့ စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ (၁၃)၊ စာမျက်နှာ- ၁၅၅ တွင် ကြည့်ပါ။)

အရင်းကျကျ ကျမ်းတွေ

ပုဒ္ဓဝံသ၊ ဒီပဝံသ၊ မဟာဝံသ၊ ရာဇဝံသ ဟူသော အရင်းကျကျ ကျမ်းများရှိပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝံသကျမ်း

ဗုဒ္ဓဝံသ ကျမ်းသည် ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ ရေတွက်
သော် လေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၊
ဒီပင်္ကရာဘုရားမှစ၍ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားတိုင်အောင်
အဆက်အနွယ်ကို ပြသော ကျမ်းဖြစ်သည်။

သင်္ဂါယနာတင် ပါဠိတော်ကြီးဖြစ်

ထိုဗုဒ္ဓဝံသ ကျမ်းမှာ မဟာသက္ကရာဇ် (၁၀၃) တွင်
ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ မိဂဒါဝုန် တော
၌ ပထမဝါဆိုတော်မူကြောင်း၊ တစ်ဖန် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ဒုတိယဝါကို ဆိုတော်မူကြောင်း၊ ပြဆို
ပြီးသည့်နောက် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ အလယ်တွင် ဟော
တော်မူသော သင်္ဂါယနာတင် ပါဠိတော်ကြီးဖြစ်၍ မပယ်နိုင်
သော ခိုင်မာဆုံးသော ကျမ်းကြီးဖြစ်၏။ ထိုကျမ်းကြီးကို
ဗုဒ္ဓဝံသကျမ်းကြီးဟု ဆိုကြပါသည်။

ဒီပဝံသ

ဒီပဝံသကျမ်းကြီးမှာလည်း သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဇမြို့
တောင် ၊ မဟာဝိရာဓ ကျောင်းနေ မထေရ်တစ်ပါး ပြုစုခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၏။

ဋီကာဆရာမှာပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်သော

ဆရာတော်ကြီးဖြစ်

ထိုကျမ်း၏ အဖွင့်ဋီကာကျမ်းကို ပြုစုခဲ့သူမှာ အခြား
ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ ရတနာပုံမြို့တည်၊ နန်းတည်၊ ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာ
တင် မင်းတရားကြီးလက်ထက် ဇာဂရာဘိဝံသဇေ၊ တိပိဋက
ဓရ၊ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာဂုရု တံဆိပ်နာမ တော်ရှိသော၊
မဟာမုနိ ရုပ်ရှင်တော်အရှေ့တောင်၊ ဒက္ခိဏရာမ ဆရာတော်
ကြီးဖြစ်၏။

ထိုကျမ်းတွင် ဒီပါဂမနံဗုဒ္ဓဿ၊ ဓာတုနံ ဗောဓိယာ
ဂမံ အစရှိသော ဂါတာအဦးတပ်ကာ အခန်းကဏ္ဍ ၂၁ ခန်း
ပါရှိပါသည်။

ခိုင်ခိုင်မာမာ

ထိုဒီပဝံသပါဠိကို ခရစ် ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်
သုဓမ္မဝတီတိုက်မှ ပထမဆုံးအကြိမ် ရိုက်နှက်ထုတ်ဝေခဲ့
သည်။ ထိုကျမ်း၌-

သုဝဏ္ဏဘူမိ ဂန္ဓနာ

သောဏုတ္တရာ မဟိဒ္ဓိကာ

နိဒ္ဒပေက္ခာ ပိဿစ ဂဏော

မောစေသိ မန္တနာ မဟူ။

ဟူ၍ အသောကမင်းကြီးသည် ရဟန္တာအရှင်သောဏု
ထေရ်နှင့် အရှင်ဥတ္တရ ထေရ်တို့ကို သုဝဏ္ဏ ပြည်သို့
သာသနာပြု စေလွှတ်ကြောင်း တိတိကျကျ ခိုင်ခိုင်မာမာ
ခန့်ခန့် ညားညား စေ့စေ့စပ်စပ် ဖော်ပြထားသည်။

ထိုကျမ်းကြီးကို အဘယ်သူသည် ပယ်ဝံ့အံ့နည်း။

ရဟန္တာ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများရှိ

ထို့ကြောင့် ထို ဒီပဝံသ ကျမ်းကြီးထဲတွင် သုဝဏ္ဏ
ဘူမိသို့ အရှင်သောဏုနှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ်တို့ ကြွလာ
ကြောင်း ဆိုထားသည်နှင့်အညီ ယခုအထိ သထုံခရိုင်၊
ဘီးလင်းမြို့နယ် ကုသိနာရုံတောင်တော်ရှိ ကုသိနာရုံ
ဆံတော်ရင် စေတီ၏ ခြေတော်အရင်းဝယ် ထိုရဟန္တာ
အရှင်(၂)ပါးတို့ ၏ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများကို ယခုတိုင်
တွေ့မြင်နိုင်ပါ သေးသည်။

သက်သေရိပါ၏

ထိုကဲ့သို့သော ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း အထောက်
အထားများကို နေရာအတိအကျနှင့်တကွ အဘယ်သို့သော
တိုင်းပြည်က အဘယ်သို့သော သမိုင်းသုတေသီတို့သည်
ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြနိုင်ပါအံ့နည်း။

အကယ်၍သာ

အကယ်၍ ထို ဒီပဝံသကျမ်းကြီးသာ မခိုင်မလုံ
အမှားအယွင်း၊ အပေါက်အကျ၊ အတိမ်းအစောင်း ရှိခဲ့ပါ
လျှင် အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်
တော်ကြီးက ထို ဒီပဝံသကျမ်းကြီးကို လားလားမှ အကိုး
အကား ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

ယုံထိုက်၏

အကိုးအကားပြုလိုက်ပြီဆိုကတည်းက ထို အရှင်
မဟာဗုဒ္ဓဃောသ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဂုဏ်ကို ထောက်
ထား၍ ယုံကြည်ထိုက်ပါသည်။

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသက သက်သေခံခဲ့

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသသည် ၎င်း၏ အဋ္ဌကထာ
ကျမ်းများတွင် 'ဝုတ္တမ္ဘိ စေတံ ဒီပဝံသေ' ဟူ၍ ဒီပဝံသ ကျမ်း
ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးကာ အကိုးအကားပြုခဲ့လေသည်။
အဘယ်လောက် ခိုင်မာလိုက်ပါသနည်း။

ကလျာဏီသက်သေ

ထို့အတူပင် ဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ ဝဲခူး မဟာကလျာဏီ ကျောက်စာတွင်လည်း ထို အဆိုအမိန့်အတိုင်းပင် ရေးထိုးခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မစေတီသက်သေ

ထို ဒီပဝံသ ကျမ်းကြီး၏ ခိုင်မာပုံကို အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသကလည်း လက်ခံခဲ့ကြောင်း တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ဓမ္မစေတီမင်းကြီးကလည်း လက်ခံခဲ့ကြောင်း တင်ပြခဲ့ပါသည်။

သာသနာလင်္ကာရသက်သေ

ထိုအဆိုအမိန့်ကိုပင် သာသနာလင်္ကာရ စာတမ်း ကို ပြုစုသော မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကြီး မဟာဓမ္မ သင်္ကြန် ကလည်း လက်ခံ တင်ပြခဲ့ပါသည်။

သာသနာဝံသ သက်သေ

သာသနာဝံသကျမ်းကို ပြုစုခဲ့သော ဒုတိယ မုံရွေး ဇေတဝန်ဆရာတော် အရှင်အရိယာဝံသ အာဒိစ္စရံသီ ကလည်း လက်ခံတင်ပြခဲ့ပါသည်။

အခြားသက်သေများ

၎င်းပြင် သာသနာဝံသ သပ္ပဒီပိကာကျမ်းကို ပြုစုခဲ့သော တတိယမောင်းထောင်ဆရာတော်အရှင်ပညာ

သာမိကလည်း လက်ခံတင်ပြခဲ့ပါသည်။ (မြင့်ဆွေ၊ ဒီပဝံသသည် ဒက္ခိဏာရီလော၊ ဉာဏ်လင်းဓမ္မစာပဒေသာ။ စာမျက်နှာ-၁၀၂-၁၁၁။ မြန်မာပညာရှိ ဦးဖေ၊ ရာဇဝံသဇာလိနီ မည်သော ပုဂံရာဇဝင်သစ်။ မြန်မာနှစ် ၁၃၁၄ ခု၊ မြန်မာ့တာရာပုံနှိပ်တိုက်၊ မန္တလေး၊ စာမျက်နှာ ၃-၅ ကို ကြည့်ပါ)

ထို့ကြောင့်

ထိုထို ဤဤ အလီလီသော အကြောင်းများကို ထောက်ထား၍ ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း ကေလာသတောင်ထိပ်၌ ကျောက်စာတော်ကြီးကို ခိုင်ခိုင်မာမာ စိုက်ထူခဲ့ပါသည်။ ထိုကျောက်စာတော်ကြီးမှာ သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီးကျောက်စာ ဖြစ်ပါသည်။

နာဂဝိဇ္ဇာ ဘိုးသစ္စာ

ထိုထို ဤဤ အလီလီသော အကြောင်းအရာများကို ထောက်ထား၍ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသကလည်း မိမိတောကျင့်တောင်ကျင့် ကျင့်စဉ်ကာလက၊ နာဂဝိဇ္ဇာ ဘိုးသစ္စာ ရေးကြီးဘဝဖြင့် ကျင့်ကြံခဲ့စဉ်က၊ ထိုကေလာသ ဆရာတော်ရှင် အကြောင်းအရာများကို အရိပ်အမြွက်မျှ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ရှေးကအတိုင်း

ယခုလည်း မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြု၍ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာတော်ကို ရှေးယခင်က နည်းတူ တစ်ကြော့ပြန် ပြုစုလျက် ရှိပါသည်။

ဗဟိုပြု၍

(က) ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် ပြုစုလျက်ရှိသော သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာတွင် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင်ကို ဗဟိုပြု၍ တည်ဆောက်လျက်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

မြောက်ဦးတောင်

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်စေတီမှာ တောင်စွန်းမြို့နှင့် ဘီးလင်းမြို့တို့ကို ဆက်သွယ်ထားသော ကားလမ်းအနီးရှိ ဝဝံကျောက်ကုန်းပေါ်၌ တင့်တယ်စွာ ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။ ထိုနေရာကို ရှေးအခါက “မြောက်ဦးတောင်” ဟု ခေါ်ကြကြောင်း သိရပါသည်။

ထီးဆောင်း

မြန်မာနှစ် ၁၃၃၅ ခုနှစ်တွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် “ကျိုက်ထီးစောင်း” စေတီဘဝမှ “ကျိုက်ထီးဆောင်း” စေတီ ဘဝအထိ ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။

ရသေ့မှ ရဟန်းသို့

ထိုအခါကစ၍ နာဂဝိဇ္ဇာ ဘိုးသစ္စာ ရသေ့ကြီးသည် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဟူသော ဘွဲ့တော်ကို စတင်ခံယူတော်မူပါသည်။ အမည်ရင်းမှာ ဦးပညာဒိပဖြစ်ပါသည်။ ကြာသပတေးသားဖြစ်၏။ ဇုတ်သုတ်ဇာတိဖြစ်၏။ ယခုခရစ် ၂၀၀၁ ခုတွင် သက်တော် (၇၄) သို့ ရောက်ရှိနေပါပြီ။

(ခ) ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် သာသနာပြု စခန်း တစ်ခုဖြစ်သော ကေလာသဆံတော်ရှင်မှာ ကေလာသတောင်ထိပ်ပေါ်တွင် ရှိပါသည်။

ကေလာသ

ကေလာသတောင်မှာ ပေ (၁၀၀၀) ကျော် မြင့်ပါသည်။ တိုက်ကုလား တောင်တန်းတွင် ပါပါသည်။ ကေလာသ တောင်ဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။ ဒိုးခလွန်း တောင်ဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။

ချောင်းများဝိုင်းရံ

ကေလာသတောင်၏ မြောက်ဘက်တွင် ကနီပင်ချောင်းရှိ၏။ တောင်ဘက်တွင် ဓနုံးချောင်းရှိ၏။ အနောက်ဘက်တွင် ဝင်းကချောင်းရှိ၏။ ဤသို့ ချောင်းများ ဝိုင်းရံထား

သဖြင့် ချောင်းဝိုင်းတောင်၊ သို့မဟုတ် ခိုးခလွန်းတောင်ဟု မွန်ဘာသာဖြင့် ခေါ်သောတောင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

တောအတိ

မွန်မင်းများ မရှိတော့သည့် နောက်ပိုင်းတွင် တောအတိ ဖုံးလွှမ်းနေကြောင်း သိရပါသည်။ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၄၀ ဖြစ်နှစ်တွင် ကေလာသတောင်တော်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆရာတော် ဦးမဇ္ဈ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ထီးတော်သစ်

ထိုဆရာတော်သည် သက္ကရာဇ် ၁၂၄၄ ခုနှစ်တွင် ကေလာသ ဆံတော်ရှင်ကို ထီးတော်အဖြစ် တင်လှူခဲ့ ကြောင်းသိရပါသည်။

ဉာဏ်တော်

တဖန် ၁၂၆၄ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ ထီးတော် အသစ် တင်လှူပြန်ပါသည်။ ထိုထီးတော်မှာ ဉာဏ်တော် ၁၆ပေ ၉ လက်မရှိကြောင်း သိရပါသည်။

မိုးကြိုးဒဏ်

သို့နှင့် နှစ်ပေါင်း ၂၈ နှစ် ကြာညောင်းခဲ့ပါသည်။ ၁၂၉၂ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တွင် စေတီတော်၏

ငှက်ပျောဖူးကို မိုးကြိုးခသည်ဟု သိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပင် ထိုနှစ် ဝါခေါင်လ၌ မိုးကြိုးဒဏ်ကြောင့် စေတီတော် ကြီး ပြိုကျကြောင်း သိရပါသည်။

အသစ်တစ်ဖန်

သို့နှင့် ၁၂၉၄ ခုနှစ် တန်ခူးလသို့ရောက်သောအခါ ထီးတော်အသစ် တင်လှူပြန်ပါသည်။ အများကောင်းမှု ဖြစ်ပါ၏။

ဦးသာဇံ

ဤသို့ဖြင့် နောက်ထပ် နှစ်ပေါင်း (၅၀)အတွင်း စောင့်ရှောက်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဦးသာဇံ ဖြစ်ပါ၏။ ဦးသာဇံ သည် နောင်သောအခါ တောင်စွန်းမြို့၊ တောင်တုတ် ဆရာတော်ကြီး ဦးသုဝဏ္ဏ ဖြစ်လာပါသည်။

ယခု

ယခုလက်ရှိ စေတီတော်မှာ ဉာဏ်တော်အမြင့် ၁၁၃ပေ ၉လက်မရှိကြောင်း၊ ရင်ပြင်တော်အကျယ် ၁၇ တောင် ရှိကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုလက်ရှိ ရင်ပြင်တော် အဟောင်းနှင့်တကွ ကေလာသတောင်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဟောင်းနွမ်းဆွေးမြည့်နေသော အဆောက်အဦး မှန်သမျှ အားလုံးကို အသွင်သစ် အမြင်သစ်ဖြင့် ဘက်စုံပြုပြင်

ဘည်ဆောက်နေသော ဒကာမှာ အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတဓရ ဒေါက်တာခင်ရွှေ (ဇေကမ္ဘာကုမ္ပဏီ မိသားစု) ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ

တောင်ခြေမှ တောင်ပေါ်အပေါက် ကျောက်လှေ ကားကြီးကိုလည်း ကျနစွာ ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ယခင်က လှေကားအထစ်ပေါင်း ၁၅၀၀ ကျော်ကျော်ရှိပါသည်။ ယခု ဒေါက်တာခင်ရွှေလက်ထက်တွင် ဆံတော်ရှင်ခြေတော်ရင်း အရောက် ကားလမ်းဖောက်ပါသည်။

တောင်ပေါ်အထိ

ကေလာသတောင်တော်တွင် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် အတွင်းရေးမှူး(၁) ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်နှင့် ဇနီး ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်ဝင်းရွှေ တို့ကို အမှူးထားပြီးလျှင် ဇေကမ္ဘာ မိသားစုက အသစ် တစ်ဖန် ပြုပြင်လျက် ကေလာသ သမိုင်းသစ်ကို ဖန်တီးခဲ့ ပါသည်။

သမိုင်းသစ်

ကေလာသဆံတော်ရှင် မြောက်ဘက်တွင် မူလ နေရာဟောင်းရှိ၏။ ထိုနေရာဟောင်းတွင် ရွှေတိဂုံ (ပုံတော် ပွား) တစ်ဆူ တည်ဆဲဖြစ်၏။

မြေမျက်ရှင်

ကေလာသဆံတော်ရှင် ရင်ပြင်တစ်ခွင်လုံး အသစ် ဖြစ်လာ၏။ ထောင့်ရှစ်ထောင့်တွင် စာတိုက် ရှစ်ဆူ တည် ထား၏။ ယခင်က မှန်ဆောင်ဟု ခေါ်ကြသော အဆောင် အဟောင်းအစား အဆောင်အသစ်ကို ပြန်လည်အစားထိုး ထား၏။ မြေမျက်ရှင်ဘုရားဟု ခေါ်သောနေရာဖြစ်ပါသည်။

တံခွန်တိုင်အသစ်

၎င်းပြင် တံခွန်တိုင် အသစ်ကိုလည်း တွေ့ရပါ သည်။ စေတီတော် ပန်းတင်ခုံ တစ်ခုလုံးအား အလှဆင် ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

အသစ်အသစ်တွေ

နတ်လမ်းမုခ်ဦးလည်း အသစ်ဖြစ်၏။ ရေရရှိရေး အတွက်လည်း အဆောက်အဦးအသစ် ဆောက်လုပ်၏။ စေတီတော်အောက်ရင်ပြင်ကိုလည်း အခိုင်အခံ ကွန်ကရစ် အဖြစ် ဖန်တီးထား၏။ အုတ်တံတိုင်းလည်းခတ်၏။ ရေနုတ် မြောင်းလည်း ပြု၏။ လက်ရှိ ဓမ္မရုံမှာလည်း ၇၅ပေ၊ ပေ ၇၀ သုံးထပ်သံကူ ကွန်ကရစ် ဓမ္မာရုံအသစ်ဖြစ်လာ၏။

သာသနာ ၅၀၀၀ သို့

ဤသို့ သာသနာ ၂၅၀၀မှ သာသနာ ၅၀၀၀ အထိ တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် ဆံတော်ရှင်သာသနာ တစ်ကြော့ပြန် တည်ဆောက်ကြကြောင်း သိရပါသည်။

(ဂ) ကျိုက်ဒေးယျံဆံတော်ရှင်မှာလည်း ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်၏ သာသနာပြုစခန်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

လှေကားထစ်ပေါင်း ၁၂၀၀

ထိုဆံတော်ရှင်မှာ ခိုးယွန်းတောင်မြင့် တောင်တန်းပေါ်မှာတည်ရှိ၏။ တောင်စွန်းမြို့၏ အနောက်ဘက်နှင့် အနီးကပ်လျက်ရှိ၏။ ရှေးကတောင်ထိပ်အရောက် ကျောက်လှေကား အထစ်ပေါင်း ၁၂၀၀ ကျော်ကျော် ရှိကြောင်း သိရ၏။

ဆန်းဆန်းပြားပြား ဝူများ

ထိုတောင်တွင် ဗားမဲ့ဝူ၊ ဆံတော်ဝူ၊ ငါးကြီးအနန္တာဝူ နိဗ္ဗန္တာဝူ စသည်ဖြင့် ဝူပေါင်းများစွာ ဆန်းကြယ်စွာ တွေ့ရပါသည်။

ရေဂူ

ထိုတောင်တွင် ရေဂူ ဟုခေါ်သော ဂူတစ်ဂူလည်း ရှိ၏။ ထိုဂူထဲမှ သဘာဝစိမ့်စမ်းရေများ၊ ကျောက်တောင်ထဲမှ အလိုလို ယိုစီးကျနေ၏။ တောင်ထိပ်မှာ အလိုလို ကျသော ရေဖြစ်သဖြင့် အလွန်ထူးဆန်းပါသည်။

(ဃ) ကျိုက်တဲ ဆံတော်ရှင်မှာလည်း ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ဘုရား၏ သာသနာပြုစခန်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်ခဲတောင်

ထိုဆံတော်ရှင်ကို ဆောင်ခဲတောင်ရသေ့ကြီးက တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။ ထိုရသေ့ကြီး၏ အမည်မှာ အလ္လကပွရသေ့ကြီးဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

(င) ဇူကလီ ဆံတော်ရှင်မှာလည်း ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ဘုရား၏ သာသနာပြုစခန်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ရေတစ်ဝက်၊ ကုန်တစ်ဝက် တည်ရှိနေသော ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးဖြစ်လေသည်။

ရေတစ်ဝက် ကုန်တစ်ဝက်

ပင်လယ်ရေများ ခမ်းခြောက်သွားသဖြင့် ဆံတော်ရှင်တည်ရာ ကျွန်းကလေးမှာ ယခုအခါ ရေတစ်ဝက် ကုန်တစ်ဝက် ဖြစ်နေပါသည်။

(စ) သက္ကထူပ (ခ) သက္ကဉ္ဇသျှောင်မြတ်ဘုန်းခေါင်
ဆံတော်ရှင်မှာလည်း ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏
သာသနာပြုစခန်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆံတော်ရှင်မှာ ဆကေသဓာတုဝင် ရဟန္တာ ၆
ပါးတို့ ဦးစွာတည်ထားသော ဆံတော်ရှင်တစ်ဆူဖြစ်ပါသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်၏ အရှေ့တောင်
ဘက်တွင်ရှိ၏။ တစ်မိုင်ကျော်ဝေး၏။ ကားလမ်း ညီညာ
၏။ လွယ်ကူစွာ သွားနိုင်၏။ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်
၏ ကောင်းမှုဖြစ်၏။

(ဆ) ကုသိနာရုံ ဆံတော်ရှင်မှာလည်း ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်၏ သာသနာပြု စခန်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

ဘီးလင်းမြို့၏ မြောက်ဘက် လောက်မှာရှိ၏။ ဘီးလင်းမှ

(၄)မိုင် ဝေး၏။ ကျောက်လုံး ဝိုင်းဝိုင်းကြီးပေါ်၌ တည်ထား
၏။ ဆံတော်ရှင် စေတီတော် ဉာဏ်တော်မှာ ၃ တောင်ခန့်ရှိ
၏။ နဂါးဥစေတီ ရွှေစေတီဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။

ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း

ဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း
ရဟန္တာများကို ယခုတိုင် ဖူးနိုင်ပါသေးသည်။

ပထမလယ်တီ

ရှေးယခင်က မုံရွာမြို့မှ ပထမ လယ်တီဆရာတော်
ဘုရားကြီး ကြွရောက် သီတင်းသုံးဖူးကြောင်း သိရသည်။

(ဇ) ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်မှာလည်း ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်ဘုရား၏ သာသနာပြု စခန်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

သထုံမြို့၏ တောင်ဘက်မှာရှိ၏။ ၃၅ မိုင်ခန့် ဝေး၏။
အရှေ့ရိုးမ တောင်တန်းပေါ်တွင် ရှိ၏။ အလွန်မြင့်၏။
ကျောက်ပြားလှေကားထစ်များရှိ၏။ အလွန်မတ်စောက်၏။
ထို့ကြောင့် သံပိုက်လုံး လက်ရမ်းများ တပ်ဆင်ထားရ၏။
လှေကားထစ်ပေါင်း ၅၀၀၀ ကျော် ရှိကြောင်း သိရပါသည်။
ဆံတော်ဓာတ် ကိန်းဝပ်နေသော ဆံတော်ရှင်ဖြစ်၏။ တောင်
ထိပ်အထိ ကားလမ်းပေါက်၏။

(ဈ) ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်မှာလည်း ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာပြုစခန်းတစ်ခုဖြစ်၏။

မြန်မာကျော်၊ ကမ္ဘာကျော် ဆံတော်ရှင်ဖြစ်၏။ မွန်ပြည်နယ်
ကျိုက်ထိုမြို့နယ်တွင်ရှိ၏။ ကျိုက်ထိုမှ မြောက်ဘက် ကျ၏။
၁၆ မိုင် ကွာ၏။ တောင်ထွဋ်ပေါ်တွင် တည်ရှိ၏။ ပေါင်း
လောင်းတောင် ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။ အမြင့်ပေ ၃၆၁၈ပေ
မြင့်ကြောင်း သိရ၏။

ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်

တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် လူဦးခေါင်းသဏ္ဍာန် ကျောက် တုံးပေါ်တွင်ရှိ၏။ ကျောက်တုံးကြီးမှာ လုံးပတ် ၅၂ပေရှိ ၏။ အမြင့် ၁၈ ပေရှိ၏။ ခရစ် ၂၀၀၁ ခုနှစ် မတ်လ ၁၉ (၁၃၆၂ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၂) ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဌာပနာ တော်သွင်း ရွှေထီးတော်တင်နှင့် ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာ တင် အခမ်းအနားပြုလုပ်ခဲ့၏။

ရွှေသားစစ်စစ်ဖြစ်

နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေ အမှူးပြု၍ အများ ပြည်သူ့ကောင်းမှု ရွှေသားစစ်စစ် ထီးတော်ကြီးဖြစ်၏။

ဖွင့်ဖော်

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာကို ဖွင့်ဖော်လျက်ရှိ ရာ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး(၁)ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့် ဇနီး ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်ဝင်းရွှေတို့ ကြီးမှူးပြီးလျှင် ဇေကမ္ဘာကုမ္ပဏီမှ ဒေါက်တာခင်ရွှေမိသားစုတို့ အပါအဝင် (၇) ရက် သားသမီး ကောင်းမှုဖြင့် သာသနာ ဖွင့်ဖော်လျက်ရှိပါသည်။

ထူးခြားသူတစ်ဦး

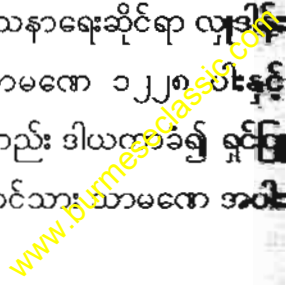
ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် သာသနာပြုရာတွင် ပါရမီဖြည့်သူများကြားတွင် ထူးထူးကဲကဲ တစ်ဦးမှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေဖြစ်ပါသည်။

ဘွဲ့တွေ ဘွဲ့တွေ

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ၁၉၉၄ က လူမှုထူးချွန် ဒုတိယအဆင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် လူမှုထူးချွန် ပထမဆု ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် သီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတဓရဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာ သီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတဓရဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရ၏။ ၁၉၉၈ ခုနှစ် က.ဝါရှင်တန်တက္ကသိုလ်မှ စီးပွားရေးပါရဂူဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခံရသူ လည်းဖြစ်၏။ ထို ၁၉၉၈ ခုထဲမှာပင် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် တောင်ပိုင်း၊ ကာလီဖိုးနီးယား တက္ကသိုလ်မှ စီးပွားရေးပါရဂူဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခံရသူလည်း ဖြစ်၏။

သာသနာရေးအတွက်

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ သာသနာရေးဆိုင်ရာ လှူဒါန်း မှုများမှာ အံ့ဖွယ်ဖြစ်၏။ ရှင်သာမဏေ ၁၂၂၈ ပါးနှင့် သီလရှင် ၂၃၄ ပါးတို့ကို တစ်ဦးတည်း ဒါယကာခံ၍ ရှင်ပြ ပေးခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ စာသင်သား သာမဏေ အပါ

၃၀ ကိုလည်း တစ်ဦးတည်း ဒါကာခံ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ သွတ်သွင်းခိုးမြှင့်ပြီးလျှင် ပစ္စည်းလေးပါး ထာဝရ လှူဒါန်းကြောင်း သိရပါသည်။

တစ်ကြော့ပြန်

သာသနာတော် ၂၅၀၀မှ သာသနာ ၅၀၀၀ တည်တံ့အောင် ရည်ရွယ်၍ သထုံ ဒဂုံ တိုင်းနှစ်စုံကို သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင် သာသနာတော်ကြီး တစ်ကြော့ပြန် ပြန်လည်ထွန်းကားအောင် သာသနာပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးလည်း ဖြစ်သည်။

သိန်းသန်းကုဋေ

ဗုဒ္ဓသာသနာတော် အရှည်တည်တံ့ထွန်းကားစေရန် ရည်သန်လျက် ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း စသည့် သာသနိက အဆောက်အအုံများ မွမ်းမံတည်ဆောက်ခြင်းအပါအဝင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ထွန်းကားမှုကို အထောက်အကူဖြစ်စေမည့် သာသနာရေးဆိုင်ရာ လှူဒါန်းမှုများကို ကျပ်ငွေ သိန်းပေါင်း (၆၉၄၇) ကျော် စိုက်ထုတ်အကုန်အကျခံ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဗောင်းတော်ချုပ်

ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော လှူဒါန်းမှုများအဖြစ် တွဲတေးမြို့နယ်တွင် ဗောင်းတော် ချုပ်စေတီတော်အား အသစ်တည်ထားခဲ့သည်။

အလွမ်းဆွတ်ရွာ

သံလျှင်မြို့နယ်၊ အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာ၊ ရှေးဟောင်းဖောင်တော်ဦး စေတီအား ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ ထီးတော်အသစ်တင်လှူခဲ့သည်။

ပုဂံမျှော်

ရှေးဟောင်းပုဂံဘုရားပုထိုးများဖြစ်သည့် မဟာစေတီနှင့် ပုဂံမျှော်စေတီတော်များအား မူလပုံစံမပျက်အသစ်ပြန်လည် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သည်။

ရွှေဘုံသာမုနိ

ပြည်ခရိုင်၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်ရှိ ပြုပြင်စောင့်ရှောက်သူကင်းမဲ့နေသဖြင့် ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ရှိသော ရှေးဟောင်း မုနိလေးဆူဝင် ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်အား ကျပ်ငွေသိန်း (၁၀၀) ကျော် မတည်၍ တင့်တယ်ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ပြီး ရွှေထီး အသစ်တင်လှူခဲ့သည်။

ပေါင်းကူးတံတား

သာသနာတော် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမှ ပုဂံသို့ ပြန်ပွား
လာပြီးနောက် သထုံ-ဒဂုံ တိုင်းနှစ်စုံတွင်း ဆံတော်ရှင်
သာသနာ တစ်ကြော့ပြန် ပြန်လည်ထွန်းကားရန် ရည်ရွယ်
၍ သာသနာ့ပေါင်းကူးအဖြစ် ပုဂံနှင့် ပဲခူးကို ပေါင်းစပ်၍
မဟာအနန္ဒာ ဗောဓိ စေတီတော်ကို တည်တော်မူခဲ့၏။

ပုဂံနှင့် ပဲခူး

ပုဂံက အာနန္ဒာမှာ အရှင်အရဟံလက်ထက်
ကျန်စစ်သားမင်းကောင်းမှုဖြစ်၏။ ပဲခူးက မဟာစေတီကြီး
မှာ ဟံသာဝတီ ပဲခူးက ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး၏
ကောင်းမှုဖြစ်၏။

ဇေတုမာ မိသားစု

ထို့ကြောင့် ပုဂံနှင့် ပဲခူးကို ပေါင်းစပ်လိုက်၏။
အာနန္ဒာနှင့် မဟာစေတီကို ပေါင်းကူးလိုက်၏။ သို့နှင့် မဟာ
အနန္ဒာ စေတီကြီးဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်က ညွှန်ကြား၏။ ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် ဇနီး
ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်၊ သား ကိုဇေသီဟ၊ သမီး မဇေဇင်လတ်
တို့က ဒကာပြု၏။ သိန်း (၇၀၀) ကုန်ကျ၏။

မင်္ဂလာခုံ ဥယျာဉ်မြို့တော်

မင်္ဂလာခုံ ဥယျာဉ်မြို့တော်တွင် မြို့ဦးစေတီများ
ပေါ်ပေါက်လာအောင် ကြိုးစားခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ရွှေတိဂုံ ပုံတော်
ပွားစေတီ၊ မဟာမြတ်မုနိ ပုံတော်ပွားစေတီ၊ ဧကလာသ
ပုံတော်ပွားစေတီ၊ ဓမ္မရာဇက ပုံတော်ပွားစေတီ၊ ကျိုက်ထီး
ရိုးပုံတော်ပွားစေတီ၊ ကျိုက်ထီးဆောင်းပုံတော်ပွားစေတီ
စသည်တို့ ဖြစ်ထွန်းလာ၏။ မြေတန်ဘိုး အပါအဝင်
သိန်းပေါင်း (၂၇၀၀) ကျော် ယခုအထိ ကုန်ကျလျှက်ရှိသည်။

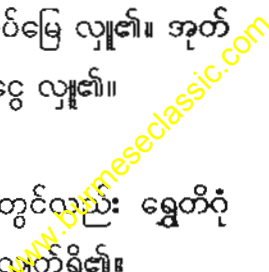
ရိုသေမှုလှ

သာသနာတော် ၂၅၀၀ မှ သာသနာတော် ၅၀၀၀
တည်တံ့အောင် ဆံတော်ရှင် သာသနာကို ဦးဆောင်
သာသနာပြုနေသော ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏
သာသနာ ၅၀၀၀ ရောင်တော်ဖွင့် လုပ်ငန်းများအတွက်
ယခုအထိ ငွေသား သိန်းပေါင်း (၉၀၀)ကျော် ပါဝင်ထား၏။

၎င်းအပြင် မြေတူးစက် (၂) စီး၊ မြေသယ်စက်
(၁) စီး တို့အပြင် လိုအပ်သမျှ ဘိလပ်မြေ လှူ၏။ အုတ်
ကျောက် လှူ၏။ သံချောင်း လှူ၏။ ငွေ လှူ၏။

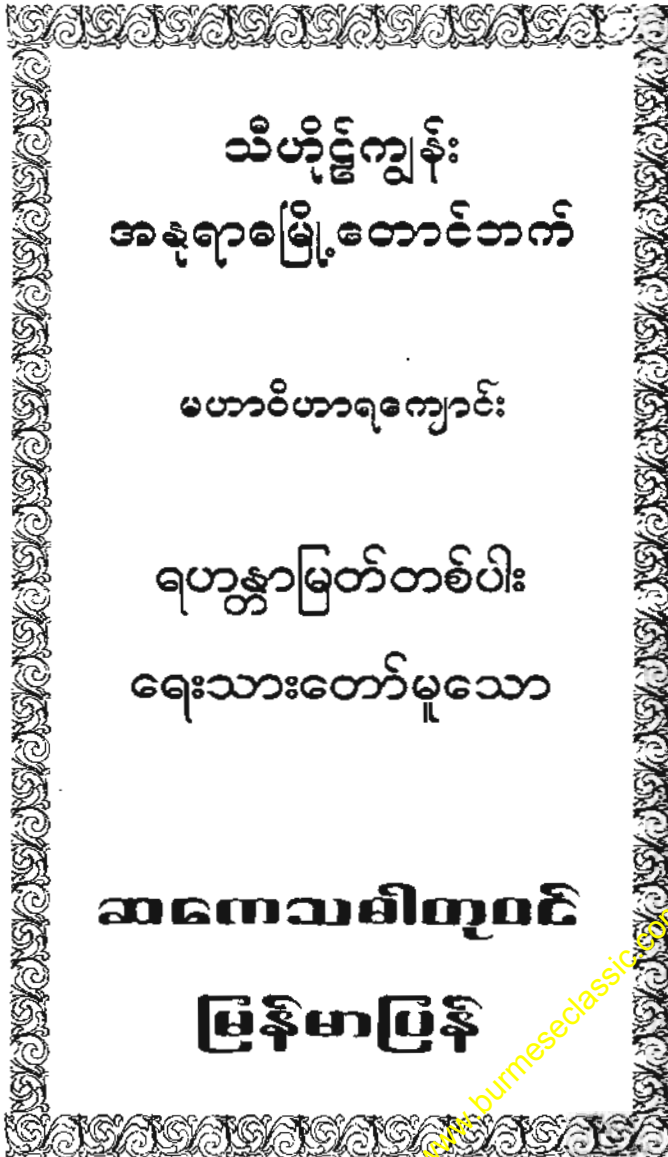
ဧကလာသမှာ ရွှေတိဂုံ

ဧကလာသ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင်လည်း ရွှေတိဂုံ
ပုံတော်ပွား စေတီတော်တစ်ဆူ တည်လျှက်ရှိ၏။

ဘဝ ဇာတ်လမ်းစုံ

ဤကား သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်ရွက်ချက်များ ဖြစ်၏။ အခြား အခြားသော လူမှုရေးနှင့် အထွေထွေလုပ်ငန်းများပါ အများအပြားပင်ဖြစ်၏။ အလွန်အံ့ဖွယ်ကောင်း၏။ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ မော်လမြိုင်မှ လာခဲ့၏။ မော်လမြိုင်သား ဇာတိဖြစ်၏။ ယခု ရန်ကုန်မှာနေ၏။ အသက် (၅၁)နှစ်ရှိပြီဟု ဆို၏။ အဖ ဦးစောညွန့် ဖြစ်၏။ အမိ ဒေါ်ဒေါင်း ဖြစ်၏။ ဇေယျာကုမ္ပဏီလီမိတက်၏ အုပ်ချုပ်မှု ဒါရိုက်တာဖြစ်၏ဟု သိရပါသည်။

**သီဟိုဠ်ကျွန်း
အနုရာမြို့တောင်ဘက်**

မဟာဝိဟာရကျောင်း

ရဟန္တာမြတ်တစ်ပါး

ရေးသားတော်မူသော

ဆဏသေဓါတုဝင်

မြန်မာပြန်

www.burmeseclassic.com

ပဏာမ ပဋိညာဉ်

၁။ အညွန့်အဖျား မြတ်ဘုရားနှင့် တရားစင်ကြယ်သံဃာ လယ်ကောင်း သုံးပါးပေါင်းကို ညွတ်ပျောင်းရိုကျိုး ရှိခိုးပါ၏ ရှိခိုးပြီးမှ ခြောက်ဆူသတ်မှတ် ဆံတော်ဓာတ်၏ တည်ရပ်ဖြစ်အင် ထူပဝင်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှား သာသနာတော် စည်ပင် ကြီးပွားစေခြင်းငှာ ရေးသားပါပေအံ့။

ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခြောက်ဆူ

၂။ အခါတစ်ပါး ငါတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး၊ သုံးပါးသော ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည်စုံ၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အနက်သဒ္ဓါတို့နှင့် ပြည်စုံကြွယ်ဝသော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူလျက် ချမ်းသာစွာ သီတင်းသုံးနေတော်မူလေ၏။

၃။ ထိုအခါ အရှင်အာနုရုဒ္ဓါ အရှင်သောဘိတ အရှင်ပဒုမတ္ထရ အရှင်ဂုဏသာဂရ အရှင်ဘာဏပဏ္ဍိတ အရှင်ရေဝတ အားဖြင့် ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် စိတ်ဆန္ဒတူစွာ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့ လျှောက်ကြားကြလေ ကုန်၏။

၄။ “ဘုန်းတော် ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့သည် သတ္တဝါတစ်စိတ်တစ်ဒေသတို့၏

စီးပွားအလို့ ငှာ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ကြသည်မဟုတ်ပါ။ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ ဖြည့်ကျင့်တော်မူကြပါသည်။ အနီးအနား၌ သတ္တဝါတို့မှာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်းဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော အကျိုးတို့သည် ပြည့်စုံကြပါပြီ။”

“အဝေး၌နေသော သတ္တဝါတို့ အလို့ငှာ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်သော ပူဇော်စရာဝတ္ထုကို တည်ထားသင့်ပါသည်။”

“မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့် မနီးမဝေးသော တစ်ခုသော ပစ္စန္ဒရာဇ် အရပ်၌ များစွာသောလူတို့ နေကြပါသည်။ ထိုလူတို့အား သနားသောအားဖြင့် ပူဇော်စရာ ပေးသနားဖို့ သင့်ပါသည်ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

၅။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် တိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဇနပုဒ်သားတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ လက်ျာလက်ဖြင့် ဦးခေါင်းတော်ကို သုံးသပ်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ကြည်နူးစဖွယ် တင့်တယ်ထိန်ဝင်း အဆင်းအရောင် တောက်ပြောင်လူလူ ဆံတော်ခါတ် ခြောက်ဆူတို့

သည် ဘုရားရှင်၏ လက်တော်၌ ကပ်ငြိကုန်၏။

ဘုရားရှင်သည် ထိုခြောက်ပါးသော ရဟန္တာ အရှင် မြတ်တို့အား ထိုဆံတော် ခြောက်ဆူတို့ကို ပေးသနားတော် မူလေ၏။

၆။ ထို ခြောက်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း ဝမ်း မြောက်ရွှင်လန်းသော စိတ်ဖြင့် မိမိဦးခေါင်းဖြင့်သာ အသီး သီး ခံယူတော်မူကြလေကုန်၏။

၇။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကို “မြတ်စွာ ဘုရား၊ ထိုဇနပုဒ်သားတို့အား ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဆံတော်ခါတ်ကို အမှီပြု၍ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းသည် ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်လော” ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

၈။ ချစ်သားအာနန္ဒာ . . . ထိုဇနပုဒ်သားတို့အား ဆုတ် ယုတ်ခြင်းကို မမြင်၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာ ငါဘုရားမြင်တော် မူ၏ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် -

(က) “ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး သည့်နောက် ငါဘုရား၏ သာသနာတော်သည် အနစ် ငါးထောင် ပတ်လုံးတည်ရစ်လတ္တံ့”

(ခ) “ဤခြောက်ဆူသော ဆံတော်ခါတ်တို့

သည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်ငါးရာပတ်လုံး ဆင်းရဲကုန်လတ္တံ့ ဝါ၊ ပူဇော်ခြင်း နည်းပါးလတ္တံ့။”

(ဂ) “နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်ငါးရာ လွန်သော အခါ ကြီးစွာသော ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့။

(ဃ) “တစ်ဆူတစ်ဆူသော စေတီသည်လူပေါင်း များစွာ ဖွဲ့စည်းအပ်တည်ထောင်အပ်သော စေတီဖြစ်လတ္တံ့ ဟု ဗျာဒိတ် စကားမိန့်ကြားတော်မူလေ၏။”

၉။ ထိုသို့ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားပြီးသောအခါ အရှင် အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ကြွသွားတော်မူလေ၏။

၁။ သက္ကထပဝင်

၁။ ထိုခြောက်ပါးသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည် လည်း ဆံတော်တို့ကိုရသဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုရှိခိုး၍ အရှင်အန ရုဒ္ဓါနှင့် အတူကြွသွားတော်မူကြပြီးလျှင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ထို ပစ္စန္နရာဇ်အရပ်၌ သက်ဆင်းကြကုန်၏။

ထိုသက်ဆင်းရာ အရပ်၌ တစ်ညဉ့်မျှ သီတင်းသုံး တော်မူကြပြီးလျှင် နံနက်အခါ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်း ကိုပြု၍ ဆွမ်းခံတော်မူကြ၍ ရတတ်သမျှ အာဟာရကိုသာ သုံးဆောင်တော်မူကြကုန်၏။

၂။ အလုံးစုံသော အရှင်မြတ်တို့သည် ထိုအရပ်မှ တောင်ဘက်သို့ ကြွတော်မူကြသဖြင့် အညွန့်အခက် ရောယှက်မြိုင်မြိုင် တောဂနိုင်လွမ်းခြုံ နေအရုဏ်အဆင်း ကြုံသကဲ့သို့ ကုန်းခင်းမို့မို့ မွေ့လျော်စရာ မြေအဖို့ကို မြင်တော်မူကြ၍ ဝမ်းမြောက်လှစွာ ဤနေရာ၌ ဘေးရန် လွတ်ကင်း ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤနေရာ၌ ဆံတော် ဓါတ်တစ်ဆူကို သိုမှီးကာ ဌာပနာ၍ စေတီတည်ခြင်း ဌာသင့်၏ ဟု တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် “ငါ့ရှင်တို့- ဤနေရာ၌ ငါတို့သည် ဆံတော်၏ ဒါယကာကို အဘယ်သို့လျှင်ရနိုင် အံ့နည်း” ဟု အကြံဖြစ်ကြပြန်လေ၏။

၃။ ထိုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုး လျှက် “ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ရှေးအခါ၌ အသက် ဥစ္စာ အင်္ဂါတိုင်းကား မိမိ သားမယားကို အများအပြား လှူဒါန်း ခဲ့ဘူးပြီ။ ထို့ကြောင့်သာလျှင် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူသည် စင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့အံ့။ ယခုအခါ ဤနေရာ၌ လုပ်ကျွေးသမှု ကောင်းစွာပြုတတ်သော ဒါယကာသည် ပေါ်ပေါက်လာပါစေသတည်း” ဟု မိဌာန်သောအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေ၏။

၄။ ထိုခဏ၌သာလျှင် သိကြားမင်းအား ပဏ္ဍိတမ္ဗလာ ကျောက်နေရာသည် ပူလောင်သော အခြင်းအရာကို

ပြလေ၏။ သိကြားမင်း ဆင်ခြင်လတ်သော် ထိုအကြောင်း သိရ၍ “ ငါ့အား အရတော်လေစွ။ ဤသို့ဒါယကာ မပေါ် ပေါက်သေးသော ဘုရားမြတ်၏ ဆံတော်ဓါတ်အလိုငှာ ငါသိကြားမင်းသည် ဒါယကာ ဖြစ်ရပေတော့အံ့။ အရတော် လေစွ” . . . ဟု ကြံ၍ နတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ရဟန္တာအရှင်မြတ် ခြောက်ပါးတို့၏ ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

၅။ ထိုအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် . . “အို အချင်းတို့၊ လောက၌ အံ့ဩဖွယ် ရှိလေစွတကား။ မျက်စိ အမြင် တစ်ထောင်ရှိသော သူဇာသခင် သိကြားနတ်မင်း ကြီးသည် ဆိတ်ငြိမ်လှစွာ ဤနေရာသို့ ဆံတော်ဓါတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရောက်လာပေပြီတကား” ဟု မြွက် ဆိုလေ၏။

၆။ ဤသို့ မြွက်ဆိုပြီးလျှင် မထေရ်သည် သိကြားမင်းကို မြင်၍ “အိုသိကြားနတ်မင်း၊ အသင်သည် ကြီးသော တန်ခိုး ရှိ၏။ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ်အလိုငှာ ဒါယကာဖြစ်ပါ လော” ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၇။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် သိကြားမင်းသည်လည်း “ကောင်းလှပါပြီအရှင်ဘုရား” ဟုဝန်ခံ၍ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ

မထေရ်မြတ်၏ လက်တော်မှ ဆံတော်ခါတ်တစ်ဆူကို ယူပြီး လျှင် မိမိ ဦးခေါင်း၌ တင်ထား၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တန်ခိုးအားဖြင့် တွင်းတစ်ခုကို ဖန်ဆင်းလေ၏။

ထိုတွင်း၌ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရှစ်ကျိပ်သော မဟာ သာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော်၊ မယ်တော် မာယာ၏ရုပ်တု၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ ရုပ်တုနှင့်တကွ နှိုင်းယှဉ် အပ်သူ မရှိသော၊ အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ရုပ်တုတော်တို့ကို ထားပြီးလျှင် အလယ်၌ ရတနာခုနစ်ပါး အစုပြု၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရွှေကွန်ယက်ကို ကာရံလျက် ထီးဖြူကို စိုက်ထူလေ၏။

ထီးဖြူအောက်၌ ရတနာအထူးထူးတို့ဖြင့် တောက်ပ သော ပလ္လင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ်ကို ဦးခေါင်းမှချ၍ သိကြားမင်း၏ ကရားမှရေဖြင့် ရေသပ္ပာယ် ပြီးလျှင် “မြတ်စွာဘုရား... ဘုန်းတော်ကြီးမား ရှင်တော် ဘုရားသည် ဤနေရာဌာန၌ အလုံးစုံသော လူတို့၏အစီး အပွားအလို့ငှာ နှစ်ပေါင်း ငါးထောင်ပတ်လုံး တည်နေတော် မူပါဘုရား” ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၈။ ထိုခဏ၌ သာလျှင် ယူနေရာ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထူရှိသော ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည် ဝဲယာငြိမ့်ငြိမ့်

မြင့်နိမ့်သက်တက် အိုးထိန်းစက်ပုံ တုန်လှုပ်လေ၏။ မြင့်မိုရ် တောင်မင်းသည် ဦးညွတ်သကဲ့သို့ပြုလေ၏။

မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ချောက်ချားလေ၏။ စကြဝဠာ တစ်သောင်း၌ နေသော နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်လှစွာ မင်္ဂလာ အထူးထူးရှိသော ဘဏ္ဍာတို့ကို ယူ၍ ဘုရားရှင်၏ ရုပ်တုတော်ကို ပူဇော်ကုန်၏။

၉။ ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် ဆံတော်ခါတ်၏ အထက်၌ စကြဝတေးမင်း၏ပတ္တမြားနှင့်တူသော ပတ္တမြား မီးတိုင်ကို ပူဇော်၍ ပတ္တမြားစေတီပြုလေ၏။ ပတ္တမြားစေတီ ၏အပ၌ ရွှေစေတီကို ပြုစေ၍ နောင်အခါ အန္တရာယ် မရှိစိမ့် သောငှာ ယန္တရားစက်တို့ကို ခြံရံလျက် စေတီကို ဖွဲ့စည်း တည်ထားလေ၏။

၁၀။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်မြတ်သည် ထိုဆံတော်ခါတ် ကို မိမိဆောင်ကြဉ်းလာသည်အဖြစ်ကို ထင်စွာပြခြင်း အကျိုးငှာ မိမိ၏ လုံးရပ်ပမာဏ တူမျှသော ရုပ်တုတော်ကို မြောက်ဘက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက်ရှိအောင် တည်ထား လေ၏။

၁၁။ သိကြားမင်းသည်လည်း တစ်ခုသော ရွှေရထား ကိုပြုစေ၍ ဆံတော်ခါတ်ကို ပူဇော်သမှုပြု၏။ စေတီတော်၏။

မနီးမဝေး၌ တစ်ခုသော ရွှေအိုးကို ထား၏။ ထိုရွှေအိုးကို တစ်ယောက်သော နတ်ကို စောင့်ရှောက်စေလေ၏။

၁၂။ ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် နှစ်သက် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်လှစွာ စေတီတော်မြတ်ကို (ဒူးနှစ်ဘက် လက်ဝါးနှစ်ဘက်၊ ဦးခေါင်းဟူသော) အင်္ဂါငါးပါး ပြားပြားဝပ် တည်ထောင် ရှိခိုး၍ ထိုင်နေကြလေကုန်၏။

၁၃။ ထိုအခါသိကြားမင်းကြီးသည် “ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် သက်တော်ထင်ရှားမြတ်စွာဘုရား၏ ဦးခေါင်းတော်မှ သာလျှင်ဖြစ်သော ဆံတော်စင်စစ် အကယ်၍ဖြစ်ပါအံ့။ စေတီတော်မြတ်သည် ဤနေရာ၌ ကြာမြင့်စွာသာ တည်နေပါစေသတည်း။ လူအပေါင်းအားလည်း အခါခပ်သိမ်း ထင်စွာပြတော်မူပါစေသတည်း။ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဤအရပ်၌နေသော လူအပေါင်းတို့သည် မြေမြိုင်ခံခဲ့တည်တဲ့ပါစေသတည်း” ဟု ခိဋ္ဌာန်သောအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေ၏။ ဤသို့ ဆိုပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်လှစွာ စေတီတော်ကို လက်ျာရစ် လှည့်ကာရှိခိုး၍ ထွက်သွားလေ၏။

သက္ကထူပဝင် ပြီး၏။

၂။ ပဇ္ဇနထူပဝင်

၁။ သိကြားမင်း စေတီတော်နှင့် မနီးမဝေးတောင်ဘက် အရပ် သုံးဂါဝတ်အတွင်း လမ်းခရီးသို့ ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာသခင် အရှင်သူမြတ်တို့ ကြွသွားသဖြင့် အထူးထူးသော သဲအစု ဖြင့်ပြုမ်းသော အလွန်မွေ့လျော်စရာ ဟိမဝန္တာအနီးကေလာသ တောင်ကြီးနှင့် တူလှစွာသော သစ်ပင်၊ မြက်ပင်၊ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်စရစ်၊ အိုခြမ်းတို့မှကင်းသော အင်္ဂါတေဖြင့် ပြေပြစ်စွာ ပြုအပ်သော မြေအပြင်ကဲ့သို့ လူအားလုံးတို့၏ မွေ့လျော်စရာ တစ်ခုသော နေရာကို မြင်ရလျှင် “ငါ့ရှင်တို့ ဤနေရာသည် လျှောက်ပတ်လှ၏။ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ခါတ်တစ်ဆူကို ငါတို့ တည်ထားသင့်၏” ဟုကြံစည်ကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ အရှင်သောဘိတသည် “ဤဆံတော်ခါတ် အလိုငှာ ဒါယကာ ရှာဖွေရေး၌ ငါ၏တာဝန်တည်း” ဟုဆို၍ လက်ဝဲဘက် ပခုံးထက်၌ ကိုယ်ဝတ်စမ္မိယ် တင်ပြီးလျှင် ပုဆစ်ဒူးကို မြေ၌ထောက်၍ လက်အုပ်ချီကာ ဆံတော်ခါတ်မြတ်ကို ရှိခိုးလျက်-

“မြတ်စွာဘုရား ဤနေရာ၌ နတ်လူတို့ တောင့်တအပ်သော စေတီတော်မြတ်သည် သတ္တဝါအားလုံးတို့၏

အစီးအပွား အလို့ငှာ တည်တန့်နိုင်မည်ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့။ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ယခုအခါ ဒါယကာ ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်လာပါစေတည်း ဟု တောင့်တလျက် မြွက်ဆိုလေ၏။

၃။ ဤသို့ အလွန်ရိုသေစွာ တောင့်တခြင်းပြုစဉ်သာ လျှင် တိမ်တိုက်မှ ပဇ္ဇန္တနတ်သားတို့သည် များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ အလွန်ရွှေချင်စရာ တန်ဆာဆင်၍ မိမိဗိမာန်မှ ဆင်းသက်လာပြီးလျှင် အရှင်သောဘိတ၏ ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားစွာရောက် လာလေ၏။

၄။ ထိုအခါ အရှင်သောဘိတသည် ထိုမိုးနတ်သားကို မြင်၍ “ဒါယကာနတ်သား သင်သည်ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။ အတုမရှိသော ဘုရားရှင်၏ ဓါတ်တော်အလို့ငှာ ဒါယကာ ဖြစ်ပါလေ” ဟု ဆိုလေ၏။

၅။ ပဇ္ဇန္တနတ်သားသည် ထိုစကားကို ကြား၍ “ကောင်း လှပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင် ထိုဆံတော်အလို့ငှာ ဒါယကာ ပြုလိုပါသည် ဘုရား” ဟု ဝန်ခံလတ်သော် “ဒါယကာ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် စေတီတည်သင့်ရာ အရပ်ကို ရွေးချယ်စိစစ် လေလော” ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၆။ ထိုခဏ၌ ပဇ္ဇန္တနတ်မင်းသည် တန်ခိုးဖြင့် တစ်ခု သော တွင်းကို ပြုပြီးလျှင် ထိုတွင်း၌ ဓါတ်တော်တိုက် ဖန်ဆင်း၍ ဓါတ်တော်တိုက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော နေရာတို့ ခင်း၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း ရွှေဖြင့်ပြီးသော ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော် ဘုရားရှင်၏ ရုပ်တုတော်တို့ကို မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့၏ ရုပ်တုနှင့် တကွစီမံလေ၏။

ထိုနောက် နေရာအလယ်၌ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသောဓါတ်တော် ပန်းတောင်းကိုထားပြီးလျှင် ရောင် ခြည်တော် ခြောက်ရှိန် တောက်ထိန်လျက်ရှိသော ဆံတော် ဓါတ်ကို နတ်၌ဖြစ်သော နံ့သာရေဖြင့် ရေသပ္ပယ်၍ “အရှင်ဘုရား အလုံးစုံသော လူ့အပေါင်း၏ အစီးအပွား အလို့ငှာ ဤနေရာ၌သာ တည်နေတော် မူပါဘုရား” ဟု မြွက်ဆိုပြီးလျှင် ရဟန္တာခြောက်ပါးတို့၏ အလိုတော်ကျ အတိုင်း ထိုဓာတ်တော်ပန်းတောင်း၌သာလျှင် တည်ထား လေ၏။

၇။ ထိုခဏ၌ အောက်တွင်ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း မြေ တုန်လှုပ်ခြင်းစသော အံ့ဩဖွယ်တို့သည် ထင်ရှားစွာဖြစ် ကုန်၏။

၈။ ထိုအခါ ပဇ္ဇနန္ဒနတ်မင်းသည် ဆံတော်ခါတ်မြတ်ကို အာရုံပြုလျက် “ငါသည် ဤသို့ တန်ခိုးကြီးမား အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ခါတ်အလိုငှာ ဒါယကာ ဖြစ်ရပေပြီ။ ငါ၏ ကောင်းမှုအစုသည် ကောင်းလေစွ တကား” ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အပေါ်ရုံကိုချွတ်၍ ရခဲလှစွာသော မြွက်ဆိုလေ၏။

ဤသို့ ဆိုပြီးလျှင် ထိုဆံတော်ခါတ်ကို ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့် ပြားပြားဝပ် ရှိခဲ့၍ မိမိ၏ ကိုယ်၌ရုံအပ်သော ဖူးမြင်ခြင်း ဖြစ်လေစွာတကားဟုဆိုလျက် ဆံတော်ခါတ်ကို ပူဇော်ခြင်းပြုလေ၏။

၉။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လည်း မိမိအား လျှောက်ပတ်သော ပူဇော်ခြင်းကို ပြုကြကုန်၏။

ထိုနောက်ပဇ္ဇနန္ဒနတ်မင်းသည် ရတနာအထူးထူး ဖြင့် ပြီးသော အုတ်တို့ဖြင့် စေတီကို တည်စေ၏။

စေတီရင်ပြင်ကိုလည်း သုတ်သင်စေ၍ ထက်ဝန်း ကျင် တံတိုင်းခတ်ပြီးလျှင် မနီးမဝေး၌ ရေကန်တစ်ခုဖန်ဆင်း ၏။

လေးပါးသော အရပ်တို့၌လည်း ရွှေအိုး တို့ကို မြှုပ်၍ ဆံတော်ခါတ်ကို ပူဇော်ခြင်းပြုလေ၏။

၁၀။ အလုံးစုံသော ရဟန္တာမြတ်တို့သည် -

(က) “ဤစေတီသည် နောင်အခါ အလံတစ်ရာ မှ မြင်လတ္တံ့။”

(ခ) “တရားမင်းသည်လည်း ဤအရပ်၌သာ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့” ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့် ကြားကြကုန်၏။

၁၁။ ထိုစေတီတော်မြတ်ကား ထက်ဝန်းကျင်မှ မေ့လျော် ဘွယ်သော တံတိုင်းအနီး အစီအစဉ် စသည်ဖြင့် စေတီကို စီရင် ခြင်းကြောင့် နောင်အခါ၌ သောဏ္ဍာယစေတီတော် မြတ် ဟု ထင်ရှားအံ့။

ပဇ္ဇနန္ဒထူပဝင် ပြီး၏။

၃။ မင်္ဂလာမုခလာထူပဝင်

၁။ ပဇ္ဇနန္ဒနတ်မင်းစေတီတည်ပြီးသောအခါ ရဟန္တာ အရှင်မြတ် အားလုံးတို့သည် ထိုနေရာမှ ပြန်ဆုတ်၍ သမု ခြာကမ်းအနီး၌ ထက်ဝန်းကျင်မှ သော်ကပင်တို့ဖြင့် ဖူးလျှင် သော အနောက်ဖက်၌လည်း ချောက်ဖြင့် ဝန်းရံအပ်သော နေရာတစ်ခုကို မြင်ကြရလျှင် “ငါ့ရှင်တို့ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ခါတ် ဒါယကာအလိုငှာ အဘယ်သို့လျှင် ရှာဖွေသင့်

မည်နည်း” ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ အရှင်ပဒုမုတ္တရသည် ထိုရဟန္တာငါးပါးတို့အား “အရှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆံတော်ခါတ်ဒါယကာကို ရှာဖွေပါမည်” ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်သောစကားဖြင့် ဓိဋ္ဌာန်ခြင်းအမှုကို ပြုလေ၏။

“တစ်လောကလုံး၏ ညွှန်ဖူးတစ်နှုန်း အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လူအပေါင်းကို ဝဲဩဃာ၊ ရေအလျင်မှ ကယ်တင်ခြင်း အကျိုးငှာ ဤအရပ်၌ တည်နိုင်သည် ဖြစ်ပါအံ့။ ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အား တောင့်တတိုင်းမသွေ ပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားဦးခေါင်းကိန်းအောင်းတည်တတ် ဆံတော်မြတ်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ စေတီဒါယကာကို ရရပါလို၏ဘုရား”

၃။ ဤသို့ ဆုတောင်း ပတ္တပနာပြုစဉ် သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ် မဏိမေခလာနတ်သမီးသည် ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ထိုအရပ်၌ ကိုယ်ထင်ပြသကဲ့သို့ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်မြန်းလျက်များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ သမုဒ္ဒရာမှ ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်လာလေ၏။

၄။ ထိုအခါ မထေရ်မြတ်တို့သည် “ဥပါသိကာ ဒါယိကာမ၊ ဆံတော်ခါတ် အလို့ငှာ စေတီတည်ရန်အတွက် သင့်အား လျှောက်ပတ်လှပေ၏ စွမ်းနိုင်လျှင် အတုမရှိသော ခါတ်တော်၏ ဒါယိကာမ ဖြစ်ပါလော” ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

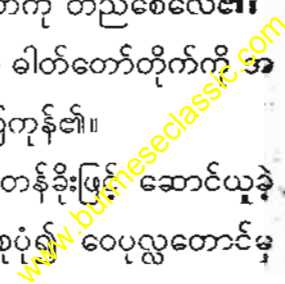
၅။ ထိုအခါ မဏိမေခလာနတ်သမီးသည် “ငါကား မာတုဂါမ ဖြစ်ချေ၏။ စေတီတည်ရာ၌ အဘယ်သို့ အုတ်စီခြင်းကို ပြုရအံ့နည်းဘုရား” ဟု ကြံ၍ “အရှင်သူမြတ်တို့ ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဘုရား” ဟုလျှောက်ကြားလေ၏။

၆။ “အို ဒါယိကာမ၊ ဤပစ္စန္တရာဇ်သားတို့အား အခပေးနိုင်လျှင် ထိုသူတို့သည် လျင်မြန်စွာ စေတီတည်ကုန်လတ္တံ့” ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

၇။ နတ်သမီးသည် “ကောင်းလှပါပြီဘုရား” ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့် သွား၍ ထိုပစ္စန္တရာဇ်သားတို့အား အခပေးသဖြင့် စေတီကို တည်စေလေ၏။

၈။ ထိုသူတို့သည် ထိုနေရာ၌ ခါတ်တော်တိုက်ကို အတောင် ရှစ်ဆယ်နက်အောင် ပြုကြကုန်၏။

၉။ ထိုအခါ နတ်သမီးသည် တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူခဲ့သော ရတနာကို ထက်ဝန်းကျင်စုပုံ၍ ဝေပုလ္လတောင်မှ

ကြောင့်တေးမင်း၏ ပတ္တမြားရတနာတမျှ မီးရောင်ကဲ့သို့ တောက်ပသော ပတ္တမြားရတနာတစ်ခဲနက်ကို ဓါတ်တော် တိုက်၏ အလယ်၌ ထားလေ၏။

ထိုတစ်ခဲနက်ပတ္တမြားရတနာအထက်၌ ဓါတ်တော် ကြုတ်ကို ဖန်ဆင်း၍ ထားလေ၏။

၁၀။ ဓါတ်တော်ကြုတ်ထားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်မဟာ ပထဝီ တုန်လှုပ်၏။

အခါမဲ့ လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည် ပြုံးပြုံး ပြက်ပြက် အရောင်ထွက်ကုန်၏။ မွေ့လျော်ဖွယ် မိုးရွာသွန်း၏။

နတ်ဗြဟ္မာ အားလုံးတို့သည် ကောင်းချီးနုမော် သာဓု ခေါ်ကုန်၏။

၁၁။ ထိုနောက် ဆံတော်ဓါတ်အား ကြီးကျယ်စွာ ပူဇော် သက္ကာရပြု၍ စေတီတည်စေ၏။ စေတီတည်ပြီးသောအခါ မဏိမေခလာနတ်သမီးသည် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက် ဤသို့သော စကားကို မြွက်ဆိုလေ၏။

“ငါးပါးမာရ်အောင် ဘုန်းခေါင်ထိပ်တင် ရှင်ပင် ဘုရား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် နှစ်ပေါင်း များမြောက်ငါး ထောင်ပတ်လုံး ဤဓါတ်တော်တိုက်၌ တည်နေတော်မူပါ ဘုရား၊ ရှင်တော် ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဤသတ္တဝါ

တို့သည် သေခြင်း ကင်းပ နိဗ္ဗာန်ကို သိရှိကြပါစေကုန် သတည်း” ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၁၂။ ဤသို့လျှင် မဏိမေခလာနတ်သမီးသည် ကြည်ညို စွာ မြွက်ဆို၍ ဆံတော်ကို ထည့်သွင်းကာ စေတီ ထက်ဝန်းကျင် ဖူးမြင်နိုင်အောင် တည်ထားစေလေပြီ။

တည်ထားပြီးသောအခါ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ နှစ်သက်ရွှင်လန်းစွာ ပြန်သွားပြီး လျှင် မိမိ ဝိမာန်သို့ ဝင်လေ၏။

မဏိမေခလာ ထူပဝင် ပြီး၏။

၄။ အဒ္ဓိတနာဝိက ထူပဝင်

၁။ ထိုမဏိမေခလာစေတီမှ မြောက်ဘက်အရပ်သို့ ထို အရှင်မြတ်အားလုံးတို့ ကြွလာသောအခါ သစ်ခက်ရွက်ညွန့် တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အေးမြသော အရိပ်ရှိသော ပညောင်ပင်တစ်ခု၌နေသော ရုက္ခစိုးနတ်သည် ထိုအရှင် မြတ်တို့ကို မြင်ရသဖြင့် “အရှင်ဘုရားတို့ အဘယ်အကျိုးငှာ ဤအရပ် သို့ ကြွလာကြပါသနည်း” ဟု မေးလျှောက်လေ ၏။

“ဒါယကာ နတ်မင်းဤနေရာသည် လျှောက်ပတ်၏ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော် ဓါတ်တစ်ဆူကို တည်ထားခြင်းငှာ ငါတို့ ကြွလာကြကုန်၏” ဟု ဆိုလတ်သော် “ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရားတို့” အကျွန်ုပ်တို့ သည်လည်း အရှင်မြတ်တို့နှင့် အတူတကွ ဝမ်းမြောက်သမှု ပြုလုပ်ပါမည်” ဟု လျှောက်ကြားလေ၏

၂။ ထိုအခါ အရှင်ဂုဏသာဂရသည် ဓါတ်တော် ဒါယကာ ရှာဖွေနေ၌ ငါ၏တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု ဓါတ်တော် ဒါယကာအလိုငှာ လက်အုပ်မိုးလျက် -

“ဘုရားရှင်၏ ဦးထိပ်၌ ဖြစ်သော ဆံတော်ဓါတ်သည် သတ္တဝါ အားလုံး၏ အစီးအပွားအလိုငှာ ဤနေရာ၌ အမြဲတည်နိုင်မည်ဖြစ်ပါအံ့၊ ဒါယကာ လွယ်ကူစွာ ရပါစေသတည်း” ဟု ဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် မြွက်ဆို၍ ဆံတော်ဓါတ်ကို ရှိခိုးလျက်သာ ထိုင်နေတော်မူလေ၏။

၃။ ထိုခဏ၌ ဘုရားရှင် ဆံတော်ဓါတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မထေရ်မြတ်၏ ဓိဋ္ဌာန်ခြင်း အစွမ်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်စသည်တို့၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိပြီးသော ကုန်သည်တို့ဖြင့် ပြည့်သော လှေ

တစ်စင်းသည် လေညင်းဆောင်သဖြင့် ထိုအရပ် ဒေသသို့ အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာလေ၏

၄။ ကုန်သည်တို့သည် ရဟန်းသံဃာကိုမြင်ရလျှင် “ငါတို့သည် သမုဒ္ဒရာခရီးသွားတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ခြောက်ပါးသော အရှင်ကောင်းတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ သံဃာတော်များအား ဖူးမြော်ရခြင်း ဟူသည် ရခိုင်ခဲလှ၏” ဟု ကြံစည်၍ လှေသူကြီးကို ပြောကြားကုန်၏။

၅။ လှေသူကြီးသည်လည်း ထိုစကားကို ကြား၍ သံဃာတော်အပေါင်းအား ကြည်ညိုလှသဖြင့် ကုန်သည်တို့နှင့် အတူ လှေကြီးမှ ဆင်းပြီးလျှင် လှေငယ်ပေါ်သို့ တက်၍ ထိုအရှင်မြတ် ခြောက်ပါးတို့ထံ ချဉ်းကပ် ရှိခိုးပြီးလျှင် “အရှင်မြတ်တို့အား ဤနေရာအရပ်၌ အဘယ်သို့သော ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိပါသနည်း” ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

၆။ “ဒါယကာ ငါတို့သည် မြင့်မြတ်လှသော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ်တစ်ဆူကို လူအပေါင်းတို့၏ အစီးအပွားအလိုငှာ စေတီတည်ထားလို၍ ဤအရပ်သို့ ရောက်လာကြကုန်၏” ဟု မိန့်ကြားတော်မူကုန်၏။

၇။ လှေသူကြီးသည် ထိုစကားကို ကြားရလျှင်ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ကုန်သည်တို့ကိုခေါ်၍ “အချင်းတို့ ငါတို့

သည် အရတော်လေစွတကား။ ဤသို့ ကြီးမားသော တန်ခိုး ရှိသော သတ္တဝါအပေါင်း၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တတ် သော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ဓါတ်ကို ငါတို့ဖူးမြင်ကြရခြင်း သည် ကောင်းစွာ လာဘ်တိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြီးလျှင် -

“အချင်းတို့၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာ၌ ကြာမြင့်စွာ ခရီးသွား ကြသော ငါတို့သည် ဤသို့သော အကျွန်ုပ်၏ မရကြစဘူး။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အာဘော်ဖြစ်ကြပါကုန်။ အကျွန်ုပ် သည် စေတီတည် လိုပါသည်” ဟု ဆိုလေ၏။

၈။ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း “ကောင်းပါပြီ”ဟု ဝန်ခံကြကုန်၏။

ရုက္ခစိုးနတ်သည်လည်း လူ့အသွင်ပြု၍ “အကျွန်ုပ် သည်လည်း သင်တို့၏ အာဘော်ဖြစ်ပါမည်”ဟု ဆို၏။

၉။ ထိုသူအားလုံးတို့သည် မထေရ်မြတ်တို့ထံ ချဉ်းကပ် ၍ သင့်လျော်သလောက် အလှူဝတ္ထုကို လှူဒါန်းပြီးလျှင် မထေရ်တို့ကို ရှိခိုးလျက် နေထိုင်ကြကုန်၏။

၁၀။ လှေသူကြီးသည် “အရှင်ဘုရားတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် သာ လျှင်ဆံတော်ဓါတ်အတွက် အဆောက်အဦကောင်းမွန် စွာ ပြုလုပ်ရာ၌ ကြောင့်ကြစိုက်လိုပါသည် ဘုရား” ဟု

တောင်းပန်စကား လျှောက်ကြား၏။

၁၁။ မထေရ်မြတ်တို့လည်း “ကောင်းပြီ ဒါယကာ၊ ပြုပေ တော့” ဟု ခွင့်ပြုစကား မိန့်ကြားကုန်၏။

၁၂။ လှေသူကြီးသည် ယောက်ျားတို့ကို စေခိုင်း၍ ဥစ္စာ များစွာ အကုန်ခံပြီးလျှင် ဓါတ်တော်တိုက်ကို ပြုလုပ်၍ ဓါတ်တော်တိုက်၌ ရတနာခုနစ်ပါးကိုထည့်၍ တိုက်ခန်း အလယ်၌ ဘုရားရှင်အား ထိုက်သောနေရာကို ခင်းပြီးလျှင် အရှင်ဂုဏသာဂရ မထေရ်မြတ်၏ လက်တော်မှဆံတော် ဓါတ်ကိုယူ၍ ထည့်ထားလေ၏။

၁၃။ ထားလျှင်ထားခြင်း အလုံးစုံသော အံ့ဩဖွယ်တို့ သည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၁၄။ ထိုအခါ လှေသူကြီးသည် အလွန်တရာ ဝမ်းမြောက် လှသဖြင့်

“အိုအချင်းတို့၊ တစ်လောကလုံး၏ ဆရာသမား အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓါတ်အတွက် ဒါယကာ ငါဖြစ်ချေ၏အရတော်လေစွတကား”ဟု နှုတ်မြှောက် သံချိုရွတ်ဆိုလေ၏။

၁၅။ ဤသို့ဆို၍ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့် စေတီတော် ကို ရှိခိုး၍ အထူးထူးသော တံခွန်ကုက္ကားကို စိုက်ထူပူဇော်

ပြီးလျှင် စေတီကို လက်ျာရစ်၍ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုး၍ ကုန်သည်တို့နှင့် အတူလှေစီးကာ မိမိမြို့ရွာသို့ ထွက်သွားလေ၏။

၁၆။ ရုက္ခစိုးနတ်သည်ကား စေတီကို နှစ်သက်မြတ်နိုးလှ သဖြင့် ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှည်လျက် ထိုစေတီကို စောင့်ရှောက်ကာနေလေ၏။

အဒ္ဓိကနာဝိက ထူပဝင် ပြီး၏။

၅။ ဝရုဏ နာဂရာဇ ထူပဝင်

၁။ ထိုခရီးသွားကုန်သည် လှေသူကြီးတို့၏ စေတီတော် မှ အရှေ့ဘက်အရပ်သို့ ဝင်၍မြစ်၏ ကမ်းနား၌ မွေ့လျော် ပျော်ဖွယ် ကောင်းသောအရပ်တစ်ခုရှိ၏။

ရဟန္တာအရှင်မြတ် တို့သည် ထိုအရပ်သို့ ရောက် ကြလျှင် -

“ငါ့ရှင်တို့ ၊ ဤနေရာ သည် အရိပ် ရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဤနေရာ၌ ဆံတော်ခါတ်တစ်ဆူကို တည်ထားခြင်းငှာ သင့်လျော်၏” ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ ဉာဏပဏ္ဍိတမထေရ်သည် ဒါယကာရှာဖွေ ရေး၌ “ငါ၏တာဝန်” ဟုဆို၍ ဒူးဝန်းတစ်ဘက် မြေ၌ထောက်

လျက် လက်အုပ်ကို ဦးခေါင်း၌ ထားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်သည် တစ်လောကလုံး၏ နိဗ္ဗာန်ခရီးဆောင်ဖြစ်၏ အတုမရှိသော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်၏ ထိုဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ် စင်စစ် အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့၊ အရှင်မြတ်အလိုငှာ ဒါယကာ ရပါလို၏” ဟု မြွက်ဆိုလေ၏

၃။ ဤသို့ အရိုအသေပြု၍ မြွက်ဆိုစဉ်သာလျှင် တစ်ဦး သော ဝရုဏမည်သော နဂါးပြည်မှ အခြံအရံနှင့်တကွ ထွက်လာ၍ မထေရ်မြတ်၏ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားစွာ ရောက်လာလေ၏။

၄။ နဂါးမင်းသည် မထေရ်တို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ကြွလာ ခြင်းအကြောင်းကို မေးလျှောက်သဖြင့်

“ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ်ကို တည်ထားခြင်းငှာ သာလျှင် ဤအရပ်သို့ရောက်လာပေသည် ဒါယကာ”ဟု မိန့်ဆိုလတ်သော်

“အရှင်ဘုရားတို့ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ဆံတော် ခါတ်စေ တီ၌ အကျွန်ုပ်၏ တာဝန်ကို ပြုတော်မူကြပါ ဘုရား”ဟု တောင်းပန်သဖြင့် အခွင့်ရသောကြောင့် မိမိပရိသတ်ကို ခေါ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခါတ်တော်တိုက်အလိုငှာမြေ ကို သုတ်သင်စေ၍ တွင်းကို တူးစေလေ၏။

ခါတ်တော်တိုက်ကို နတ်ဗိမ္မာန်နှင့်တူအောင် ပြုစေ ပြီးလျှင် အလယ်၌ ရတနာဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်တစ်ခု ဖန်ဆင်း၍ ထီးဖြူမိုးစေလျက် ခါတ်တော်ပန်းတောင်းကို ဦးခေါင်းဖြင့်ရွက်၍ အဘိုးတန် ပတ္တမြားကြုတ် တစ်ခုပြုလုပ် ပြီးလျှင် အလွန်ရီသေစွာသော အမှုပြုသဖြင့် မထေရ်မြတ် တို့၏အလိုအားလျော်စွာ တည်ထားလေသည်။

၅။ ထိုခဏ၌ သာလျှင် အောက်၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်း အတိုင်း တန်ခိုးတော်ပြခြင်း အမျိုးမျိုးတို့သည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

၆။ နဂါးမင်းသည်လည်း ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် မိမိ အသုံး အဆောင်ဖြစ်သော စကြဝတေးမင်း၏ ပတ္တမြားနှင့် တူသောများစွာ အဖိုးထိုက်တန်သော လိုရာခပ်သိမ်း ပေးစွမ်းနိုင်သော ပတ္တမြား ရတနာ တစ်ခုကိုလည်း မိမိ၏ လည်မှ ဖြုတ်၍ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ်အား ပူဇော်ခြင်း အမှုကို ပြုလေ၏။

၇။ အလုံးစုံသော နဂါးပရိသတ်တို့သည် ကကြလျက် သီဆိုကြလျက် တူရိယာ အားလုံးကို တီးမှုတ်ကြလျက် ကြွေး ကြော်ကြလေကုန်၏။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လည်း အထူးထူး အပြားပြား ကောင်းချီးပေးကုန်၏။

၈။ ထိုခဏ၌ နဂါးမင်းသည် ဆံတော်ခါတ်စေတီကို အလွန်တရာ ရှုချင်ဖွယ်ကောင်းအောင် တည်ထားစေ လေ၏။

၉။ စေတီတည်ပြီးသောအခါ နဂါးမင်းသည် လက်ျာရစ် လှည့်၍ ညွတ်သော ဦးခေါင်းဖြင့် ရှိခိုးလျက် -

“ကမ္ဘာကုဋေတို့ဖြင့် မသေနိုင်အောင် အသက်ရှည် သော်လည်း ရခဲလှစွာသော ဘုရားရှင်ကို ငါဖူးတွေ့ရလေပြီ။ ကုသိုလ်လိုလားသော ငါသည်ထိုဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ် ဒါယကာလည်းဖြစ်ရပေ၏” ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၁၀။ တန်ခိုးကြီးသော ဝရုဏနဂါးမင်းသည် ဤသို့ မြွက် ဆို၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နဂါးတို့ ခြံရံကာ ပြန်သွားလေ၏ ဝရုဏနာဂရာဇ ထူပဝင် ပြီး၏။

၆။ သတ္တနာဝိက ထူပဝင်

၁။ ထိုနဂါးမင်း စေတီမှ မြောက်ဘက် အရပ်သို့ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ ကြွသွားကြသောအခါ မနီးလွန်းမဝေးလွန်း ကုသိုလ်လိုလားသောသူတို့၏ အသွားအလာနှင့် ပြည့်စုံ သော နေရာတစ်ခုကို မြင်ရလျှင် -

“ငါ့ရှင်တို့ ဤနေရာသည် လျှောက်ပတ်၏။ ဤ

နေရာ၌ ကြွင်းကျန်သော ဘုရားရှင်ဆံတော် ဓါတ်တစ်ဆူ တို့ကို တည်ထားသင့်၏” ဟု ဆိုကြကုန်၏။

၂။ ထိုအခါ အရှင်ရေဝတသန္တာန်၌ အကြံပေါ်ပေါက် လာ၏။ “ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ငါးပါးတို့မှာ ဒါယကာရကြ သဖြင့် နှလုံးအလိုအပြီးသို့ ရောက်ပြီ၊ ထိုအတူ ငါသည် လည်း ဤနေရာ၌ ဒါယကာ တစ်ဦးကိုရချင်၏။ ငါသည် ဆံတော်အမှု ပြုရပါမူ ကောင်းလေစွ”ဟု အကြံပေါ်ပေါက် လာ၏။

၃။ ထိုအခါအရှင်ရေဝတသည် ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ရှိသေမှုကို ပြည့်စုံစေပြီး လျှင် -

“ဘုန်းတော် ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ရှင် တော်မြတ်ဘုရားသည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပတ်လုံး ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီးလျှင် စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးကို စွန့်၍ နတ်လူတို့ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို ပြုတော် မူသဖြင့် ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည် စင်စစ် ဖြစ်ပါလျှင်၊ ယခုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် စေတီဒါယကာ ဤနေရာသို့ ရောက်လာပါစေ သတည်း”ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ဤသို့ စကားကိုမြွက်ဆိုလေ ၏။

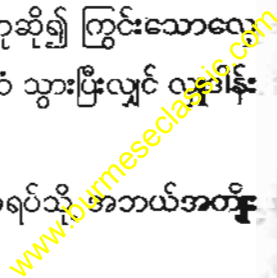
“နိဗ္ဗာန်ခရီး အပြီးဆောင်တတ် ဘုရားမြတ်၊ ရှင်တော် မြတ်သည် လူအပေါင်း၏ အစီးအပွားအလိုငှာ ဤနေရာ၌ ခွင့်ပြုနိုင်သည် စင်စစ်ဖြစ်တော်မူပါလျှင် ရှင်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဆံတော်ဓါတ် စေတီအလိုငှာ ဒါယကာ ကို ရလိုပါသည်ဘုရား” ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၄။ ဤသို့ တောင့်တစဉ်သာလျှင် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော လှေခုနစ်စင်း အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ဒမိဋ္ဌလူမျိုး၊ ကျေးလူမျိုး ကုန်သည်တို့သည် ဆံတော်ဓါတ် တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ကြဉ်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့ တစ်ပါးသော အရပ်သို့ သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြသဖြင့် ထိုနေရာအရပ်သို့ သာ အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာကြလေကုန်၏။

၅။ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း အဝေးမှ ရဟန်းသံဃာ တော်တို့ကိုမြင်ရလျှင် လှူဒါန်းလိုကြသဖြင့် အကြီးဆုံးသော လှေသူကြီးကို ပြောကြားကြလေကုန်၏။

၆။ ထိုစကားကို ကြား၍ လှေသူကြီးသည်လည်း ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ငါသည်လည်း သွားပေအံ့ဟုဆို၍ ကြွင်းသောလှေ သူကြီးတို့နှင့်တကွ မထေရ်မြတ်တို့ထံ သွားပြီးလျှင် လှူဒါန်း ဆည်းကပ်၍ -

“အရှင်မြတ်ဘုရားတို့၊ ဤအရပ်သို့ အဘယ်အတိုင်း

ငှာ ကြွလာပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက်ကြလေကုန်၏။

၇။ "ဒါယကာတို့၊ အားဆယ်ပါးကို ဆောင်တော်မူသော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ်ကို သတ္တဝါတို့ အစီးအပွားအလို့ငှာ တည်ထားလိုသဖြင့် ကြွရောက်လာကြကုန်၏" ဟု မိန့်ဆိုကြကုန်၏။

၈။ ထိုသို့မိန့်ဆိုလတ်သော် လှေသူကြီးခုနစ်ဦးနှင့် ကျေးလူမျိုးကုန်သည်တို့ သန္တာန်၌ အကြံဖြစ်ပေါ်လာသည်မှာ -

"ငါတို့သည် ရှေးအခါ ဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ရသောအခါ၌ တောက်ပြောင်ထိန်ထိန် ခြောက်ရောင်ရှိန်လျှပ်ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကြရကုန်ပြီ။ ယခုအခါ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ခါတ် အာနုဘော်ကား အဘယ်သို့သော သဘောရှိမည်နည်း" ဟု ကြံစည်ကြကုန်စဉ် ယုံမှားသင်္ကာဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

၉။ ထိုဒါယကာအားလုံးတို့၏ ယုံမှားသင်္ကာကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ ဆံတော်ခါတ်သည် တန်ခိုးတော်ပြလေ၏။

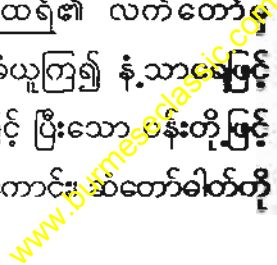
၁၀။ ထို့ကြောင့် ဤသို့သော စကားကို ဆိုအပ်ပေ၏ ဆံတော်ခါတ်မှထွက်သော ရောင်ခြည်သည်ကဏ္ဍ၏သရက်ပင်ရင်း၌ ရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍ လအပေါင်း၏ မက်စိန်

နှစ်ခြိုက် မြတ်နိုးဖွယ်ရာ ရေ မီး နှစ်မျိုး တန်ခိုးအစုံတို့ ပေါင်းဆုံကာပြလေ၏။

၁၁။ လှေသူကြီး ကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ထိုတန်ခိုးတော်ကိုမြင်ရလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပွားကြသဖြင့် အသီးသီး မိမိအား ထိုက်လျောက်စွာ ပူဇော်သက္ကာရ ပြုကြကုန်၏။

ခါတ်တော်အား ပူဇော်သက္ကာရ ပြုပြီးလျှင် ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တို့ထံ သွား၍ စေတီတော်တည်ရန် အခွင့်တောင်းကြကုန်၏။

ထိုလှေသူကြီးကုန်သည် အားလုံးတို့သည် အခွင့်ရကြသဖြင့် ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း ခါတ်တော်တိုက်ကို ပြုစေ၍ ထိုတိုက်၌ အလုံးစုံသော ရတနာကို စုပုံပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အားထိုက်သော နေရာကို ခင်းစေ၍ ဆီမီးညှို့ထွန်းစေ၍ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ အသီတိသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော်တို့ကိုထား၍ အလယ်၌ ရွှေပန်းတောင်းတို့ထားပြီးလျှင် အရှင်ရေဝတမထေရ်၏ လက်တော်ဖြင့် အတုမရှိသော ဆံတော်ဓာတ်ကို ခံယူကြ၍ နံ့သာချေဖြင့် ရေသပ္ပယ်ကြပြီးလျှင် ရွှေငွေတို့ဖြင့် ပြီးသော မန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆီမီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ဆံတော်ခါတ်တို့

သည်းခံတော်မူရန် တောင်းပန်ကန်တော့၍ ပန်းတောင်း၌ ထားကြကုန်လေ၏။

၁၂။ ထိုခဏ၌သာလျှင် အောက်၌ ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း မြေလှုပ်စေခြင်းစသော အံ့ဩဖွယ်တို့သည် ထင်စွာ ဖြစ်ကုန်၏။

တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်မှ နတ်တို့သည် လည်း ကောင်းချီးပေးကြကုန်၏။

၁၃။ ထိုလှေသူကြီးတို့သည် စေတီကိုတည်၍ ပြီးစီးသော အခါ တံခွန်၊ ကုက္ကားတို့ကို အထူးထူးအပြားပြား စိုက်ထူစေ၍ စေတီတော်မြတ်ကို ရှိခိုး၍ -

“အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကျေးလူ မိုး ဥပါသကာတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကောင်းသော အတွေ့ရှိသော ဆံတော်ဓါတ်ကို ယုံကြည်စွာသဒ္ဓါတရားရှိ၍ ဤသို့ သောပူဇော်သက္ကာရကို ပြုကြပါသည်ဘုရား” ဟု လျှောက်ဆိုကြကုန်၏။

၁၄။ ထိုနောက်မှ ထိုစေတီကို သဒ္ဓါတရားယုံကြည်သော အားဖြင့် တည်ထားခြင်းကြောင့် သဒ္ဓါစေတီ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆို ကြကုန်၏။ ဒမိဋ္ဌလူမျိုးတို့ တည်ထားခြင်းကြောင့် ဒမိဋ္ဌစေတီ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

နှစ်ခြိုက် မြတ်နိုးဘွယ်ရာ ရေ၊ မီး နှစ်မျိုး တန်ခိုးအစုံကို ပေါင်းဆုံကာပြုလေ၏။

၁၁။ လှေသူကြီး ကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ထိုတန်ခိုးတော်ကိုမြင်ရလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပွားကြသဖြင့် အသီးသီးမိမိအား ထိုက်လျောက်စွာ ပူဇော်သက္ကာရ ပြုကြကုန်၏။

ဓါတ်တော်အား ပူဇော်သက္ကာရ ပြုပြီးလျှင် ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တို့ထံ သွား၍ စေတီတော်တည်ရန် အခွင့်တောင်းကြကုန်၏။

ထိုလှေသူကြီးကုန်သည် အားလုံးတို့သည် အခွင့်ရကြသဖြင့် ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း ဓါတ်တော်တိုက်ကို ပြုစေ၍ ထိုတိုက်၌ အလုံးစုံသော ရတနာကို စုပုံပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အားထိုက်သော နေရာကို ခင်းစေ၍ ဆီမီးညှိထွန်းစေ၍ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ အသီတိသာဝကတို့၏ ရုပ်တုတော်တို့ကိုထား၍ အလယ်၌ ရွှေပန်းတောင်းကို ထားပြီးလျှင် အရှင်ရေဝတမထေရ်၏ လက်တော်မှ အတုမရှိသော ဆံတော်ဓါတ်ကို ခံယူကြ၍ နံ့သာချေဖြင့် ရေသပ္ပယ်ကြပြီးလျှင် ရွှေငွေတို့ဖြင့် ပြီးသော ပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆီမီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆံတော်ဓါတ်ကို

သည်းခံတော်မူရန် တောင်းပန်ကန်တော့၍ ပန်းတောင်း၌ ထားကြကုန်လေ၏။

၁၂။ ထိုခဏ၌သာလျှင် အောက်၌ ဆိုပြီးသော နည်းအတိုင်း မြေလှုပ်စေခြင်းစသော အံ့ဩဘွယ်တို့သည် ထင်စွာဖြစ်ကုန်၏။

တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်မှ နတ်တို့သည် လည်း ကောင်းချီးပေးကြကုန်၏။

၁၃။ ထိုလေ့သူကြီးတို့သည် စေတီကိုတည်၍ ပြီးစီးသော အခါ တံခွန်၊ ကုက္ကားတို့ကို အထူးထူးအပြားပြား စိုက်ထူစေ၍ စေတီတော်မြတ်ကို ရှိခိုး၍

“အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကျေးလူမျိုး ဥပါသကာတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကောင်းသော အတွေ့ရှိသော ဆံတော်ခါတ်ကို ယုံကြည်စွာသဒ္ဓါတရားရှိ၍ ဤသို့ သောပူဇော်သက္ကာရကို ပြုကြပါသည်ဘုရား” ဟု လျှောက်ဆိုကြကုန်၏။

၁၄။ ထိုနောက်မှ ထိုစေတီကို သဒ္ဓါတရားယုံကြည်သော အားဖြင့် တည်ထားခြင်းကြောင့် သဒ္ဓါစေတီ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆို ကြကုန်၏။ ဒမိဋ္ဌလူမျိုးတို့ တည်ထားခြင်းကြောင့် ဒမိဋ္ဌစေတီ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။

၁၅။ ထိုလေ့သူကြီးတို့သည်၎င်း၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ စေတီတော်မြတ်ကို တောင်းပန်ကန်တော့ကြပြီးလျှင် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့အား လှူစရာကို လှူဒါန်းကြ၍ အသီးသီးမိမိ၏ လှေကိုစီး၍ ပြန်သွားကြကုန်၏။

၁၆။ ခြောက်ပါးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်လည်း ကြံ့စည်တောင့်တသောအတိုင်း အကြံအစည် ပြည့်စုံကြလေကုန်၏။

သတ္တနာဝိက ထူပဝင် ပြီး၏။

၁၇။ ထိုအရပ် ဒေသကိုလည်း ဆံတော် ဓါတ်တို့၏ တည်နေရာဌာနဖြစ်သောကြောင့် ကေသဝတီမြို့ ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်အံ့။

ဆကေသ ဓါတုဝင် ပြီး၏။

ဤသို့ ဤသို့သော အထောက်အထားများကို တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုတင်ပြချက်များသည် အာစရိယ ဝံသစာတမ်းများနှင့် အတူတူဖြစ်ကြောင်း သက်သေများ ဖြစ်လေသည်။

ဥက္ကလာပ ဇနပထမည်သော အရပ်တွင် နေသော တပုဿ ဘလ္လိက ညီနောင်တို့ အရင်းကစ၍ ဘုရားဖြစ် တော်မူစ သတ္တဌာန အလွန် (၇) ရက် (၇) ကြိမ် (၄၉) ရက် ဝါဆို လဆန်း (၄) ရက် (၅) ရက်ကပင် ရာမညတိုင်း သုဝဏ္ဏ ဘူမိ အရပ်သို့ ဆံတော်မြတ် သက်ဆင်းတော်မူကြောင်း ထင်ရှားစွာ သက်သေပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်ကား ရာမညတိုင်း သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ လက်ဦး စွာ သာသနာတော် ဆိုက်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးနောက် (၈)ဝါမြောက် ကပင်လျှင် ရဟန္တာအရှင် ဂဝံပတိ ပြုစုတော်မူ၍ ရာမည တိုင်း သုဝဏ္ဏဘူမိ အရပ်၌ သာသနာတော်ကြီး ထွန်းကား တော်မူ၏။

ဤကား နှစ်ကြိမ်မြောက် သာသနာတော်ကြီး ဆိုက်ရောက်ခြင်းဖြစ်၏။

တစ်ဖန် မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသည့် နောက် သာသနာသက္ကရာဇ် (၂၃၅) ခုနှစ်သို့ ရောက်

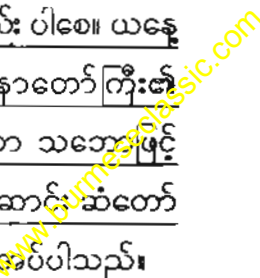
ပြန်သောအခါ ရဟန္တာအရှင် သောဏမထေရ်နှင့် အရှင် ဥက္ကရ မထေရ်စသော သာသနာပြု မထေရ် ငါးပါးတို့ ပြုစု သောကြောင့် ရာမညတိုင်း သုဝဏ္ဏဘူမိ၌ သာသနာတော် မြတ်ကြီး ထွန်းကားတော် မူပြန်သည်။

ဤကား သုံးကြိမ်မြောက် သာသနာတော်ကြီး ဆိုက် ရောက်ခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့ ဤသို့သော သာသနာတော် ဆိုက်ရောက်ပုံ အကြောင်းတို့ကို သာသနာ လင်္ကာရ စာတမ်း၌ ပါရှိပေ သည်။

ထိုထို ဤဤသော အထောက်အထားသက်သေ သက်ကန်တို့သည် ယနေ့ ယခု ခိုင်လုံစွာ ရှာဖွေတူးဖော် ရရှိသဖြင့် မြန်မာပြည်ကြီး ကံကောင်းလှပေသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုစာတမ်းကိုလည်း သုဝဏ္ဏဘူမိလည်း ပါစေ။ သာသနာတော် အစဉ်အဆက်လည်းပါစေ။ ကေလာ သ အစ ရွှေပါဒ ခတော်မူသော အကြောင်းလည်း ပါစေ။ တစ်ကြော့ပြန် သာသနာ အစဉ်အဆက်လည်း ပါစေ။ ယနေ့ ယခု သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင် သာသနာတော်ကြီး၏ တစ်ကြော့ပြန်ပေါ်ပုံကိုလည်းပါစေ ဟူသော သဘောဖြင့် ဤစာတမ်းကို သုဝဏ္ဏဘူမိနှင့် ကျိုက်ထီးဆောင် ဆံတော် ရှင်သာသနာ လင်္ကာရ စာတမ်းဟု ခေါ်ဆိုအပ်ပါသည်။

ဦးကားသောကျမ်းများ

- ၁။ ဦးဖိုးလတ်၊ ရှေးဟောင်း မြန်မာရာဇဝင်နှင့် ယဉ်ကျေးမှု သုတေသန၊ ရန်ကုန် ပညာနန္ဒပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၆၂။
- ၂။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း၊ မြန်မာရာဇဝင်စာတမ်း အမှတ် ၁၊ ရန်ကုန်၊ မဟာဒဂုံ၊ စာပေထုတ်ဝေရေး ၁၉၆၄။
- ၃။ ပုဂံ ကျန်စစ်သားမင်းကြီးအတ္ထုပ္ပတ္တိကျောက်စာများ၊ မြကန် ကျောက်စာ၊ အလံပုဂံကျောက်စာ၊ ပြည်ရွှေဆံတော် ကျောက်စာ၊ သထုံကျောက်စာကျောက်စာ၊ မွန်ကျောက်စာ ပေါင်းချုပ် ရှေးဟောင်းသုတေသန ဌာနခွဲ ၁၉၆၅။
- ၄။ ဦးတင် မြန်မာမင်း အုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း၊ ရန်ကုန်၊ ဗဟိုပုံနှိပ် တိုက်၊ ၁၉၆၅။
- ၅။ ဂျေ အက်စ် ဖာနီဗဲလ် နှင့် ဖေမောင်တင် တည်းဖြတ်၊ ဇမ္ဗူဒီပ ဥဆောင်းကျမ်း မြန်မာနိုင်ငံသုတေသနအသင်း စာစဉ်သစ် ၂၊ စာပေဗိမာန်ပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၆၀ပြည့်
- ၆။ ဦးဘေ၊ ရာဇဝံသဇာလိနီ မည်သော ပုဂံရာဇဝင်သစ်၊ မြန်မာ့တာရာပုံနှိပ်တိုက်၊ မန္တလေး၊ ၁၃၁၄။
- ၇။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း၊ မြန်မာရာဇဝင်စာတမ်း၊ အမှတ် ၁၊ ခေတ်ဟောင်းမြန်မာရာဇဝင်များ ရန်ကုန်၊ ၁၉၆၄။
- ၈။ ဦးအောင်သော် ဗိဿနိုးမြို့ဟောင်း၊ တက္ကသိုလ်ပညာ ပဒေသစာစောင် အတွဲ ၁၊ အပိုင်း ၂၊ ၁၉၆၆၊ ဇွန်
- ၉။ ဦးစိန်မောင်ဦး၊ သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်း တက္ကသိုလ်ပညာ ပဒေသစာစောင် အတွဲ ၃၊ အပိုင်း ၁၊ ၁၉၆၈၊ ဇန်နဝါရီ

- ၁၀။ ဦးသိန်းလွင်၊ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်အရှင်မှ အခြေ စကားဖွင့်ဖော်ပြပြင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာသဖြင့် ပွင့်လင်းလျက်ရှိနေသော၊ ဆံတော်အရှင်စေတီတော်များ
- ၁၁။ သီဟိုဠ်ကျွန်း- အနုရာခမြို့ တောင်ဘက် မဟာဝိဟာရ ကျောင်း ရဟန္တာမြတ်တပါးရေးသားတော်မူသော ဆကေသခါတုဝင်နှင့် သောဏ္ဍာယစေတီ ကျောက်စာ ဆရာကြီး ဦးမြသိန်းထွန်း၊ သဒ္ဓမ္မရှင်းတမ်း ၃- ကျမ်းတွဲ၊ ဆန်းလိုက် ဦးမောင်ကြီး သာသနာမုခစာအုပ် တိုက် ဆူးလေဘုရားဝင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဆကေသာဓာတုဝင် မြန်မာပြန်၊ စာမျက်နှာ ၂၈မှ ၅၄အထိ။
- ၁၂။ ဓနုဖြူမြို့နယ် ညောင်ချောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး သီရိဘဒ္ဒန္တဉာဏဝံသ ရေးသားတော်မူသော အဟော အတ္ထရိယာဝတ သောဏ္ဍာယစေတီတော်ကြီး ကျောက်စာ ဆန်းလိုက် ဦးမောင်ကြီး သာသနာမုခစာအုပ်တိုက်၊ ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၃၁၄ တပေါင်းလ ပထမနှိပ်ခြင်း၊ ယောဂီပုံနှိပ်တိုက် ၂၄၅ လွစွလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ စာမျက်နှာ ၅၇ မှ ၈၂အထိ။
- ၁၃။ ပြည်တော်သာဦးထွန်းရီ ပါဒနိုင်ငံတော်ရာဇဝင်နှင့် ရုပ်ပွား စေတီတော်များသမိုင်း၊ အောက်မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် နှစ်ပေါင်း ၂၆၀၀ ကျော် တိမ်မြုပ်ပျောက်ဆုံးနေသော ဘုရင့်နေပြည်တော်ဟောင်းကြီးတစ်ခုကို ရန်ကုန်အနီး၌ တွေ့ရ၍ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပြုစုရေးသားသည်။ ၁၃၁၉ ခု ပထမနှိပ်ခြင်း။

၁၄။ ကထိက ဦးသက်တင် ရွှေမော်ခေါသမိုင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ ဘာသာပြန်သမိုင်း အမှတ် ၃၆၁၊ ပြည်လမ်း ရန်ကုန်မြို့၊ ပထမနိပ်ခြင်း ၁၉၅၄၊ မတ်လ၊ ရွှေမော်ခေါပေါ်တော်မူများ၊ စာမျက်နှာ ၁၂၅ မှ ၁၃၃အထိ။

၁၅။ ဘီးလင်းကျိတ်ထိုမြို့နေ ပင်စင်အငြိမ်းစား စစ်ကဲတော်မင်း မောင်ရွှေနော် စုဆောင်းရေးသားအပ်သော မွန်ရာဇဝင် နှင့် စေတီတော်သမိုင်းပေါင်းချုပ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဟံသာဝတီ စာတင်းစာတိုက် ၁၈၉၉ ခုနှစ်။

၁၆။ ရာမာဓိပတိဘွဲ့ခံ ဓမ္မစေတီမင်းတရားကြီး၏ ရွှေတိပုံမွန် ကျောက်စာနှင့် ရတနာစကြိုမွန်ကျောက်စာ၊ မူရင်း ကျောက်စာနှင့် မြန်မာဘာသာပြန်၊ ရှေးဟောင်းသုတေသန ညွှန်ကြားရေးဝန် သီရိပျံချီ ဦးလူဖေဝင်း ပြန်ဆို တည်းဖြတ်သည်။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ ပြည်ထောင်စုယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန မွန်ယဉ် ကျေးမှုဌာန စိတ်မှ ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိသည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်။

၁၇။ သုတေသီ မြင့်ထွန်း၊ ဆန်းလွင်၊ အထူးဆောင်းပါး ဗိုလ်တ ထောင်စေတော်ဦးစေတီမှ အံ့ဖွယ်ဆန်းကြယ် မြန်နန်းနွယ်၊ ဓမ္မရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း၊ စာမျက်နှာ ၂၂၊ ၂၃

၁၈။ ရာမာဓိပတိဘွဲ့ခံ ဓမ္မစေတီမင်းတရားကြီး၏ ကလျာဏီမွန် ကျောက်စာ၊ မူရင်းကျောက်စာနှင့် မြန်မာဘာသာပြန် ရှေးဟောင်းသုတေသန ညွှန်ကြားရေးဝန် သီရိပျံချီ ဦးလူဖေဝင်း ပြန်ဆိုတည်းဖြတ်သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်။

၁၉။ ကထိက ဦးသက်တင်၊ သံလျင်မြို့ ဆံတော်ရှင် ကျိတ် ခေါက် စေတီတော်မြတ်သမိုင်း၊ ဒုတိအကြိမ် ၁၉၇၁၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ပ။ မြန်မာ၊ ပါဠိ၊ မွန်၊ ကျောက်စာ၊ ပေစာ၊ ပုရပိုက်စာ၊ အုတ်ခွက်စာ၊ ပုံနှိပ်စာများနှင့် တိဘက်၊ ပေါ်တူဂီ၊ အင်္ဂလိပ်၊ အီတလီ၊ ဒတ်(ချ်)၊ ပြင်သစ်၊ မှတ်တမ်း မျိုးစုံမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိသော သုတေသနသမိုင်းဖြစ်သည်။

၂၀။ ဦးကုလား၊ မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး ပထမတွဲ ဟံသာဝတီ ပုံနှိပ်တိုက် ၁၉၆၁၊ မဟာဓမ္မသင်္ကြံ၊ သာသနာလင်္ကာရစာ တမ်း ရန်ကုန်၊ ဟံသာဝတီ စာပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၅၆ ခုနှစ်။

၂၁။ မွန်ရာဇဝင်၊ ရန်ကုန်မြန်မာပြည် စာပုံနှိပ် အလုပ်သမားများ အသင်းပုံနှိပ်တိုက် ၁၂၈၄ ခုနှစ်။

၂၂။ ဗိုလ်မှူးဘရှင်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်သမိုင်း၊ ရန်ကုန်၊ ပြည်သူ့အလင်းပုံနှိပ်တိုက်၊ အဋ္ဌမအကြိမ် ပုံနှိပ် ၁၉၆၁ ခုနှစ်။

၂၃။ တွင်းသင်းတိုက်ဝန် မဟာစည်သူ တွင်းသင်းမဟာရာဇဝင် သစ်၊ မင်္ဂလာပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်။

၂၄။ ပုဂံ ရွှေစည်းခုံ ခေါင်းလောင်းစာ ရှေးဟောင်းသုတေသန အစီရင်ခံစာ ၁၉၅၂၊ ၅၃ ခုနှစ်။

၂၅။ မိုင်းခိုင်းမြို့စား ဦးယံ၊ ပိဋကတ်တော်သမိုင်း၊ ဟံသာဝတီ ပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၉၅၄ ခုနှစ်။

၂၆။ ဦးဖေမောင်တင်၊ မြန်မာစာပေသမိုင်း၊ တက္ကသိုလ်ပုံနှိပ် တိုက် ၁၉၆၅ခုနှစ်။

၂၇။ ဦးဘသန်း ၊ ကျောင်းသုံးမြန်မာရာဇဝင်၊ ပိဋကတ်တော်
ပြန်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်၊ မန္တလေး ၁၉၅၁။

၂၈။ ဗိုလ်ဘရူင်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်သမိုင်း ပြည်သူ့
အလင်းပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ၁၉၆၃ ခု။

၂၉။ ဦးကုလား၊ မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး ပထမတွဲ၊ ဆရာပွား
တည်းဖြတ်၊ မြန်မာနိုင်ငံသုတေသနအသင်း၊ ကျမ်းစဉ် ၅၊
ဟံသာဝတီ ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်။

၃၀။ ဒေါ်ကြင်ဌေး၊ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသော မြန်မာနိုင်
ငံ မြို့တော်များ တက္ကသိုလ်ပညာပဒေသာစာစောင်၊ ၁၉၆၆
ခု မေလ၊ အတွဲ ၁၊ အပိုင်း ၁။

၃၁။ ဦးအောင်သော်၊ ပြဒါးလင်းဂူနှင့် ပညာရှင်သုတေသီတစ်ဦး
၏ အမြင်၊ လမ်းစဉ် သတင်း၊ ၁၉၆၉ ခု၊ ဧပြီလ ၁၅၊
အတွဲ ၅၊ အမှတ် ၈။

၃၂။ အခြေပြ မြန်မာနိုင်ငံရေးသမိုင်း ပထမတွဲ၊ ပထမပုံနှိပ်ခြင်း
ဖွဲ့လ် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်။

၃၃။ ဒေါက်တာ မောင်သိန်း သိပ္ပံသဘောနှင့်အခြေခံ ဘူမိဗေဒ
အယူအဆများ တက္ကသိုလ်ပညာပဒေသာစာစောင် ၁၉၆၇
ဖေဖော်ဝါရီလ အတွဲ ၂၊ အပိုင်း ၁။

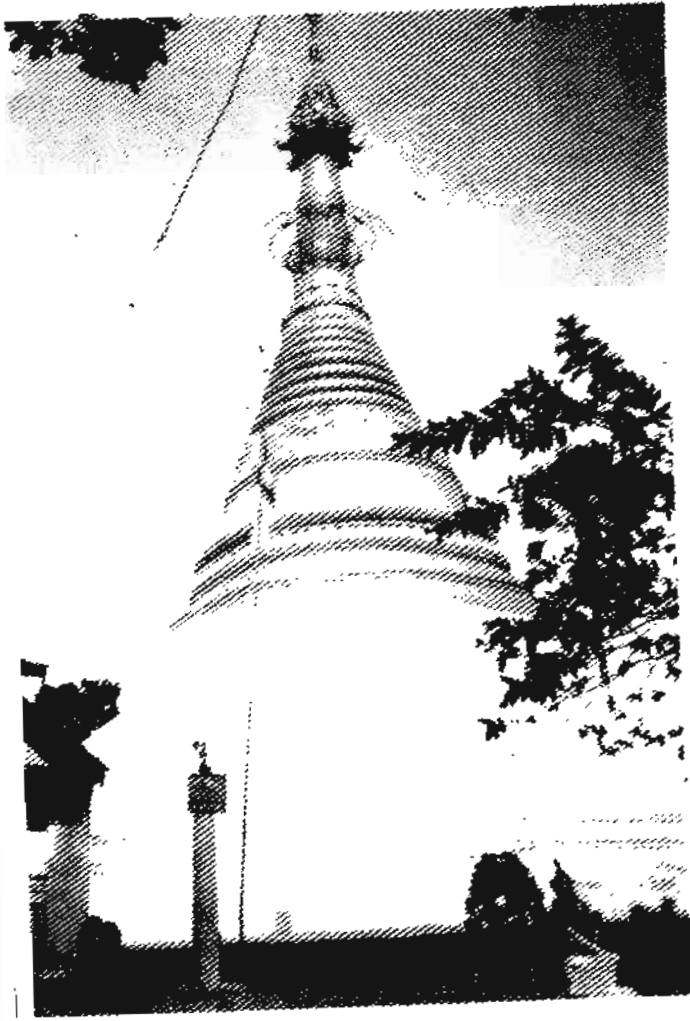
၃၄။ Prof Nyi Nyi Burma 500 Million Years Ago; The
working people's Daily, 16.2.1964. Burma 250
Million Years Ago; The working people's Daily,
23.3.1964. Burma 160 Million Years Ago; The
working people's Daily, 1.3.1964. Burma 60 Mil-
lion Years Ago; The working people's Daily;
8.3.1964. Burma One Million Years Ago; The

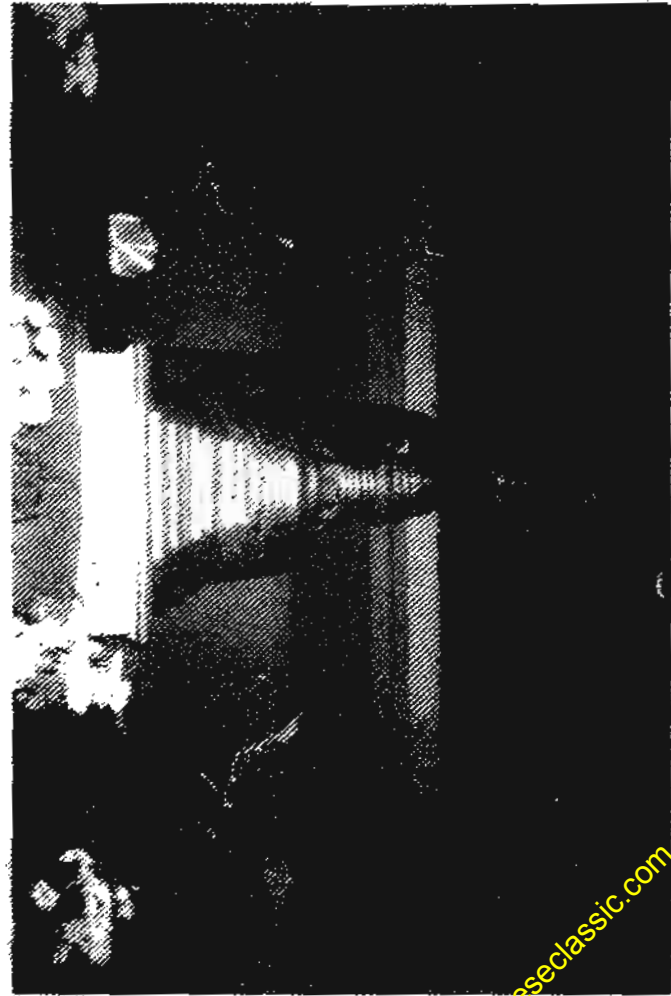

BURMESE
CLASSIC
2007

BURMESE
CLASSIC
2009

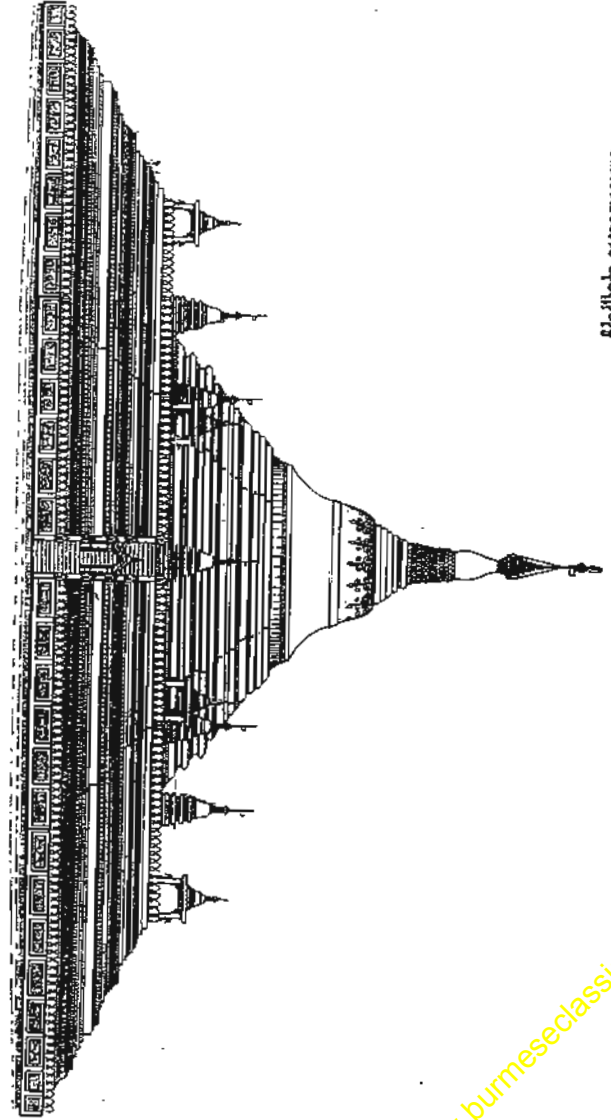

BURMESE CLASSIC .COM

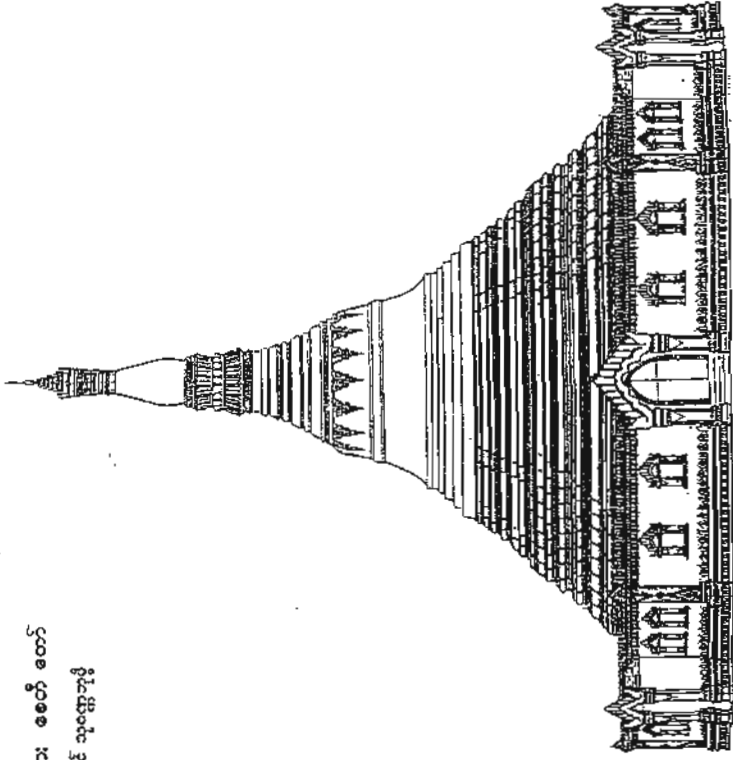

အထူးအားပေးရန် အတွက် အထူးအားပေးရန် အတွက်

အထူးအားပေးရန် အတွက် အထူးအားပေးရန် အတွက်

ရွှေထိပ် ပုံစံတော်များ အတော် တော်
တော်လှသောတောင် သူရဲကျော်စွာ

ရွှေထိပ်တော် ၆၃ ပေ တော် ၅၄ ပေ နှစ်တော် ၈၁ ပေ

